

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
February 2020

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แน่หนอนว่าลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเหล่านั้นซึ่งเป็นร่างกายของลูกที่นี่ ดังนั้นจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างนั้น อย่าได้จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งบ่งบอกถึงลูกที่มีพลังโยคะ?
- คำตอบ:** พวกเขาจะไม่ถูกรบกวนแม้แต่เล็กน้อยในสถานการณ์ใดๆ พวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใคร ตัวอย่างเช่น หากใครบางคนออกจากร่างของเขาในวันนี้ พวกเขาจะไม่มีชีวิตจิตใจใดๆ เพราะพวกเขารู้ว่าดวงวิญญาณนั้นมีบทบาทมากกว่านั้นในละคร ดวงวิญญาณนั้นได้ละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง

โอมซานติ ความรู้ที่แผ่กระจายมาก ลูกไม่จำเป็นแม้แต่ที่จะพูดว่า “นมัสเต” ผู้คนในโลกทักทายกันและพูดว่า “นมัสเต” หรือ “ราม-ราม” ไม่มีสิ่งเหล่านั้นสามารถดำเนินไปที่นี้ เพราะนี่คือครอบครัว ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่จะพูด “นมัสเต” หรือ “อรุณสวัสดิ์” ในครอบครัว ในบ้าน, เราต้อนรับ, ไปที่สำนักงานแล้วกลับมา สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดเวลา ไม่มีความจำเป็นที่ต้องพูด “นมัสเต” แผ่ซ่านของการพูด “อรุณสวัสดิ์ (Good morning)” ได้เริ่มต้นขึ้นโดยชาวยุโรป ไม่เช่นนั้นก็จะไม่มีอะไรเช่นนั้นก่อนหน้านี้ เมื่อผู้คนมาพบปะกันในชุมชนของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะพูด “นมัสเต” และก้มลงแทบเท้าของกันและกัน ประเพณีของการก้มลงแทบเท้าของใครบางคนนี้ถูกสอนไว้เพื่อความถ่อมตน ที่นี่ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะทำอะไรกับดวงวิญญาณ? อย่างไรก็ตามต้องมีกรกล่าวถึงสิ่งนี้ ตัวอย่างเช่น ลูกจะพูด “นมัสเต” กับบาบา เวลาที่พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกผ่านร่างกายที่ธรรมดาของบราห์มา พ่อได้ทำการก่อตั้งผ่านเขา อย่างไร? เมื่อพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวเท่านั้นจึงสามารถอธิบายได้โดยเขา ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะเข้าใจได้อย่างไร? บาบาหนึ่งที่อยู่เบื้องหน้าลูกและอธิบายและลูกก็เข้าใจ ลูกจะต้องพูด “นมัสเต” กับทั้งสอง “บัพดาตา นมัสเต” หากผู้คนจากภายนอกได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาจะสับสนและถามสิ่งที่ลูกกำลังพูดเมื่อลูกพูด “บัพดาตา” มนุษย์หลายคนก็มีข้อสงสัยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ลักขมี-นารายณ์และราเด-กฤษณะก็เป็นชื่อด้วยเช่นกัน ราวกับว่าชายและหญิงนั้นรวมรูปกัน เวลาที่ผู้ใดคือบัพดาตา มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อ นั้นยิ่งใหญ่กว่าแน่นอน แม้ว่าพวกเขาจะมีสองชื่อก็เป็นบุคคลเดียว แล้วทำไมพวกเขาถึงเก็บชื่อทั้งสองไว้? เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าชื่อเหล่านั้นผิด ไม่มีใครสามารถตระหนักถึงบาบาได้ ลูกพูดว่า “นมัสเต บัพดาตา” และพ่อก็จะตอบว่า “นมัสเตต่อลูกๆ ทางจิตที่มีตัวตน” คำทักทายที่ยาวเช่นนั้นดูเหมือนจะไม่เหมาะสม แต่คำพูดนั้นถูกต้อง ลูกทั้งหมดเป็นลูกที่มีตัวตนและเป็นลูก ทางจิตด้วยเช่นกัน ชีพบาบาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ และแล้วประชาบิดาก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาเป็นพี่น้องหญิงชาย เป็นหนทางครอบครัว ลูกทั้งหมดคือบราห์มา कुमारและกุมารี ประชาบิดาบราห์มานั้นมีอยู่ได้ด้วยการเกิดขึ้นของลูกๆ บราห์มา कुमारและกุมารี นี้ไม่ใช่เรื่องของศรัทธาทั้งหมด บอกพวกเขาว่าบราห์มา कुमारและกุมารีได้รับมรดกจากพ่อ พวกเขาไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา บราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบาเช่นกัน ผู้อาศัยในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน, บราห์มา วิษณุ และชางก้า นั้นคือสิ่งสร้าง ผู้สร้างของพวกเขาคือชีวา ไม่มีใครสามารถถามได้ว่าใครเป็นผู้สร้างของชีวา? ไม่มีใครสามารถเป็นผู้สร้างของชีวา บราห์มา, วิษณุและชางก้าเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง แต่ที่สูงยิ่งกว่าพวกเขาก็คือชีวาซึ่งเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ เวลาที่หากท่านเป็นผู้สร้าง คำถามก็เกิดขึ้นว่า “ท่านได้สร้างขึ้นมาเมื่อใด?” ไม่! สิ่งสร้างนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ คำถามที่ว่า “เมื่อใดที่ท่านสร้างดวงวิญญาณมากมาย” ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ดำเนินไป ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีวันมาถึงที่สิ้นสุด สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นอยู่ในลูกๆ ตามลำดับกันไป สิ่งนี้ง่ายมาก ไม่ว่าใครจะมีชีวิตอยู่หรือตาย ลูกก็ไม่ควรที่จะมีความผูกพันยึดมั่นกับใครนอกจากพ่อผู้เดียว มีเพลงที่ร้องว่า: แม้ว่าแม่ของลูกจะตาย จงกินฮาลา... ตัวอย่างเช่น แม้ว่าบางคนจะตายก็ไม่มีสิ่งใดต้องกังวลเพราะละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ตามละครเขาต้องไปในเวลานั้น ใครจะสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนั้น? ไม่จำเป็นต้องเศร้าโศกเสียใจเลย นี่คือสภาพของพลังโยคะ กฎนั้นก็บอกว่าลูกไม่ควรที่จะถูกรบกวนแม้แต่เล็กน้อย ทุกคนคือนักแสดง แต่ละคนก็ยังจะเล่นบทบาทของเขาเองต่อไป ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว พวกเขาพูดกับพ่อว่า: โอ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, มาและพาพวกเราไป! มันเป็นงานที่ใหญ่มากที่ร่างกายทั้งหมดเหล่านี้ถูกทำลายและนำดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน ที่นี้ถ้ามีคนตาย ผู้คนก็จะร้องไห้ต่อไปอีก 12 เดือน พ่อจะนำดวงวิญญาณมากมายกลับไปกับท่าน ร่างกายของทุกคนจะถูกทิ้งไว้ที่นี่ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อสงครามมหาภารตะเริ่มต้นขึ้นพวกเขาก็จะจากไปเหมือนฝูงงูอย่างต่อเนื่อง ภยันพิบัติทางธรรมชาติก็กำลังจะเกิดขึ้นเช่นกัน ทั้งโลกนี้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ดูชีวาอังกฤษและรัสเซีย ฯลฯ นั้นใหญ่แค่ไหนในตอนนี้! พวกเขาทั้งหมดนั้นมีอยู่ในยุคทองหรือไม่? สิ่งนั้นไม่ได้แม่

กระทั่งเข้าไปสู่สติปัญญาของใครก็ตามในโลกที่ไม่มีใครในพวกเขาอยู่ในอาณาจักรของเรา มีเพียงศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวเท่านั้น แม้แต่ลูกก็ตามลำดับกันไปในการเก็บสิ่งไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ถ้าลูกซึมซับสิ่งนี้ ความซาบซึ้งของลูกจะคงสูงอย่างสม่ำเสมอ มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รักษาความซาบซึ้งที่สูงเช่นนั้นไว้ได้ และนั่นก็เป็นไปด้วยความยากลำบากมาก การลบความทรงจำของใครคนหนึ่งต่อเพื่อนฝูงญาติมิตรและคนอื่นๆ และการมีความมั่นคงในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือความมหัศจรรย์มาก ไซ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายเช่นกัน ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่จะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม แล้วสำนึกของร่างกายก็จะถูกทำลายไป “เท่านั้นเอง! เวลาที่พวกเรากำลังจะกลับบ้าน” ราวกับว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดา เมื่อนักแสดงในละครจบสิ้นการเล่นบทบาทของพวกเขาแล้ว พวกเขา ก็กลับบ้าน ลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเหล่านั้นซึ่งก็คือร่างกายไว้ที่นี้ ลูกได้นำเครื่องแต่งกายเหล่านั้นมาใช้ที่นี้และลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเหล่านั้นไว้ที่นี้ ประเด็นใหม่ๆ ทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น อัลฟาและเบต้า อัลฟานั้นสูงสุด มีคำกล่าวว่า: การก่อตั้งด้วยบราห์มา, การทำลายล้างด้วยชางก้าและการหล่อเลี้ยงด้วยวิษณุ อัจชะ ดังนั้นงานของชีวาคืออะไร? ไม่มีใครรู้จักชีพบบาผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นถึงอย่างไรก็เป็นรูปแบบของท่าน” สิ่งนี้กลับมามั่นคงในสติปัญญาของทุกคนในโลกและเหตุนี้เองพวกเขาจึงกลับมาตะโกนประณาม พ่อพูดว่า: ทั้งโลกได้ไปถึงสภาพที่ตกต่ำ และแล้วพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน หากท่านอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็จะเป็นไปได้ว่าทุกคนคือพระเจ้าและพระเจ้าเท่านั้น ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่า “ทุกคนเป็นพี่น้อง” และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่า “ทุกคนเป็นพ่อ” พวกเขาไม่เข้าใจ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดกับลูกๆ : ลูกๆ จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับ การปลดปล่อย บาบาสพูดว่า: อย่าได้จดจำแม้แต่ดาต้าหรือมามา นี่ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครควรได้รับการยกย่องทั้งมามาและบาบา หากชีพบบาไม่มีอยู่ บราห์มานี้จะสามารถทำอะไรได้? จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการจดจำผู้นี้? ไซ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อโดยผ่านผู้นี้ ไม่ใช่จากผู้นี้ ผู้นี้เองก็ประกาศสิทธิในมรดกจากผู้เดียวนั้นและดังนั้นลูกควรจะจดจำผู้เดียวนั้น ผู้นี้เป็นเพียงสื่อที่อยู่ตรงกลาง เมื่อคุร์กัมมันหมายกันพวกเขา ก็จดจำกัน ผู้ที่จัดการเรื่องการแต่งงานก็เป็นสื่อกลาง พ่อมีการจัดการหมั้นหมายของลูกกับท่านโดยผ่านผู้นี้ เหตุนี้เองจึงมีค้ายกย่อง: ฉันได้พบสัจกูรผ่านสื่อกลาง สัจกูรไม่ใช่สื่อกลาง สัจกูรไม่มีตัวตน พวกเขาอาจจะพูดว่า: กูรูบราห์มา, กูรูวิษณุ, แต่พวกเขาไม่ได้เป็นกูรู! เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจกูร ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อสอนลูก แล้วลูกก็ได้แสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นและบอกพวกเขาว่า: แม้ในขณะที่กำลังมอง อย่าได้เห็น ให้สติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับชีพบบา ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาเหล่านั้นกำลังจะกลายเป็นสุสาน จดจำพ่อผู้เดียวไม่ใช่ผู้นี้ สติปัญญาก็บอกว่า: ฉันไม่สามารถรับมรดกจากผู้นี้ได้ มรดกนั้นจะได้รับจากพ่อ ลูกต้องไปหาพ่อ นักเรียนจะไม่จดจำนักเรียนใช่ไหม? นักเรียนจะจดจำครูอย่างแน่นอนใช่ไหม? นักเรียนที่ฉลาดที่โรงเรียนจะพยายามยกระดับผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พยายามที่จะยกระดับกันและกัน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาก็ไม่แม้แต่จะทำความเพียรพยายาม พวกเขามีความพอใจกับสิ่งเล็กน้อย ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้อื่น ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ สามารถที่จะมีความก้าวหน้าอย่างมากด้วยการอธิบายแก่ผู้คนมากมาย ส่งคำเชิญและเชื้อเชิญพวกเขา มา แล้วคนสำคัญคนที่รู้จักจำนวนมากก็จะมา ผู้คนมากมายหลายประเภทก็ปรากฏตัวขึ้นโดยที่ไม่ได้รับคำเชิญ พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งที่ผิดๆเช่นนั้น! พฤติกรรมของคนที่สูงศักดิ์นั้นก็สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน คนที่สูงศักดิ์นั้นก็เข้ามาด้วยความสูงศักดิ์ มีความแตกต่างอย่างมากในพฤติกรรมของพวกเขาเช่นกัน คนอื่นไม่มีกิริยามารยาทในวิธีที่พวกเขาประพฤติและพูดกับผู้อื่น ทุกประเภทปรากฏตัวขึ้นที่ชุมนุม(เมลา) ไม่มีใครปฏิเสธการเข้ามาของใคร ดังนั้นหากลูกส่งบัตรเชิญให้แก่ผู้คนเพื่อเชิญพวกเขาเข้าร่วมงานที่นิทรรศการ ผู้คนที่ดีและสูงศักดิ์จำนวนมากมายังจะมา จากนั้นพวกเขาก็จะไปและบอกคนอื่นด้วยเช่นกัน บางครั้งจัดโปรแกรมสำหรับผู้หญิงเท่านั้นเพื่อที่มีเพียงผู้หญิงเท่านั้นจะมาดู เพราะในหลายๆสถานที่ผู้หญิงมากมายอยู่หลังผ้าคลุมหน้า ดังนั้นจึงจัดรายการสำหรับผู้หญิงเท่านั้นไม่ควรจะอนุญาตให้ผู้ชายเข้ามา บาบาสได้บอกลูกแล้วว่า: ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าชีพบบาไม่มีตัวตน ชีพบบาและประชาบิดา บราห์มาทั้งสองนั้นเป็น “บาบา” ทั้งสองไม่สามารถกลายเป็นผู้เดียวกัน ดังนั้นลูกจึงไม่ได้รับมรดกจากทั้งบาบาทั้งสอง ลูกจะได้รับมรดกจากปู่หรือพ่อ บุคคลหนึ่งมีสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของปู่ ไม่ว่าเด็กอาจจะไม่มีค่าเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังคงได้รับมรดกของปู่ของเขา นี่คือการที่นี้ เป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อบางคนได้รับเงินนั้น พวกเขาก็จะถลุงเงินนั้นภายในหนึ่งปี แต่กฎของรัฐบาลเป็นเช่นนั้นที่จะต้องมีการส่งมอบ รัฐบาลก็ไม่สามารถทำสิ่งใดได้ อย่างไรก็ตามบาบามีประสบการณ์ มีลูกของราชาผู้หนึ่งที่ถลุงเงิน 10 ล้านรูปีใน 12 เดือน มีบางคนที่เป็นเช่นนั้น ชีพบบาจะไม่พูดว่าท่านเคยเห็นกรณีเช่นนี้แล้ว ผู้นี้(บราห์มา)พูดว่า: พ่อเคยเห็นตัวอย่างเช่นนั้นมากมาย โลกนี้สกปรกมาก นี่คือนิเวศน์เก่า บ้านเก่าปกติแล้วบ้านเก่านี้ต้องถูกทำลาย ดูซิว่าพระราชวังชั้นหนึ่งของลักษมีและนารายณ์จะเป็นอย่างไร เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจจากพ่อและกำลังกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือการราวของนารายณ์ที่แท้จริง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจ

สิ่งนี้ ในบรรดาลูกเช่นกันบางคนก็ยังไม่ได้กลายเป็นดอกไม้ที่สมบูรณ์ ลูกต้องมีความสูงศักดิ์ที่ดีมากในสิ่งนี้ ลูกยังคงสร้างความก้าวหน้าในแต่ละวันต่อไปเรื่อยๆ ลูกเฝ้าแต่กลายเป็นดอกไม้ ลูกๆก็พูดด้วยความรักว่า: “บัปดาดา” ภาษาของลูกนี้เป็นภาษาใหม่และไม่สามารถเข้าใจได้โดยมนุษย์คนอื่นตัวอย่างเช่นเมื่อบาบาไปที่ใดที่หนึ่งและลูกๆ พูดว่า “บัปดาดา นมัสเต” บาบาก็ตอบว่า “นมัสเตกับลูกๆทางจิตที่มีร่างกาย” ท่านจะต้องตอบกลับด้วยวิธีนี้ หากผู้อื่นได้ยินสิ่งนี้พวกเขาจะบอกว่าเป็นสิ่งใหม่ จะสามารถกล่าวว่า “บัปดาดา” เป็นหนึ่งเดียวได้อย่างไร? ทั้งบัปและดาดาสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้หรือไม่? ชื่อของแต่ละคนก็แตกต่างกันเช่นกัน ลูกเป็นลูกของทั้งชีพบาบาและบราห์มา ดาดา ลูกรู้ว่าชีพบาบาขึ้นอยู่กับผู้หนึ่ง ที่ลูกเป็นลูกของบัปดาดา หากสติปัญญาของลูกจดจำมากขนาดนี้ ประทศของความสุขของลูกก็จะอยู่ในระดับสูง ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงด้วยความเคารพนับถือต่อละครด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นเมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขา เขาก็จะไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง แต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณก็ได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ เขาต้องไปและเล่นบทบาทอื่น เขาไม่สามารถที่จะถูกเรียกกลับมาได้ นี่คือการ ไม่มีอะไรจะต้องร้องไห้ในเรื่องนี้ มีเพียงผู้ที่มีสภาพเช่นนั้นเท่านั้นที่จะไปและกลายเป็นราชาที่ปราศจากความผูกพันยึดมั่น (ราชานิโอมิ) ในยุคทองทุกคนปราศจากความผูกพันยึดมั่น ที่นั่นเมื่อใครบางคนตาย พวกเขาจะร้องไห้อย่างมากมาย! ไม่จำเป็นที่จะต้องร้องไห้อย่างแน่นอนเมื่อลูกได้พบพ่อ บาบาได้ชี้หนทางที่ดีมากเช่นนั้นแก่ลูก สำหรับกุมารเป็นสิ่งที่ดีมาก พ่อของลูกจะใช้เงินไปอย่างไรประโยชน์และลูกก็จะตกอยู่ในรัก แทนที่จะทำเช่นนั้น จงบอกเขาว่า: “นั่นจะเปิดมหาวิทยาลัยทางจิตพร้อมกับโรงพยาบาลด้วยเงินนั้น หากฉันนำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย นั่นก็จะเป็นบุญของท่านและของตัวเองด้วยเช่นกัน” ลูกๆเองควรอยู่อย่างมีความกระตือรือร้นที่จะใช้ทุกสิ่ง - ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติในการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ควรจะมีความซาบซึ้งมากเช่นนั้น! หากลูกต้องการให้สิ่งนั้นแล้วก็จงให้ หากลูกไม่ต้องการให้แล้วก็อย่าให้ ลูกไม่ต้องการที่จะนำมาซึ่งคุณประโยชน์เพื่อตนเองและเพื่อคนอื่นๆอีกมากมายหรือ? ควรจะมีความซาบซึ้งมากขนาดนี้โดยเฉพาะกุมารควรจะตื่นตัวเป็นพิเศษ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ให้กิจกรรมและพฤติกรรมของลูกสูงศักดิ์อย่างยิ่ง พูดด้วยกิริยามารยาทที่ดี สร้างสมคุณธรรมของความถ่อมตน
- 2 ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นั้นจะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นอย่าได้เห็นขณะที่มอง จดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำผู้ที่มีร่างกาย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษโดยคนที่ไม่รู้สึกรู้สีกตัวกลับมามีความรู้สึกตัวด้วยคุณสมบัติพิเศษของสมุนไพรรูปชีวิต
ให้สมุนไพรรูปชีวิตของสำนักที่ส่งและของคุณสมบัติพิเศษแก่ทุกคนและพวกเขาจะกลับมามีสติจากหมดสติ ให้กระจกในรูปของคุณสมบัติพิเศษอยู่เบื้องหน้าของพวกเขา โดยการเตือนผู้อื่นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ หากลูกบอกคนอื่นเกี่ยวกับความอ่อนแอของพวกเขา พวกเขาจะพยายามซ่อนมันหรือปิดมันออกไป แต่ถ้าลูกบอกพวกเขาถึงคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา พวกเขาจะได้สัมผัสกับความอ่อนแอของตนเองโดยอัตโนมัติ ใช้สมุนไพรรูปชีวิตนี้เพื่อทำให้คนที่ไม่รู้สึกรู้สีกตัวกลับมามีสติ โบยบินและทำให้ผู้อื่นโอบยบิน

คติพจน์: การสละละทิ้งชื่อเสียง ความเคารพ เกียรติยศ และสิ่งอำนวยความสะดวก แม้กระทั่งในความคิดของลูกคือการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

คุณลักษณะของลูกที่มีโชคของพระเจ้า

บัฟฟาตากำลังมองดูเส้นโชคบนหน้าผากของลูกทั้งหมด มีเส้นโชคบนหน้าผากของลูกแต่ละคน แต่เส้นโชคของลูกบางคนก็ชัดเจน ในขณะที่เส้นของคนอื่นไม่ชัดเจนนับตั้งแต่เวลาที่ลูกได้เป็นของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าหมายถึงผู้ประทานโชค พระเจ้าหมายถึงผู้ประทาน เหตุนี้เองลูกจึงได้กลายเป็นลูกๆ แนนอนว่าลูกทั้งหมดได้รับสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิในโชคของลูก นั่นคือมรดกของลูก อย่างไรก็ตามลูกตามลำดับกันไปในการใช้มรดกที่ลูกได้รับในชีวิตของลูก ... ใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้และทำให้โชคนั้นสูงส่งและชัดเจน สิ่งนี้เป็นเพราะยังลูกใช้โชคเพื่อตัวเองและเพื่องานรับใช้มากเท่าไร โชคก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น นั่นคือเส้นโชคก็จะกลับมาชัดเจนมากขึ้น พ่อคือพ่อผู้เดียวกันและท่านให้สิ่งเดียวกันแก่ทุกคน พ่อไม่ได้แจกจ่ายโชคตามลำดับกันไป แต่ผู้ที่สร้างโชคของเขา นั่นคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่มีโชคนั้นก็กลับมาตามลำดับกันไป เนื่องจากพวกเขาได้มาซึ่งโชคที่ยิ่งใหญ่ตามลำดับกันไปตามความสามารถของพวกเขา เหตุนี้เองเส้นของบางคนจึงชัดเจนและเส้นของบางคนไม่ชัดเจน ลูกๆ ผู้ที่มีเส้นที่ชัดเจนก็จะมีประสบการณ์ว่าตนมีโชคในทุกสิ่งที่เขาทำ พร้อมกับสิ่งนี้ผู้อื่นก็มีประสบการณ์กับโชคของพวกเขาจากใบหน้าและกิจกรรมของพวกเขาด้วยเช่นกัน คนอื่นที่เห็นลูกที่มีโชคเช่นนั้นก็คิดและพูดว่า: ดวงวิญญาณเหล่านี้มีโชคมาก - โชคของพวกเขาสูงส่งเสมอ จงถามตนเองว่า: ฉันมีประสบการณ์ว่าฉันเป็นลูกของภควัน(พระเจ้า,ผู้สร้างโชค) นั่นคือ ภควาน (มีโชค) ในทุกสิ่งที่คุณทำหรือไม่? โชคคือมรดกของลูก เป็นไปไม่ได้ที่ลูกไม่ได้มรดกของลูก ลูกมีประสบการณ์ว่าโชคของลูกเป็นมรดกของลูกหรือไม่? หรือลูกต้องลำบากตรากตรำ? มรดกนั้นได้รับมาอย่างง่ายดาย ไม่ต้องทำงานหนักหรือลำบากตรากตรำอะไรเลย ในทางโลกเช่นกัน ลูกก็มีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาและมรดกของเขาโดยอัตโนมัติ และเขาก็มีความซาบซึ้งในสิ่งที่เขาจะได้รับมรดกของพ่อของเขา ลูกมีความซาบซึ้งของโชคเช่นนั้นหรือไม่ หรือว่าความซาบซึ้งนั้นขึ้นแล้วก็ลงอีกครั้ง? ลูกมีมรดกที่ไม่สูญสลายและดังนั้นลูกควรจะมีประสบการณ์อย่างมากมาย! ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียวแต่ลูกนั้นมีโชคในหลายๆชาติเกิดอย่างเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก ลูกพูดถึงสิ่งนี้ด้วยประกายที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ให้ผู้อื่นสามารถมองเห็นประกายของโชคที่มองเห็นได้ของลูกอยู่เสมอ ลูกมีทั้งประกายและความซาบซึ้งทางจิตหรือไม่? สิ่งนี้หลอมรวมหรือปรากฏออกมา? สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่มีโชคคือดวงวิญญาณที่มีโชคนั้นจะได้รับการหล่อเลี้ยงในดั่งอย่างสม่ำเสมอ เขาจะเดินอยู่บนพรหม เขาจะแกว่งไกวอยู่ในหิ้งช้าและไม่ก้าวเท้าลงไปในโลกน เท้าของดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่เคยสกปรก ผู้คนเหล่านั้นเดินบนพรหม ในขณะที่ลูกนั้นแทนที่จะทำให้เท้าของสติปัญญาของลูกอยู่บนพื้นดิน, ลูกก็ทำให้เท้าของสติปัญญาของลูกอยู่ในโลกของเทวดานางฟ้า ลูกไม่ได้ทำให้เท้าของสติปัญญาของลูกอยู่ในโลกเก่าของฝุ่นนี้ นั่นคือลูกไม่ได้ปล่อยให้สติปัญญาของลูกสกปรก ผู้ที่มีโชคไม่ได้เล่นกับของเล่นที่เป็นดินเหนียว พวกเขาเล่นกับเพชรพลอยเสมอ ดวงวิญญาณที่มีโชคจะคงอยู่อย่างเต็มเปี่ยมเสมอ เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีสภาพของการไม่รู้ต่อความอยากความปรารถนาทั้งหมดอย่างสมบูรณ์อยู่เสมอ ดวงวิญญาณที่มีโชคกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ และเป็นดวงวิญญาณบุญและเฝ้าแต่สร้างโชคของผู้อื่น ดวงวิญญาณที่มีโชคจะมีมั่งคั่ง บัลลังก์และดีล็คของเขาเสมอ ดวงวิญญาณที่มีโชคคือผู้สละละทิ้งมากเท่ากับที่เขาได้รับสิทธิ์ในโชค การสละละทิ้งเป็นสิ่งที่บอกถึงโชค การสละละทิ้งทำให้โชคของลูกชัดเจนมาก ดวงวิญญาณที่มีโชคมีความทัดเทียมกับพระเจ้าเสมอ นั่นคือ ไม่มีตัวตน ไม่มีตัวตนหลงตนเอง และไม่มีความกลัว - ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเต็มไปด้วยคุณสมบัติทั้งสามประการเหล่านี้เสมอ ลูกมีประสบการณ์ของสิ่งที่บอกเหล่านี้ทั้งหมดในตัวลูกเองหรือไม่? ลูกอยู่ในรายชื่อของผู้ที่มีโชคใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามลูกเป็นไปตามศักยภาพของลูกเท่านั้นหรือว่าลูกเต็มไปด้วยพลังทั้งหมด? ลูกคือผู้เป็นนายใช้ไหม? ในค่ายกบองของพ่อ ลูกไม่เคยพูดว่า ท่านเป็นไปตามศักยภาพหรือท่านตามลำดับกันไป ลูกพูดว่าท่านเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดอยู่เสมอ หากลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ ผู้ที่มีทุกพลัง แล้วเหตุใดลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ไปไปตามความสามารถ? ลูกคือผู้ที่มีพลังทั้งหมดเสมอ จงเปลี่ยนคำว่า “ตามความสามารถ” และกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดเสมอและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม?

โชนใดที่มาก? ลูกทั้งหมดมาถึงดินแดนแห่งพร และกำลังเติมอาภรณ์ของลูกด้วยพรใช่ไหม? ทุกกิจกรรมและทุกการกระทำของดินแดนแห่งพรนั้นเต็มไปด้วยพรพิเศษ เมื่อลูกเข้ามาในแผ่นดินแห่งไฟบุษยัญนี้ และแล้วไม่ว่าลูกจะหันผึก ไม่ว่าลูกนั้นจะล้างเมล็ดข้าว สิ่งเหล่านี้ก็เต็มไปด้วยพรของงานรับใช้ของยักษ์เช่นกัน ตัวอย่างเช่นเมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญ พวกเขาพิจารณาว่าการทำความสะอาดวัดเป็นการทำบุญที่ยิ่งใหญ่ ในสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่หรือในดินแดนแห่งพรนี้

ทุกการกระทำและทุกอย่างก้าวไม่ได้เต็มไปด้วยสิ่งใดนอกจากพร อารมณ์ของลูกได้รับการเติมเต็มมากแค่ไหน? ลูกจะกลับไปหลังจากที่ได้เติมเต็มอารมณ์ของลูกอย่างสมบูรณ์แล้วหรือตามความสามารถของลูกเท่านั้น? ไม่ว่าลูกทั้งหมดจะมาจากที่ใดก็ตาม ลูกได้มาเพื่อเฉลิมฉลองเมลา ในมฐันไม่ควรจะมีความคิดเดียวหรือวินาทีเดียวที่สูญเปล่า การฝึกฝนของการกลับมาฝึกพลังที่นี้จะช่วยลูกในสถานที่ของลูกเอง การศึกษาเล่าเรียนและครอบครัว รับคุณประโยชน์จากการศึกษาเล่าเรียนนี้และมีประสบการณ์พิเศษของครอบครัวด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม?

บัปเตดากำลังให้การแสดงความยินดีกับผู้ที่มาจากทุกโชนสำหรับการกลายเป็นผู้ประทานพรและเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ เทศกาลของผู้คนขณะนี้ได้จบสิ้นลงไปแล้ว ในขณะที่ลูกก็มีเทศกาลที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีวันที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอเหตุนี้เองลูกจึงได้แสดงความยินดีและไม่มีสิ่งใดนอกจากการแสดงความยินดีในทุกๆ วัน มหาราชตะก็เป็นอย่างนั้นที่ลูกกลับมายิ่งใหญ่และเติมอารมณ์ของลูกด้วยพรอยู่เสมอเพื่อทำให้ผู้อื่นยิ่งใหญ่ ผู้ที่มาจากกรรนาตากะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ก็ทำให้ผู้อื่นสดชื่นแจ่มใสด้วยเช่นกันด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มใสของลูก จงเฝ้าแต่เติมอารมณ์ของลูก ผู้ที่มาจากยูพีจะทำอะไร? ลูกจะให้พรของความเยือกเย็นเหมือนกับแม่น้ำที่เยือกเย็นเสมอ จงกลายเป็นเทพเจ้าแห่งความเยือกเย็นและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพเจ้าแห่งความเยือกเย็นด้วยความเยือกเย็นจงจัดความทุกขในทุกรูปแบบออกไปจากทุกคนเสมอ เติมอารมณ์ของพวกเขาด้วยพรเช่นนั้น อังชะ

ถึงผู้ที่มีเส้นของโชคที่สูงส่งที่ชัดเจนเสมอ ถึงผู้ที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดเสมอเช่นเดียวกับพ่อ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สมบูรณ์พร้อม ถึงผู้ที่มีประกายของพระเจ้าอยู่เสมอและผู้ที่ยึดความซาบซึ้งทางจิตของโชคของพวกเขาไว้ ถึงผู้ที่กลายเป็นผู้ที่มีโชคด้วยทุกการกระทำของเขาและทำให้ผู้อื่นสามารถประกาศสิทธิในมรดกของโชคของเขา ถึงลูกๆ ของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่มีโชคที่สูงส่งเช่นนั้น รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปเตดา อังชะ

อะแวคบัปเตดาพบซีเนียร์ดาดี

ความพิเศษของลูกทุกคนที่เคลื่อนไปพร้อมกับบาบาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนนี้ ก็เป็นเช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มาภิประสพการณ์กับทุกการกระทำ และด้วยอำนาจของประสพการณ์เหล่านั้นจึงประกาศสิทธิในอำนาจของอาณาจักร ในทำนองเดียวกันเนื่องจากอำนาจของประสพการณ์ทุกประเภทอันเป็นระยะเวลาที่ยาวนานของลูกทั้งหมด ลูกจะเป็นมิตรร่วมทางในอำนาจของอาณาจักรเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกคือคนที่มีความคิดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นว่า ไม่ว่าจะให้พวกเขาหนึ่งที่ไหนหรือจะให้พวกเขาเคลื่อนไปอย่างไร พวกเขาจะเคลื่อนไปตามนั้น และกลับไปพร้อมกับพ่อ ดังนั้นบัปเตดาจะต้องทำตามสัญญาแรกของการไปด้วยกัน ลูกจะอยู่กับพ่อบราห์มาเช่นกัน ลูกจะอยู่กับท่านในการปกครองอาณาจักรและในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เท่าที่สติปัญญาของลูกมีความสม่ำเสมอในเวลานี้ลูกก็จะอยู่กับท่านตลอดเวลาในอาณาจักรตามนั้น หากตอนนี้ลูกอยู่ไกลเล็กน้อยแล้วในบางชาติเกิดลูกจะอยู่ไกลและในชาติเกิดอื่น ๆ ลูกจะอยู่ใกล้ อย่างไรก็ตามผู้ที่มิสติปัญญาที่อยู่กับพ่อตลอดเวลาจะอยู่กับท่านที่นั่นเช่นกัน ในรูปที่มีร่างกายลูกทุกคนอยู่ด้วยกันเป็นเวลา 14 ปี และ 14 ปีของยุคบรรจบพบกันนั้นเทียบเท่ากับหลายปีมาก ลูกอยู่กับรูปที่มีตัวตนมาเป็นเวลานานในยุคบรรจบพบกัน; นั่นก็คือโชคอันมหาศาลเช่นกัน ลูกอยู่กับพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ลูกอยู่กับท่านในบ้านและลูกจะอยู่กับท่านในอาณาจักร แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่คนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ แต่พวกเขาก็มีบทบาทในการมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับราชวงศ์และในตารางเวลาตลอดทั้งวัน คำสัญญาว่าจะอยู่กับพ่อตั้งแต่ต้นจะดำเนินต่อเนื่องไปตลอดวงจร ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันลูกจะอยู่ด้วยกันเป็นเวลานาน มันอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายที่บางคนอยู่ห่างออกไปเล็กน้อย ในขณะที่คนอื่นอยู่ใกล้ แต่ถึงอย่างนั้นลูกก็จะอยู่กับท่านในรูปใดรูปหนึ่งตลอดทั้งวงจร ลูกได้ทำสัญญาเช่นนั้นใช่ไหม? ดังนั้นผู้คนมองเห็นลูกด้วยสายตาใด? ในรูปแบบของพ่อ! ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาส่งนี้เรียกว่า “ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นรูปแบบของพระเจ้า” นี่เป็นเพราะลูกมีความทัดเทียมกับพ่อ จึงมองเห็นพ่อได้จากรูปแบบของลูก และเหตุนี้เองที่พวกเขาบอกว่าลูกเป็นรูปแบบของพ่อ นี่จะเป็นคุณสมบัติพิเศษของผู้ที่อยู่กับพ่อ เมื่อคนอื่นเห็นลูกพวกเขาจะจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาจะไม่จดจำบุคคลนั้น แต่พวกเขาจะจดจำระลึกถึงพ่อ บุคลิกลักษณะของพ่อ ดริชตีของพ่อ และการกระทำของพ่อจะสัมผัสได้จากลูก ตัวลูกเองจะไม่ปรากฏให้เห็น แต่การกระทำของพ่อและดริชตีของพ่อจะสัมผัสได้จากลูก นี่คือคุณสมบัติพิเศษของลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ผู้ที่มีความทัดเทียมกัน ลูกทุกคนเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? คนอื่นจะไม่ติดกับอยู่ในลูกใช่ไหม? พวกเขาไม่พูดว่า “ คนนั้นคนนี้ดีมาก” ไม่เลย “ พ่อทำให้คนนั้นเป็นคนดี” พวกเขาได้รับดริชตีของพ่อและการหล่อเลี้ยงของพ่อผ่านทางลูก พวกเขาฟังคำพูดที่สูงส่งของพ่อจากลูก นี่คือคุณสมบัติพิเศษของลูก สิ่งนี้เรียกว่าการมีความรักและความละวาง ลูกอาจเป็นที่รักของทุกคน แต่อย่าเป็นคนที่ทำให้คนอื่นมาติดกับดักลูก อย่าให้เป็น

เช่นนั้น แทนที่จะจดจำระลึกถึงพ่อพวกเขา กลับจดจำลูก หรือเพื่อที่จะได้รับพลังจากพ่อหรือเพื่อรับฟังคำพูดที่สูงส่งของพ่อพวกเขาจดจำลูก สิ่งนี้เรียกว่าการมีความรักและละวาง นี่คือกลุ่มเช่นนั้นใช่ไหม? จะต้องมีคุณสมบัติพิเศษบางอย่างสำหรับการได้รับการคำจูนจากรูปที่มีตัวตน จะมีคุณสมบัติพิเศษบางอย่างใช่ไหม? เมื่อพวกเขาหาลูกพวกเขาจะถามอะไร? พ่อเคยทำเช่นไร? เขาเคลื่อนไหวอย่างไร? นี่คือสิ่งที่ลูกจะต้องจำใช่ไหม? ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น สิ่งนี้เรียกว่า "Divine Unity-ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่สูงส่ง" เตือนพวกเขาเกี่ยวกับ "ความสูงส่ง" ลูกทำให้พวกเขาสูงส่งและนี่คือสาเหตุที่มี "ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่สูงส่ง" (กลุ่มที่มีชื่อกลุ่มว่า "Divine Unity") ลูกคงอยู่อย่างไม่สูญสลายมาเป็นเวลา 50 ปีแล้วและขอแสดงความยินดีอย่างยิ่ง หลายคนมาและหลายคนไปท่องทัวร์ (จากบาบาไป) แต่ลูกทุกคนยังคงอยู่อย่างไม่สูญสลาย คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ ลูกอยู่กับบาบาและในตอนแรกเช่นกัน ลูกก็อยู่กับบาบา หากลูกอยู่กับบาบาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนลูกจะทำงานรับใช้อย่างไร? อย่างน้อยลูกก็มีเวลาพักผ่อนเล็กน้อยเช่นกัน แต่พ่อไม่ต้องการพักผ่อน บัพดาตาก็ได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนี้เช่นกัน รูปที่อะแควไม่จำเป็นต้องพักผ่อน ในขณะที่รูปที่อะแคว (รูปที่มีร่างกายที่มีตัวตน) ต้องการพักผ่อน หากลูกถูกทำให้เป็นเช่นนั้นแล้วงานทั้งหมดก็จะสำเร็จ ถึงแม้ว่าเมื่อมีโอกาสดำเนินการงานรับใช้ลูกก็ไม่รู้เหนื่อยเหมือนพ่อ ลูกจะไม่เหนื่อยถ้า อัจชะ

พูดกับดาดีจี: (30/03/85)

พ่อทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีมโนกุศลตั้งแต่วัยเด็ก บาบาสวมมโนกุศลแห่งความรับผิดชอบสำหรับงานรับใช้กับลูกทันทีที่ลูกมา และบางครั้งแม้ว่าจะมีการเล่นบทบาทใดก็ตามไม่ว่าจะเป็น "ซอทาน" หรือเป็นบทบาทของความสุขเป็นอย่างมากตามละคร ลูกนำบทบาทของความรับผิดชอบมาใช้ในทุกสถานการณ์ ดังนั้นลูกกลายเป็นเครื่องมือในการสวมมโนกุศลของบทบาทที่อะแควเช่นกัน ลูกมีบทบาทพิเศษนี้ตั้งแต่ต้น ลูกเป็นผู้ที่ตอบสนองความรับผิดชอบของลูกอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับที่บาบารับผิดชอบและดังนั้นจึงมีบทบาทพิเศษด้วยมโนกุศลแห่งความรับผิดชอบ ดังนั้นแม้กระทั่งในช่วงเวลาสุดท้ายท่านก็สวมมโนกุศลดีลึก และทุกสิ่งให้กับลูกผ่านจิตใต้สำนึกของท่าน และดังนั้นอนุสรณ์ของลูกจะมีมโนกุศลอย่างแน่นอน แม้กระทั่งในวัยเด็กของกฤษณะก็มีภาพวาดที่สวมมโนกุศลเช่นกัน และดังนั้นในอนุสรณ์เช่นกันพวกเขาจะสักการะบูชารูปในวัยเด็กที่สวมมโนกุศล คนอื่นๆทั้งหมดเป็นมิตรร่วมทาง แต่ลูกเป็นคนที่มีมโนกุศล ทุกคนเต็มเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตร แต่นั่นแตกต่างจากการเต็มเต็มความรับผิดชอบในขณะที่ที่ดัดเทียมกัน

บัพดาตาทบทวน

กุมาร: กุมารหมายถึงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ พันธะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือพันธะของความคิดที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจ จงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะนี้เช่นกัน บ่วงพันธะนี้ไม่ได้ผูกมัดลูกในบางครั้งใช่ไหม? เป็นเพราะพลังของความคิดคือพื้นฐานของรายได้ในทุกอย่างก้าว ลูกมีการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงบนพื้นฐานใด? ลูกไปถึงบาบาบนพื้นฐานของพลังแห่งความคิดของลูกใช่ไหม? ลูกกลับมาปราศจากร่าง ดังนั้นพลังของจิตใจจึงเป็นสิ่งที่พิเศษ ความคิดที่ไร้ประโยชน์ทำให้พลังของจิตใจอ่อนแอ ดังนั้นจงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะนี้ กุมารหมายถึงผู้ที่มีความเพียรพยายามอย่างจริงจังอย่างสม่ำเสมอ เพราะผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะจะมีความเร็วที่รวดเร็วโดยอัตโนมัติ ผู้ที่มีภาระจะเคลื่อนไปด้วยความเร็วที่ช้า ผู้ที่เบาสบายจะเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วเสมอ ขณะนี้ตามเวลา เวลาสำหรับความเพียรพยายามนั้นได้ผ่านไป แล้ว เวลาลูกต้องกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังและไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก

ลูกกุมารได้จบสิ้นบัญชีเก่าของการสูญเสียของลูกหรือไม่? บัญชีใหม่เป็นบัญชีที่มีพลัง บัญชีเก่าเป็นบัญชีของการสูญเสีย ดังนั้นบัญชีเก่าได้จบสิ้นลงแล้ว ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ในความสัมพันธ์ลูกจะไม่เก็บบัญชีเก่าไว้ ลูกจบสิ้นบัญชีเก่าแล้วและเดินหน้าต่อไปและเพิ่มบัญชีใหม่ ดังนั้นที่นั่นเช่นกันลูกจบสิ้นบัญชีเก่าและลูกมีสิ่งใหม่ที่สุดที่ทรงพลังเสมอในทุกย่างก้าว ให้ทุกความคิดของลูกมีพลัง พ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น พ่อทรงพลังและลูกก็ทำตามพ่อเช่นกันและกลับมาที่มีพลัง

ผู้เป็นแม่: คุณธรรมข้อใดที่ผู้เป็นแม่มีประสบการณ์โดยเฉพาะ? คุณธรรมพิเศษนั้นคืออะไร? (การสละทิ้งและความอดทน) มีคุณธรรมอื่นๆอีกไหม? รูปแบบของผู้เป็นแม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือรูปของการมีความเมตตา แม้มีความเมตตา ลูกผู้เป็นแม่ที่ไม่มีขีดจำกัดรู้สึกเมตตาต่อดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ลูกทำอะไรเมื่อลูกรู้สึกถึงความเมตตา ผู้ที่มีความเมตตาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่รับใช้ผู้อื่น เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเมตตา ดวงวิญญาณมากมายจะได้รับคุณประโยชน์โดยอัตโนมัติ เหตุนี้เองผู้เป็นแม่จึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้คุณประโยชน์หมายถึง

ผู้ที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น เช่นเดียวกับที่พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ของโลก ดังนั้นผู้เป็นแม่ก็ได้รับสมญาพิเศษของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ที่ทัดเทียมกับพ่อด้วยเช่นกัน ลูกมีความกระตือรือร้นเช่นนี้หรือไม่? ลูกกลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น? ด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองลูกจะรู้สึกถึงความจริงจังและกระตือรือร้นต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกมีความสมดุลระหว่างงานรับใช้ที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? บัญชีของลูกได้รับการชำระสะสางด้วยงานรับใช้นั้น และอื่นๆเป็นงานรับใช้ที่มีขีดจำกัด ลูกคือผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ยิ่งลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้นต่องานรับใช้มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีความสำเร็จมากเท่านั้น

ผู้เป็นแม่กลายเป็นเครื่องมือเพื่อให้ประโยชน์ต่อโลกด้วยการสละทั้งและตาปาเซียของพวกเธอ ผู้เป็นแม่ก็มีคุณสมบัติพิเศษของการสละทั้งและตาปาเซีย ลูกคงอยู่อย่างไม่วางแวนกับการเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งสองนี้และในการทำให้ผู้อื่นเป็นของพ่อหรือไม่? หน้าที่ของบราห์มินในยุคบรรจบพบกันคือการทำงานรับใช้ บราห์มินไม่สามารถหยุดทำงานรับใช้ได้ เช่นเดียวกับที่พราหมณ์ในนามเหล่านั้นก็มีชุมนุมที่พวกเขาอ่านเรื่องราวเช่นกัน ดังนั้นที่นี้เช่นกันการบอกเล่าเรื่องราวก็หมายถึงการทำงานรับใช้ ดังนั้นจงกลายเป็นแม่ของชาวโลกและคิดเกี่ยวกับโลก คิดเกี่ยวกับลูกที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าเพียงแค่นั่งอยู่ที่บ้าน จงกลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปอย่างสม่ำเสมอ ลูกใช้ 63 ชาติเกิดในสิ่งที่มีขีดจำกัด เวลานี้จงก้าวต่อไปข้างหน้าในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

รักและระลึกถึงลูกทุกคนในช่วงเวลาแห่งการอำลา

ลูกที่รักและร่วมมือทุกคนจากทุกหนแห่ง โปรดรับความทรงจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความรักพิเศษจากบัปตาดา วันนี้บัปตาดาขอแสดงความยินดีกับลูก ๆ ทุกคนที่เป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ เป็นผู้ทำลายอุปสรรค และดำเนินงานขอการทำให้โลกเป็นปลอดจากอุปสรรค ลูกแต่ละคนมีความคิดที่สูงส่งในการเคลื่อนไปข้างหน้าในงานรับใช้เสมอ ความคิดที่สูงส่งนี้ทำให้พวกเขาสามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอในงานรับใช้และจะทำเช่นนั้นต่อไป พร้อมกับงานรับใช้แล้วจงรักษาความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าในตนเองและความก้าวหน้าในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน และเฝ้าแต่ก้าวต่อไปข้างหน้าและลูกจะได้รับพรอย่างต่อเนื่องจากหัวใจของบัปตาดาจากดวงวิญญาณทั้งหมดและจากผู้ที่ถูกเป็นเครื่องมือให้ ดังนั้นจงรับพรอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาสมดุลและเดินหน้าต่อไป โดยมีความก้าวหน้าของตัวเองและทำงานรับใช้ในเวลาเดียวกัน ลูกก็จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ขอให้แต่ละคนยอมรับความรักและความทรงจำระลึกถึงโดยส่วนตัวตามชื่อ อัจชะ โอมชานติ

พร: ขอให้ลูกเป็นคลังสมบัติที่มีค่าที่เต็มไปด้วยสมบัติแห่งความสุขและให้ชาวดีกับทุกคน เก็บภาพไว้เบื้องหน้าลูกเสมอว่าเป็นคลังสมบัติที่มีค่าที่เต็มไปด้วยสมบัติแห่งความสุข นำสมบัติที่นับไม่ถ้วนและที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับเข้ามาในสำนักกูรูของลูก ด้วยการนำสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นเข้ามาสู่สำนักกูรูของลูก ลูกก็จะได้สัมผัสกับความสุข และที่ใดมีความสุข ความทุกข์ทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปตลอดเวลา โดยการมีสำนักกูรูของสมบัติที่มีค่า ดวงวิญญาณจะกลับมามีพลังและจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมไม่เคยมีความปั่นป่วนใด ๆ ดวงวิญญาณเช่นนั้นอยู่อย่างมีความสุขและให้ชาวดีแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมามีค่าและมีความสามารถ จงรักษาสมดุลของคาร์มาและโยคะ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน ภายใต้ทุกสถานการณ์แน่นอนลูกต้องหาวิธีที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ ควรให้ความใส่ใจในประเด็นใด?
- คำตอบ:** ลูกควรให้ความใส่ใจในการจัดบันทึกประเด็นใหม่ทั้งหมดที่เกิดขึ้น เพราะเป็นการยากที่จะจดจำประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ลูกสามารถใช้บันทึกของลูกเพื่ออธิบายแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามลูกไม่ควรเขียนจุดต่างๆ ลงไปแล้วไม่สนใจสมุดบันทึกของลูกไว้ ลูกๆ ที่เข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมีความสนใจอย่างมากในการจัดบันทึก
- เพลง:** ผู้คนนับพันในโลกลืดอกฤญแจในหัวใจของท่าน!...

โอม ซานติ ลูก ลูกๆ ทางจิตที่อ่อนหวานที่สุดได้ยินเพลงนี้ เพียงพ่อผู้เดียวจะพูดคำว่า “ลูกๆ ทางจิต” ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตจะเรียกลูกว่าลูกๆ ทางจิตของท่าน ลูกๆ รู้ว่ามีพ่อผู้เดียวของจิตวิญญาณทั้งหมด และเราทั้งหมดเป็นพี่น้อง ผู้คนพูดถึงความเป็นพี่น้อง(brotherhood)แต่ยากก็เข้าไปในพวกเขาในลักษณะเช่นนั้นที่พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนแห่งซึ่งทำให้สิ่งนี้กลายเป็นความเป็นพ่อ (fatherhood) อาณาจักรของราวันคงอยู่ในโลกเก่า ในโลกใหม่มีอาณาจักรของรามซึ่งเรียกได้ว่าอาณาจักรของพระเจ้า เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ มีสองอาณาจักรอย่างแน่นอน –อาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรของปีศาจร้าย มีโลกใหม่และมีโลกเก่า ต้องเป็นพ่อที่สร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ผู้คนในโลกไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับโลกใหม่และโลกเก่า พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจเช่นกัน ลูกไม่รู้คิด ใครเป็นผู้สร้างโลกใหม่แห่งความสุข? เหตุใดจึงมีความทุกข์ในโลกเก่า? นรกเปลี่ยนเป็นสวรรค์อย่างไร? ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งเหล่านี้ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถรู้สิ่งเหล่านี้ มีภาพลักษณ์ของเทพและดังนั้นอาณาจักรของเทพดั้งเดิมก็คงอยู่ตลอดไปต้องเคยคงอยู่อย่างแน่นอน อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่ในขณะนี้ เวลานี้เป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ผู้คนของบาร์ตไม่รู้ว่ามีบาบาทำอะไรและท่านเข้ามาในบาร์ตเมื่อไร พวกเขาสืบศาสนาของพวกเขาเอง เวลานี้ลูกต้องให้คำแนะนำของตรีมูรติและพ่อชี้ว่าแก่พวกเขา ผู้คนพูดว่า: เทพบราห์มา เทพวิษณุและเทพชางก้า และแล้วพวกเขาพูดว่า: ขอการวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชี้ว่า ดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของตรีมูรติชี้ว่า ลูกต้องทำงานรับใช้นี้ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร เมื่อทุกคนได้รับคำแนะนำของพ่อ พวกเขาสามารถได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกในขณะนี้ ยังมีอีกมากมายที่ยังไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องทำให้แน่ใจว่าทุกบ้านได้รับศาสนของพ่อ อันที่จริงแล้วมีเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้นำศาสน พ่อให้คำแนะนำตัวท่านเองแก่ลูก จากนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้ความรู้ของพ่อแก่พวกเขา สิ่งหลักคือตรีมูรติชี้ว่า นี่คือการอธิบายประจำตระกูลของเรา ผู้คนในภาครัฐบาลไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของสิ่งนี้ พวกเขาแสดงให้เห็นจรรยาเป็นลัทธิหมุน มีข้อความเขียนบนนั้นว่า “สัจจะนำมาซึ่งชัยชนะ” ไม่มีความหมายเลยกับคำเหล่านั้น นั่นเป็นภาษาสันสกฤต พ่อคือสัจจะ ลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลกด้วยคำอธิบายที่แท้จริงที่พ่อให้แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อกำลังบอกสัจจะแก่ลูกเมื่อพ่อพูดว่า ลูกสามารถกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงผ่านการศึกษานี้ ผู้คนเหล่านั้นถึงความหมายที่แตกต่างกันไปมากมาย ลูกควรถามพวกเขาถึงความหมายของสิ่งนี้เช่นกัน บาบาอธิบายในหลายวิธี เมื่อใดก็ตามที่การชุมนุมลูกจัดขึ้นที่ริมฝั่งแม่น้ำลูกควรไปและอธิบายว่าแม่น้ำคงคาไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม่น้ำเกิดจากมหาสมุทร แม่น้ำที่เป็นน้ำปรากฏออกมาจากมหาสมุทรที่เป็นน้ำ แม่น้ำแห่งความรู้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรของความรู้ ลูกเป็นผู้เป็นแม่มีความรู้ในเวลานี้ จงไปที่เกามุกที่ซึ่งน้ำออกมาจากปากนั้น พวกเขาเชื่อว่ามันคือน้ำของแม่น้ำคงคา แม้แต่คนที่มีการศึกษาสูงก็ไม่สามารถเข้าใจว่าน้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถออกมาจากที่นั่นได้ มีการกล่าวในคัมภีร์ว่าน้ำแห่งแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาตรงที่ที่ลูกศรปักลงเหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ไม่ใช่ว่าอรชุนยิงลูกศรและน้ำในแม่น้ำคงคาก็ปรากฏออกมาตรงที่ที่ลูกศรตกลงมา ผู้คนเดินทางไปยังที่ไกลๆ เพื่อการจาริกแสวงบุญ มีการกล่าวไว้เช่นกันว่าแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาจากปอยผมของชางก้า มีการกล่าวไว้ด้วยเช่นกันว่ามนุษย์สามารถเปลี่ยนเป็นเทวดานางฟ้าได้ โดยการอาบในน้ำนั้น การเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพเหมือนกับการเปลี่ยนเป็นเทวดานางฟ้า เวลานี้ลูกๆ ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เหตุนี้เองบาบาจึงได้ให้ทำรูปภาพเหล่านี้ ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในภาพของตรีมูรติชี้ว่า ในรูปภาพตรีมูรติของพวกเขา พวกเขาไม่มีผู้ให้ความรู้(ชี้ว่า) มีเพียงภาพของผู้ที่ได้รับความรู้ เวลานี้ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาโดยใช้รูปภาพตรีมูรติชี้ว่า ที่ด้านบนคือภาพของผู้เดียวที่ให้ความรู้ บราห์มาได้รับความรู้จากท่านแล้วท่านก็กระจายความรู้นี้ออกไป สิ่งนี้เรียกว่ากลไกสำหรับการก่อตั้ง

ศาสนาของพระเจ้า ศาสนาเทพนี้ให้ความสุขเป็นอย่างมาก ลูกๆ ได้ตระหนักรู้ในศาสนาที่แท้จริงของลูก ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกกลับมามีความสุขมากเพราะผู้ที่สอนลูกคือพระเจ้าเอง พ่อพูดว่า: ไม่ควรมีชีวิตจำกัดในความสุขของลูกๆ พระเจ้าคือชีวิตที่ไม่มีตัวตนและไม่ใช้ศรัทธาณะ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และยุคเหล็กเรียกว่าความตกต่ำเสื่อมโทรม โลกใหม่เรียกว่าใหม่และโลกเก่าเรียกว่าเก่า ผู้คนเชื่อว่ายังคงมีเวลาสี่หมื่นปีเหลืออยู่ก่อนที่โลกจะกลับมาเก่า ทุกคนกลับมาสับสนอย่างมาก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ บาบาพูดว่า: พ่อให้โชคแห่งอาณาจักรแก่ลูกและพาทุกคนกลับบ้าน ผู้ที่ทำตามการชี้นำของพ่อจะกลายเป็นเทพ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ คนใหม่จะเข้าใจอะไร? เป็นหน้าที่ของลูกคนทำสวนที่จะเตรียมสวนและเตรียมให้พร้อม ผู้เป็นนายเจ้าของสวนยังคงให้การชี้นำแก่ลูกต่อไป ไม่ใช่ว่าบาบาจะพบกับคนใหม่และให้ความรู้แก่เขา นั่นเป็นงานของลูกผู้เป็นชาวสวน ตัวอย่างเช่นเมื่อบาบาไปยังกัลกัตตา ลูกๆ ที่นั่นคิดว่าพวกเขาจะเชิญเจ้าหน้าที่และเพื่อนๆ ของพวกเขาให้มาหาบาบา บาบาพูดว่า: พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เหมือนราวกับว่าลูกเอาคนโง่เขลามายืนเบื้องหน้าบาบา เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่างใดคนใหม่มาเบื้องหน้าบาบา เป็นงานของลูกคนทำสวนไม่ใช่เจ้าของสวนที่จะอธิบาย งานของคนทำสวนคือการเตรียมสวน พ่อยังคงให้การชี้นำแก่ลูกต่อไปว่าลูกควรทำอะไร เหตุนี้เองบาบาไม่เคยพบลูกๆ ที่ใหม่ อย่างไรก็ตามบางครั้งพวกเขาก็มีแขกที่บ้านที่ต้องการมองแค่แวบเดียวและถามว่า: ทำไมท่านไม่ให้เราพบบาบา? ผู้คนมากมายไปที่ สังคราจารย์ ฯลฯ สังคราจารย์มีสถานภาพที่ยิ่งใหญ่ในขณะนี้ เขามีการศึกษาแต่อย่างไรก็ตามเขาก็ถือกำเนิดมาจากกิเลส ผู้ดูแลผลประโยชน์(ของวัด) ทำให้ใครก็ตามนั่งบนกัณฑ์(ที่นั่งของสถานภาพ) แต่ละคนมีความคิดเห็นของตนเอง พ่อมาและให้คำแนะนำตัวพ่อเองแก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในร่างเก่านี้ทุกวงจร ผู้ที่ไม่รู้ในชาติเกิดของตนเอง มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรเป็นแสนๆ ปี มนุษย์ไม่สามารถใช้ชาติเกิดได้มากมายขนาดนั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่า ลูกสามารถใช้ชาติเกิดในสายพันธุ์สัตว์ และพวกเขาก็เพิ่มจำนวนเป็น 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ไม่ว่าผู้คนจะได้ยินอะไรก็ตาม พวกเขายังคงพยักหน้าและพูดว่า: สิ่งนี้เป็นความจริง! ทุกสิ่งในคัมภีร์เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในกัลกัตตาพวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่สวยงามมากของเทพ พวกเขาตกแต่งภาพลักษณ์นั้นอย่างสวยงามแล้วก็เอาไปจมน้ำ ราวกับว่าพวกเขาได้ไม่รู้คิดเหมือนเด็กทารก พวกเขาไร้เดียงสาโดยสิ้นเชิง ลูกรู้ว่านี่คืออนркและลูกรู้ว่ามีความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในสวรรค์ แม้ในขณะนี้เมื่อบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปสวรรค์ ดังนั้นสวรรค์จะต้องเคยมีอยู่ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งแต่ไม่ใช่ในขณะนี้ สวรรค์จะมาหลังจากอนркแน่นอน ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ในขณะที่คนอื่นไม่รู้แม้แต่เล็กน้อย ดังนั้นคนใหม่จะทำอะไรในขณะที่นั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา? ดังนั้นชาวสวนจึงมีความจำเป็นที่สามารถดูแลพวกเขาได้เป็นอย่างดี จำเป็นต้องมีคนสวนมากมายที่นี่ เมื่อนักเรียนใหม่เข้าศึกษาในวิทยาลัยแพทย์เขาไม่เข้าใจอะไรเลย ความรู้นี้ก็ใหม่เช่นกัน บาบาพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์ จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ในปัจจุบันทุกดวงวิญญาณตะโม่ประสาณ เหตุนี้เองพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณก็เป็นดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน ถ้าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในทุกคน พ่อก็จะไม่มานั่งพยายามอย่างหนักกับคนเหล่านี้ นี่เป็นงานของลูกคนทำสวนที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ลูกรู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาเป็นกลางคืนและความรู้เป็นกลางวัน “กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา”ได้รับการจดจำ ประชาบิดาบราห์มาจะมีลูกมากมายแน่นอน ไม่มีใครในพวกเขาที่จะมีปัญญากล่าวว่าใครคือบราห์มาของบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีมามากมาย ประชาบิดาบราห์มาเป็นที่รู้จักกันดีมาก และการก่อตั้งศาสนาบราห์มินก็ผ่านทางท่าน ผู้คนพูดว่า:ขอคารวะต่อเทพบราห์มา พ่อทำให้ลูกๆ เป็นบราห์มินแล้วเป็นเทพ ลูกๆ ควรมีความสนใจที่จะจดบันทึกประเด็นใหม่เหล่านี้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีจะกระตือรือร้นที่จะจดบันทึก เป็นการดีที่จะจดบันทึกเพราะเป็นสิ่งที่ยากที่จะจดจำประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด จดบันทึกและแล้วอธิบายให้กับใครก็ตามที่มา ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกจดใส่สมุดและจากนั้นลูกก็ไม่สนใจในสมุดนั้นและวางไว้สักพักและเมื่อลูกได้รับประเด็นใหม่ลูกก็ไม่สนใจสมุดเก่า เมื่อลูกศึกษาที่โรงเรียนและมีความก้าวหน้า ลูกยังคงเก็บสมุดของการศึกษาครั้งก่อนไว้ ที่นี้ก่อนอื่นใดลูกอธิบายสิ่งเหล่านี้ จากนั้นในตอนท้ายลูกพูดว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อและวงจรโลก นี่คือสิ่งหลัก ฝ่ายแต่จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ นี่เรียกว่าไฟแห่งโยคะ พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ในขณะที่มนุษย์คือมหาสมุทรแห่งคัมภีร์ พ่อไม่ได้ถ่ายทอดคัมภีร์ใดๆ ถ้าท่านจะต้องถ่ายทอดคัมภีร์เช่นกันแล้วความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าคืออะไร? พ่อพูดว่า พ่อบอกลูกถึงสาระของคัมภีร์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจะเป่าขลุ่ยกับวงก่อนแล้วจึงจับพวกมันเพื่อกำจัดพิษออกไป พ่อเช่นกันก็ทำให้ลูกหยุดดื่มยาพิษ มนุษย์กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยยาพิษนั้น พ่อพูดว่า: สละทิ้งทั้งหมดนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังไม่ละทิ้ง พ่อทำให้ลูกสวยงามแต่ถึงอย่างนั้นบางคนก็ตกลงมาและทำให้ใบหน้าของพวกเขาสกปรก พ่อมาเพื่อทำให้ลูกๆ นั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ โดยการนั่งอยู่บนกองความรู้ลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก ผู้มีชัยชนะต่อโลก อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความสุขอย่างสม่าเสมอที่ลูกเป็นเครื่องมือที่ก่อตั้งศาสนาที่แท้จริงและพระเจ้าเองกำลังสอนลูกอยู่ ศาสนาเทพของเราเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก

2. ลูกต้องกลายเป็นคนทำสวนและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้ ก่อนที่ลูกจะนำพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าพ่อ ลูกต้องเตรียมพวกเขาให้ดีก่อน ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้

พร: ขอให้ลูกมั่งคั่งที่สุดและรู้คิดโดยการใช้ทุกพลังและเพิ่มพลังเหล่านั้น
ลูกที่รู้คิดจะรู้วิธีในการใช้ทุกพลัง มากเท่าที่ลูกใช้พลังนั้น พลังนั้นก็จะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นทางประมาณทางจิตเช่นนั้นที่ทุกดวงวิญญาณจะได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากลูกและร้องเพลงสรรเสริญลูก ลูกต้องให้บางสิ่งกับพวกเขาอย่างแน่อน ไม่ว่าลูกจะให้การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ทางประมาณทางจิต มีความประหยัด และสะสมพลังทางจิตทั้งหมด และด้วยพลังที่ลูกสะสม จงปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดจากการเป็นขอทาน จากความทุกข์ และความไม่สงบ

คติพจน์: ทำให้ความคิดที่บริสุทธิ์เป็นสมบัติอันล้ำค่าในชีวิตของลูกและลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมทุกสิ่งที่ลูกศึกษามาจนถึงตอนนี้ การตายขณะที่มีชีวิตอยู่หมายถึงการลืมทุกสิ่ง อย่าให้มีสิ่งใดในอดีตที่ลูกต้องจดจำ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ยังไม่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** พวกเขาเฝ้าแต่โต้เถียงแม้แต่กับพ่อ พวกเขาเฝ้าแต่ตัวอย่างเช่นจากคัมภีร์ ผู้ที่ตายอย่างสมบูรณ์พูดว่า: เพียงสิ่งที่บาบาพูดเท่านั้นคือสัจจะ สิ่งที่เราฟังมาเป็นเวลาครึ่งวงจรถือเป็นสิ่งที่ผิด ด้วยเหตุนี้ที่เราจะต้องไม่ปล่อยไปให้สิ่งเหล่านั้นปรากฏออกมาจากปากของเรา พ่อพูดว่า: อย่าฟังสิ่งที่เลวร้าย...
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ มีการอธิบายแก่ลูกๆว่าเมื่อลูกทำให้ผู้คนนั่งลงในความเงียบสงบ ซึ่งมีการให้คำว่า “เนชธา” (การทำสมาธิเป็นพิเศษ) ลูกเป็นคนดำเนินการฝึกนี้ เวลานี้พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆทางจิตว่า ผู้ที่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่พูดว่า“เราได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว” ตัวอย่างเช่น เมื่อมนุษย์ตาย เขาก็ลืมทุกสิ่ง เพียงชั้นสการเท่านั้นที่คงอยู่ เวลานี้เรากลายเป็นของพ่อ ลูกตายไปแล้วจากโลกนี้ พ่อพูดว่า: ลูกมีชั้นสการของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ชั้นสการเหล่านั้นกำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ เมื่อมนุษย์ตายพวกเขาก็ลืมทุกสิ่งที่พวกเขาได้ศึกษาเล่าเรียน แล้วพวกเขาก็ต้องศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งในชาติเกิดต่อไป พ่อพูดว่า: จงลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกกลายเป็นของพ่อใช่ไหม? พ่อบอกสิ่งใหม่แก่ลูก ดังนั้นเวลานี้จงลืมพระเวทย์ คัมภีร์กรันท์ การสวดมนต์ ตาปาเซียที่จริงจริงๆ จงลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่า: อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย, อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! สิ่งนี้ใช้กับลูกๆ บางคนที่ศึกษาคัมภีร์มากมายและไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ก็จะเฝ้าแต่โต้เถียงอย่างไรประโยชน์ เมื่อตายแล้วลูกก็จะไม่มีวันโต้แย้ง ลูกก็จะพูดว่า: เพียงสิ่งที่พ่อพูดนั่นคือสัจจะ เหตุใดสิ่งอื่นจึงควรปรากฏออกมาจากปากของลูก? พ่อพูดว่า: อย่าได้นำสิ่งนี้เข้าไปสู่ปากของลูกเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! พ่อได้ให้ทิศทาง: อย่าได้รับฟังสิ่งใด! บอกพวกเขา: เวลานี้เราคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุใดพวกเราจึงควรจดจำความเลื่อมใสศรัทธา? เราจดจำพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จงลืมหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายประเด็นที่ง่ายตาย: หากลูกจดจำพ่อผู้เป็นเมสสิค ทั้งต้นไม้อะไรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน สิ่งหลักที่ลูกมีนั่นคือกิเลส เพียงในกิเลสเท่านั้นที่มีคำอธิบายของพระเจ้า เวลานี้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ เราให้ความสนใจกับสิ่งใหม่ๆมากกว่าเสมอ สิ่งนี้คือสิ่งที่ง่ายมาก สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องได้รับการบอกซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อ! นี่คือการเตือนที่ลึกลับมาก เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่อุปสรรคเกิดขึ้น มีลูกๆ มากมายที่ไม่จดจำบาบาแม้แต่สองนาทีก่อนที่พวกเขาจะเป็นของพ่อ พวกเขาจะไม่ทำสิ่งที่ดีและพวกเขาไม่แม้แต่จะมีการจดจำระลึกถึง พวกเขาเฝ้าแต่ทำบาปต่อไป สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเป็นการไม่ใส่ใจต่อหนทางของพ่อ พวกเขาไม่สามารถที่จะศึกษาเล่าเรียน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับผลกำไรนั้น ลูกได้รับผลกำไรจากการศึกษาเล่าเรียนทางร่างกาย การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ สิ่งนั้นเป็นไปเพื่อการทำมาหาเลี้ยงชีพของร่างกาย และนั่นก็เป็นเวลาสั้นๆเช่นกัน บางคนตายขณะที่พวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้นำการศึกษานั้นไปกับพวกเขา พวกเขาต้องใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งและเริ่มศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ต้นอีกครั้ง อย่างไรก็ตามที่นี่ ไม่ว่าลูกจะเรียนอะไรลูกจะนำสิ่งนั้นไปกับลูกเนื่องจากลูกได้รับผลในชาติเกิดต่อไป ที่เหลือทั้งหมดแน่นอนคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครรู้ว่ามันมีสิ่งประเภทใดอยู่ที่นั่น พ่อทางจิตนั่งที่นั่นและให้ความรู้แก่ลูกๆจิตวิญญาณ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดมาและให้ความรู้แก่ลูกๆผู้เป็นจิตวิญญาณซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สวรรค์ไม่คงอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกกลายเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า มายาเช่นกันทำให้ลูกเป็นลูกกำพร้า, ผู้ที่ไม่มีพ่อแม่ พวกเขาเริ่มต่อสู้กันกับเรื่องเล็กๆน้อยๆ หากพวกเขาไม่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาเป็นลูกกำพร้า หากลูกกลายเป็นลูกกำพร้า แน่แน่นอนว่าลูกจะทำความที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: เมื่อลูกเป็นของพ่อ อย่าประณามพ่อ จงก้าวหน้าไปด้วยความรักอย่างมากมาย อย่าพูดสิ่งที่ผิด พ่อต้องยกระดับพวกอะฮาลียา, หญิงสาวพื้นเมืองและคนหลังค่อม มีการเขียนไว้ว่าราม (พระเจ้า)กินผลเบอร์รี่ของหญิงสาวพื้นเมือง เวลานี้ท่านจะกินอาหารของเธอจริง ๆ เช่นนั้นหรือ? เมื่อเธอกลายเป็นบราห์มินจากชาวพื้นเมือง แล้วเหตุใดท่านจึงไม่ควรกิน? เหตุนี้เองบราห์มาโบเจ้นจึงได้รับการยกย่อง ถึงอย่างไรชีพบาบาที่จะไม่รับประทานอยู่แล้ว ท่านคืออะโอบดา (ผู้ที่อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ใดๆ) อย่างไรก็ตาม พาหนะนี้รับประทาน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องโต้เถียงกับใคร ลูกควรอยู่ในด้านที่ปลอดภัยเสมอ เพียงพูดสองสามคำว่า: ชีพบาบาพูด เพียง

ชีพบาบาเท่านั้นที่ได้รับการเรียกว่ารูตรา เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบุชายัญของความรู้ของรูตรา ดังนั้นท่านคือพระเจ้ารูตรา กฎณะจะไม่ได้รับการเรียกว่ารูตรา กฎณะไม่ได้ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้น เพียงพอเท่านั้นที่ทำให้การสร้าง การบำรุงรักษาและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้ พอไม่ได้ทำสิ่งใดด้วยตัวเอง ไม่เช่นนั้นแล้วท่านก็จะถูกตำหนิ ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ พอพูดว่า: พอไม่ได้บอกใครให้ทำลายทุกสิ่ง ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ช่างก้าได้ทำสิ่งใดหรือ? ไม่ได้ทำสิ่งใดเลย! มีเพียงอนุสรณ์แห่งการทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยช่างก้า พวกเขาทำให้เกิดการทำลายล้างด้วยตัวพวกเขาเอง ละครนี้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าได้รับการอธิบาย ทุกคนได้ลืมนพ่อผู้สร้าง พวกเขาพูดว่า: “พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้สร้าง” แต่พวกเขาไม่รู้จักท่านเลย พวกเขาเชื่อว่าท่านสร้างโลก พอพูดว่า: พอไม่ได้สร้างโลก พอเปลี่ยนแปลงโลก พอเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทอง พอมาในยุคบรรจบพบกันที่ได้รับการจดจำ “ยุคที่เป็นสิริมงคลสูงที่สุด” พระเจ้าคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านนำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคน แต่ท่านนำคุณประโยชน์อะไรและอย่างไรนั้นไม่มีใครรู้ ในภาษาอังกฤษพวกเขาเรียกท่านว่า “ผู้ปลดปล่อยและผู้ชี้นำทาง” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า: หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาท่านก็จะได้พบกับพระเจ้า พวกเขาท่านจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุดจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน? ไม่มีใครรู้จักพ่อ พวกเขาเป็นลูกกำพร้า สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักใจต่อพ่อ เวลานี้พอจะสามารถทำอะไรได้? พ่อเองคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า วันเกิดของท่าน, ชีพแฉติซึ่งมีการเฉลิมฉลองในบาร์ต พอพูดว่า: พอมาเพื่อให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พอมาในบาร์ตเท่านั้น เพื่อที่จะมาพอจำเป็นต้องใช้ร่างกายอย่างแนนอน ไม่ใช่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นผ่านการดลใจ พอเข้ามาในผู้นี้และให้ความรู้แก่ลูกผ่านปากของผู้นี้ ไม่ใช่เรื่องของปากกัว ที่นี้เป็นเรื่องของปากนี้ ต้องการปากของมนุษย์ ไม่ใช่ปากของสัตว์ สติปัญญาของพวกเขาไม่แม้แต่ทำงานมากขนาดนี้ ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาแสดงบัคกีราช (พาหนะที่โชคคิด) ไม่มีใครรู้อะไรเลยที่ท่านมาเมื่อไรหรือท่านมาอย่างไร ดังนั้นพอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกได้ตายไปแล้ว ดังนั้นจงลืมนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าชีวาพูด: จงจดจำพ่อ! แล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมามีบริสุทธิ์ พ่อจะพาทุกคนกลับไป ให้สาสน์แก่ทุกบ้าน พอพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์ การทำลายล้างเพียงแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้า ลูกเรียกหาด้วยเช่นกันว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์! ก่อตั้งอาณาจักรของรามและปลดปล่อยพวกเราจากอาณาจักรของราวัน ลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง พอพูดว่า: พอมาและปลดปล่อยทุกคน ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน, กิเลสทั้งห้า พอนำมาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พอได้รับการเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข แนนอนว่าอาณาจักรของรามจะอยู่ในโลกใหม่ เวลานี้สติปัญญาของลูกพินดาวาสนั้นมีความรัก สติปัญญาของบางคนก็กลับมามีความรักในทันที ความรักของบางคนเชื่อมโยงอย่างซ้าๆ บางคนเพียงแค่ว่าพูดว่า: พวกเราอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่เหลือนอยู่ ผู้คำจุนของทุกคนคือพระเจ้าผู้เดียวอย่างแนนอน นี่คือนี่สิ่งที่ง่ายที่สุด จดจำพ่อและจดจำวงจรและลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก (จักรวรรดิ) นี่คือนี่โรงเรียนสำหรับการกลายเป็นนายของสวรรค์ เหตุนี้เองเพื่อให้ชื่อราชาจักรวรรดิ ด้วยการล่วงรู้วงจรลูกก็กลายเป็นจักรวรรดิ เพียงพอเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ มิฉะนั้นลูกไม่ต้องถกเถียงเกี่ยวกับอะไร เพียงแค่พูดว่า: ลืมทุกสิ่งของนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พอพูดว่า: จดจำพ่อเท่านั้น นี่คือนี่สิ่งหลัก ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างรวดเร็วก็มุ่งมั่นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนอย่างมาก ผู้ที่มีความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียนก็ตื่นในแต่เช้าเพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็ตื่นในตอนเช้าด้วยเช่นกัน พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้ามาก เมื่อมีคนจะตัดศีรษะของพวกเขา พวกเขาได้รับนิมิต ที่นี้ บาบาสพูดว่า: นิมิตนั้นเป็นอันตราย ด้วยการจมอยู่ในการมีนิมิต ความรู้และโยคะก็จะหยุดลง เวลาสูญเปล่า ด้วยเหตุนี้ลูกไม่ควรจะมีความใส่ใจใดๆเลยในการเข้ามาน เป็นโรคภัยอย่างยิ่งที่ทำให้มายาเข้ามาด้วยเช่นกัน เช่นที่ในช่วงเวลาของสงคราม เมื่อชาวกำลังถูกออกอากาศ อีกฝ่ายหนึ่งก็ทำให้เกิดคลื่นรบกวนอย่างมากจนไม่มีใครสามารถได้ยิน ในท่านองเดียวกัน มายาก็ทำให้เกิดอุปสรรคต่อหน้าผู้คนมากมายเช่นกัน เธอไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ เป็นที่เข้าใจว่ามีอุปสรรคในโชคชะตาของใครบางคน ตรวจสอบดูว่ามายาเข้ามาหรือไม่ และพวกเขาพูดสิ่งใดที่ผิดกฎหรือไม่ ไม่เช่นนั้นแล้วบาบาจะขจัดตำแหน่งของพวกเขาออกไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์มากมายพูดว่า: ถ้าฉันจะได้รับนิมิต ฉันจะให้ความมั่งคั่ง ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ทั้งหมดนี้แก่ท่าน บาบาสพูดว่า: เก็บทั้งหมดนั้นไว้กับตนเอง! พระเจ้าต้องการสิ่งใดจากเงินของลูก? พ่อรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีในโลกนี้ทั้งหมดจะถูกเผาให้เป็นเถ้าถ่าน บาบาสจะทำอะไรได้? ผ่านบาบา ทะเลสาบจึงถูกสร้างขึ้นที่ละหยด ทำตามทิศทางของพ่อ! เปิดโรงพยาบาล-มหาวิทยาลัยที่ผู้คนสามารถมาและกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องนั่งบนที่ดินสามตารางฟุตและทำให้มนุษย์ธรรมดากลายเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่สามารถหาแม้กระทั่งผู้มีที่ดินสามตารางฟุตได้ พอพูดว่า: พ่อจะอธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา บาบาสไม่ได้

ประณามใคร การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นแล้ว สิ่งนี้เป็นการบอกว่าจะอธิบายแก่ลูกเท่านั้น อย่างไรก็ตามมันยังคงเป็นการละเล่น ไม่มีใครสามารถประณามการละเล่นได้ พ่อพูดถึงพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ ดังนั้นพวกเขาจึงไปที่พระจันทร์และตรวจสอบ มีอาณาจักรที่นั่นหรือไม่? ชาวญี่ปุ่นเชื้อในพระอาทิตย์ พ่อพูดถึงสุริยวงส์ แล้วผู้คนที่นั่งและกราบไหว้บูชาพระอาทิตย์ พวกเขาให้น้ำแก่พระอาทิตย์ ดังนั้นบาบาได้อธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้ถกเถียงเกี่ยวกับสิ่งใดมากเกินไป บอกพวกเขาสิ่งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ทุกคนในอาณาจักรของราวันที่ไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ให้มีดินแดนแห่งความสงบในดวงตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขในดวงตาอีกข้างหนึ่ง ลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกคือประชากรที่มีชีวิต แม้แต่ในนิทรรศการก็ยังคงเก็บชื่อ“บาร์ต,ประชากร”ไว้ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจ เวลานี้ลูกคือประชากร ที่ทำเรือ,ประชากรจะชี้ทางให้แก่เรือ ลูกก็แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคนเช่นกัน เมื่อผู้คนที่นิทรรศการ จงบอกพวกเขาด้วยความรักอย่างมากว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อของทุกคนคือผู้เดียว พระเจ้าผู้เป็นพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: จดจำพ่อ! แน่หนอนว่าท่านจะพูดสิ่งนั้นด้วยปาก การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ดังนั้นพวกเราทั้งหมดคือบราห์มากุมารและกุมารี สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา แม้แต่พราหมณ์เหล่านั้นก็ยังร้องเพลงสรรเสริญลูกบราห์มิน: ขอคารวะต่อเทพ,บราห์มิน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะที่สูงที่สุดแก่ลูกที่ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรไปจากลูกได้ มันเป็นอาณาจักรของบาร์ตทั่วโลก มีการสรรเสริญบาร์ตเป็นอย่างมาก ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนี้ตามศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างรวดเร็ว ให้ความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียน ตั้งแต่เช้าตรู่และศึกษาการศึกษานี้ ไม่มีความปรารถนาใดที่จะได้นิमित เวลาเสียไปกับสิ่งนั้น
2. จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข จงลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ อย่าได้เถียงกับใคร แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยความรัก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งซึ่งประสบความสำเร็จในงานรับใช้โดยมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือจะนำลูกไปสู่ความสำเร็จในงานรับใช้โดยอัตโนมัติ หากไม่มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ผู้รับใช้ที่สูงส่งหมายถึงผู้ที่วางทุกอย่างก้าวของเขาไว้ในรอยเท้าของพ่อและทำให้ทุกอย่างก้าวของเขาสูงส่งโดยการทำตามหนทางที่สูงส่งในทุกย่างก้าว ยิ่งสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจมสั่นลงในงานรับใช้และในตนเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีพลังมากเท่านั้นและดวงวิญญาณที่มีพลังจะประสบความสำเร็จในทุกย่างก้าว ผู้รับใช้ที่สูงส่งนั้นเป็นผู้รับใช้ที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นเสมอและยังให้ความกระตือรือร้นกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เสนอตัวเองสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้าและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการขอบคุณ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม โยคะของสติปัญญาของลูกไม่อาจจะเร็วร้อนแม้แต่น้อย จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่จดจำร่างกายของคนอื่นไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้
- คำถาม:** จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร?
- คำตอบ:** จุดหมายปลายทางสูงสุดสำหรับลูกดวงวิญญาณคือเมื่อลูกตายในขณะที่มีชีวิตและเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกไม่จดจำคนอื่นและลืมสำนักทั้งหมดของร่างกายของลูกอย่างสมบูรณ์ จุดหมายปลายทางสูงสุดนั้นคือการทำให้สภาพของลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ เป็นเพียงด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด!

โอมซานติ ตอนนี้เพลงนี้ผิด แทนที่จะเป็นความรักมันควรเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกไม่สามารถเติมให้ด้วยความรักได้ ลูกสามารถเติมให้ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา ฯลฯ ดังนั้นคำยกย่องนั้นจึงเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นสิ่งที่ผิดและสิ่งนี้ถูกต้อง ก่อนอื่นใดพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แม้ว่าลูกๆ จะมีความรู้แม้เพียงเล็กน้อยลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากได้ ลูกๆ รู้ว่าในเวลาอันลูกเป็นสมาชิกของวัดดิลาลาที่มีชีวิตนี้อย่างแน่นอน วัดดิลาลานั้นไม่มีชีวิตในขณะที่วัดนี้คือวัดดิลาลาที่มีชีวิต นี่ก็เป็นสิ่งมหัศจรรย์เช่นกัน ลูกกำลังนั่งที่นี้ในรูปที่มีชีวิตในขณะที่ตอนุสรณ์นั้นคืออนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปพวกเขาจะมาเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยนี้คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและพระเจ้ากำลังสอนอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน ไม่สามารถมีมหาวิทยาลัยใดที่ยิ่งใหญ่กว่ามหาวิทยาลัยนี้ พวกเขาจะเข้าใจว่าแน่นอนนี่คือวัดดิลาลาที่มีชีวิต วัดดิลาลานั้นคืออนุสรณ์ที่ถูกต้องของลูก เบื้องบนที่เพดานพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นภาพสุริยวงศ์และจันทร์ทรงกลดและแล้วก็อดิเทพ, อดิเทวีและภาพของลูกๆ กำลังนั่งอยู่บนพื้นในโยคะ ชื่อของผู้นี้คือบราห์มาและสรัสวตีคือลูกสาวของบราห์มา เมื่อมีประชาบิดาบราห์มาจึงต้องมีโกปและโกปปีด้วยเช่นกันแน่นอน ภาพเหล่านั้นไม่มีชีวิต ภาพเหล่านั้นเป็นภาพของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต เช่นที่เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็ทำภาพของคนนั้นอย่างรวดเร็วมาก หากพวกเขาไม่รู้ถึงตำแหน่งหรือชีวประวัติของบุคคลนั้น หากพวกเขาไม่ได้เขียนว่าอาชีพการงานของบุคคลนั้นคืออะไรภาพนั้นก็จะไม่มีประโยชน์เลยเพราะเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะค้นพบว่าบุคคลนั้นได้ทำงานพิเศษใด เวลานี้แม้ว่าจะมีวัดให้แก่เทพ แต่ก็ไม่มีใครรู้ถึงหน้าที่การงานหรือชีวประวัติของพวกเขา ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เวลานี้ลูกๆ รู้ชีวประวัติของทุกคน ลูกรู้ว่าใครเป็นคนหลักที่มีชีวิตอยู่มาในอดีตและเหตุใดพวกเขาถึงได้รับการกราบไหว้บูชา พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนเฉลิมฉลองชีพราตรีดังนั้นท่านต้องจุดอวตารลงมาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ท่านได้อวตาร หรือท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา พร้อมกับชีวาก็มีบราห์มา ใครคืออดิเทพและใครคืออดิเทวี? ทำไมพวกเขาถึงแสดงภาพด้วยอาวุธมากมาย? นั่นคือสัญลักษณ์ของการเติบโตที่เกิดขึ้น การขยายตัวอย่างมากมายเกิดขึ้นด้วยประชาบิดาบราห์มา พวกเขาพูดถึงบราห์มาว่าท่านมีแขน 100 แขน และท่านมี 1,000 แขน พวกเขาไม่ได้พูดถึงแขนมากมายของวิษณุหรือชางกา เหตุใดพวกเขาถึงพูดเช่นนั้นเกี่ยวกับบราห์มา? สิ่งสร้างทั้งหมดคือสิ่งสร้างของประชาบิดาบราห์มา ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับแขนของร่างกายจำนวนมากมายเช่นนั้น แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงบราห์มาที่มี 1,000 แขน พวกเขาก็ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกสามารถเห็นได้ในทางปฏิบัติว่าบราห์มามีแขนกี่แขน แขนเหล่านั้นไม่มีขีดจำกัด ทุกคนยอมรับประชาบิดาบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน ดวงวิญญาณไม่ได้มีแขนใดๆ เป็นร่างกายที่มีแขน มีพี่น้องนับล้านๆ และดังนั้นจะมีแขนมากมายเพียงใด? อย่างไรก็ตามก่อนอื่นพวกเขาต้องเข้าใจความรู้ทั้งหมดอย่างชัดเจน ก่อนที่ลูกจะสามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งแรกและที่สำคัญคือพ่อผู้เดียวพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก มหาสมุทรแห่งความรู้ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ท่านได้ให้ประเด็นของความรู้มากมาย ไม่สามารถจดจำประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้ เพียงแค่สาระที่คงอยู่ในสติปัญญา ในที่สุดแล้วสาระที่คงอยู่ก็คือ “มานมานะบาฟ” กฎณะไม่สามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เขาเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้สร้าง เป็นพ่อที่ให้มรดกแก่ทุกคนและพาทุกคนกลับบ้าน บ้านของพ่อและบ้านของดวงวิญญาณคืออาณาเขตของความเงียบสงบ ดินแดนของวิษณุไม่ได้เรียกว่าบ้านของพ่อ โลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือบ้าน ลูกๆ ที่รู้คิดก็สามารถซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้ ความรู้ทั้งหมดนี้ไม่ใช่ว่าจะสามารถอยู่ในสติปัญญาของใครก็ได้และลูกไม่สามารถเขียนลงบนกระดาษได้มากนัก หากลูกจะรวบรวมมูร์ลีเหล่านี้ทั้งหมดนี้ด้วย

กันทั้งห้องก็จะเต็มไปด้วยมูรลีเหล่านั้น ในการศึกษาอื่นๆมีหนังสืออยู่มากมาย เมื่อพวกเขาได้ผ่านการสอบของพวกเขาแล้ว มีเพียงสาระเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เมื่อพวกเขาสอบผ่านการสอบกฎหมายพวกเขาก็มีความสุขเพียงชั่วคราสำหรับชาติเกิดเดียว นั่นทำให้พวกเขามีรายได้ที่สูญสลาย พอนี้ทำให้ลูกสามารถหารายได้ที่ไม่สูญสลายสำหรับอนาคต ลูกและนักบุญ ฯลฯ เพียงแค่ทำให้ผู้คนสามารถหารายได้ที่สูญสลาย เมื่อการทำลายล้างเข้ามาใกล้มากขึ้น รายได้นั้นก็จะลดลง ลูกจะบอกว่ารายได้มีการเพิ่มขึ้นมาอย่างแท้จริงแต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย ก่อนหน้านั้นราชาก็มีรายได้ของตนเอง ฯลฯ ที่จะใช้ ทุกวันนี้พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งสิ่งนั้น รายได้ของลูกนั้นคงอยู่เป็นเวลายาวนานมาก ลูกเข้าใจว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและไม่มีใครในโลกที่รู้อย่างนี้ ลูกแต่ละคนซึมซับสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกบางคนก็ไม่สามารถอธิบายสิ่งใด บางคนบอกว่าพวกเขาอธิบายให้แก่เพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ แต่นั่นเช่นกันก็เป็นเพียงชั่วคราเท่านั้น เหตุใดลูกจึงไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่นที่นิทรรศการ ฯลฯ? เพราะลูกไม่ได้ซึมซับสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ อย่าได้คิดว่าตนเองนั้นฉลาดมาก หากลูกมีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้ลูกควรจะได้รับฟังผู้ที่อธิบายอย่างชัดเจน

พ่ามาเพื่อให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงและดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามบางอย่างไว้ก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ไม่แม้กระทั่งยอมรับศรัทธาและแล้วสถานภาพของลูกก็ถูกทำลาย อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นตามแผนของละคร ความหลากหลายทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับอาณาจักรนี้ ลูกๆ สามารถเข้าใจได้ว่าบางคนจะกลายเป็นปวงประชาที่ดีและบางคนก็น้อยกว่า พ่อพูดว่า: พ่ามาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก มีสัญลักษณ์ของราชาในวัดดิลวาลา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาภายหลังกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา สถานภาพของราชาและราชินีเหล่านั้นสูง แม้ว่าเมื่อพวกเขาตกลงไปสู่หนทางแห่งบาป แต่ก็ยังมีอาณาจักรที่มีปวงประชาที่มั่งคั่งด้วยเช่นกัน ในวัดจักรนาลได้แสดงให้เห็นว่าทุกคนสวมมงกุฎ ปวงประชาไม่ได้สวมมงกุฎ มีการแสดงภาพราชาและราชินีที่สวมมงกุฎเหล่านั้นที่ห้องแฉะในกิเลสด้วยเช่นกัน พวกเขามีความสุขและมีทรัพย์สินสมบัติเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน แต่บางคนก็มีทรัพย์สินสมบัติมากกว่าและบางคนก็มีน้อยกว่า แน่ละมีความแตกต่างระหว่างปราสาทราชวังที่ประดับด้วยเพชรและปราสาทราชวังที่เป็นเงิน ดังนั้นพ่อพูดกับลูกๆ: ทำความเพียรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ราชามีความสุขมากกว่าที่นั่นทุกคนมีความสุขในขณะที่ทุกคนไม่มีความสุข ทุกคนที่นี้ประสบกับโรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ มีความสุขเท่านั้นที่นั่น แต่สถานภาพของพวกเขานั้นก็ยังคงตามลำดับกันไป พ่อพูดว่า: ฝ่าแต่ทำความเพียรพยายามเสมอ อย่าได้เกียจคร้าน เป็นที่เข้าใจได้จากความเพียรพยายามที่ลูกทำว่าลูกนั้นจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในรูปแบบใดตามละคร ในการที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปลูกต้องทำตามศรัทธา หากนักเรียนไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนที่ครูให้กับเขา เขาก็จะไร้ประโยชน์ ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ หากลูกพูดว่าลูกไม่สามารถทำบางสิ่ง แล้วลูกจะเรียนรู้อะไร? ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาดเพื่อที่ผู้คนจะพูดว่าลูกอธิบายได้ดีมาก อย่างไรก็ตาม ลูกดวงวิญญาณต้องตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น จุดหมายปลายทางสูงสุดคือการไม่จดจำใครและทำลายจิตสำนึกที่เป็นร่างกายทั้งหมด ลูกต้องลืมทุกสิ่ง จุดหมายปลายทางที่สูงคือเมื่อลูกทำให้สภาพของลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณที่อยู่เบื้องบนนั้นปราศจากร่างแล้วพวกเขาก็ลงมาที่นี้และรับร่างกายมาใช้ เวลานี้ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองปราศจากร่าง ความเพียรพยายามนี้ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก แม้แต่ก็มีสำนึกเพียงพอที่จะละทิ้งหนังเก่าของมัน ลูกต้องละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอยู่ในอาณาเขตสูงสุดถึงอย่างไรลูกก็มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอยู่แล้ว ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้และอยู่ในร่างกายลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จิตสำนึกของร่างกายนั้นควรที่จะถูกทำลาย นี่คือการสอบที่ใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าเองต้องมาเพื่อสอนลูก ไม่มีใครจะพูดว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายและเป็นของพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่ควรจะมีสำนึกในสิ่งอื่นใดเลย มายาที่ดักลูกไว้ในสำนึกของร่างกายของกันและกัน เหตุนี้เองบาบาพูดว่าลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำผู้ที่มิตัวตนนี้ บาบาพูดว่า: ลูกต้องลืมแม้กระทั่งร่างกายของลูกเองและจดจำพ่อผู้เดียว สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มายาที่ดักแม้กระทั่งลูกที่ดีมากในรูปแบบและนามของผู้อื่น นิสนั้นเลวร้ายมาก การจดจำร่างของใครบางคนหมายถึงการจดจำวิญญาณปีศาจร้าย พ่อบอกลูกให้จดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นแต่แล้วลูกก็ฝ่าแต่จดจำวิญญาณปีศาจทั้งห้า ไม่ควรจะมีคามผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของใคร ลูกต้องศึกษากับครูของลูก แต่ลูกต้องไม่ติดกับในรูปแบบและนามของครูนั้น เป็นสิ่งที่ใช้ความพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ มากมายก็สังหารของพวกเขากับบาบา แต่บาบาก็ไม่มีศรัทธาในตัวพวกเขา บางคนพูดว่า: ฉันไม่จดจำใครนอกจากชีพบาบา อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าการจดจำระลึกถึงที่พวกเขามีนั้นไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ดวงวิญญาณติดกับโดยใครคนใดคนหนึ่ง การจดจำผู้มีร่างกายหมายถึงการจดจำวิญญาณปีศาจทั้งห้า เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นการกราบไหว้บูชาวิญญาณปีศาจร้ายเช่นกัน ลูกจดจำวิญญาณปีศาจร้ายที่นี้ลูกจดจำชีพบาบาเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการกราบไหว้บูชา ลูกได้จับสืบนามและร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา

ทั้งหมดไปอย่างสมบูรณ์ แล้วเหตุใดลูกจึงจดจำสัญลักษณ์เหล่านั้น? พวกเขาเหล่านั้นก็ทำมาจากดินเหนียวเช่นกัน พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อจะต้องเปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา ลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆเลย ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะมีร่างกายที่บริสุทธิ์ เวลาร่างกายเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ดวงวิญญาณกำลังเปลี่ยนจาก สะโต ประธาน เป็น สะโต ราโจ และตาโม พวกเขาได้รับร่างกายตามนั้น เวลาลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง แต่ร่างกายของลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ที่นี่ สิ่ง เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ประเด็นเหล่านี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างดีและผู้ที่มีอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ผู้อื่นต่อไป เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาสะโต ประธาน ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ ลูกบางคนก็ไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้แม้แต่บ่อย เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม โยคะของสติปัญญาของลูกจะต้องไม่เร่ร่อนไปที่ใดแม้แต่บ่อย ลูกควรจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น แต่โยคะของสติปัญญาของลูกก็ยังคงเร่ร่อนไปทั่วอยู่เรื่อยๆ ยิ่งลูกทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ผู้ที่จดจำร่างของใครบางคนจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมที่นี่ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไรหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามนี้? ผู้ที่จดจำร่างของใครบางคนจะไม่สามารถทำความเพียรพยายามใดๆ ได้เลย พ่อพูดว่า: ทำตามคนที่ทำความเพียรพยายาม ผู้นี้ก็เป็นผู้ทำความเพียรพยายามเช่นกัน ความรู้พิเศษที่สุด ไม่มีใครในโลกที่รู้สิ่งเหล่านี้ มันไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ว่าดวงวิญญาณเปลี่ยนไปอย่างไร ทั้งหมดนี้ใช้ความเพียรพยายามที่แฝงตัว บาบานั้นแฝงตัว ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกอย่างไร? ลูกไม่ต้องต่อสูรบราหรือทะเลาะเบาะแว้งสำหรับสิ่งนี้เลย สิ่งทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับความรู้และโยคะ ลูกต้องไม่ต่อสูรบรากับใครเพื่อสิ่งนี้ มีความเพียรพยายามเพื่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกก็เริ่มที่จะใช้ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งและกลับบ้าน สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาสามารถเข้าใจว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามอะไร นี่คือการสังเกตที่มีค่าของชีพบบา ลูกกำลังทำงานรับใช้ในคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบา หากลูกไม่รับใช้ในเวลานี้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าแค่เศษเสี้ยว หากลูกมาหาพ่อที่นี่เพื่อรับใช้แต่ลูกไม่ได้รับใช้ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ คนรับใช้ฯลฯ ก็ต้องมีการสร้างขึ้นที่นี่ด้วยเช่นกัน เป็นเวลานี้ที่ลูกเอาชนะราวัน ไม่ได้มีสงครามอื่นใด ประเด็นที่กำลังอธิบายแก่ลูกในเวลานี้เป็นสิ่งที่แฝงตัวมาก ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกควรจะจดจำบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกเท่านั้น เรามาที่นี่เพื่อที่จะเล่นบทบาทของเรา และกลับไปที่บ้านนั้น ไม่มีใครเข้าใจว่าดวงวิญญาณกลับไปอย่างไร จากนั้นดวงวิญญาณต้องลงมาที่นี่ตามแผนของละคร อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัปเตดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ที่มีร่างกายใด การจดจำร่างกายของใครบางคนหมายถึงการจดจำวิญญาณปีศาจร้าย ดังนั้นอย่าได้ติดกับในนามและรูปของใคร ลูกต้องลิ้มแม้แต่วิญญาณของตัวเอง
2. สะสมรายได้ที่ไม่สูญสลายเพื่ออนาคต กลายเป็นผู้ที่รู้คิดและซึมซับประเด็นของความรู้ในสติปัญญาของลูก เข้าใจสิ่งที่พ่ออธิบายแล้วอธิบายสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกได้รับความรักจากดิลลาราม ผู้ปลอบประโลมใจ และประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งบนพื้นฐานของการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด
พ่อผู้ปลอบประโลมใจรักเพียงลูกที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์เท่านั้น แม้ว่าใครบางคนจะไม่ฉลาดทางโลกแต่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด เขาก็จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง พ่อให้สติปัญญาที่ใหญ่เช่นนี้ และโดยการรู้จักผู้สร้าง ลูกก็ได้รับความรู้เกี่ยวกับตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสรรค์ ดังนั้นอันดับจะขึ้นอยู่กับการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด ไม่ใช่บนพื้นฐานของงานรับใช้ งานรับใช้ที่ทำด้วยหัวใจที่แท้จริงจะส่งผลกระทบต่อหัวใจ ผู้ที่มีสมองที่ฉลาดจะได้รับชื่อเสียง ในขณะที่ผู้ที่มีหัวใจจะได้รับพร

คติพจน์: การมีความคิดที่บริสุทธิ์และความปรารถนาดีสำหรับทุกคนคือการยกระดับอย่างแท้จริง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้จงให้ท่านกิเลสทั้งหลายเพื่อที่ว่าลางร้ายจะถูกขจัดออกไป และโลกที่ตาโม
 ประธานจะกลับมาสะโตประธาน
- คำถาม:** ลูกๆ ไม่ควรมีความทุกข์ระทมเกี่ยวกับประเด็นใด?
- คำตอบ:** ลูกไม่ควรมีความทุกข์ระทมกับชีวิตของลูกเลย เพราะชีวิตนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นชีวิตที่เหมือนเพชร ลูก
 ต้องดูแลชีวิต หากลูกมีพลาณามัยดีจงเฝ้าแต่ฟังความรู้ต่อไป อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะอยู่ที่นี้กี่วันก็ตาม ลูก
 จะยังคงได้รับรายได้ต่อไป และบุญสิกรรมจะได้รับการชำระสะสาง
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ วันนี้เป็นวันพฤหัสบดี ลูกๆ พูดยว่า “วันแห่งสัจธรรมที่แท้จริง” เพราะท่านคือ ผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ และท่าน
 บอกเรื่องราวของการเป็นนารายณ์ที่แท้จริงในทางปฏิบัติ ท่านทำให้มนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ท่านได้รับการจดจำว่า
 เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านได้ชื่อว่าเจ้าแห่งต้นไม้ด้วยเช่นกัน นี่คือน้ำมันโลก
 มนุษย์ซึ่งเรียกว่าต้นกัลปะ วงจรแล้ววงจรเล่านั้นคือวงจรจะชำระเหมือนเดิมทุกประการทุกห้าพันปี ต้นไม้ก็ชำระเช่นกัน
 ต้นไม้เติบโตเป็นเวลาหกเดือน แล้วชาวสวนก็ถอนรากถอนโคนแล้วเก็บมันไว้ข้างๆ จากนั้นพวกเขาก็ปลูกใหม่และ
 ต้นไม้ก็ออกดอก เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าเราเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจรด้วยเช่นกัน และแล้วเราก็ลืมเป็นเวลา
 ครึ่งวงจร ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเราจดจำท่านเป็นเวลาครึ่งวงจร เมื่อใดที่พ่อจะมาและก่อตั้งสวนดอกไม้? มี
 ลางบอกเหตุมากมาย มีลางของดาวพฤหัสบดี และต่อมามีลางของสภาพที่ตกต่ำลงมาเช่นกัน ในเวลานี้ลางของราหูได้ครอบงำ
 เหนือบาบัต เมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังด้วยเงามืด พวกเขาทั้งสองออกมา: จงให้ท่านเพื่อที่ลางนั้นจะถูกขจัดออกไป เวลานี้พ่อ
 พูดยว่า ให้ท่านกิเลสทั้งห้าเพื่อลางร้ายจะถูกขจัดออกไป ทั้งโลกกลับถูกครอบงำด้วยเงามืด วัตถุธาตุทั้งห้าอยู่ภายใต้เงามืด
 ด้วยเช่นกันเพราะวัตถุธาตุทั้งหมดตาโมประธาน ทุกสิ่งใหม่จะกลับมาเก่าอย่างแน่นอน ใหม่เรียกว่าสะโตประธาน เก่า
 เรียกว่าตาโมประธาน แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ถูกเรียกว่าสะโตประธาน พวกเขาได้รับการพิจารณาว่าสูงส่งยิ่งกว่าดวงวิญญาณที่
 ยิ่งใหญ่เพราะพวกเขาไม่มีกิเลสทั้งห้า ชานยาสซีเช่นกันแสดงความเลื่อมใสศรัทธาในวัยเด็ก ตัวอย่างเช่น รามาศิราชเป็นผู้
 เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะ เมื่อเขาทำการสละละทิ้ง เขาก็หยุดการกราบไหว้บูชา จำเป็นต้องมีความบริสุทธิ์บนโลก ก่อน
 หน้านั้นบาบัตบริสุทธิ์ที่สุด ต่อมาเมื่อเหล่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป ทุกสิ่งในสวรรค์ปราสาทราชวังที่เป็นทองคำลาถูก
 ทำลายโดยแผ่นดินไหว ฯลฯ จากนั้นปราสาทราชวังเหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้นใหม่ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
 ภัยพิบัติและความปั่นป่วนเกิดขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเกิดขึ้น ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพปกครองในยุคทอง
 ได้มีการแสดงว่าปีศาจร้ายและเหล่าเทพบรรพกาลัน อย่างไรก็ตาม เหล่าเทพคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น แล้วจะมีการต่อสู้รบราที่
 นั้นได้อย่างไร? ไม่มีเทพในยุคบรรจบพบกัน ชื่อของลูกคือพินดาวาส พินดาวาสและฆราวาสไม่ได้รับร่ากัน สิ่งเหล่านั้น
 ล้วนเป็นเพียงเรื่องเล่า ต้นไม้ใหญ่โตมาก มีใบไม้จำนวนมาก ใบไม้จำนวนมาก เหล่าเทพไม่ได้คงอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บาบานังที่นี้
 และอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นผู้รับฟัง และพยักหน้า “นั่นเป็นดวงวิญญาณ บาบากำลังสอนนั่น” จงทำให้
 สิ่งนี้มั่นคง พ่อทำให้เราบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือผู้ที่มีชั้นสสารทั้งดีและไม่ดี ดวงวิญญาณนี้พูดผ่านอวัยวะ
 ของเขาว่า: บาบากำลังสอนนั่นอยู่ พ่อพูดยว่า: พ่อเช่นกันก็ต้องการอวัยวะที่พ่อสามารถอธิบายได้ ดวงวิญญาณรู้สึกมีความสุข
 สุข พ่อมาทุก ๆ 5000 ปีเพื่อพูดความรู้กับเรา ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ มฐันเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง ท่านคือพ่อของ
 ทุกดวงวิญญาณ ทุกคนร้องเรียกหาท่าน ลูกสนทนากับการนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านโดยตรงที่นี้ แต่ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถ
 มาและอาศัยอยู่ที่นี้ได้ ลูกต้องดูแลธุรกิจและการงานของลูกเช่นกัน ฯลฯ ลูกดวงวิญญาณมาที่มหาสมุทร ลูกดูดซับความรู้
 แล้วลูกต้องไปและถ่ายทอดให้ผู้อื่น มิฉะนั้นลูกจะให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ดวงวิญญาณโยคีและดวง
 วิญญาณที่มีความรู้มีความสนใจที่จะไปอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น เวลานี้จะมีการเฉลิมฉลองชีพจันตี พระเจ้าพูด: “พระเจ้าพูด
 ” ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นกฤษณะ เขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง สิ่งนั้นเรียกว่าเทพนิม ลูกๆ เข้าใจว่าศาสนาเทพ
 ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ และขณะนี้กำลังได้รับการก่อตั้ง ลูกจะไม่พูดยว่าเวลานี้ลูกเป็นของศาสนาเทพ ไม่เลย เวลานี้ลูกเป็น
 ของศาสนาบราห์มิน ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพ เกาของเทพไม่สามารถทอดลงบนโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้
 เหล่าเทพไม่สามารถเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ โลกใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูก เมื่อพวกเขาจะทำการกราบไหว้บูชา
 ลักษณะมี พวกเขาทำความสะอาดบ้านเรือนเป็นอย่างมาก เวลานี้โลกนี้จะได้รับการทำความสะอาดเป็นอย่างมากเช่นกัน โลก

เก่านี้อำนาจจะจบสิ้น พวกเขาร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีเท่านั้น ใครยิ่งใหญ่กว่า ลักษมีหรือจากัดอัมบา? (อัมบา) มีวัดของอัมบาอยู่มากมายเช่นกัน มนุษย์ไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกเข้าใจว่าลักษมีเป็นนายของโลก และจากัดอัมบาผู้ที่ถูกเรียกว่าสรีสวดีก็คือจากัดอัมบาผู้เดียวกันนั้นที่ต่อมากลายเป็นลักษมีผู้นี้ สถานภาพของลูกสูงส่งกว่าสถานภาพของเหล่าเทพ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือจุกของบราห์มิน ลูกคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เธอได้รับการยกย่องว่า “สรีสวดี” “จากัดอัมบา” ลูกได้รับอะไรจากเธอ? อำนาจการปกครองโลก ที่นั่นลูกมั่งคั่ง ลูกได้รับอาณาจักรของโลก จากนั้นลูกก็ยากจน และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น ต่อมากลางจตุลักษมี ทุกปีลักษมีได้รับการกราบไหว้ด้วยเช่นกัน พวกเขาเชื่อเชิญลักษมีให้มาทุกปี ไม่มีใครเชื่อเชิญจากัดอัมบาให้มาทุกปี อย่างไรก็ตามจากัดอัมบาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไปที่วัดอัมบาเมื่อเขาต้องการ ที่นั่นเช่นกันลูกสามารถพบจากัดอัมบาเวลาใดก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกก็เป็นจากัดอัมบา(แม่ของโลก)เช่นกันใช่ไหม? ลูกคือผู้ที่ชี้หนทางเพื่อให้ทุกคนกลับมาเป็นนายของโลก พวกเขาไปที่จากัดอัมบา และร้องขอทุกสิ่ง พวกเขาร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีเท่านั้น พวกเขาวางความปรารถนาทั้งหมดเบื้องหน้าเธอ(จากัดอัมบา) เวลานั้นลูกมาและกลายเป็นลูกๆของพ่อ ดังนั้นสถานภาพของลูกจึงสูงสุดเหนือผู้ใด พ่อให้มรดก เวลานั้นลูกอยู่ในขุมขุมของพระเจ้า ต่อมากลางจะอยู่ในขุมขนของเทพ ในเวลานี้ความปรารถนาทั้งหมดในจิตใจได้รับการเติมเต็มสำหรับอนาคต มนุษย์ยังคงมีความปรารถนาต่อไป ความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับการเติมเต็ม นี่คือนิรันดร์ที่ชั่วร้าย ดูซิว่าพวกเขาสร้างเด็กขึ้นมาจำนวนมากมาย ลูกๆจะได้รับนิมิตว่าการเกิดของกฤษณะในยุคทองอย่างไร ที่นั่นทุกสิ่งเกิดขึ้นตามกฎ คำว่าความทุกข์ไม่คงอยู่ เรียกได้ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขอย่างแน่นอน ลูกได้ผ่านความสุขมาหลายครั้ง ลูกได้พ่ายแพ้หลายครั้งเช่นกัน เวลานั้นลูกมีการตระหนักรู้ว่าบาบา กำลังสอนเราอยู่ ในโรงเรียนมีการศึกษาความรู้ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้มารยาท ที่นั่นไม่มีใครเรียนรู้เรื่องมารยาทที่เหมือนกับของลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง มีการยกย่องพวกเขาด้วยเช่นกันว่า: เติบโตไปด้วยทุกคุณธรรม... ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับลักษมีและนารายณ์ ลูกไม่ควรทุกข์ระทมเกี่ยวกับชีวิตนี้ของลูก เพราะชีวิตนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นชีวิตเยี่ยมเพชร ลูกต้องดูแลชีวิต ถ้าลูกมีพละมานะดี จงเฝ้าแต่ฟังความรู้ต่อไป ลูกสามารถรับฟังได้แม้ในช่วงที่เจ็บป่วย ลูกสามารถจดจำพ่อด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข และจะยังคงได้รับรายได้ต่อไป และลูกจะชำระสะสางบัญชีของลูกต่อไป ลูกๆ ถามว่า: บาบา ยุคทองจะมาเมื่อใด? นี่คือนิรันดร์ที่สกลปรกมาก พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดอย่างน้อยก็ทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือปวงกรรม จงเฝ้าแต่เพียรพยายามให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกควรได้รับการสอนว่า: จดจำชีพบาบา นี่คือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อชีวาผู้เดียวเป็นการกราบไหว้บูชาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่สะอาดประจักษ์ จากนั้นการจดจำเหล่าเทพคือความเลื่อมใสศรัทธาที่สะอาด พ่อพูดว่า: ในขณะที่ยืนและนั่ง จงจดจำฉันผู้เป็นพ่อ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ร้องเรียก: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ผู้ปลดปล่อย โอ ผู้นำทาง! เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ ลูกๆ จดจำบาบา เวลานั้นพ่อเตือนลูกว่า ลูกจดจำพ่อได้อย่างไร: โอ ผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข โปรดมา! มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์! ปลดปล่อยเราด้วยเถิด! โปรดนำเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ! พ่อพูดว่า: พ่อจะนำลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแต่พ่อจะไม่ไปยังดินแดนแห่งความสุขกับลูกๆ เวลานั้นเท่านั้นที่พ่อจะอยู่กับลูกๆ พ่อจะพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน พ่ออยู่กับลูกในเวลานี้เพื่อการศึกษา จากนั้นลูกก็กลับบ้านไปกับพ่อ เท่านั้นเอง! พ่อหนึ่งท่านและให้คำแนะนำตนเองแก่ลูกอย่างชัดเจน ยิ่งลูกแต่ละคนเพียรพยายามมากเท่าใด ลูกก็จะยิ่งได้รับรางวัลของตนเองมากเท่านั้น ที่นั่น พ่อให้ความเข้าใจมากมาย จดจำพ่อให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะได้รับปึกเพื่อที่จะโยยบิน ดวงวิญญาณไม่ได้มีปีกเหมือนปีกเหล่านั้น ดวงวิญญาณเป็นจุดที่สูงสุดแสนเล็ก ไม่มีใครรู้วาทบาทถูกกำหนดไว้ในดวงวิญญาณเป็นเวลา 84 ชาติเกิดอย่างไร ไม่มีใครตระหนักรู้จักดวงวิญญาณ และไม่มีใครตระหนักรู้จักดวงวิญญาณสูงสุด เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นและในสิ่งที่พ่อเป็น จากพ่อเท่านั้นที่สร้างของพ่อและพ่อเป็นที่รู้จัก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกๆ พ่อก็อธิบายแก่ลูกเช่นกันว่าดวงวิญญาณคืออะไร สิ่งนี้เรียกว่า “การหยั่งรู้ในดวงวิญญาณ” ดวงวิญญาณแต่ละดวงอาศัยอยู่กลางหน้าผาก พวกเขาพูดว่า: มีดวงดาวที่นำอัสตรียและพิเศษสุดนั้นแปลงประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณคืออะไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เลย เมื่อบางคนพูดว่าเขาต้องการมีนิมิตของดวงวิญญาณ จงอธิบายแก่เขา: ท่านพูดว่ามีดวงดาวอยู่กลางหน้าผากอะไรคือเป้าหมายของการมองเห็นดวงดาว? จุด (ดิลัค) ก็แสดงให้เห็นอย่างเป็นดวงดาวเช่นกัน พวกเขาแสดงให้เห็นดวงดาวอยู่กลางพระจันทร์ (จันทร์เสี้ยว) แท้จริงแล้วแต่ละดวงวิญญาณเป็นดวงดาว พ่อได้อธิบายแล้วในขณะนี้: ลูกเป็นดวงดาวแห่งความรู้ พระอาทิตย์, พระจันทร์และดวงดาวเป็นตะเกียงที่ให้แสงสว่างบนเวที สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เทพ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาถวายน้ำแก่พระอาทิตย์ด้วย บาบานี้ก็เคยทำทุกสิ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านเคยพูดว่า: ขอคารวะต่อสุริยะเทพ ขอคารวะต่อจันทร์เทพ จากนั้นก็ทำการถวายน้ำแก่พระอาทิตย์ ทั้งหมดนี้อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้นี้ได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง

ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง อันดับจะต้องนำมาพิจารณาเช่นเดียวกับที่มีอันดับในลูกประคำของรูตรา ผู้นี้ได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด เวลานี้พ่อพูดว่า: เด็กหรือผู้ใหญ่ รวยเยาว์หรือวัยแก่ชรา เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน เวลานี้ฉันจะพาทุกคนกลับไป และลูกจะไม่กลับมาที่นี่อีกเลย สิ่งที่เราบอกกล่าวไว้ในคัมภีร์ เช่น การทำลายล้างเกิดขึ้น น้ำท่วมโลก และกษณะลอยมาบนใบโพธิ์ไม่ได้เกิดขึ้นจริงเช่นนั้น พ่ออธิบายว่านั่นไม่ใช่เรื่องของมหาสมุทร ที่นั่นเป็นปราสาทราชวังของครรรค์ซึ่งทารกอยู่อย่างมีความสุขมาก ที่นี้เรียกว่าเป็นกรงขังของครรรค์ ภายในครรรค์เราได้รับการลงโทษสำหรับบาป อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ จดจำฉัน! หากมีคนถามที่นัทรศการ “เหตุใดจึงไม่มีศาสนาอื่นใดแสดงไว้ในรูปปั้นใด?” จงบอกพวกเขาว่า ศาสนาอื่นไม่ได้ใช้ 84 ชาตเกิด ศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดจะปรากฏในต้นไม้ ท่านสามารถคำนวณด้วยตัวเองจากจำนวนการเกิดที่ท่านจะรับ เราต้องแสดงภาพปั้นใดของ 84 ชาตเกิด ศาสนาอื่น ๆ ถูกแสดงไว้ในภาพต้นไม้มาก่อน จากนั้นจึงสามารถคำนวณได้ว่าเราจะใช้กี่ชาตเกิด เราแสดงภาพปั้นใดของ 84 ชาตเกิด สิ่งอื่นแสดงไว้ในต้นไม้มาก่อนแล้วจริง ทุกสิ่งมีการอธิบายไว้ในสิ่งเหล่านี้ เมื่อมองดูแผนที่ สติปัญญาที่เข้าใจว่าลอนดอนอยู่ที่ใดและเมืองนั้นอยู่ไหน พ่อทำให้สิ่งนี้ง่ายดายมากสำหรับลูกที่จะอธิบาย แสดงให้ทุกคนเห็นว่าวงจรของ 84 ชาตเกิดหมุนไปอย่างไร เวลานี้ ถ้าลูกต้องการกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน จงจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ หลังจากที่ถูกกลับมาบริสุทธิ์แล้ว ลูกจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่เรื่องที่ยากลำบากเลย เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา จงจดจำพ่อ สิ่งนั้นจะกลายเป็นนิสัยที่ทรงพลัง แม้ว่าลูกจะเดินไปเดลีในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะไม่เหน็ดเหนื่อยเลย หากมีการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง สำนักของร่างกายจะถูกทำลาย แล้วก็จะไม่มีความเหน็ดเหนื่อย ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะไปได้เร็วขึ้นในการจดจำระลึกถึง อัจจะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวโดยไม่มีสิ่งใดเจือปน และจับมั่นสำนึกที่เป็นร่าง เพียรพยายามที่จะทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือปวงกรรม ตราบใดเท่าที่ลูกยังอยู่ในร่างกาย ลูกต้องสะสมรายได้ที่ไม่สูญสลาย
2. กลายเป็นดวงวิญญาณที่กระจางในความรู้และรับใช้ผู้อื่น ดูดซับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินจากพ่อ แล้วจึงถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ให้ท่านกิเลสทั้งห้าและกลับมาเป็นอิสระจากลางร้ายของราหู

พร: ขอให้ลูกสัมผัสพลังแห่งจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอและใช้เพื่อความร่วมมือในงานที่ใหญ่ เพื่อที่จะเปลี่ยนวัตถุประสงค์และกระแสดิจของดวงวิญญาณตาโมกูนีและเพื่อให้ลูกปลอดภัยจากบรรยากาศและกระแสดิจของการนองเลือดที่ไม่จำเป็น เพื่อให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณมากมาย เพื่อเริ่มต้นการสร้างใหม่ด้วยพลังของโยคะสำหรับโลกใหม่ สำหรับงานที่ใหญ่ทั้งหมดนี้ลูกต้องการพลังจิตของลูก เป็นเพียงพลังจิตของลูกเท่านั้นในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกจะสวยงาม พลังจิตหมายถึงพลังของความคิดที่สูงส่ง เพื่อให้มีเส้นที่ชัดเจนกับผู้เดียว เวลานี้จะมีประสบการณ์ในสิ่งนี้และแล้วลูกจะสามารถร่วมมือในงานที่ไม่มีขีดจำกัดได้ และประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: ความไม่ขลาดกลัวและความถ่อมตนเป็นรูปแบบหนึ่งของดวงวิญญาณโยคีและญาณิ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รับฟังเพียงสิ่งที่พ่อบอกลูกเท่านั้น อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย!
- คำถาม:** พ่อคลใจให้ลูกๆ มีศรัทธาใด?
- คำตอบ:** พ่อคลใจให้ลูกมีศรัทธาว่า ท่านคือพ่อของลูก ครูของลูก และเป็นสัจธรรมของลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะรักษาสัจธรรมนี้ อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมน ในหนทางของความไม่รู้ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับมายา
- คำถาม:** เมื่อลูกตรวจสอบซาริธของลูก ลูกต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดในประเด็นใด?
- คำตอบ:** เมื่อลูกตรวจสอบว่าลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน เมื่อลูกตรวจสอบประเด็นนี้ในซาริธของลูก ลูกต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย

โอมซานติ ลูกผู้เป็นนักเรียนเข้าใจว่าครุมาแล้ว ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อ,ครูและสัจธรรมสูงสุด สิ่งนี้อยู่ในสำนึกของลูกๆ แต่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ กฎนั้นก็คือเมื่อลูกรู้แล้วว่าผู้นี้คือพ่อ,ครูและสัจธรรม ลูกไม่ควรที่จะลืมนสิ่งนี้ แต่ที่นี้มายาก็ทำให้ลูกลืมน มายาไม่ได้ทำให้ลูกลืมนในหนทางของความไม่รู้ ลูกๆ ไม่สามารถลืมนว่าพ่อของพวกเขาเป็นใคร หรือหน้าที่การงานของพ่อคืออะไร พวกเขามีความสุขของการเป็นนายของสมบัติของพ่อของเขา แม้ว่าพวกเขาเองจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจักจะได้รับทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาด้วยเช่นกัน ลูกๆ ศึกษาที่นี้และลูกก็ได้รับทรัพย์สินสมบัติของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อที่ลูกเป็นของพ่อและมีเพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านคือสัจธรรม สิ่งเหล่านี้ไม่ควรจะลืมน ลูกต้องรับฟังสิ่งที่พ่อบอกลูกเท่านั้น มีภาพลึงพร้อมกับคติพจน์ที่ว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย! สิ่งนี้ใช้กับมนุษย์ พ่อพูดว่า: อย่าได้รับฟัง,พูดถึงหรือดูสิ่งที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาได้ทำคติพจน์: “อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย ฯลฯ” ด้วยตัวอย่างของลิง ในขณะที่เวลานี้พวกเขาได้ทำสิ่งนั้นด้วยตัวอย่างของมนุษย์ ลูกมีภาพของนลินีที่แสดงสิ่งนี้ ลูกจะต้องไม่รับฟังสิ่งใดที่ประณามพ่อ พ่อพูดว่า: พวกเขาได้ประณามพ่ออย่างมาก! ลูกรู้ว่าเมื่อมีการจตุรปูเบื้องหน้าผู้เลื่อมใสศรัทธาของภคชะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของรามก็ปิดจมูกของเขา พวกเขาไม่ชอบแม้กระทั่งกลิ่นรูปของอีกฝ่าย ราวกับว่าพวกเขากลายเป็นศัตรู เวลานี้ลูกกลายเป็นของครอบครัวของพระเจ้าหรือของราม ในขณะที่ส่วนที่เหลือของโลกเป็นของครอบครัวของราวัน ที่นี้ไม่มีเรื่องของรูป ลูกรู้ว่าลูกได้ไปถึงสภาพใดด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน,สติปัญญาของลูกก็กลายเป็นหิน มีการประณามพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก ผู้ที่ได้ให้มรดกของลูกแก่ลูก ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีความรู้ สิ่งที่เขาพูดไม่ใช่เพชรพลอยแห่งความรู้ แต่เป็นก้อนหิน เวลานี้ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำเช่นที่พ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็น เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปสำหรับลูกๆด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่ออย่างถูกต้อง ท่านเป็นจุดเล็ก ๆ เช่นกัน บทบาททั้งหมดอยู่ภายในท่าน พร้อมกับการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณลูกต้องรู้จักพ่ออย่างถูกต้องและจดจำท่านด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเราเป็นลูกของท่าน ก็ไม่ใช่ว่าพ่อเป็นดวงวิญญาณที่ใหญ่และพวกเราเป็นดวงวิญญาณที่เล็ก; ไม่เลย แม้ว่าพ่อจะเต็มไปด้วยความรู้ ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่ได้ใหญ่กว่าพวกเรา มีความรู้ในลูกดวงวิญญาณเช่นกัน แต่ก็ตามลำดับกันไป นักเรียนในโรงเรียนก็สอบผ่านตามลำดับกันไป พวกเขาอาจจะได้ไม่กี่คะแนน แต่ไม่มีใครได้คะแนนศูนย์ พ่อพูดว่า: ความรู้ที่พ่อให้แก่ลูกในเวลานี้จะหายไปและสัญลักษณ์และคัมภีร์ก็จะมีการสร้างขึ้นมามีอีกครั้ง พ่อพูดกับลูกดวงวิญญาณ: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย ฯลฯ จะมีอะไรให้ดูในโลกที่ชั่วร้ายนี้? ลูกต้องปิดตาของลูกกับโลกที่สกปรกนี้ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้ตระหนักว่าโลกนี้เก่า ดังนั้นเหตุใดลูกต้องการมีสายใยกับโลกนี้? เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้สำนึกแล้วว่าในขณะที่มองโลกนี้ลูกต้องไม่เห็น ลูกควรจดจำดินแดนแห่งความสงบและความสุขของลูก ลูก ดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้วและดังนั้นลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่เจ้าตู่และหมุนลูกปิดของลูกประจำด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าเวลาที่มิสริมคลในตอนเช้ามันดีที่สุดในเวลาที่มิสริมคลของลูกๆบราห์มินด้วยเช่นกัน มีค่ายกย่องบราห์มาโบเจ้นด้วยเช่นกัน ไม่ใช่บราห์มาโบเจ้น แต่เป็นบราห์มาโบเจ้น แทนที่จะเป็นบราห์มากุมารี ผู้คนเหล่านั้นก็เรียกลูกว่าบราห์มากุมารี พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกๆของบราห์มาก็จะเป็นบราห์มากุมารและกุมารี

บราห์มคือธาตุแห่งแสง ซึ่งเป็นสถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ สถานที่นั้นได้รับคำยกย่องอะไร? พ่อพราบนกับลูกๆ: ในด้านหนึ่งลูกๆกราบไหว้บูชาพ่อ และอีกด้านหนึ่งลูกก็ประณามพ่อ ด้วยการประณามพ่อที่ลูกกลายเป็นผู้ที่ตาโมประณามอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องกลับมาตาโมประณาม วงจรต้องซ้ำรอย เมื่อบุคคลสำคัญมา ลูกต้องอธิบายวงจรแก่เขาอย่างแน่นอน วงจรเป็นเพียง 5000 ปีเท่านั้น ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อสิ่งนี้ กลางวันมาหลังจากกลางคืนอย่างแน่นอน เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่มีกลางวันหลังจากกลางคืน ยุคทองจะมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้จะซ้ำรอย พ่อพูดกับลูกๆ: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกแต่ละคนต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งในขณะที่พวกเขาแสดงบทบาทของเขา ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาคือนักแสดงและพวกเขาควรที่จะรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของการละครเล่นด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอย ดังนั้นนี่คือละครแต่ละวินาที ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตก็จะเฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไป ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่ไม่ฉลาดมากก็จะสอพลอเสมอ ดังนั้นครูของเขาจะทำอะไรได้กับสิ่งนั้น? ลูกจะขอให้ครูของลูกมีเมตตาต่อลูกหรือให้พรแก่ลูกหรือ? นี่คือการศึกษาล่าเรียนเช่นกัน พระเจ้าเองสอนราชาโยคะที่กิตะพาทซาลานี้ ยุคเหล็กต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอนและถูกทำให้กลายเป็นยุคทอง พ่อต้องมาตามละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาที่จุดบรรจบกันของทุกวงจร ไม่มีใครที่จะพูดว่า: “ฉันได้ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ท่าน” พวกเขาพูดถึงตนเองว่า “ชีโวฮัม” (นั่นคือชีวา) จะเกิดอะไรขึ้นกับสิ่งนั้น? ชีพบาบา มาเพื่อสอนลูก ท่านมาเพื่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดที่จะเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าชีวา มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากฤษณะหรือลักษมีหรือนารายณ์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างศรัทธากฤษณะเจ้าชายของยุคทองและผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็ก ลูกจะไม่พูดว่าพระเจ้าอยู่ในพวกเขา ลูกสามารถไปที่วัดและถามผู้เลื่อมใสศรัทธาว่า: เทพผู้เคยปกครองในยุคทองนั้นอยู่ที่ไหน? หลังจากยุคทอง แน่แน่นอนว่าต้องเป็นยุคเงิน, ทองแดงและยุคเหล็ก อาณาจักรสุริยะวงศานั้นเคยอยู่ในยุคทองและอาณาจักรจันทรวงศ์อยู่ในยุคเงิน ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกคือบราห์มา กุมารและกุมารี และดังนั้นจะต้องมีประชาธิปไตยบราห์มาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน โลกมนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นด้วยบราห์มา บราห์มาไม่ได้เรียกว่าผู้สร้าง นั่นคือผู้เดียวที่เป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านสร้างได้อย่างไร? เป็นเพียงเมื่อท่านมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกเท่านั้นที่ท่านจะสามารถอธิบายสิ่งนี้ คัมภีร์เหล่านั้นถูกสร้างขึ้นมาในภายหลัง เช่นเดียวกับที่หลังจากที่พระคริสต์ได้อธิบายทุกสิ่งเหล่านั้นแล้วเท่านั้นที่คัมภีร์ไบเบิลจึงถูกสร้างขึ้นมา คำยกย่องของเขามีการร้องสรรเสริญในภายหลัง เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและหลุดพ้นจากความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้ปลดปล่อยของทุกคน ผู้คนจดจำท่านและพูดกับท่านว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ โปรดเมตตา! มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อ ท่านเป็นพ่อของทุกคนในทั้งโลก ผู้คนไม่รู้ว่าใครปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ทั้งหมด เวลานี้โลกนี้เก่าและมนุษย์ก็เก่าและตาโมประณาม นี่คือโลกยุคเหล็ก ยุคทองเคยมีอยู่จริง ดังนั้นยุคทองนั้นจะมาอีกครั้งอย่างแน่นอน การทำลายล้างจะเกิดขึ้น สิ่งนี้จะเกิดขึ้นผ่านสงครามโลกและภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมายด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นช่วงเวลาเดียวกันนั้น ประชากรโลกมนุษย์ได้ขยายตัวอย่างมาก ลูกพูดว่าพระเจ้าได้มาลูกๆ ทำลายทุกคนและพูดว่า ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ด้วยบราห์มา พวกเขาจะรับฟังลูกตามละคร ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกไม่มีคุณธรรมใดๆเลย ข้อบกพร่องแรกคือกิเลสของตัณหาราคะ ซึ่งรุกรานลูกอย่างมาก มีการชกมวยกับมายา พายุของมายาทำให้ลูกพลัดพลั้งแม้ลูกจะไม่ปรารถนาก็ตาม นี่คือยุคเหล็ก พวกเขาทำให้ใบหน้าของพวกเขาสกปรก ลูกไม่สามารถเรียกใบหน้านั้นว่าน้ำเงินเข้มได้ กฤษณะได้ถูกแสดงไว้ว่ามีผิวน้ำเงินเข้มเป็นการแทนว่าลูกงูพิษกัด ในการที่จะรักษาเกียรติของกฤษณะ มีภาพของกฤษณะที่เป็นสีน้ำเงินเข้มเพื่อแสดงให้เห็นถึงงูที่มีพิษกัด เพื่อที่จะรักษาเกียรติของเขา พวกเขาจึงแสดงให้เห็นใบหน้าของเขาด้วยสีน้ำเงินเข้ม หากพวกเขาแสดงใบหน้าของเขาที่สกปรก ก็จะเหมือนกับว่าเกียรติของกฤษณะนั้นได้สูญหายไป นักเดินทางได้มาที่นี่จากดินแดนที่ไกลแสนไกลดินแดนที่ไม่มีตัวตน ท่านเข้ามาในโลกยุคเหล็กและเข้ามาสร้างกายที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ร่างนั้นสวยงาม พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกต้องกลับมาสะโตประณาม ด้วยการจดจำพ่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ สิ่งเหล่านี้ของความรู้ต้องมีความเข้าใจ บาบาคือรูปและบาขาน ท่านมีรูปของจุดที่สว่างไสวมาก ท่านมีความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้อยู่เหนือนามและรูป ไม่มีใครในโลกที่รู้ารูปของท่านคืออะไร? พ่ออธิบายแก่ลูก: พ่อก็ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณเช่นกัน แต่เป็นเพียงว่าพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพระเจ้า ท่านคือพ่อและครู ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนเชื่อว่าท่านเต็มไปด้วยความรู้ ที่ท่านรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในหัวใจของแต่ละคน หากพระเจ้าจะอยู่ในทุกหนแห่งแล้วทุกคนก็จะเต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเรียกผู้เดียวนี้นี้เท่านั้นว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้? สติปัญญาของผู้คนก็ตกต่ำลงเรื่อยๆ! พวกเขาไม่เข้าใจประเด็นใดของความรู้เลย พ่อหนึ่งที่นี่และบอกความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้แก่ลูก อันดับแรกมีความรู้ นั่นคือกลางวัน ที่ประกอบด้วยยุคทองและยุคเงิน จากนั้นก็มีกลางวันของยุคทองแดงและยุคเหล็ก ด้วยความรู้จึงมี

การหลุดพ้นจากบาป หรือโยคีไม่สามารถอธิบายความรู้ของราชาโยคีได้ แม้แต่ผู้ครองเรือนก็ไม่สามารถอธิบายได้เพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นแล้วใครที่สามารถสอนราชาโยคะ? ผู้เดียวที่กล่าวว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ศาสนาของหนทางสันโดษนั้นแยกจากศาสนาของผู้คนในหนทางครอบครัวโดยสิ้นเชิง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถถ่ายทอดความรู้ของหนทางครอบครัวได้อย่างไร? ที่นี้ทุกคนพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือสัจจะ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสัจจะ เวลานี้ดวงวิญญาณได้ตระหนักรู้ถึงบาป และเหตุนี้เองพวกเราจึงจดจำพ่อและขอให้ท่านมาและบอกเรื่องราวที่แท้จริงของวิธีการที่จะกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงจากมนุษยธรรมดา เวลานี้พ่อกำลังบอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกเคยฟังเรื่องราวที่ผิดๆ เวลานี้ลูกฟังเรื่องราวที่แท้จริง ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนารายณ์จากการฟังเรื่องราวที่ผิดๆ นั่นจะเป็นเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงได้อย่างไร? มนุษย์ไม่สามารถทำให้มนุษยธรรมดาเป็นนารายณ์ได้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อเข้ามาในบาร์ต แต่ไม่มีใครเข้าใจว่าท่านมาเมื่อไร พวกเขาปะปนระหว่างชีวิตและซากและสร้างเรื่องราว นอกจากนี้ยังมีชีพปรณา (คัมภีร์) ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าก็ตรึงโดยฤษณะ ดังนั้นชีพปรณาควรจะยิ่งใหญ่กว่า อันที่จริงแล้วความรู้ที่อยู่ในกิตะ พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาป! คำนี้ไม่สามารถอยู่ในคัมภีร์ใดนอกจากกิตะ มีคำกล่าวว่าศรีมัต ภควัดคิดาคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ การชี้ทางที่สูงส่งมาจากพระเจ้า ก่อนอื่นใดจงบอกพวกเขาว่า: พวกเราพูดว่า ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า, โลกใหม่ที่สูงส่งจะถูกก่อตั้งขึ้น เวลานี้โลกนี้ตกต่ำ จะมีผู้คนน้อยมากในโลกที่สูงส่ง ในปัจจุบันมีผู้คนมากมาย การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อกำลังสอนราชาโยคะ ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ผู้คนร้องขอสิ่งนั้นจากพ่อ เมื่อใครบางคนมีความมั่งคั่งและลูกมากมาย เขาก็พูดว่าพระเจ้าได้ให้ทั้งหมดนั้นแก่เขา ดังนั้นพระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น และดังนั้นเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าจะอยู่ในทุกคน? เวลานี้พ่อพูดกับดวงวิญญาณ: จดจำพ่อ! ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: พระเจ้าได้ให้ความรู้แก่เราซึ่งพวกเราให้กับพี่น้องของเรา ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเป็นเวลานานเท่าไรในแต่ละวัน? ลูกต้องการสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดที่จะรักษาประเด็นนี้ของชาร์ท ลูกต้องกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ แล้วเมื่อนั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ความรู้นั้นง่ายมาก แต่ลูกสร้างความก้าวหน้าด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ มีลูกน้อยมากที่สามารถเก็บชาร์ทนี้ไว้ได้ ด้วยการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะไม่มีวันทำให้ใครมีความทุกข์ พ่อมาเพื่อที่จะให้ความสุข ดังนั้นลูกๆ ก็ควรจะทำให้ความสุขแก่ทุกคนเช่นกัน อย่าได้ทำให้ใครมีความทุกข์ เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดก็วิ่งหนีไป ความเพียรพยายามนี้แฝงตัวมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปิดตาของลูกกับโลกที่สกปรกและชั่วร้ายนี้ โลกนี้เก่าแล้ว ดังนั้นอย่าได้มีสายใยกับโลกนี้อีกต่อไป แม้ในขณะที่มอง ก็อย่าได้เห็น
2. พวกเราคือนักแสดงในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตจะซ้ำรอยในแต่ละวินาที รักษาสำนึกนี้และสอบผ่านในทุกวิชา ลูกต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนทัศนคติของผู้อื่นด้วยทัศนคติที่สูงส่งและกลายเป็นตัวของความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ จงทำงานของการเปลี่ยนทัศนคติ ด้วยทัศนคติและความคิดของลูกเอง ด้วยความคิดของลูก ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อลูกไม่วางเว้นกับงานรับใช้นี้ แล้วงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนนี้จะนำลูกไปอยู่เหนือความอ่อนแอมากมายโดยอัตโนมัติ เวลานี้วางแผนสำหรับสิ่งนี้และจำนวนนักเรียนจะเพิ่มขึ้น รายได้จะเพิ่มมากขึ้น ลูกจะได้รับอาคาร ความสำเร็จทั้งหมดจะสำเร็จได้อย่างง่ายดาย วิธีนี้จะทำให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: ฝ่าแค้นใช้เวลาของลูกในทางที่มีค่าและลูกจะได้รับความปลอดภัยจากการถูกลอกโดยเวลา

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน โรงพยาบาลทางจิตวิญญาณนี้ทำให้ลูกมีพละนามัยที่ดีเสมอเป็นเวลาครึ่งวงจร นั่นที่นั่นในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** สติปัญญาของลูกควรจดจำคำแนะนำอะไรในขณะที่ลูกทำธุรกิจของลูกๆ?
- คำตอบ:** คำแนะนำของพ่อคือลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มีร่างกายที่มีตัวตนหรือผู้ที่มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนใดๆ เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีลูกคนไหนที่จะพูดว่าลูกไม่มีเวลาสำหรับสิ่งนี้ ในขณะที่ทำทุกสิ่งลูกสามารถอยู่ในการการจดจำระลึกถึงได้

โอมซานติ พ่อพูด “อรุณสวัสดิ์” กับลูกๆ ทางจิตผู้ที่สุดแสนหวาน หลังจากที่พูดคำว่า “อรุณสวัสดิ์” แล้วลูกได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ลูกร้องเรียก โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ ดังนั้นก่อนอื่นใดพ่อพูดว่า: จดจำพ่อทางจิต พ่อทางจิตของทั้งหมดมีเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่เคยได้รับการพิจารณาว่าอยู่ในทุกหนทุกแห่ง ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ก่อนอื่นใดลูกๆจดจำพ่อ อย่าได้จดจำผู้ที่มีตัวตนหรือผู้ที่มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนใดๆ เพียงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากใช่ไหม? ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่ว่างและ他们没有เวลา อย่างไรก็ตามลูกมีเวลาเสมอสำหรับสิ่งนี้ พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าโดยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไหม้ นี่เป็นสิ่งหลัก ไม่มีใครห้ามลูกไม่ให้ดำเนินธุรกิจของลูก ในขณะที่กำลังทำสิ่งนั้นทั้งหมดเพียงแค่จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกเข้าใจว่าลูกไม่บริสุทธิ์ ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา ฤษี และมุณี ฯลฯ ทั้งหมดทำความเพียรพยายามทางจิต ผู้คนทำความเพียรพยายามทางจิตเพื่อที่จะพบพระเจ้า เขาไม่สามารถพบท่านได้จนกว่าเขาจะได้รับการแนะนำของท่าน ลูกรู้ว่าไม่มีใครในโลกได้รับคำแนะนำของพ่อ ทุกคนมีคำแนะนำของร่างกาย ผู้คนได้รับการแนะนำของสิ่งที่ใหญ่โตอย่างรวดเร็ว เป็นเพียงเมื่อพ่อมาที่ท่านอธิษฐานแก่ลูกถึงคำแนะนำของดวงวิญญาณ มีสองสิ่ง ดวงวิญญาณและร่างกาย ดวงวิญญาณคือดวงดาวและความละเอียดอ่อนมาก ไม่มีใครสามารถเห็นได้ เมื่อลูกมาและนั่งที่นั่นลูกต้องนั่งอยู่ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นโรงพยาบาลด้วยเช่นกัน เป็นโรงพยาบาลที่ลูกกลับมามีพละนามัยที่ดีเสมอเป็นเวลาครึ่งวงจร ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่เคยถูกทำลาย บทบาททั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉัน ไม่สามารถถูกทำลายได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านี้ไม่สูญสลาย ร่างกายสูญสลาย เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย และลูกใช้ 84 ชาติเกิดและนี่คือละคร ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้ก่อตั้งศาสนาใดมาในเวลาใดและใช้กี่ชาติเกิด เป็นที่จดจำว่า 84 ชาติเกิดต้องเป็นของศาสนาเดียวอย่างแน่นอน และ 84 ชาติเกิดนี้ไม่สามารถเป็นไปเพื่อทุกคนได้ ไม่ใช่ทุกศาสนาจะมาในเวลาเดียวกัน เหตุใดเราควรนั่งและคำนวณเกี่ยวกับผู้อื่น? เรารู้ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมาในเวลานั้นเวลานี้เพื่อก่อตั้งศาสนา จากนั้นก็มีการขยายตัวของสิ่งนั้น ทุกคนต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เมื่อโลกตาโมประธานจึงเป็นเวลา พ่อมาและทำให้โลกกลายเป็นยุคทองที่สะโตประธาน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกชาวบาร์ตะมาและปกครองโลกใหม่ จะไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ในบรรดาลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงจะเพียรพยายามมากกว่าที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและพวกเขาจะเขียนข่าวของพวกเขาด้วยเช่นกัน: บาบาน้อยอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่านี้ เนื่องจากมีความระอวยใจบางคนจึงไม่ได้เขียนข่าวของพวกเขาเลย พวกเขาสงสัยว่า: บาบาจะพูดว่าอย่างไร? อย่างไรก็ตามบาบาก็ยังรู้ ครูที่โรงเรียนจะบอกนักเรียนว่า: ถ้าเธอไม่ศึกษาเล่าเรียนเธอก็จะสอบตก พ่อแม่ทางโลกก็เข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกันจากการศึกษาของลูก ว่าลูกของเขาศึกษาเล่าเรียนมานานแค่ไหน นี่คือโรงเรียนที่ใหญ่โตมาก ที่นี้ไม่ได้มีการบอกลูกให้นั่งตามลำดับ สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ตามลำดับกันไป เวลานี้บาบากำลังส่งลูกที่ดีไปยังสถานที่อื่นๆ เมื่อพวกเขาไปยังสถานที่อื่นผู้อื่นก็เขียนจดหมายว่า: เราต้องการมหาระตี ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจอย่างแน่นอนว่าพวกมหาระตีฉลาดกว่าและเป็นที่ยอมรับกันดีมากกว่าพวกเขาเอง สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ที่นี้บรรดาการเช่นกันมีผู้คนหลายประเภท ดังนั้นควรจะมีคนให้คำแนะนำยืนอยู่ตรงนั้นเพื่อตรวจสอบพวกเขา ผู้ที่ต้อนรับผู้คนควรจะต้องรู้ว่าคนที่มาเป็นประเภทไหน ดังนั้นคนนั้นควรส่งสัญญาณให้กับคนที่กำลังอธิษฐานว่า: คุณสามารถอธิษฐานให้แก่ผู้คนเหล่านี้ฟังได้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าผู้คนเหล่านั้นมีชั้นหนึ่ง ชั้นสอง และชั้นสาม ที่นั่นลูกต้องรับใช้ทุกคน เมื่อบุคคลสำคัญมาถึงทุกคนยอมให้การต้อนรับที่ดีแก่เขาอย่างแน่นอน นี่เป็นกฎ พ่อหรือครูยกย่องลูกๆ ในชั้นเรียน นี่คือการใส่ใจพิเศษด้วยเช่นกัน ลูกที่ประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงจะได้รับการเอาใจใส่และการยกย่องเป็นพิเศษการพูดว่าคนนั้นคนนั้นมันเก่งและมีใจฝึกฝนในศาสนาก็เป็นการยกย่องเขาด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ผู้คนพูดว่าท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแท้จริง แต่เมื่อ

ลูกขอให้พวกเขาบอกชีวิตประวัติของท่านแก่ลูก พวกเขาหลับพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนทุกแห่ง พวกเขาได้ลดระดับท่านลงมาอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกสามารถอธิบายว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และท่านคือผู้อยู่อาศัยในดินแดนสูงสุดในขณะที่ที่เหล่าเทพอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นี้มีมนุษย์ ดังนั้นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ผู้ไม่มีตัวตน เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเช่นเพชรและเวลานั้นลูกกลายเป็นเช่นเปลือกหอยและดังนั้นลูกก็แสดงให้เห็นว่าพระเจ้านั้นตกต่ำกว่าตัวลูกเอง ลูกไม่แม้แต่จะตระหนักถึงท่าน ลูกผู้คนชาวบาร์ตาได้รับการตระหนักรู้และแล้วการตระหนักรู้นั้นก็ลดลง เวลานั้นลูกยังคงให้ทุกคนได้ตระหนักรู้ถึงพ่อต่อไป หลายคนจะได้รับการตระหนักรู้ถึงพ่อ รูปภาพหลักของลูกคือตรีมูรติ, วงจรและต้นไม้ มีการรู้แจ้งอย่างมากในรูปภาพทั้งสามนั้น ใครๆก็จะพูดว่าลักษมีและนารายณ์เป็นนายของยุคทอง โอเค แล้วมีอะไรก่อนยุคทอง? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ในเวลานี้ เวลานั้นเป็นตอนสุดท้ายของยุคเหล็กและเป็นการปกครองของผู้คนที่อยู่เหนือผู้คน ไม่มีอาณาจักรใดเลยในขณะนี้ มีความแตกต่างอย่างมาก มีราชาในตอนต้นของยุคทองและมีราชาขณะนั้นในยุคเหล็กด้วย แม้ว่าจะไม่มีใครในพวกเขาบริสุทธิ์ บางคนก็แค่ซื้อสัญญาเหล่านั้น ไม่มีใครบางคนเป็นมหาราชที่แท้จริง พวกเขาเพียงแค่ซื้อสัญญานั้น ตัวอย่างเช่นมีมหาราชแห่งพาเทียรา จอเปอร์ บิคาเนียร์ ฯลฯ พวกเขาอ้างถึงชื่อเหล่านั้น ชื่อเหล่านั้นยังคงมีอยู่ตลอดไป ในตอนแรกมีการพรรดิที่บริสุทธิ์และเวลานี้คือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ คำว่า “ราชา จักรพรรดิ” ยังคงดำเนินต่อเนื่องมา สำหรับลักษมีและนารายณ์ลูกจะพูดว่าทั้งสองเป็นนายของยุคทองที่ได้ประกาศสิทธิในอาณาจักร เวลานั้นลูกรู้ว่าอาณาจักรได้รับการก่อตั้งอย่างไร พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อกำลังสอนลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้คนเหล่านั้นศึกษาและกลายเป็นทนายความ ฯลฯ ในชาติเกิดเดิยวนี้ ลูกกำลังศึกษาในเวลานี้และจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในอนาคต ตามแผนของละครโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น เวลานั้นเป็นโลกเก่า แม้ว่าจะมีประสาทราชวงศ์ใหญ่โตและดีมาก ก็ไม่มีใครเลยมีพลังที่จะสร้างประสาทราชวงศ์ที่ประดับด้วยเพชรและพลอย ในยุคทองพวกเขาสร้างปราสาทราชวงศ์ของพวกเขาทั้งหมดที่ประดับด้วยเพชรและพลอย ใช้เวลาไม่นานในการสร้างสิ่งเหล่านั้น ที่นั่นเช่นกันเมื่อเกิดแผ่นดินไหว ฯลฯ พวกเขาจ้างผู้รับเหมากำนานมากและพวกเขาสร้างเมืองทั้งเมืองภายในสองสามปี บางทีอาจใช้เวลาแปดถึงสิบปีในการสร้างนิวเดลีแต่มีความแตกต่างระหว่างคนงานที่นั่นกับคนงานที่นั่น ทุกวันนี้พวกเขายังคงประดิษฐ์สิ่งใหม่ ศาสตร์แห่งการก่อสร้างมีพลังมาก พวกเขาสามารถได้รับทุกสิ่งที่ทำสำเร็จรูปและแปลถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว พวกเขาสร้างอาคารเหล่านั้นอย่างรวดเร็วที่นั่น และดังนั้นทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ที่นั่น สิ่งทั้งหมดนี้จะไปกับลูก ชั้นสการ์เหล่านั้นจะยังคงอยู่ แม้กระทั่งชั้นสการ์ของวิทยาศาสตร์ก็จะไปกับลูก ดังนั้นในเวลานี้พ่อยังคงเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก หากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จงจดจำพ่อ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า “อรุณสวัสดิ์” จากนั้นก็สอนลูก ลูกๆกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่? ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงจดจำพ่อ เพราะลูกมีภาระของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกใช้ 84 ชาติเกิดในขณะที่ลงบันไดมา เวลานั้นมีสภาพของการขึ้นในชาติเกิดเดิยว ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีความสุขมากเท่านั้นและลูกจะได้รับพลังกำลังด้วยเช่นกัน มีลูกมากมายที่ถูกวางไว้ในอันดับต้นๆ แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงเลย แม้ว่าพวกเขาจะมีความฉลาดในความรู้แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเลย พ่อยกย่องลูกๆ ผู้นี้ก็ป็นอันดับหนึ่งด้วยเช่นกันดังนั้นเขาต้องเพียรพยายามอย่างแน่อน ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีวิตบาปที่กำลังอธิบายแก่ลูก และโยคะของสติปัญญาของลูกก็ยังคงเชื่อมโยงอยู่ที่นั่น ผู้นี้ต้องเรียนรู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเขายังคงพูดว่า: จดจำบาป รูปภาพเหล่านี้มีไว้สำหรับอธิบายแก่ใครก็ตาม ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนได้เรียกว่าเป็นพระเจ้า ท่านมาและนำร่างกายมาใช้ ลูกๆของพระเจ้าผู้เดียวคือดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน เวลานั้นพวกเขาอยู่ในร่างกายของพวกเขาทั้งหมดคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ร่างกายเป็นบัลลังก์ของภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ(ดวงวิญญาณ) บัลลังก์ที่เป็นอมตะที่ไม่ใช่สิ่งใดโดยเฉพาะ นี่คือบัลลังก์ของภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก นั่นเรียกว่าเป็นบัลลังก์อมตะ เป็นบัลลังก์อมตะของภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นอมตะ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนมาก พ่อไม่มีตัวตน ท่านนำเอาบัลลังก์ของท่านมาจากที่ไหน? พ่อพูดว่า: นี่คือบัลลังก์ของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อมาและยืมบัลลังก์นี้มาใช้ พ่อมาและนั่งบนบัลลังก์ที่เป็นอมตะของร่างกายที่เกษราและธรรมดาของบราห์มา เวลานั้นลูกรู้ว่านี่คือบัลลังก์ของทุกดวงวิญญาณ สิ่งนี้หมายถึงมนุษย์เท่านั้นไม่ได้ใช้กับสัตว์ มนุษย์ผู้ที่กลับมาแล้วร้ายยิ่งกว่าสัตว์อย่างน้อยก็ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงตนเองก่อน เมื่อใครบางคนถามลูกเกี่ยวกับสัตว์ บอกพวกเขาว่า: ก่อนอื่นอย่างน้อยก็เปลี่ยนแปลงตนเอง ในยุคทองแม้สัตว์ก็ดีมากและชั้นหนึ่ง จะไม่มีหิยะ ฯลฯ ที่นั่น ถ้านกพิราบจะทิ้งมูลของพวกมันในราชวังของราชา ก็จะมีค่าปรับ ที่นั่นทั้งหมดจะไม่มีหิยะใดๆเลย พวกเขาอยู่อย่างระมัดระวังมากเพื่อไม่ให้มีสัตว์สามารถเข้ามาข้างในได้ มีความสะอาดอย่างมากที่นั่น จะมีความสะอาดอย่างมากในวัดของลักษมีนารายณ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นว่านกพิราบอยู่ในวัดขงก้าและปารวดี ดังนั้นพวกเขาจะต้องสร้างความเสียหายให้กับวัดอย่างแน่อนเช่นกัน พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนั้นมากมายในคัมภีร์ เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ แต่มีเพียงจำนวนไม่กี่คนที่สามารถซึมซับความรู้ ที่เหลือทั้งหมดไม่เข้าใจอะไรเลย พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก ลูกๆจงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ ให้เพียงเพชร

พลอยเท่านั้นออกมาจากปากลูกเสมอ ลูกคือรูปและปราสาท ไม่ควรมีก่อนเห็นออกมาจากปากของลูก ดวงวิญญาณได้รับการยกย่อง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นประธานาธิบดี ฉันเป็นผู้นั้นผู้นี้ และนี่คือชื่อของร่างกายของฉัน โอเค ดวงวิญญาณเป็นลูกของใคร? ของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ดังนั้นท่านจะสามารถอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่งได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าก่อนหน้านี้ลูกก็ไม่รู้สิ่งใดมาก่อนเช่นกัน เวลาที่สติปัญญาของลูกได้เปิดกว้างอย่างมาก เมื่อลูกไปที่วัดใดก็ตามในตอนนั้นลูกเข้าใจว่ารูปภาพทั้งหมดเหล่านั้นไม่ลูกต้อง จะมีใครสามารถมีสิบแขนหรือมีดวงข้างดังภาพนั้นได้อย่างไร? ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงแล้วควรมีความเลื่อมใสศรัทธาของชีพบบาเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลัทธิขงจื๊อและนารายณ์ใช้ 84 ชาติเกิด และจากนั้นพ่อสูงสุดมาและให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน ไม่มีใครที่สูงกว่าท่าน ในบรรดาลูกเช่นกัน ลูกสามารถซึมซับสิ่งต่างๆของความรู้เหล่านี้ตามลำดับกันไป หากใครบางคนไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ผู้หนึ่งจะมีประโยชน์อะไร? แทนที่จะกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดบางคนก็ถึงกลับกลายเป็นผู้ตาบอดเสียเอง หากว่าไม่สามารถให้น้ำนมได้วันนั้นก็ถูกชั่งไว้ในคอกวัว ที่นั่นเช่นกันบางคนที่ไม่สามารถให้น้ำนมแห่งความรู้ มีหลายคนที่ไม่เพียรพยายามใดเลย พวกเขาไม่เข้าใจว่าอย่างน้อยเขาควรให้คุณประโยชน์กับใครบางคน พวกเขาไม่มีความใส่ใจใดๆกับโชคของตนเอง พวกเขามีความสุขกับอะไรก็ตามที่พวกเขาได้รับ พ่อพูดว่า: นั่นไม่ได้อยู่ในโชคของคนนั้น เราควรเพียรพยายามที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาป ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดแต่ก็จงดูซิว่าท่านเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์อย่างไร! ท่านได้รับการเชิญให้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อเราวันทำให้ทุกคนตกต่ำอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและทำให้ลูกสูงส่ง ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีจะกลายเป็นราชาและราชินี ในขณะที่ผู้ที่ไม่เพียรพยายามใดๆเลยจะกลายเป็นผู้ที่ยากจน เพราะสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถเพียรพยายามได้ บางคนสร้างโชคที่ดีมาก ลูกแต่ละคนสามารถตรวจสอบตนเองว่า: ฉันกำลังทำงานรับใช้อะไร? อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. กลับมาฉลาดในความรู้และโยคะและให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เพียรพยายามที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง จงกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด

ในขณะที่อยู่ในครัวเรือนที่ขยายตัวของชองลูก ให้ฝึกการหลอมรวมการขยายตัวและการอยู่เหนือ ช่วงเวลาหนึ่งทำงานทางร่างกายและช่วงเวลาต่อมากลับมาปราศจากร่าง การฝึกฝนนี้จะให้หิมิตของรูปที่เป็นเทวดา นางฟ้าของลูก เมื่อลูกอยู่ในสภาพสูงสุด ลูกจะสัมผัสว่าสิ่งที่ใหญ่โตเป็นสิ่งที่เล็กน้อย โดยการขึ้นไปอยู่เหนือลูกจะเป็นอิสระจากการตกลงมาอยู่เบื้องล่าง ลูกจะได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากความลำบาก ตรากตรำ และประหยัดเวลา และงานรับใช้ที่รวดเร็วก็จะเกิดขึ้น สติปัญญาของลูกจะกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดที่ลูกสามารถทำงานหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน

*** โอม ชานติ ***

โลกที่น่ารักที่พิเศษสุดไม่เหมือนใครและสูงส่งของบราห์มินในยุคบรรจบพบกัน

วันนี้พ่อผู้สร้างบราห์มินกำลังมองดูโลกเล็กๆที่สวยงามและเป็นทางจิตของท่าน โลกบราห์มินนี้น่ารักและพิเศษสุดอย่างยิ่ง เมื่อเทียบกับโลกยุคทองก็ตาม ดวงวิญญาณบราห์มินของโลกทางจิตนี้มีความสูงส่งและพิเศษมาก รูปที่เป็นบราห์มินนี้พิเศษยิ่งกว่ารูปที่เป็นเทพ การสรรเสริญของโลกนี้มีความพิเศษสุดของตนเอง ทุกดวงวิญญาณของโลกนี้มีความพิเศษ แต่ละดวงวิญญาณเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ทุกดวงวิญญาณมีดีลักของการตระหนักรู้ ดีลักที่ไม่สูญสลาย ดีลักของการปกครองตนเอง และนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า ดังนั้นดวงวิญญาณทั้งหมดมีมงกุฎ บัลลังก์ และดีลักของโลกที่สวยงามนี้ ลูกเคยเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับโลกเช่นนั้นในตลอดทั้งวงจรหรือไม่? เป็นโลกที่ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดมีพ่อเดียวกัน, เป็นของครอบครัวเดียวกัน, มีภาษาเดียวกันและความรู้เดียวกัน นั่นคือลูกมีเป้าหมายในชีวิตที่สูงส่งเดียวกัน, มีทัศนคติ สายตาเดียวกัน ศาสนาเดียวกัน และมีการกระทำเยี่ยงพระเจ้าเหมือนกัน ช่างเป็นโลกน่ารัก เท่ากับที่มันเป็นโลกที่เล็ก ดังนั้นโลกนั้นจึงน่ารัก ด้วยวิธีนี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดจึงร้องเพลงนี้ในจิตใจของลูก: โลกเล็กๆของเรานั้นพิเศษสุดและน่ารักอย่างยิ่ง ลูกร้องเพลงนี้ใช่ไหม? ลูกมีความสุขที่ได้เห็นโลกในยุคบรรจบพบกันนี้ใช่ไหม? ช่างเป็นโลกที่แสนจะพิเศษสุด ตารางเวลาประจำวันของโลกนี้พิเศษสุดเช่นกัน ลูกมีอาณาจักรของลูกเอง ระเบียบวินัยของลูกเอง ขนบธรรมเนียมประเพณีของลูกเอง แต่สิ่งเหล่านี้เป็นระบบที่สวยงามและความรักที่สวยงามเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่อาศัยอยู่ในโลกเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกอาศัยอยู่ในโลกนี้ใช่ไหม? ลูกไม่เคยทิ้งโลกของลูกและกลับไปหาโลกเก่าใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้เองผู้คนในโลกเก่าจึงไม่สามารถเข้าใจว่าบราห์มินเหล่านั้นคือใคร? พวกเขาบอกว่า: ทุกสิ่งของบราห์มากุมารีนั้นเป็นของพวกเขาเอง พวกเขามีความรู้ของตนเอง เมื่อโลกของลูกนั้นใหม่ดังนั้นทุกสิ่งก็จะใหม่และพิเศษสุดใช่ไหม? ลูกทุกคนจงมองดูตนเอง: ลูกมีความคิดใหม่ ภาษาใหม่ และการกระทำใหม่สำหรับโลกใหม่ใช่ไหม? ลูกกลายเป็นผู้ที่พิเศษสุดในระดับนี้หรือไม่? ไม่มีสิ่งเก่าๆยังคงเหลืออยู่ใช่ไหม? หากมีร่องรอยของสิ่งเก่าๆ แม้แต่เล็กน้อย สิ่งนั้นก็จะดึงดูดลูกไปหาโลกเก่า และจากการที่อยู่ในโลกที่สูงส่ง ลูกก็จะไปสู่โลกที่ตกต่ำ เนื่องจากการอยู่ในระดับที่สูง นั่นคือสูงส่ง พวกเขาจึงแสดงสวรรค์ให้เห็นว่าสวรรค์อยู่เบื้องบนและนรกอยู่เบื้องล่าง สวรรค์แห่งยุคบรรจบพบกันนั้นสูงยิ่งกว่าสวรรค์ของยุคทอง เพราะเวลานี้ลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ของสองโลก ที่นี้ในขณะที่เห็นและรู้ทุกสิ่ง ลูกก็อยู่อย่างละวางและมีความรัก เหตุนี้เองจึงมีประสบการณ์ว่ามฐันเป็นเหมือนกับเป็นสวรรค์ ลูกบอกผู้คนว่า: ถ้าท่านต้องการจะเห็นสวรรค์ ให้มองดูในตอนนี้ ที่นั่นลูกจะไม่พูดถึงสวรรค์ เวลานี้ที่ลูกพูดด้วยประกายของความซาบซึ้งว่า: เราเคยเห็นสวรรค์แล้ว! ลูกท้าทายผู้คน: หากท่านต้องการจะเห็นสวรรค์มาหาเราและดู ลูกพูดเช่นนั้นใช่ไหม? ในตอนแรกลูกเคยคิดและได้ยินว่าเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์นั้นสวยงามมาก แต่ก็ไม่มีใครได้เห็นพวกเขา “มีสิ่งนี้และสิ่งนี้ในสวรรค์” ลูกเคยได้ยินมามากมายเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ขณะนี้ตัวลูกเองได้มาถึงโลกแห่งสวรรค์แล้ว ตัวลูกเองนั้นได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ลูกกลับมาสวยงามจากนรกเกลียด เวลานี้ลูกมีปีกแล้วใช่ไหม? ลูกได้รับปีกแห่งความรู้และโยคะที่พิเศษสุดเช่นนั้นที่ทำให้ลูกสามารถเดินทางไปทั่วทั้งสามโลก แม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์ก็ยังไม่มียังวิธีใดๆในการไปถึงด้วยความเร็วที่รวดเร็วเช่นนั้น ลูกทั้งหมดได้รับปีกแล้วใช่ไหม? ไม่มีใครเหลืออยู่ที่ยังไม่ได้ใช่ไหม? คำสรรเสริญของโลกนี้ก็คือไม่มีอะไรขาดหายไปในโลกของบราห์มิน ด้วยเหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องว่า: เมื่อเราได้พบพ่อผู้เดียว เราก็ได้พบทุกสิ่ง ไม่ใช่เพียงแค่อีกโลกเดียวนั้นเท่านั้น แต่ลูกได้กลายเป็นนายของทั้งสามโลก อนุสรณ์ของโลกนี้คือทุกคนเฝ้าแต่แสวงหาในเชิงซื่ออย่างสม่ำเสมอ การแสวงหาอยู่ในเชิงซื่อมั่นถือมั่นถือว่าเป็นสิ่งซื่อบอกของโชค คุณสมบัติพิเศษของโลกนี้คืออะไร? บางครั้งลูกก็แสวงหาอยู่ในเชิงซื่อของความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัส บางครั้งลูกแสวงหาอยู่ในเชิงซื่อของความสงบ บางครั้งในเชิงซื่อของความรู้ ลูกแสวงหาอยู่ในเชิงซื่อของศักดิ์ของพระเจ้า การอยู่ในศักดิ์ของพระเจ้าหมายถึงการแสวงหาอยู่ในสภาพของการเป็นผู้ที่ดูดซับอยู่ในความรัก เช่นที่ลูกได้หลอมรวมอยู่ในศักดิ์อย่างสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกันลูกได้หลอมรวมอยู่ในศักดิ์ของพระเจ้า ลูกได้หลุดหายไปในการรัก ศักดิ์ทางจิตนี้ช่วยให้ลูกลิ้มความเจ็บปวดและความทุกข์ของหลายต่อหลายชาติเกิดในหนึ่งวินาที ดังนั้นจงเฝ้าแต่แสวงหาอยู่ในเชิงซื่อทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง

ลูกเคยคิดแม้กระทั่งในความฝันของลูกใหม่ว่าลูกจะมีสิทธิ์ในโลกเช่นนั้น? วันนี้บัฟฟาตาได้เห็นโลกที่น่ารักของท่าน ลูกชอบโลกนี้หรือไม่? ลูกรักโลกนี้ใช่ไหม? บางครั้งลูกไม่ได้วางเท้าข้างหนึ่งในโลกนั้นและทำอีกข้างหนึ่งในโลกนี้ใช่ไหม? ลูกได้เห็นและสัมผัสประสบการณ์ในโลกนี้มาแล้วเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกได้รับอะไร? ลูกได้รับบางสิ่งหรือลูกสูญเสีย

บางสิ่ง? ลูกสูญเสียร่างกายของลูก ลูกสูญเสียความสงบและความสุขในจิตใจและลูกยังสูญเสียทรัพย์สินสมบัติของลูกด้วยเช่นกัน ลูกสูญเสียความสัมพันธ์ทั้งหมด ลูกสูญเสียร่างกายที่สวยงามที่พ่อได้ให้กับลูกไปไหน? ถ้าลูกสะสมเงิน นั่นก็เป็นเงินดำ เงินที่สะอาดและบริสุทธิ์หายไปไหน? แม้ว่าลูกอาจจะมียู่งบงกชก็ไม่มีประโยชน์ ลูกเรียกตัวเองว่าเศรษฐี แต่ลูกสามารถที่จะแสดงสิ่งนั้นได้หรือไม่? ดังนั้นลูกสูญเสียทุกสิ่ง และหากสติปัญญาของลูกยังคงถูกตั้งรังกแล้วสิ่งนั้นจะพูดว่าอย่างไร? นั่นจะเรียกว่ารู้คิดหรือไม่? ดังนั้นคงรักษาโลกที่สูงส่งของลูกนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอ เก็บคุณสมบัติพิเศษของชีวิตในโลกนี้ไว้ในสำนักของลูกและกลับมาสัมผัส กลายเป็นตัวของการจรรโลงถึงและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นโดยอัตโนมัติ อย่าได้รับสิ่งใดของโลกเก่าด้วยสติปัญญาของลูก การรับหมายถึงการถูกหลอกลวง การถูกหลอกลวงหมายถึงการรับความทุกข์ ดังนั้นลูกจะต้องอยู่ที่ไหน? ในโลกที่สูงส่งหรือในโลกเก่า? ให้ความแตกต่างปรากฏขึ้นมาในสำนักของลูกอย่างชัดเจนมากอยู่เสมอว่าสิ่งนั้นคืออะไรและสิ่งนี้คืออะไร อังชะ

ถึงดวงวิญญาณบราห์มินพิเศษที่อาศัยอยู่ในโลกเล็กๆที่น่ารักเช่นนั้น ถึงดวงวิญญาณที่นุ่งอยู่บนปลั่งกัหัวใจอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้ที่เฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆที่ละวางเสมอผู้ที่เป็นที่รักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ โปรดรับการจรรโลงถึงของพระเจ้าและความรักของพระเจ้า และนมัสเต

บัพดาพบกลุ่มครูที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้: ผู้รับใช้หมายถึงดวงวิญญาณที่สละละทิ้งและตาปาสวี ลูกได้รับผลของงานรับใช้เสมอ อย่างไรก็ตามลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปเสมอด้วยการสละละทิ้งและตาปาสวี เก็บรักษาเป้าหมายไว้ว่าลูกต้องรับใช้และให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้พิเศษเสมอโดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ยิ่งเป้าหมายของลูกแข็งแกร่งมากเท่าไร อาการก็จะยิ่งแข็งแกร่งมากเท่านั้น ดังนั้นจงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าโดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้รับใช้เสมอ เช่นที่พ่อได้เลือกลูกมาแล้ว ดังนั้นลูกต้องเลือกปวงประชาของลูก จงกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคเสมอและทำให้งานรับใช้เป็นอิสระจากอุปสรรคด้วยเช่นกัน ทุกคนทำงานรับใช้ แต่งานรับใช้ควรเป็นอิสระจากอุปสรรค ในสิ่งนี้ที่ลูกได้รับอันดับไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตาม นักเรียนทุกคนเป็นอิสระจากอุปสรรค อย่าให้มีคลื่นของอุปสรรค ทำให้บรรยากาศมีพลัง สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากอุปสรรค จงมีเป้าหมายที่จะมีบรรยากาศของการจรรโลงถึงเช่นนั้นที่จะไม่มีอุปสรรคสามารถเกิดขึ้นได้ เมื่อมีป้อมปราการ ศัตรูก็ไม่สามารถเข้ามาได้ ดังนั้นจงเป็นอิสระจากอุปสรรคและเป็นผู้รับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรค

บัพดาพบกลุ่มต่างๆ: ทำงานรับใช้และได้รับความพอใจ ลูกไม่เพียงแต่จะต้องทำงานรับใช้ แต่ทำงานรับใช้ที่มีความพอใจและลูกได้รับพรของทุกคน งานรับใช้ที่เต็มไปด้วยพรจะช่วยให้ลูกประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย ลูกจะต้องทำงานรับใช้ตามแผนและทำต่างๆมากมาย จงทำด้วยความสุขและความกระตือรือร้น แต่แน่นอนให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้: ฉันได้รับพรจากงานรับใช้ที่ฉันทำหรือไม่? หรือว่าฉันแค่ทำงานหนัก? ที่ใดมีพร ลูกจะไม่รู้สึกว่าเป็นงานหนัก ดังนั้นเวลานี้ให้รักษาเป้าหมายว่า ไม่ว่าลูกจะมีการติดต่อกับใครหรือมีสายใยกับใครก็ตาม ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรจากคนนั้นเช่นกัน เมื่อลูกได้รับพรจากทุกคน ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็จะให้พรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาครึ่งวงจร พวกเขามาเพื่อรับพรจากภาพลักษณ์ของลูกใช่ไหม? พวกเขาไปเพื่อรับพรจากรูปปั้นบูชาเทพใช่ไหม? ดังนั้นลูกได้รับพรจากทุกคนในเวลาและเหตุนี้เองลูกจึงยังคงให้อย่างต่อเนื่องผ่านภาพลักษณ์ของลูกเช่นกัน จัดโปรแกรมต่างๆ, จัดแรลลี่, รับใช้บุคคลสำคัญมากๆ (VIPs) และบุคคลสำคัญ (IPs) ทำทุกสิ่ง แต่ทำงานรับใช้ที่เต็มไปด้วยพร (วิธีใดที่จะใช้เพื่อประกาศสิทธิในการรับพร?) ให้บทเรียนของคำว่า“ฮาจี”มันคง อย่าได้พูดว่า“ไม่”กับใครและทำให้เขาสูญเสียความกล้าหาญ ตัวอย่างเช่น แม้ว่าพวกเขาจะผิด อย่าได้พูดขึ้นมาทันทีว่า“เธอผิด” ก่อนอื่นให้ความมั่นใจแก่เขาและให้ความกล้าหาญ พูดตอบรับว่า “ใช่”กับคนนั้น แล้วจึงอธิบายให้กับเขาแล้วเขาจะเข้าใจ หากลูกพูด“ไม่”ทันที และแล้วความกล้าหาญที่พวกเขามีเพียงเล็กน้อยก็จะจบสิ้นลง ความผิดก็อาจเป็นความผิด แต่ถ้าลูกบอกเขาว่าเขาผิด เขาก็จะไม่มีวันคิดว่าตัวเองผิด ดังนั้นก่อนอื่นต้องพูดว่า “ใช่”กับเขาก่อนเพิ่มความกล้าหาญของเขา และจากนั้นเขาจะสามารถตัดสินใจตัวเองได้ ให้ความนับถือกับเขาเพียงแค่นำวิธีนี้มาใช้ ถึงแม้ว่าเขาจะผิด ประการแรกให้พูดว่าเขานั้นดี ให้เขามีความกล้าหาญก่อน หากมีคนล้มลง ลูกจะผลักเขาให้ล้มลงไปมากยิ่งขึ้นหรือลูกจะยกเขายืนมา? ก่อนอื่นให้การคำจุนเขาและทำให้เขายืนมา สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความใจกว้าง จงเฝ้าแต่ทำให้ผู้ที่ให้ความร่วมมือกลายเป็นผู้ที่ร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ท่านไปข้างหน้าและฉันก็ไปข้างหน้าเช่นกัน จงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยกัน ก้าวไปข้างหน้าด้วยกันในความเป็นหนึ่งเดียวกันและจะมีความสำเร็จและลูกจะได้รับพรของความพอใจ กลับมายิ่งใหญ่ในการรับพรเช่นนั้นและลูกจะกลับมายิ่งใหญ่ในงานรับใช้โดยอัตโนมัติ

พบกับผู้รับใช้: ในขณะที่ทำงานรับใช้ ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองมั่นคงอยู่ในสภาพคาร์มาโยคืออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? หรือ

ว่าในขณะที่ลูกกำลังแสดงการกระทำ การจดจำระยะลึกถึงของลูกก็ลดน้อยลงและสติปัญญาของลูกก็มุ่งอยู่กับงานมากกว่าหรือไม่? เพราะด้วยการแสดงการกระทำในในขณะที่อยู่ในการจดจำระยะลึกถึงลูกจะไม่มีความเห็นเห็นน้อยเลยในการทำงานนั้น ผู้ที่มีการกระทำในในขณะที่อยู่ในการจดจำระยะลึกถึงจะประสบกับความสุ่มอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีการกระทำนั้นคือทำงานรับใช้ในขณะที่เป็นคาร์มาโยคีใช่ไหม? ผู้ที่มีการฝึกฝนที่จะเป็นคาร์มาโยคีจะทำให้ปัจจุบันและอนาคตของพวกเขาสูงส่งในทุกย่างก้าวเสมอ บัญชีในอนาคตจะเต็มเปี่ยมเสมอและปัจจุบันก็จะสูงส่งเสมอ ลูกเล่นบทบาทของการทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่อย่างเป็นคาร์มาโยคีเช่นนั้นหรือไม่? ลูกไม่ได้ลืมนะไหม? มีผู้รับใช้ในมรณัม และดังนั้นมรณัมเตือนลูกให้นึกถึงพ่อโดยอัตโนมัติ ลูกได้สะสมในบัญชีของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดใช่ไหม? ลูกสะสมไว้มากจนลูกจะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ ในยุคบรรจบพบกันแบบเตอร์ของลูกได้รับการชาร์ตอยู่เสมอ แบบเตอร์จะอ่อนลงตั้งแต่ยุคทองแดง ในยุคบรรจบพบกันแบบเตอร์จะเต็มเสมอและได้รับการชาร์ตเสมอ ดังนั้นลูกไม่ได้มาที่มรณัมเพื่อเติมแบบเตอร์ของลูก แต่ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลอง มีความรักระหว่างพ่อกับลูกๆ และเหตุนี้เองการพบกันและการฟังท่านคือส่วนหนึ่งของเทศกาลแห่งยุคบรรจบพบกัน อัจชะ

พราจากคำพูดที่สูงส่งของบรรพบุรุษสำหรับความสำเร็จของแรลลี่เยาวชน (Youth Rally):

ลูกอาจสร้างกลุ่มเยาวชน (Youth Wing) ไม่ว่าลูกจะทำอะไรเพียงแค่ว่ามีความพอใจ ให้มีความพอใจและความสำเร็จสำหรับชีวิตนี้มีไว้เพื่อทำงานรับใช้ หากลูกทำงานด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นนั้นก็ไม่ใช่ปัญหา หากมีโปรแกรมและลูกรู้สึกว่าคุณต้องทำสิ่งนั้นนั่นก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามหากลูกต้องการทำบางสิ่งด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกนั้นก็ไม่ใช่ปัญหา ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนก็ตาม ลูกพบใครก็ตาม ใครก็ตามที่เห็นลูก มีงานรับใช้ที่อยู่ในสิ่งนั้น การพูดเพียงอย่างเดียวไม่ใช่การทำงานรับใช้ นั่นคือทำให้ใบหน้าของลูกสดชื่นแจ่มใสเช่นกัน ใบหน้าที่ทางจิตก็ทำงานรับใช้เช่นกัน มีเป้าหมายในการทำงานรับใช้และก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นในความสุ่ม โดยแสดงประกายแห่งความสุขทางจิต อย่าให้ใครทำงานรับใช้ภายใต้การบีบบังคับ มันไม่ได้เป็นเพราะโปรแกรมถูกจัดขึ้นมาพวกเขาจึงต้องทำ เป็นสิ่งที่ดีถ้าพวกเขาทำด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น นี่เป็นสิ่งที่ดี

มันไม่ใช่ว่าถ้าบางคนไม่มีความกระตือรือร้นที่จะทำบางสิ่ง และพวกเขาก็ต้องทำ ไม่เป็นไร ไม่ว่าจะในกรณีใดลูกก็มีเป้าหมายที่จะครอบคลุมในทุกๆด้านก่อนที่จะมีการเฉลิมฉลองโกลเด้น จูบิลี (ฉลองครบรอบ 50 ปี) และดังนั้นเช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในแรลลี่ด้วยการเดินเท้าก็จะมาในกลุ่มของพวกเขาเอง ในทำนองเดียวกันให้กลุ่มผู้ที่มาด้วยรถบัสเช่นกัน ในขณะที่รับใช้ทุกโซนและทุกพื้นที่ด้วยรถบัส พวกเขาสามารถไปถึงนิวเดลี สร้างกลุ่มสองประเภทขึ้นมา หนึ่งในนั้นคือผู้ที่ยังคงมาอย่างต่อเนื่องโดยรถบัสและผู้ที่มาในขณะที่ทำงานรับใช้ระหว่างทาง และอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่มาด้วยการเดินเท้า แล้วมันก็จะจะเป็นสองทาง ลูกเป็นเยาวชนและลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? พวกเขาต้องใช้พลังงานของพวกเขาไปกับที่ไหนสักแห่ง! มันจะดีถ้าพลังงานนั้นใช้เพื่อทำงานรับใช้ แล้วความตั้งใจทั้งสองจะได้รับการเติมเต็ม งานรับใช้จะได้รับการเติมเต็มและลูกเรียกสิ่งนี้ว่า 'foot rally-แรลลี่ด้วยการเดินเท้า' และนั่นก็จะได้รับการเติมเต็ม หากรัฐต่าง ๆ จะจัดให้มีการสัมภาษณ์พวกเขาก่อนล่วงหน้า เสียงนั้นจะแพร่กระจายออกไปโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ควรปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นการจาริกแสวงบุญทางจิต อย่าให้มองเห็นเพียงแค่การเดินแรลลี่ด้วยเท้าเท่านั้น ให้มีประกายทางจิตและความสุขด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะมองเห็นความแปลกใหม่ อย่าให้ดูเหมือนธรรมดาเหมือนกับแรลลี่ที่คนอื่นๆมี แต่ให้ปรากฏว่าลูกเป็นผู้แสวงบุญทั้งสองทาง ไม่ใช่ผู้แสวงบุญเพียงทางเดียว ลูกคือผู้ที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระยะลึกถึงและผู้ที่อยู่ในแรลลี่ด้วยเท้าเช่นกัน หากผลกระทบของการจาริกแสวงบุญทั้งสองทางปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกแล้วนั่นก็จะเป็นสิ่งที่ดี

ข้อความที่สูงส่งของอะแวนบุรุษสำหรับผู้นำทางการเมืองของโลก: (04/12/85)

ผู้นำทางการเมืองทุกคนในโลกกำลังทำงานของเขาด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์เพื่อที่จะทำให้ประเทศของเขาและผู้คนในประเทศของเขาก้าวหน้า อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าความรู้สึกของพวกเขาจะสูงส่งมาก แต่ก็ไม่มีข้อพิพาทในทางปฏิบัติเท่าที่ควร ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? เป็นเพราะความรู้สึกของจิตใจ ความรู้สึกของการรับใช้ และความรู้สึกของความรักในผู้คนในทุกวันนี้ - และในผู้นำทั้งหลาย - ได้เปลี่ยนไปเป็นแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวและอิจฉาริษยา เพื่อที่จะทำให้อาณาจักรนั้นจบสิ้น พวกเขาได้ใช้ความพยายามมากมายด้วยพลังของวัตถุนิยม พลังของวิทยาศาสตร์ พลังของความรู้ทางโลก และพลังของอำนาจของรัฐบาล อย่างไรก็ตามพลังที่แท้จริงคือพลังทางจิตวิญญาณที่สามารถเปลี่ยนความรู้สึกของ

จิตใจได้อย่างง่ายดาย พวกเขาให้ความสนใจน้อยลงกับสิ่งนั้นและเหตุนี้เองเมล็ดของความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงไม่สามารถจับสั่นลงได้ มันถูกระงับชั่วคราวหนึ่ง แต่หลังจากนั้นตามเวลามันจะแสดงตัวมันเองในรูปที่รุนแรงยิ่งขึ้น เหตุนี้เองศาสนาของพ่อทางจิตสำหรับลูกทางจิต(ดวงวิญญาณ)คือ: พิจารณาตนเองว่าเป็นจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) อย่างสม่ำเสมอ, สร้างความสัมพันธ์กับพ่อทางจิต รับพลังทางจิตจากท่านและกลายเป็นผู้นำของจิตใจของลูกเอง แล้วลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้นำทางการเมืองและสามารถเปลี่ยนความรู้สึกในจิตใจของผู้อื่นได้ ความคิดในจิตใจของลูกและกรรมในทางปฏิบัติของผู้คนจะกลับมาเหมือนกัน ด้วยความร่วมมือของทั้งสองลูกจะสามารถสัมผัสกับข้อพิสูจน์ของความสำเร็จในทางปฏิบัติจนจำได้ว่าเพียงผู้ที่มีสิทธิ์ในการปกครองตนเองเท่านั้นที่สามารถเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การปกครองอาณาจักรอย่างสม่ำเสมอ และอำนาจในการปกครองตนเองนั้นเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดที่พ่อทางจิตได้ให้แก่ลูก ด้วยพลังของสิทธิ์โดยกำเนิดนี้ลูกจะได้สัมผัสกับพลังของการเป็นผู้ที่ถูกต้องตามศีลธรรมอย่างสม่ำเสมอและจะประสบความสำเร็จเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอและทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของสิ่งนั้นเท่าเทียมกันในขณะที่อยู่ในชุมชน
ในขณะที่เห็นกันและกันในชุมชน ลูกสามารถมีความจริงจังและกระตือรือร้น แต่ก็อาจมีความไม่ระมัดระวังได้ แล้วลูกก็จะคิดว่า: คนนี้ทำสิ่งนี้และมันจะเป็นอะไรถ้าฉันทำเช่นเดียวกัน? ดังนั้นขอความช่วยเหลือจากชุมชนเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ ก่อนอื่นจงใส่ใจเป็นพิเศษและมีเป้าหมายที่จะทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมและเป็นตัวอย่าง “ฉันต้องทำสิ่งนี้แล้วสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น” และให้เป้าหมายนี้เกิดขึ้นซ้ำๆ จงเฝ้าแต่ทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติตรงกันและลูกจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: เพื่อที่จะไปอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาสุดท้าย อย่าได้เสียเวลาของลูกไปกับความคิดที่ธรรมดาหรือไร้ประโยชน์

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ชาวดีแก่ทุกคนว่าบาร์ตนั้นกำลังกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ที่พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อได้มาแล้ว

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ที่มีความสุขของการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์?

คำตอบ: พวกเขาไม่เคยประสบกับความทุกข์ในรูปแบบใดภายใน พวกเขามีความซาบซึ้งของการเป็นบุคคลสำคัญ และของการที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้พวกเขากลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ พฤติกรรมของพวกเขาขึ้นสูงศักดิ์มาก พวกเขาไม่สามารถหยุดแบ่งปันชาวดีนี้กับผู้อื่น

โอมซานติ พ่ออธิบายและลูกๆ รู้ว่าศาสนานี้ต้องไปถึงบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ลูกทั้งหมดคือผู้นำศาสนผู้ที่ให้ศาสนแก่ทุกคนที่บาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ที่สวรรค์ได้รับการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง พ่อผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อมายังบาร์ตเพื่อทำการก่อตั้งสวรรค์ ลูกๆ ได้รับคำแนะนำที่จะให้ชาวดีนี้อย่างชัดเจนแก่ทุกคนในบาร์ต ทุกคนใส่ใจกับศาสนาของตนเอง ลูกก็ใส่ใจกับศาสนาของลูกเท่านั้น ลูกถ่ายทอดชาวดีว่าศาสนาเทพแห่งสุริยะวงศ์ของบาร์ตกำลังถูกก่อตั้งขึ้น นั่นคือบาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ลูกควรมีความสุขอยู่ภายในที่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่มีความสุขนี้อยู่ภายในก็จะมีมีความสุขในรูปแบบใด ลูกๆ รู้ว่ามีความยากลำบากในการก่อตั้งโลกใหม่ มีความรุนแรงอย่างมากกับผู้ที่ไร้เดียงสา ลูกควรตระหนักอยู่เสมอว่าลูกต้องให้ชาวดีนี้แก่ผู้คนในบาร์ต เช่นที่บาบามีแผ่นพับที่พิมพ์ว่า: พี่น้องหญิงชายเข้ามาข้างในและรับฟังชาวดี ตลอดทั้งวันลูกควรใส่ใจว่าลูกสามารถให้ศาสนแก่ทุกคนว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขาแก่เขาอย่างไร เมื่อเห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ลูกควรจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสตลอดทั้งวัน ลูกเป็นบุคคลสำคัญมาก ดังนั้นพฤติกรรมของลูกไม่ควรจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่มีอารยะธรรมในรูปแบบใด ลูกรู้ว่าลูกเคยเลวร้ายยิ่งกว่าลิง เวลานั้นบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนพวกเขา(เทพ)และดังนั้นลูกควรจะมีสุขมาก อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าประหลาดใจนั้นก็คือลูกๆ ไม่ได้มีความสุขของสิ่งนี้และลูกๆ ก็ไม่ได้ถ่ายทอดชาวดีนี้กับทุกคนด้วยความกระตือรือร้นเช่นนั้น พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นผู้นำศาสน ดังนั้นให้ทุกคนได้ยินศาสนนี้ ผู้คนของบาร์ตไม่ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเขาลูกสร้างขึ้นเมื่อใด หรือศาสนานั้นหายไปเมื่อใด มีเพียงสัญลักษณ์เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานี้ ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดคงอยู่ในเวลานี้ แต่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว สัญลักษณ์เหล่านี้อยู่ในบาร์ตเท่านั้น การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ดังนั้นลูกควรจะให้ชาวดีนี้แก่ทุกคนและลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุขภายในด้วยเช่นกัน จงให้ชาวดีนี้ในนิทรรศการว่า: มาและประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลักษมีและนารายณ์เป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาไปไหน? ไม่มีใครรู้ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่าไบหน้าของพวกเขาเหมือนกับไบหน้าของมนุษย์ แต่ลักษณะนิสัยของพวกเขาเป็นเหมือนลิง ไบหน้าของลูกเป็นเหมือนไบหน้าของมนุษย์ และลักษณะนิสัยของลูกจะกลายเป็นเหมือนกับลักษณะนิสัยของเทพ ลูกรู้ว่าลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมอีกครั้ง ดังนั้นลูกต้องสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน นิทรรศการเป็นวิธีที่ดีมากในการทำงานรับใช้ ผู้ที่ไม่ได้มีบ่วงพันธะในคร่าวเรือน ยกตัวอย่างเช่นผู้ที่ปลดเกษียณและผู้ที่เปี่ยมและกุมารนั้นก็มีโอกาสมากมายที่จะทำงานรับใช้ ลูกต้องอยู่อย่างซื่อตรงในการทำงานรับใช้ การแต่งงานในเวลานี้คือการทำลายตนเองอย่างสมบูรณ์ การอยู่อย่างไม่แต่งงานคือการอยู่ในสภาพที่ดี พ่อพูดว่า: ดินแดนแห่งความตายโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้กำลังจะถูกทำลายในขณะนี้ หากลูกต้องการที่จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์จงทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ ลูกควรจัดนิทรรศการครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะมีมีความสุขกระตือรือร้นอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ บางคนถามบาบา: ฉันควรจะลาออกจากงานของฉันหรือไม่? บาบาก็มองดูลูกและดูว่าลูกมีค่าหรือไม่ และแล้วท่านก็อนุญาตให้ลูกเลิกทำงานนั้นและทำงานรับใช้นี้ ลูกต้องให้ชาวดีนี้แก่ทุกคน: “พ่อพูดว่า: มาและประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูก ลูกได้ประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานี้จงมาและประกาศสิทธิในอีกครั้งหนึ่ง เพียงทำตามการชี้แนะของพ่อเท่านั้น” ลูกควรตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมีข้อบกพร่องอะไร ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมายด้วยการใช้เบตซ์(เข็มเครื่องหมาย)นี้ เข็มเครื่องหมายนี้ชิ้นหนึ่ง แม้ว่าจะมีค่าไม่กี่สตางค์ก็ตาม ลูกสามารถใช้และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้คนใช้เงินเป็นจำนวนมากกับหนังสือและอื่นๆ เพื่อการศึกษาของพวกเขา ที่นี้ไม่มีเรื่องของหนังสืออะไร ลูกเพียงแค่ต้องกระชับข้อความของมนตราที่แท้จริงของพ่อในหูของทุกคน คนอื่นให้แต่มนตราที่ไม่จริง ไม่มีคุณค่าใดๆ ในสิ่งที่ไม่จริงเหล่านั้น เพชรมีค่า ไม่ใช่ก้อนหินที่มีค่า ค่ายกย่องที่ว่า “แต่ละคำพูดมีค่านับแสน” ใช้

กับความรู้นี้ พ่อพูดว่ามีคัมภีร์มากมาย ลูกเคยศึกษาคัมภีร์นั้นมาเป็นเวลาครึ่งวงจร แต่ลูกก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลยจากการทำเช่นนั้น เวลานั้นลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้ ผู้คนเหล่านั้นถูกเรียกว่าผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ในขณะที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ละคำพูดของท่านมีค่านับแสนรูป เป็นไปด้วยคำพูดเหล่านั้นที่ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกกลายเป็นมหาเศรษฐี มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่ของความรู้นี้ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นจากการอ่านคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ เวลานั้นลูกต้องให้ท่านเพชรพลอยของความรู้เหล่านี้ พ่ออธิบายวิธีที่ง่ายดายมากมาย บอกพวกเขาว่า: เมื่อท่านลืมนิยามของตนเอง ท่านก็เริ่มเร่ร่อนไปทั่วภายนอก เกิดอะไรขึ้นกับศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของผู้คนของบาร์ต? ด้วยการพูดถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ที่ไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญา เวลานั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบาย: ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และจากลูกก็ใช้ 84 ชาติเกิด ลักษณะและนารายณ์เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน พวกเขาตกต่ำในศาสนาและการกระทำของเขาเช่นกัน ศาสนาอื่นๆทั้งหมดนั้นคงอยู่ แต่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนี้ไม่คงอยู่ เมื่อศาสนานี้คงอยู่ก็ไม่มีศาสนาอื่นใด สิ่งนี้ง่ายดายมาก! พ่อคนนี้อาจเป็นคือประชาบิดาบรรพบุรุษ และดังนั้นจะต้องมีลูกๆบรรพบุรุษมากมาย และกุมารอยู่มากมายด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน “สวนแห่งความทุกข์” ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “สวนแห่งความทุกข์” พ่อพูดว่านี่คือโลกแห่งความทุกข์ ในขณะที่นั่นคือโลกแห่งความสุข เผาแต่จดจำโลกแห่งความสงบและโลกแห่งความสุขของลูก พวกเขาพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน คำภาษาอังกฤษเหล่านี้ดีมาก ยังคงมีการใช้ภาษาอังกฤษพูดต่อไปที่นี่ เวลานั้นมีภาษาต่างๆมากมาย มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานั้นมีสถาบันเด็กที่ชื่อว่าสถาบันนิรgun (Nirgun Institution) นิรgun หมายถึง “ไร้คุณธรรม” พวกเขาสร้างสถาบันแบบนั้น พวกเขาตั้งชื่อว่า "นิรgun" โดยที่ไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น มีสถาบันอยู่มากมาย เคยมีเพียงสถาบันของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้นในบาร์ต; ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด อย่างไรก็ตามแทนที่จะเป็น 5000 ปีผู้คนก็พูดว่าระยะเวลาของวงจรนั้นหลายแสนปี ลูกต้องนำพวกเขาออกจากความมืดของความรู้ ลูกต้องทำงานรับใช้ แม้ว่าละครนี้จะถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อลูกได้รับประทานจากยักษ์ (ไพบูลย์) ของชีพบบา แต่ไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆก็จะมีมารลงโทษจากดารามราชซึ่งเป็นมือขวาของบบา ดังนั้นลูกกำลังได้รับการเตือน เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะทำงานรับใช้ อธิบายแก่ทุกคนด้วยความรักอย่างมาก พ่อได้รับข่าวเมื่อลูกไปที่วัดแห่งหนึ่งหรือไปที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา ผู้เลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่เช้าตรู่และไปวัด เป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายให้แก่ผู้คนที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนา เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะทำงานรับใช้ในวัดลักษณะและนารายณ์ อังชะ ไปที่นั่น (วัด) และอธิบายว่า: ชีพบบาคือผู้เดียวที่ทำให้พวกเขา(ลักษณะและนารายณ์)เป็นเช่นนั้น ป่านีกำลังจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟและทุกสิ่งจะถูกทำลายและบทบาทของลูกก็จะสิ้นสุดลงด้วยเช่นกัน จากนั้นลูกก็จะไปและถือกำเนิดในราชวงศ์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะได้ว่าลูกจะได้รับอาณาจักรอย่างไร ลูกจะไม่ได้รับการบอกล่วงหน้าถึงสิ่งที่อยู่ในละคร ลูกจะมาเพื่อรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพใด ผู้ที่ให้ท่านและบริจาคเงินจำนวนมากและทำบุญกุศลอย่างมากจะเกิดในราชวงศ์ ราชามีทรัพย์สมบัติมากมาย เวลานั้นลูกให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของบาร์ต บอกพวกเขาว่า: ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาแล้ว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! สิ่งนี้ง่ายดายมาก! อย่างไรก็ตามสติปัญญาของพวกเขาก็ตาโหมประณามมากที่พวกเขาไม่สามารถซึมซับสิ่งใดๆได้เลย พวกเขาได้รับอิทธิพลจากกิเลส มีสัตว์หลายชนิด บ้างก็มีความโกรธมากมาย ธรรมชาติของสัตว์แต่ละประเภทก็แตกต่างกัน พวกเขาทั้งหมดมีธรรมชาติของการสร้างความทุกข์ที่แตกต่างกัน กิเลสอันดับแรกสุดที่ทำให้เกิดความทุกข์คืออาตมของตัณหาหาคะ อาณาจักรของราวันคืออาณาจักรของกิเลส พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวัน มีลูกสาวที่มากมายหลายคนที่ถูกกักขัง พวกเขาเธอถูกเรียกว่าผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ ในความเป็นจริงหากพวกเขามีการรู้แจ้งของความรู้ จะไม่มีใครสามารถกักขังพวกเขาไว้ในบ่วงพันธะได้ อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงมีบ่วงพันธะของความผูกพันยึดมั่นมากมาย แม้แต่ชานยาสซีกิจจำบ้านของพวกเขา เป็นเรื่องยากมากที่จะตัดพันธะเหล่านี้ เวลานั้นลูกต้องลิ้มเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ฯลฯ เพราะโลกเก่านี้จะถูกทำลาย ลูกต้องลิ้มแม้กระทั่งร่างกายของลูกเองและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำบาบา ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจบสิ้นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ก่อนหน้านั้น เวลานั้นการเล่นนี้กำลังจะจบลงแล้วและดังนั้นลูกๆควรจะมีความสุขอย่างมากที่ลูกกำลังจะกลับบ้านแล้ว เวลานั้นบทบาทของลูกกำลังจะจบสิ้นลง และดังนั้นลูกควรมีความกระตือรือร้นที่จะกลับบ้าน จดจำบาบาอย่างมาก เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ก่อนอื่นลูกก็จะกลับบ้านก่อนแล้วจากนั้นจึงไปสู่ดินแดนแห่งความสุข บางคนต้องการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากโลกนี้อย่างรวดเร็ว แต่พวกเขาจะไปที่ไหน? ก่อนอื่นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูง อันดับแรกจับชีพจรของตนเองและถามตนเองว่ามากลูกกลับมามีค่ามากแค่ไหนและลูกจะทำอะไรเมื่อลูกไปสู่สวรรค์ ก่อนอื่นลูกต้องกลับมามีค่า ลูกต้องกลายเป็นลูกที่มีค่าของพ่อ ลักษณะและนารายณ์คือลูกที่มีค่าที่สุด แม้แต่พระเจ้าก็มองและพูดถึงลูกบางคนว่า: ลูกคนนี้น่ามาก: เขามีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ สำหรับบางคนท่านก็พูดว่า: คนนี้ไม่มีค่าเลย เขาทำลายสถานะภาพของตนเองโดยที่ไม่มีอะไรเลย พ่อพูดสัจจะ

เท่านั้น พวกเขาร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเรากลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พวกเขาร้องขอความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด แล้วพอก็พูดว่า: อย่างน้อยจงกลับมามีค่าควรแก่การทำงานรับใช้เล็กน้อย! ให้ชาวดีนี้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อว่า: เวลานี้ข้าพเจ้ากำลังให้มรดก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ โลกเหล่านี้กำลังจะถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ เมื่อลูกได้เห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกก็ควรที่จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก พวกเราต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา ลูกควรที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันและแล้วลูกก็จะไม่ประพาศิตนในลักษณะที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ พวกเรากำลังจะกลายเป็นเหมือนกับพวกเขา ดังนั้นเราจะประพาศิตนไม่ดีได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโซ่ของใครบางคน เขาก็จะไม่คิดถึงวิธีการเช่นนั้น: เขาไม่ได้รับรายได้ ลูกสามารถสร้างรายได้ที่ดีมาก แม้แต่ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกทุกคนต้องหารายได้และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนที่เหมือนกัน ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกสามารถควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นสามารถควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นนั้น ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการเป็นเหมือนกับลักษณะและนารายณ์ ลูกทั้งหมดยกมือของลูกเมื่อลูกถูกถามว่าลูกต้องการที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศหรือไม่ รูปภาพเหล่านี้จะมีประโยชน์มากในนิทรรศการ ลูกสามารถใช้ภาพเหล่านี้เพื่ออธิบาย เราฟังแต่สิ่งที่พ่อสูงสุดบอกเราเท่านั้น เราไม่ชอบที่จะฟังเรื่องราวของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ภาพเหล่านี้ดีมาก ลูกสามารถทำงานรับใช้มากมายด้วยภาพเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จับชีพจรของตัวเองเพื่อที่จะรู้ว่าลูกกลับมามีค่ามากเพียงใด จงกลับมามีค่าและให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ที่ลูกทำ จงเป็นอิสระจากปวงพินทุ์ทั้งหมดจากการรู้แจ้งด้วยความรู้
2. ทำตามทิศทางของพ่อผู้เดียวและขจัดข้อบกพร่องใดๆออกไปจากภายในตัวลูก ละทิ้งธรรมชาติที่ทำให้เกิดความทุกข์ และกลายเป็นผู้ประทานความสุข ให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้

พร: ขอให้ลูกมีพลังเสมอและทำให้งานที่สูงส่งเป็นจริงในทางปฏิบัติในขณะที่รู้ว่าชะตากรรมของสิ่งใดถูกกำหนดไว้แล้ว

แม้ว่าชะตากรรมของโลกใหม่ที่สูงส่งจะถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆ ที่ได้รับพรจากการเป็นผู้ที่มีพลังจะกลายเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานของพวกเขาบนพื้นฐานของปรัชญาแห่งกรรมและผลของกรรม ความพยายามและรางวัลของความพยายาม และการเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน ผู้คนในโลกไม่สามารถมองเห็นความหวังใดๆ ในขณะที่ลูกพูดว่างานนี้มีการดำเนินมาหลายต่อหลายครั้งแล้วและมันก็ประสบความสำเร็จ แม้กระทั่งในตอนนี้นี้เป็นเพราะเบื้องหน้าของข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการเปลี่ยนแปลงตนเองไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์ประเภทอื่นใด พร้อมกันนั้นงานของพระเจ้าก็ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ

คติพจน์: เป้าหมายที่สูงส่งของการพูดน้อยและทำมากจะทำให้ลูกยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีความสุขอย่างไรชีวิตจำกัดที่เวลานี้ลูกจะทิ้งเสื้อผ้าเก่าของลูกและกลับบ้าน และแล้วในโลกใหมelukจะได้รับเสื้อผ้าใหม่
- คำถาม:** ลูกต้องเข้าใจความลับที่ละเอียดอ่อนของละครนี้อย่างไร?
- คำตอบ:** ละครนี้ยังคงเคลื่อนไปอย่างต่อเนื่องเหมือนตัวไรที่ค่อยๆ เคลื่อนไป ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ได้ทำไว้จะช้าหรือเหมือนเดิมทุกประการทุกๆ 5000 ปี ความลับนี้ละเอียดอ่อนมากและต้องเข้าใจ ลูกๆ ที่ไม่เข้าใจความลับนี้อย่างถูกต้องแม่นยำก็บอกว่าถ้ามันอยู่ในละครพวกเขาจะทำความเพียรพยายาม ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้

โอมซานติ ลูกๆ ได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว และเวลานี้กำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรดมา และชำระพวกเราให้บริสุทธิ์งานรับใช้! พวกเขาเรียกหาเพราะพวกเขานั้นมี สติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ สติปัญญานั้นก็พูดด้วยเช่นกันว่านี่คือโลกยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์ โลกใหม่เรียกว่าสะโตประธานและโลกเก่าเรียกว่าตาโมประธาน เวลานี้ลูกๆ ได้พบพ่อแล้ว เวลานี้ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้พบกับพระเจ้าแล้ว มีคำกล่าวว่า หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าก็มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทำความเพียรพยายามและดังนั้นพวกเขาก็ร้องขอผลของความเพียรพยายามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นทำความเพียรพยายามอย่างไร จากการที่ได้สัมผัสลูกคลุกคลานไปทั่วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกก็ได้กลับมาเหนือล้ำลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในการทำความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง ผู้คนคิดว่าพระเจ้าจะมาและประทานผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแก่เขา และดังนั้นเป็นพระเจ้าที่ให้ผล ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเนื่องจากมีความทุกข์ในความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นพวกเขาพูดว่า: ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์และชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์! ไม่มีใครรู้ว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน เป็นราวันที่ได้ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าควรจะมีอาณาจักรของราม แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขารู้ว่าอาณาจักรของรามเกิดขึ้นอย่างไรหรือเมื่อใด ดวงวิญญาณเข้าใจอยู่ภายในว่าเวลานี้คืออาณาจักรของราวัน นี่เป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแท้จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธามีการรำรำ ร้องเพลง และความบันเทิงอย่างมาก พวกเขาประสบกับความสุขแต่พวกเขาก็ร้องไห้ด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาก็มีน้ำตาของความรักให้แก่ท่าน ลูกควรรู้จักผู้ที่ทำให้ลูกมีน้ำตาแห่งความรักอย่างแท้จริง ลูกไม่สามารถได้รับสิ่งใดจากสัญลักษณ์ ไข่ เมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า พวกเขาจะได้รับนิมิต นั่นเป็นเรื่องราวของความสุขเป็นอย่างยิ่งสำหรับพวกเขา พระเจ้าเองได้มาที่นี้และแนะนำตนเองและบอกลูกว่าท่านคือใคร ท่านพูดว่า: ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็น ในบรรดาลูก บางคนก็เรียกพ่อว่าบาบานั้นเข้มแข็ง และคนอื่นนั้นอ่อนแอ ลูกต้องเพียรพยายามในการที่จะทำลายจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ; ลูกกลับมาตาโมประธานจากการได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของลูกแล้วในเวลานี้ เป็นดวงวิญญาณที่เข้าใจ พ่อให้ความรู้ของทั้งวงจรโลกแก่ลูก พ่อเต็มไปด้วยความรู้และดังนั้นท่านให้ความรู้แก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนถามลูกว่าเป็นเพียงลูกเท่านั้นหรือที่มีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด? บอกพวกเขา: ใช่ แต่พวกเราบางคนก็ใช้ 84 ชาติเกิดในขณะที่คนอื่นใช้ 82 ชาติเกิด แต่ใครก็ตามสามารถใช้จำนวนชาติเกิดสูงสุดนั้นคือ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นก็ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงจะมาอย่างรวดเร็ว พวกเขาจะถูกร้อยเข้าไปอย่างใกล้ชิดในลูกประจำ เมื่อลูกกำลังสร้างบ้านใหม่ หัวใจของลูกก็รู้สึกราวกับว่าบ้านลูกสร้างขึ้นเร็วเท่าไร ลูกก็จะไปอยู่ที่นั่นเร็วขึ้นเท่านั้น ในท่านองเดียวกันลูกควรจะมีความสุขที่เวลานี้ลูกกำลังจะสลัดเสื้อผ้าเก่าของลูกและสวมใส่เสื้อผ้าใหม่ ครึ่งชั่วโมงก่อนที่จะละครจะจบ นักแสดงก็เริ่มที่จะมองดูนาฬิกาและคิดว่าอีกไม่นานก็จะถึงเวลาที่พวกเขาจะกลับบ้าน แล้วเวลานั้นก็มาถึง สำหรับลูกๆ มีนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกรู้ว่าเมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกก็จะไม่คงอยู่ที่นี้ เพื่อที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก จากนั้นลูกก็ไปสู่โลกใหม่และองศาของลูกจะลดลงในแต่ละชาติเกิดที่ลูกใช้ หลังจากที่ลูกอาศัยอยู่ในบ้านใหม่เป็นเวลาหกเดือน รอยสกปรกจะปรากฏให้เห็นที่ใดที่หนึ่ง จะมีความแตกต่างเล็กน้อย ที่นั่นในโลกใหม่ บางคนจะมาในตอนเริ่มต้น และบางคนจะมาช้าหลังจากนั้นเล็กน้อย ผู้ที่มาก่อนเรียกว่าสะโตประธาน จากนั้นองศาที่ค่อยๆ ลดลงที่น้อย วงจรของละครนี้ยังคงเคลื่อน

ไปเรื่อยๆเหมือนตัวไร; มันค่อยๆเคลื่อนไป ลูกรู้ว่าไม่ว่าทุกคนในโลกนี้จะกระทำการสิ่งใดก็ตาม พวกเขาจะทำสิ่งนั้นใน ขณะที่วงจรยังคงหมุนไปเรื่อยๆ ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนมากและต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อบอกลูกจากประสบการณ์ ลูกรู้ว่า ลูกจะเรียนการศึกษานี้ซ้ำอีกครั้งใน 5000 ปี การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับวงจรนี้ ไม่มีใครรู้ว่าผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก เวลาที่ลูกๆเข้าใจว่าลูกมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน พวกเรา คือดวงวิญญาณ เป็นเพียงเมื่อลูกกลับมาจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นท้องฟ้าของความสุขของลูกจะเพิ่มขึ้น การละเล่น อื่นไม่มีติดจำกัด ในขณะที่การละเล่นนี้ไม่มีติดจำกัด บาบากำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ ท่านไม่ได้บอกเราถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกถามสิ่งใดกับบาบา ท่านก็พูดว่า: พ่อจะบอกลูกในสิ่งที่จะต้องบอกลูกตามละคร ลูก จะได้รับคำตอบอะไรก็ตามที่ลูกจะได้รับตามละคร ลูกเพียงแค่ว่าจะต้องทำตามสิ่งนั้น พ่อไม่สามารถทำสิ่งใดที่ไม่ได้เป็นไป ตามละคร ลูกๆบางคนก็พูดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหากสิ่งนั้นอยู่ในละคร ลูกเช่นนั้นจะไม่มีวัน ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อพูดว่า: ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ละครจะดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเช่นที่เคยทำในวงจรที่แล้ว ตามละครลูกบางคนก็หยุดลง ลูกพูดว่า: ลูกจะทำทุกสิ่งตามละคร ดังนั้นเป็นที่เข้าใจจากสิ่งนี้ว่าไม่ได้ อยู่ในโชคของลูก เวลานี้ลูกมีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาทของพวกเขาก็ไม่สูญสลายเช่นกัน บทบาทของ 84 ชาติเกิดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วภายในลูกดวงวิญญาณ ลูกจะเล่นบทบาทเดียวกันอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่ากรรมชาติ ลูกจะอธิบายกรรมชาติว่าอย่างไร? สิ่งหลักคือลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีความใสใจนี้เท่านั้น อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่ทำทุกสิ่ง ลูกทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ลูกๆ คู่รักทั้งหมดต้องจดจำผู้เป็นที่รักเดียวของลูก ผู้เป็นที่รักพูดว่า: เวลานี้จงจดจำพ่อ! พ่อมาเพื่อชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ ลูก เรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงลืมพ่อและเรียกแม่น้ำคงคาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์เล่า? เวลานี้ลูกเข้าใจ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดซึ่งเป็นสาเหตุที่ลูกละทิ้งสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกเข้าใจว่าเพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่จดจำ กฤษณะว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้ามาอย่างไร ดวงวิญญาณของกฤษณะที่อยู่ในยุคทอง แล้วก็নারูปมากมายมาใช้และเวลานี้กลับมาตาโมประธาน เวลานี้ดวงวิญญาณกฤษณะจะกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง หนึ่ง ความผิดพลาดนี้อยู่ในคัมภีร์ เป็นเพียงหลังจากที่ได้มีการทำความผิดพลาดนี้เท่านั้นที่พ่อก็สามารถมาและแก้ไขสิ่ง เหล่านี้ได้ ความผิดพลาดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า เป็นพระเจ้าชีวาที่พูด พวกเขาเรียกชีวาว่าพระเจ้า สามารถมีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือพระเจ้าผู้เดียว ไม่มีใครรู้จักท่าน ดวงวิญญาณเรียกหา: โอ พระเจ้า พ่อ! พ่อทางโลกของ ลูกอยู่ที่นี้ และลูกดวงวิญญาณก็ยังจดจำพ่อฉัน และดังนั้นดวงวิญญาณจึงมีสองพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็เฝ้าแต่จดจำพ่อฉัน ถึงอย่างไรดวงวิญญาณนั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับบทบาทของเขาเองที่จะเล่น พวกเขา ละทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งและยังคงเล่นบทบาทของตนเองต่อไป มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูก พูดว่า: พวกเรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา โลกนี้คือเวทีของลูก และดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหมดนั้นคือ แสงสว่างสำหรับเวทีนี้ เป็นเพราะดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวได้ทำงานที่ดีมาก ที่พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นเทพ พวก เขาเปล่งประกายและให้ความสุขกับทุกคนเท่านั้น; พวกเขาไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ใครเลย พวกเขาให้ความสุข กับทุกคน เป็นเพราะพวกเขาทำงานที่ยิ่งใหญ่ที่พวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นเทพ ผู้ที่ทำงานที่ดีจะถูกกล่าวว่าเป็นเหมือนกับ เทพ ในความเป็นจริงเหล่าเทพนั้นมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ประทานความสุข ทุกคนมีความรัก ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาถึงเทียบกับเหล่าเทพ มีการร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและร้อง เพลง: พวกเราปราศจากคุณธรรม พวกเราไม่มีคุณธรรมใดๆ มีเพียงท่านเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อพวกเรา ได้โปรด เมตตาต่อพวกเรา! พ่อพูดว่า: เป็นเพราะพ่อมีความเมตตาต่อลูกที่พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีคุณธรรม ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกต้องกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ความหมาย ของคำว่า “ฮัมโซ โซฮัม” ก็ได้มีการอธิบายแก่ลูก ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคือหนึ่งเดียวกันและเป็น เช่นเดียวกัน พ่อพูดว่า: นั่นเป็นสิ่งที่ผิด! ลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าและจากนั้นกลายเป็น ศูทร เวลานี้ลูกเข้ามาสู่สกลบราห์มิน ก่อนอื่นดวงวิญญาณเข้าไปสู่สภาพสะโตประธานของพวกเขา และจากนั้นก็ไปสู่ สภาพสะโต ราใจและตาโมของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบาอยู่ในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรและให้ความรู้แก่ ลูก บารัตเคยเป็นสวรค์อย่างแท้จริงและมีผู้คนเพียงน้อยมากที่นั่น เวลานี้คือยุคเหล็ก เวลานี้ทุกศาสนานั้นคงอยู่ ในยุค ทองไม่มีศาสนาอื่นใด มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่นั่น ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดก็กลับบ้าน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าการ ทำลายล้างโลกเก่ากำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก บอกใครก็ตามที่มาว่านี่คือนาฟิกาที่ไม่มี ติดจำกัด พ่อก็มีการทำภาพนาฟิกานี้ด้วยการให้นิมิตที่สูงส่ง เช่นที่ลูกนั้นเฝ้าแต่มองดูนาฟิกานั้น เวลานี้ลูกต้องจดจำ นาฟิกาที่ไม่มีติดจำกัดนี้ พ่อดลใจให้มีการก่อตั้งศาสนาเดียวด้วยบราห์มาและทุกสิ่งของโลกเก่าที่ชั่วร้ายนี้จะถูกทำลาย

ด้วยซาก้า สติปัญญา ก็บอกเช่นกันว่าวงจรนี้ต้องหมุนต่อไปเรื่อยๆ ยุคทองจะมากหลังจากยุคเหล็ก มีมนุษย์มากมายและภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมายด้วยเช่นกัน ระเบิดเดียวกันกำลังมีการสร้างขึ้น มีการแต่งเรื่องราวมากมายในคัมภีร์ พ่อมมาและอธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ มีสี่ศาสนาหลัก ศาสนาบราห์มินคือศาสนาที่ห้า ศาสนาเล็ก ๆ นี้คือศาสนาสูงสุด นักบวชพราหมณ์นั้นต้องดูแลไฟบูชาญู นี่คือไฟบูชาญูของความรู้ ผู้คนสร้างไฟบูชาญูเพื่อให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติสิ้นสุดลง พวกเขาคิดว่าจะไม่มีความผิดใดๆ แต่ยุคทองจะมาได้อย่างไรหากสงครามนั้นไม่เกิดขึ้น? มนุษย์ทั้งหมดนี้จะไปไหน? ท่านพาพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ดังนั้นเราต้องออกจากร่างกายของเราที่อ่อนแออย่างแน่นอน ลูกเรียกหา: บาบา ได้โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อต้องทำลายโลกเก่าอย่างแน่นอน โลกใหม่คือยุคทอง พ่อพาทุกคนกลับไปสู่โลกของการหลุดพ้น ทุกคนกำลังปลุกเรียกความตาย พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าพวกเขากำลังปลุกเรียกความตายที่ยิ่งใหญ่ พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพ่อที่จะพาดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกที่สกปรกนี้ไปสู่โลกแห่งความสงบ นี่เป็นสิ่งที่ดี ก่อนอื่นลูกต้องได้รับการหลุดพ้น และจากนั้นก็ใช้ชีวิตของลูกในการหลุดพ้น และต่อมาลูกก็จะใช้ชีวิตของลูกในบ่วงพันธะ ไม่ใช่ทุกคนที่จะไปสู่ยุคทอง ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะมาภายหลังตามลำดับกันไป เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องจดจำโลกแห่งความสงบและโลกแห่งความสุข ผู้ที่มาภายหลังจะมีบทบาทที่น้อยกว่าให้เล่น อย่างไรก็ตามพวกเขาก็จะสัมผัสกับความสงบสุขก่อนเช่นกัน บทบาทของลูกนั้นสูงส่งที่สุด ลูกได้รับความสุขมากมาย ผู้ก่อตั้งศาสนาเพียงแค่อำนาจศาสนาขึ้นมา; พวกเขาไม่ได้ปลดปล่อยใคร พ่อเข้ามาในบาร์ตและให้ความรู้แก่ทุกคน ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งหมด ท่านปลดปล่อยทุกคน ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ไม่ได้มาเพื่อที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ใคร; พวกเขาเพียงแค่มาร่วมเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนเองเท่านั้น พวกเขาไม่ได้พาใครไปสู่โลกแห่งความสงบหรือโลกแห่งความสุข เพียงพ่อเท่านั้นที่พาทุกคนไปสู่โลกแห่งความสงบและโลกแห่งความสุข การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นเพียงกับผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และประทานความสุขให้กับลูก ผู้คนไม่เข้าใจว่าอันที่จริงแล้วการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงคือการจาริกแสวงบุญที่มีเพียงบาบาผู้เดียว มีคำยกย่องของผู้เดียวเท่านั้น ทุกคนร้องเรียกหาท่าน: โอ ผู้ปลดปล่อยได้โปรดมา! บาร์ตเท่านั้นเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่แท้จริงที่พ่อมาและให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นในชีวิต จากนั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ได้สร้างวัดที่ใหญ่โตให้แก่ท่าน ลูกสร้างวัดที่ทำขึ้นด้วยเพชรพลอย เพียงแค่ควัดโสมนาถที่เคยสวางมเพียงใด และดูซิว่าบาบากำลังนั่งอยู่ที่ไหนในเวลานี้: ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ช่วยของบาบาที่ตระหนักในตัวท่านและจำท่านได้ ผู้ที่ช่วยบาบาในการแสดงหนทางแก่ผู้อื่นก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง นี่คือกฎ พ่อพูดว่า: จงทำความเพียรพยายาม! ชีหนทางแก่ผู้คนมากมายโดยบอกพวกเขาให้จดจำระลึกถึงพ่อและมรดก วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่เบื้องหน้าลูก สิ่งนี้เป็นเหมือนกับกระจกสำหรับคนตาบอด ละครนี้ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่รู้จักพ่อ ไม่ใช่ว่าพ่อจะสามารถหยุดพวกเขาจากการรูดปล้นวัดของพ่อ มันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สำหรับวัดเหล่านั้นที่จะถูกรูดปล้น ดังนั้นวัดเหล่านั้นก็จะถูกรูดปล้นอีกครั้ง พ่อจะสามารถทำอะไรได้? ลูกเรียกหาพ่อให้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงมาและสอนลูกๆ การทำลายล้างถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และดังนั้นสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง พ่อไม่ได้จุดระเบิดและทำให้เกิดการทำลายล้าง การผลิตระเบิดเหล่านั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พ่อถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่นกัน บทบาทของพ่อคือบทบาทที่ยิ่งใหญ่ที่สุด: การเปลี่ยนแปลงโลกและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้ใครมีพลังมากกว่ากัน? พ่อหรือละคร? ราวนี้ก็ต้องมาตามละครเช่นกัน พ่อมมาและให้ความรู้ทั้งหมดที่พ่อมีแก่ลูก ลูกคือกองทัพบาบา ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวนี้ พ่อพูดว่า: ฝ่าแค้นเปิดศุนย์ไปเรื่อยๆ พ่อมมาเพื่อสอนลูก พ่อไม่ได้รับสิ่งใดไปจากลูก เงินอะไรก็ตามที่คุณมี ลูกต้องใช้เงินนั้นในหนทางที่มีค่าที่นี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกใช้เงินไปจนหมดแล้วก็ต้องหิว จะไม่มีลูกคนไหนที่หิวโหย บาบาให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้วจะมีลูกคนไหนหิวโหยหรือ? ลูกกำลังจะอดตายหรือ? มีคลังสมบัติของชีพบบา ดูซิว่ามีผู้คนที่กำลังตายจากการอดอยากในเวลานี้มากมายเพียงใด เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ นี่คือการเฝ้ารักษาทางธรรมชาติทางจิตวิญญาณ เป็นเรื่องที่ย่างายมาก ท่านเพียงแค่พูดว่า “มานมานะบาฟ” ด้วยปากนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องได้รับการเฝ้ารักษา เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ท่านได้ทำการผ่าตัดที่ดีมาก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ในขณะที่ลูกอาศัยอยู่ในป่าหนามนี้ ลูกต้องจดจำว่าลูกจะกลับบ้านแล้ว จากนั้นก็ไปยังสวนดอกไม้ ฝ่าแค้นแต่เตือนกันและกัน จดจำอัลลáh และลูกจะได้รับอาณาจักรของลูก อัลลáh

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ ชี้นทางแก่คนตาบอด จดจำนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดเสมอ
2. เพื่อที่จะดูแลโผบุษยัญนี้ ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง ใช้เงินของลูกในทางที่มีค่าและประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่นำมาซึ่งความก้าวหน้าในงานรับใช้ด้วยความก้าวหน้าของลูก ความก้าวหน้าของตนเองเป็นพื้นฐานหลักในงานรับใช้สำหรับความก้าวหน้า หากมีความก้าวหน้าในตนเองเพียงเล็กน้อยแล้วก็จะม้งานรับใช้เพียงเล็กน้อย งานรับใช้ไม่ได้เป็นเพียงแค่การให้สาสน์ด้วยคำพูดกับใครบางคน แต่การให้แรงบันดาลใจแก่ใครบางคนมีการกระทำที่สูงส่งผ่านทุกการกระทำของลูกก็เป็นงานรับใช้เช่นกัน ผู้ที่ซ่องแะในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอด้วยความคิดคำพูดและการกระทำของพวกเขาจะสัมผัสกับโชคที่สูงส่งโดยการทำงานรับใช้ มากเท่าที่ลูกรับใช้ ตัวลูกเองก็จะก้าวไปข้างหน้ามากตามนั้น ผู้ที่รับใช้ด้วยการกระทำที่สูงส่งจะเฝ้าแต่ได้รับผลของสิ่งเหล่านั้น

คติพจน์: เพื่อที่จะเข้ามาใกล้ขีด จงทำให้ความคิดคำพูดและการกระทำของลูกเท่าเทียมกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงในหนทางของความรู้เท่านั้นที่ลูกมีมิตรแห่งสัจจะ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง การอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหมายถึงการอยู่ในความเป็นมิตรแห่งสัจจะ
- คำถาม:** ทำไมเวลานี้ลูกๆ ถึงจำเป็นต้องมีมิตรแห่งสัจจะ?
- คำตอบ:** เพราะเพียงด้วยการอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัจกูรูเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณที่ตาโมประสาธน์จะกลับมาสะโตประสาธน์ นั่นคือลูกสามารถเปลี่ยนจากนาคเกลียดเป็นสวयงาม ปราศจากความเป็นมิตรของสัจจะแล้วดวงวิญญาณที่อ่อนแอก็ไม่สามารถกลับมาเข้มแข็งได้ ด้วยความเป็นมิตรของพ่อ ดวงวิญญาณจะได้รับพลังของความบริสุทธิ์และเรือของพวกเขาจะข้ามฟากไปได้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด

โอมซานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ เพียงในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรเท่านั้นที่ลูกๆ นั่งอยู่ในชุมนุมของสัจจะนี้ โลกไม่รู้ว่าชุมนุมของสัจจะนี้คืออะไร คำว่า “สัจจะ” (ความเป็นมิตรของสัจจะ) ได้ดำเนินมาตั้งแต่ครั้งบรรพกาล ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: เราไปที่สัจจะที่นี่ที่นั่น แท้จริงแล้วไม่มีใครไปยังสัจจะที่แท้จริงในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สัจจะเพียงเกิดขึ้นในหนทางของความรู้เท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ดวงวิญญาณทั้งหลายกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง ไม่มีที่อื่นใดที่วิญญาณจะนั่งในความเป็นมิตรของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครในพวกเขาที่แม้จะรู้จักพ่อ ถึงแม้ว่าพวกเขาพูดว่าเขาไปยังสัจจะ แต่พวกเขายังคงมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะไม่กลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ และเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของบাবาผู้ที่เป็นสัจจะ ไม่มีมนุษย์อื่นใดนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะได้ คำว่า “ความเป็นมิตรของสัจจะ” คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น พ่อแห่งนี้และอธิบายความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของ “ความเป็นมิตรของสัจจะ” ลูกดวงวิญญาณในขณะนี้กำลังนั่งอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นสัจจะ พ่อ คือพ่อที่จริงแท้ ครูที่จริงแท้ และกูรูที่จริงแท้ สิ่งนี้หมายความว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ และไม่ว่าลูกจะนั่งที่นี่หรือที่บ้าน ลูกก็พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลูกจดจำพ่อ เราดวงวิญญาณกำลังจดจำพ่อที่จริงแท้ของเรานั้นคือเราอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ พ่อกำลังนั่งอยู่ที่มฤปัน ลูกได้รับวิธีการมากมายที่ลูกสามารถจดจำพ่อได้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกกลับมาเต็มเปี่ยม 16 องค์สมบูรณ์ และเมื่อลูกลงบันไดลงมาองศาของลูกลดลงเรื่อยๆ ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกไม่มีสิ่งใดเจือปน ต่อมาเมื่อลูกลงบันไดมาเพราะความเลื่อมใสศรัทธามีสิ่งเจือปนลูกกลับมาตาโมประสาธน์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความเป็นมิตรของสัจจะอย่างแนบแน่น มิฉะนั้นลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกดวงวิญญาณเวลานี้ได้รับความเป็นมิตรของพ่อที่จริงแท้แล้ว ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกต้องจดจำบাবาและเป็นมิตรกับท่าน การจดจำระลึกถึงเรียกว่าความเป็นมิตรเช่นกัน นี่ความเป็นมิตรของสัจจะ ในขณะที่ลูกมีร่างกายเหล่านั้น ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ นี่ความเป็นมิตรของสัจจะ กล่าวกันว่าใครบางคนได้รับการแต่งตั้งสืบสานจากการเป็นมิตรกับบุคคลสำคัญและด้วยเหตุนี้เขาจึงมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกมีความเป็นมิตรกับพ่อที่แท้จริงและด้วยความเป็นมิตรนี้ที่ลูกจะกลับมาสะโตประสาธน์จากตาโมประสาธน์ พ่อพูดว่า: พ่อเพียงมาครั้งเดียวเท่านั้น เวลานั้นเพราะลูกดวงวิญญาณมีความเป็นมิตรกับดวงวิญญาณสูงสุดลูกจึงสามารถข้ามฟากไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ต่อมาลูกมีความเป็นมิตรกับร่างกาย สิ่งนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่อพูดว่า: เมื่อลูกๆ มีความเป็นมิตรกับพ่อลูกจะกลับมาสะโตประสาธน์ สิ่งนี้เรียกว่าการกลายเป็นสภาพที่เป็นยุคทอง ผู้รู้หรือผู้ที่เคร่งศาสนา ฯลฯ คิดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาคิดว่าทุกคนเป็นดวงวิญญาณสูงสุด นี่ก็จะหมายความว่ามัลลลอยอยู่ในดวงวิญญาณสูงสุด จะไม่สามารถมัลลลอยปะปนในดวงวิญญาณสูงสุดเลย พ่อพูดว่า: มัลลลอยปะปนอยู่ในพ่อจริงๆ หรือ? ไม่เลย พ่ออาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุดเสมอเพราะพ่อไม่ได้เข้าสู่วงจรของการเกิดและการตาย ลูกรู้สิ่งนี้ ในบันดาลูกเช่นกัน บางคนคงอยู่ในการเป็นมิตรของพ่ออย่างมาก และคนอื่นๆ ก็น้อย ลูกบางคนมีความเพียรพยายามที่ดีมากที่จะอยู่ในโยคะ ยิ่งลูกดวงวิญญาณอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับคุณประโยชน์มากเท่านั้น บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยไป พ่อพูดว่า: โอ้ดวงวิญญาณทั้งหลาย จงจดจำนั้น พ่อของลูก อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ พ่อต้องการการคำนึงของร่างกายนี้ มิฉะนั้นดวงวิญญาณสูงสุดจะพูดกับลูกดวงวิญญาณได้อย่างไร? ดวงวิญญาณจะได้ยินท่านอย่างไร? เวลานั้นลูกมีความเป็นมิตรกับสัจจะ ลูกต้องจดจำพ่อที่จริงแท้อย่างสม่ำเสมอ ลูกดวงวิญญาณต้องอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ดวงวิญญาณนั้นน่าอัศจรรย์และดวงวิญญาณสูงสุดก็น่าอัศจรรย์ โลกนี้ก็น่าอัศจรรย์เช่นกัน เป็นสิ่งที่น่า

อัครรรยว่าวงจรโลกนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร ลูกเล่นบทบาทรอบด้านตลอดทั้งละครนี้ ลูกดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกลงอยู่ในตัวลูก เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์! มีดวงวิญญาณยุคทองและดวงวิญญาณของวันนี้ จากดวงวิญญาณทั้งหมดลูกมีบทบาทรอบด้านมากที่สุด บทบาทของบางคนเริ่มในตอนเริ่มต้น บางของคนอื่นเล่นในตอนกลาง และบางคนมาในตอนสุดท้าย ละครเหล่านั้นทั้งหมดมีขีดจำกัด มีการสร้างขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ เวลามีพลังของวิทยาศาสตร์ ในยุคทองจะมีพลังของวิทยาศาสตร์อย่างมาก โลกใหม่ลูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ที่นั่นพลังของความรู้เป็นสิ่งหลัก เวลามีดวงวิญญาณอ่อนแอ ที่นั่นดวงวิญญาณมีพลัง ลักษณะและนารายณ์นั้นทรงพลัง ราวันได้ช่วงชิงพลังของลูกไป เวลามีลูกกำลังเอาชนะราวันและกลับมามีพลังอย่างมาก ยิ่งลูกดวงวิญญาณคงอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะมากเท่าไร นั่นคือยิ่งลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อแม่มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมามีพลังมากเท่านั้น ลูกได้รับพลังด้วยการศึกษานี้ ลูกได้รับพลังแล้วลูกก็ปกครองทั้งโลก เพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณมีโยคะกับสัจจะ พ่อพูดว่า: ด้วยการคงอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ ลูก ดวงวิญญาณกลับมาจะมีพลังอย่างมาก พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจแห่งโลก ลูกได้รับพลังกำลังจากท่าน ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดของพระเวทและคัมภีร์ และตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เช่นที่พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกก็กลับมาเป็นอำนาจด้วยเช่นกัน ลูกปกครองโลก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากลูกได้ ลูกได้รับพลังอย่างมากจากพ่อ ผู้นี้ได้รับพลังด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกจดจำพ่อแม่มากเท่าไร ลูกก็จะได้รับพลังมากเท่านั้น พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูกเลย เพียงแค่จดจำท่าน เท่านั้นเอง! เวลาที่วงจร 84 ชาติเกิดจะจบสิ้น ลูกต้องกลับบ้าน มันไม่ใช่เรื่องใหญ่โตที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่รายละเอียดมากเกินไป โดยการเข้าใจเมล็ด ลูกก็สามารถเข้าใจว่าต้นไม้ทั้งหมดปรากฏออกมาจากเมล็ดอย่างไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกโดยสรุป เรื่องเหล่านี้พิเศษสุดไม่เหมือนใคร ผู้คนล้มลูกคลุกคลานเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพยายามพยายามอย่างมากแต่พวกเขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งใดเลย พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ นี่คือการพยายามที่ลูกต้องทำ โยคะของบาร์ตันนี้มีชื่อเสียง ด้วยโยคะช่วงชีวิตของลูกจะยาวนานมาก ลูกได้รับคุณประโยชน์อย่างมากด้วยการเป็นมิตรของสัจจะ ช่วงชีวิตของลูกจะยืนยาวและร่างกายของลูกจะปราศจากโรคภัย มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดปลูกฝังอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครนอกจากลูกๆ บราห์มินที่มีมิตรของสัจจะ ลูกคือลูกของประชาบิดา บราห์มาและลูกเป็นหลานของปู่ ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากที่รู้ว่าลูกคือหลานของท่าน ลูกได้รับมรดกของลูกจากปู่ นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกควรใช้สติปัญญาของลูกไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ในสัตซังเหล่านั้นผู้คนเพียงแค่มาชุมนุมกันที่โหนดสักแห่ง ไม่มีเรื่องเช่นนั้นที่นี่ ไม่ใช่ว่าลูกแค่นั่งในสถานที่หนึ่งแล้วจะสามารถมีความเป็นมิตรของสัจจะได้ ไม่เลย ลูกจดจำท่านในขณะที่ลูกเดินเหินเคลื่อนไหวและนั่ง นั่นคือลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ แต่เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้น ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นก็หมายความว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ร่างกายปลอม ร่างกายไม่จริงแท้ ร่างกายไม่มีชีวิต ร่างกายทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า เมื่อไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างกายก็ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ไม่มีคุณค่าใดเลยสำหรับร่างกายมนุษย์ มีคุณค่าสำหรับร่างกายของชีวิตอื่นๆ บางอย่าง มันคือดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิในโชคทั้งหมด ดวงวิญญาณพูดว่า “ฉันเป็นผู้นี้ผู้นั้น” พ่อพูดว่า: ดูซิว่าดวงวิญญาณทั้งหลายกลายเป็นอะไร! พวกเขากินไข่ กินปลา กินทุกสิ่ง พวกเขาทั้งหมดเป็นบัสมาสูร (ปีศาจที่เผาตัวเองจนตาย) พวกเขาเผาตัวเองอย่างไร? แต่ละคนนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะและเผาไหม้ตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงได้ชื่อว่าบัสมาสูร เวลามีลูกกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกำลังกลายเป็นเทพ ทุกคนในทั้งโลกถูกไฟเผาด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ ดวงวิญญาณกลับมาตาโมประธานและน่าเกลียด พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากน่าเกลียดเป็นสวยงาม ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เด็กนักเรียนศึกษาที่โรงเรียน แล้วพวกเขาก็เก็บสิ่งที่พวกเขาศึกษาไว้ในสติปัญญาของพวกเขาในขณะที่อยู่ที่บ้าน สิ่งนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน นี่คือการชีวิตนักเรียนของลูก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เก็บรักษาความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกนั่งเดินและเคลื่อนไหวไปรอบๆ ลูกๆ มาที่นี่เพื่อได้รับการทำให้สดชื่นขึ้นมาใหม่ ลูกๆ ยังได้รับวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ในโลกภายนอกมีสัตซังจำนวนนับไม่ถ้วน มีผู้คนมากมายมาชุมนุมกัน ในความเป็นจริงแล้วนั้นไม่ใช่ความเป็นมิตรของสัจจะ มันคือลูกๆ ที่ขณะนี้ได้รับความเป็นมิตรของสัจจะ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งยุคทอง และลูกก็กลายเป็นนายของสิ่งนั้น มันเกิดจากการมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง นั่นคือจิตสำนึกที่ไม่แท้จริงที่ลูกตกต่ำลงมาด้วยการมีความเป็นมิตรแห่งสัจจะลูกก็สูงขึ้น ลูกมีประสบการณ์ของรางวัลนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่ใช่ว่าลูกจะมีความเป็นมิตรของสัจจะที่นั่นด้วยเช่นกัน ไม่เลย ความเป็นมิตรแห่งสัจจะและความเป็นมิตรของความหลอกลวงถูกกล่าวถึงเมื่อทั้งสองคงอยู่ในเวลาเดียวกัน พ่อที่จริงแท้อธิบายทุกสิ่งเมื่อท่านมา ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดจนกว่าพ่อที่แท้จริงมา เวลามีพ่อพูดกับลูกๆ ว่า: โอ ดวงวิญญาณ จงเป็นมิตรกับพ่อ ไปอยู่เหนือความเป็นมิตรของร่างกายทั้งหลาย แม้ว่าจะมีความเป็นมิตรของร่างกายในยุคทอง ลูกก็ยังคงบริสุทธิ์ เวลามีลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยการเป็นมิตรของสัจจะ

และจากนั้นลูกก็จะได้รับร่างกายที่สะอาดประจักษ์ ลูกดวงวิญญาณก็จะกลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยเช่นกัน ในขณะนี้โลกตาโมประจักษ์ โลกกลับมาใหม่และเก่า ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแน่นอนคงอยู่ในโลกใหม่ วันนี้ศาสนานั้นได้หายไปแล้ว และพวกเขาก็เรียกตนเองว่าศาสนาอื่นดูตั้งแต่เดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขากลับมาสับสน ลูกๆชาวบารัตเวลานี้เข้าใจว่าลูกได้เป็นของศาสนาเทพที่เก่าแก่โบราณ ลูกเคยเป็นนายของยุคทอง แต่ความซบเซาซึ่งนั้นอยู่ที่ไหน? พวกเขาเขียนว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรมียาวนานมาก พวกเขาลืมทุกสิ่ง นี่เรียกว่าเกมเขาวงกต โดยการศึกษาความรู้ทั้งหมดที่พ่อที่แท้จริงให้กับลูกในเวลานี้ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง และแล้วหลังจากครึ่งของวงจร ลูกก็ตกต่ำไปอีกครึ่งหนึ่ง เพราะอาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง ทั้งโลกกลับมาเก่า ลูกเข้าใจว่าลูกได้เป็นนายของโลกใหม่ เวลานั้นลูกอยู่ในโลกเก่า ลูกบางคนจดจำพ่อไม่ได้มากนัก บาบากำลังทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกอยู่อย่าง เป็นชาวสวรรค์ และหลังจากครึ่งวงจรลูกก็ตกต่ำลงมา เพราะอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น โลกจึงกลับมาเก่า ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกอยู่อย่าง เป็นชาวสวรรค์เป็นเวลาครึ่งวงจรแล้วลูกก็กลายเป็นชาวนรก ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกได้รับน้ำทิพย์แห่งความรู้ขนาดนี้ ชีพบาบาได้รับอวยวะที่เก่า ท่านไม่ได้รับอวยวะที่ใหม่ ท่านได้รับฮาร์โมเนียที่เก่า พ่อมาในช่วงเวลาของการปลดเกษียณเท่านั้น ลูกมีประสบการณ์ของความสุข พ่อก็มีประสบการณ์ของความสุขเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ความรู้แก่ลูกๆ และปลดปล่อยลูกจากราวัน พ่อเล่นบทบาทของพ่อในความสุขอย่างยิ่ง พ่อต้องมาทุกวงจร บทบาทนี้ไม่มีวันสิ้นสุด ลูกๆควรมีความสุขมาก มากเท่าที่ลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกก็จะได้รับความสุขที่ยิ่งใหญ่มากตามนั้น เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงน้อย ลูกก็ไม่มีความสุขมากเช่นกัน พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติของพ่อแก่ลูกๆ พ่อมีความรักที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกๆผู้มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ พระเจ้าพ่อใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ผู้ที่ซื่อสัตย์ทั้งภายในและภายนอกและผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้จะเป็นที่รักของพ่ออย่างมาก พวกเขาเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของบาบา ถามหัวใจของลูกเองว่า: ฉันทำงานรับใช้ที่แท้จริงหรือไม่? ฉันอยู่ในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริงหรือไม่? ลูกจะไปถึงสภาพอะไรหากลูกไม่อยู่ในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริง? จงเฝ้าแต่ชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมายและลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ตรวจสอบตัวลูกเองและดูว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกอะไรจากพ่อที่จริงแท้ ลูกรู้ว่าสิ่งนี้ตามลำดับกันไป บางคนก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ยิ่งใหญ่ และบางคนก็น้อยกว่า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่างทั้งหมดที่ลูกได้รับมา และกลับมาบริสุทธิ์โดยการอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ
2. ในชีวิตนักเรียนนี้ ขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกควรคงความรู้นี้อย่างต่อเนื่องในสติปัญญาของลูก เพียรพยายามในขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก มีหัวใจที่ซื่อสัตย์และกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่งที่ทำงานรับใช้ยุคทองด้วยธรรมชาติยุคทองของลูก
ลูกที่ไม่มีอัลลอยของชั้นสสารเก่าหรือธรรมชาติเก่าของความอิจฉาของความดีอื่นหรือพยายามที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าลูกต้องเป็นผู้ที่มีธรรมชาติที่เป็นเช่นยุคทอง และมีชั้นสสารของการพูดว่า "ฮาจิ" อยู่เสมอ! (ใช่แน่นอน) ลูกผู้ที่เพียรพยายามที่สูงส่งเช่นนั้นหล่อหลอมตนเองตามเวลาและงานรับใช้และกลายเป็นทองคำแท้ เมื่ออัลลอยของความหลงทะนงตนและความรู้สึกดูหมิ่นไม่ได้ปะปนอยู่ในงานรับใช้แล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ยุคทอง

คติพจน์: จับสั้นคำถาม“ทำไม?” และ“อะไร” และอยู่อย่างมีความสุขอยู่ในหัวใจตลอดเวลา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสงบ จงกลับมาปราศจากร่าง เป็นเพียงเมื่อลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง จึงมีความไม่สงบ ดังนั้นจงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก
- คำถาม:** อะไรคือการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ? ลูกควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับประเด็นใดโดยเฉพาะใน เวลาของการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำคือ เมื่อลูกพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่แตกต่างจากร่างกาย และลูกจดจำพอ จงมีความใส่ใจว่าลูกไม่ได้จดจำร่างกายของผู้ใด เพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกควรมี ความซาบซึ้งในความรู้อะไร สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกที่ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ทั้งผืนดิน ทะเล และท้องฟ้า
- เพลง:** หลังจากที่ได้พบท่านเราได้พบทั้งโลก ผืนดิน และท้องฟ้า ทั้งหมดเป็นของเรา

โอม ซานติ ความหมายของ “โอม” คือ ฉันคือดวงวิญญาณ ผู้คนเชื่อว่า “โอม” หมายถึงพระเจ้า แต่สิ่งนั้นไม่ถูกต้อง “โอม” หมายถึงฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของฉัน ผู้คนพูดว่า “โอม ซานติ” ศาสนาดั้งเดิมของฉันดวงวิญญาณคือ ความสงบ ดวงวิญญาณให้คำแนะนำตนเอง แม้ว่าผู้คนจะพูด “โอม ซานติ” พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของ “โอม” เลย คำว่า “โอม ซานติ” นั้นดีมาก ฉันคือ ดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมของฉันคือความสงบ ฉันดวงวิญญาณคือที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ความหมายนั้นง่ายดายน่าฟัง ไม่ได้เป็นคำอธิบายที่ยืดเยื้อและเป็นเท็จ ผู้คนในทุกวันนี้ก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าโลกนี้เก่าหรือใหม่ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่โลกใหม่กลายเป็นโลกเก่า และเมื่อใดโลกเก่ากลายเป็นโลกใหม่อีกครั้ง เมื่อ ลูกถามใครก็ตามว่าเมื่อใดโลกเก่าจะกลับมาใหม่ และโลกนั้นกลับมาเก่าได้อย่างไร ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ เวลานี้ เป็นโลกเก่าของยุคเหล็ก โลกใหม่เรียกได้ว่ายุคทอง โลกใหม่กลับมาเก่าใช้เวลากี่ปี? ไม่มีใครรู้อะไร แม้พวกเขาจะเป็น มนุษย์ พวกเขาก็ไม่รู้อะไร ดังนั้นมนุษย์จึงเรียกได้ว่าแย่งกว่าสัตว์ อย่างน้อยสัตว์ก็ไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับตนเอง อย่างไรก็ตามมนุษย์พูดว่า: เราไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์โปรดมา แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าท่านเป็นใคร คำว่า “บริสุทธิ์” นั้นดีมาก เพียงโลกที่บริสุทธิ์,สวรรค์เท่านั้นที่จะเป็นโลกใหม่ มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพนี้ แต่ไม่มีใครรู้ว่า ลักชมีและนารายณ์เป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่นั่นที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ และเทพได้รับการกล่าวว่าเป็นชาวสวรรค์ ในปัจจุบันโลกเก่านี้คือนรก ผู้คนที่นี่เป็นชาวนรก เมื่อ มีบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาได้จากไปอยู่ในสวรรค์แล้ว ดังนั้นสิ่งนี้หมายความว่าพวกเขากำลังอาศัยอยู่ในนรก ตาม ความเข้าใจของพวกเขาเองนี่คือนรกที่แท้จริง อย่างไรก็ตามหากลูกบอกเขาตรงๆ ว่าเขาเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในนรกพวกเขาก็ จะขุ่นมัวไม่พอใจ พ่ออธิบายว่า: แม้ว่าพวกเขาดูเหมือนมนุษย์ และใบหน้าของพวกเขาเป็นเหมือนใบหน้าของมนุษย์ แต่ บุคลิกลักษณะนิสัยของพวกเขาเป็นเหมือนกับลิง สิ่งนี้ก็ยังเป็นที่จดจำกันมาเช่นกัน พวกเขาเองไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของ เทพในวัด และพูดว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม อย่างไรก็ตามพวกเขาพูดอะไรเกี่ยวกับตนเอง? พวกเขาพูดว่าพวกเขา เป็นคนบาปที่ตกต่ำ แต่ถ้าลูกบอกพวกเขาตรงๆ ว่าพวกเขามีกิเลส พวกเขาจะขุ่นมัวไม่พอใจกับลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูด และอธิบายกับลูกๆ เท่านั้น ท่านไม่ได้ไปพูดกับผู้คนภายนอก เพราะผู้คนของยุคเหล็กเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในนรก เวลานี้ลูก เป็นผู้ที่อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาเป็นผู้ที่กำลังสอนเราบราห์มิน ท่านคือผู้ชำระ ให้บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อพาเรา ดวงวิญญาณกลับบ้าน นี่เป็นเรื่องราวที่ง่ายดายน่าฟัง! พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณได้มาจากดิน แดนแห่งความสงบเพื่อเล่นบทบาทของลูก ทุกคนไม่มีความสุขในดินแดนแห่งความทุกข์นี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอ ความสงบของจิตใจ พวกเขาไม่ได้ถามว่า: ดวงวิญญาณจะกลับมาที่มีความสงบได้อย่างไร ลูกพูดว่า: โอม ซานติ ศาสนา ดั้งเดิมของฉันคือความสงบ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงร้องขอความสงบเล่า? เพราะลูกกลัวว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ และลูกมีสำนึก เป็นร่าง ดวงวิญญาณทั้งหลายอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นจะมีความสงบได้อย่างไรที่นี่? เมื่อลูกกลับมา ปราศจากร่างเท่านั้นที่ลูกสามารถมีความสงบได้ แต่ละดวงวิญญาณที่น้อยอยู่ในรูปรวมกับร่างกาย ดังนั้นเมื่อทั้งสองรวมกัน แล้วก็ต้องพูดและเดินอย่างแน่นอน ฉันดวงวิญญาณนี้มาจากดินแดนแห่งความสงบเพื่อเล่นบทบาท ไม่มีใครเข้าใจว่าเรา ว่าเป็นศัตรู เมื่อใดที่ราวันกลายเป็นศัตรูของลูก? ไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีนักวิชาการหรือบัณฑิตและอื่นๆแม้แต่คนเดียวที่รู้ว่า ราวันเป็นใคร พวกเขาไม่รู้ว่าคนที่เขาเผ่าหุ้นเป็นใคร พวกเขาเผ่าหุ้นนั้นเป็นเวลาหลายชาติเกิด แต่พวกเขาก็ยังไม่รู้อะไรเลย หากลูกถามพวกเขาว่าราวันเป็นใคร พวกเขาจะพูดว่า: เป็นเพียงจินตนาการ! พวกเขาไม่รู้อะไรเลย แล้วพวกเขาจะ

ให้คำตอบได้อย่างไร? มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่า: นีรามโลกนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมา แต่เป็นเพียงจินตนาการทั้งหมด ผู้คนมากมายพูดเช่นนั้น เวลานี้อะไรคือความหมายของจินตนาการ? มีการกล่าวว่านี้คือโลกแห่งจินตนาการ ไม่ว่าเรามีความคิดอะไรสิ่งนั้นก็เกิดขึ้น พวกเขาไม่เข้าใจความหมาย ฟอนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ลูกบางคนเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ในขณะที่คนอื่นไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้ที่เข้าใจอย่างชัดเจนเป็นลูกที่แท้จริง ในขณะที่ลูกที่ไม่เข้าใจอะไรเลยก็คือลูกเลี้ยง ลูกเลี้ยงจะไม่กลายเป็นทายาท บาบามีลูกจริงและลูกเลี้ยง ลูกจริงคือลูกที่ทำตามศรัทธาของพ่ออย่างสมบูรณ์ ในขณะที่ลูกเลี้ยงไม่ได้ทำเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ผู้นี้ไม่ได้ทำตามการชี้นำของพ่อ เขากำลังทำตามการชี้นำของราวัน มีสองคำคือรามและราวัน มีอาณาจักรของราม ในขณะที่นี้คืออาณาจักรของราวัน เวลานี้เป็นเวลาของการบรรจบพบกันของทั้งสอง พ่ออธิบายแก่พวกเขา บราห์มา कुमारและกุมารีเหล่านี้ทั้งหมดกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากชีพบบา ลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกด้วยเช่นกันหรือไม่ ลูกจะทำตามคำแนะนำที่สูงส่งเหล่านี้หรือไม่? พวกเขาถามว่า: คำแนะนำของใคร? พ่อให้ศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ฉันจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่ถ้าสามีของฉันไม่ยอมรับสิ่งนี้ฉันควรจะฟังใคร? สามีของฉันคือพระเจ้าของฉัน ในบาร์ตพวกเขาได้รับการบอกว่าสามีของพวกเขาเป็นกुरुของพวกเขาพระเจ้าของพวกเขาเป็นทุกสิ่งของพวกเขา! อย่างไรก็ตามไม่มีใครเชื่อพวกเขาอย่างแท้จริง พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “ใช่” ในเวลานั้น แต่พวกเขาไม่ได้ยอมรับสิ่งนั้นเลย พวกเขายังคงไปหา กुरुของพวกเขาและไปวัดต่อไป สามีพูดว่า: อย่าออกไป! ฉันจะให้รูปของรามแก่เธอและเธอสามารถเก็บรูปนั้นไว้และกราบไหว้บูชาที่บ้าน ทำไมเธอถึงร้อนรุ่มไปถึงโอโยธยา (สถานที่เกิดของราม)? เธอจะไม่ฟังสิ่งใดเลย นี่เป็นการล้มลูกคลุกคลานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เธอจะล้มลูกคลุกคลานไปทีนั้นอย่างแน่นอน เธอจะไม่ฟังใครเลย เพราะเธอเชื่อว่าวัดนั้นเป็นของราม อย่างไรก็ตามลูกต้องจดจำใคร? เป็นรามหรือวัดของเขา? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย! ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า: ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกหาพระเจ้า “มาและให้การหลุดพ้นจากบาปแก่เรา เพราะมีเพียงท่านเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน อัชชะ เมื่อใดที่ท่านมา? ไม่มีใครรู้อะไร” พ่ออธิบายว่าราวันเป็นศัตรูของลูก ความอศรัทธาของราวันคือแม้ว่าผู้คนยังคงเฝ้าหุนของเขาร่ำไรแต่เขาก็ไม่เคยตาย ไม่มีใครรู้ว่าราวันคืออะไร เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาเฉลิมฉลองชีพแฉติ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครคือชีวา ลูกอธิบายแก่ผู้คนของรัฐบาลว่าชีวาเป็นพระเจ้า และท่านมาในยุคเดียวนี้ในทุกวงจรและเปลี่ยนบาร์ตจากนรกให้เป็นสวรรค์ ท่านเปลี่ยนของท่านให้เป็นเจ้าชาย ท่านชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน มนุษย์ทั้งหมดอยู่ที่นั่นแล้วในเวลานี้ แม้แต่ดวงวิญญาณพระคริสต์ก็อยู่ที่นั่นในรูปใดรูปหนึ่ง ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ มีเพียงพ่อผู้ยิ่งใหญ่เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคนและท่านมาในบาร์ตเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้วลูกควรทำความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาป พ่อผู้ไม่มีตัวตนไม่ได้อาศัยอยู่ที่นั่น ท่านได้รับการนึกถึงและจดจำเสมอว่าอยู่เบื้องบน แต่ไม่มีใครพิจารณาว่ากฤษณะอยู่เบื้องบน พวกเขาจดจำกฤษณะและผู้คนอื่นว่าอยู่ข้างล่างที่นี่ การจดจำระลึกถึงของลูกๆนั้นลูกต้องแม่นยำ ลูกพิจารณาว่าตัวลูกเองแตกต่างจากร่างกายของลูก ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำร่างกายของใคร เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะต้องใส่ใจกับสิ่งนี้ เพียงแค่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบากำลังทำให้เราเป็นนายของทั้งโลก ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของทั้งผืนดิน ทะเล และท้องฟ้า เวลานี้ทุกสิ่งถูกแบ่งแยกออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย พวกเขาไม่ยอมให้ลูกข้ามพรมแดนของพวกเขา ไม่มีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ที่นั่นพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นพ่อ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเป็นพ่อ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าชาวฮินดูและชาวจีนเป็นพี่น้องกัน และชาวฮินดูและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาไม่เคยพูดว่าชาวฮินดูและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกัน ไม่เลย ทุกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกันแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนั้น เมื่อพวกเขาฟังคัมภีร์ ฯลฯ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “มันเป็นเรื่องจริง มันเป็นเรื่องจริง” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงแล้วทั้งหมดนั้นไม่จริง ในดินแดนแห่งสัจจะ พวกเขาพูดสัจจะเท่านั้น แต่ที่นี่ไม่มีอะไรนอกจากความเท็จ หากลูกพูดกับใครว่าพวกเขา กำลังพูดโกหก พวกเขาก็จะขุ่นมัวไม่พอใจกับลูก แม้ว่าลูกจะพูดความจริง บางคนก็เริ่มดูหมิ่นลูก มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้จักพ่อในเวลานี้ ลูกๆ กำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้ ลูกรู้ว่าแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าในเวลานี้ก็ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ทุกวันนี้ผู้คนกราบไหว้บูชาวิญญาณปีศาจเป็นอย่างมาก พวกเขายังคงจดจำวิญญาณปีศาจ พ่อพูดว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้จดจำวิญญาณปีศาจ ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อ เวลานี้ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยเท่าที่ลูกจดจำพ่อ เวลานี้ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้อ เวลานี้ลูกต้องเป็นผู้ชนะเหนือการกระทำบาป นั่นคือยุคของผู้ที่มีชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาป และนี่คือยุคของผู้ที่กระทำบาป ลูกได้รับชัยชนะเหนือการกระทำบาปด้วยพลังโยคะ โยคะของบาร์ตมีชื่อเสียงมาก แต่ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ชันยาสซีไปต่างประเทศและบอกว่าพวกเขามาเพื่อสอนโยคะของบาร์ต แต่ผู้คนที่นั่นก็รู้ว่าชันยาสซีเป็นทรูโยคีที่ไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ ลูก

คือราชวิธี พวกเขาเป็นชนยาสซีที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกเป็นชนยาสซีที่ไม่มีขีดจำกัด มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินที่สอนราชาโยคะได้ นี่คือประเด็นใหม่ คนใหม่ที่มาไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองคนใหม่จึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ นี่คือท้องพระโรงของอินทรา (พระเจ้าผู้ประทานความรู้) ผู้คนในวันนี้มีสติปัญญาเป็นหิน ทุกคนในยุคทองมีสติปัญญาที่สูงส่ง เวลานี้เป็นการบรรจบกันของทั้งสอง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเปลี่ยนลูกจากหินให้เป็นเพชรได้ ลูกมาที่นี่เพื่อให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง บารัตแท้จริงแล้วเคยเป็น “นกกะจอกทอง” ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลก ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่พวกเขาเคยปกครองโลก มันเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว แล้วพวกเขาไปไหน? ลูกสามารถอธิบายได้ว่าพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด ในปัจจุบันพวกเขาตาโมประธาน และขณะนี้พ่อกำลังทำให้พวกเขาสะโตประธานอีกครั้ง ลูกก็เช่นเดียวกัน มีเพียงพ่อเท่านั้นไม่ใช่ นักปราชญ์หรือนักพรตที่ให้ความรู้ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือหนทางของความรู้ ด้วยการฟังเพลงที่ดีมากที่ลูกมีขนลุกและปรอทแห่งความสุขของลูกจะสูงขึ้นอย่างมาก ความซาบซึ้งนี้จะต้องคงอยู่อย่างสม่ำเสมอ นี่คือน้ำทิพย์แห่งความรู้ ผู้คนนั้นเมามายจากการดื่มเหล้า แต่ที่นี่ลูกมีน้ำทิพย์แห่งความรู้ ความซาบซึ้งของลูกไม่ควรลดลง ควรจะอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ ลูกกลับมามีความสุขเมื่อได้เห็นรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมาสูงส่งเช่นนั้นโดยการทำตามศรัทธา ในขณะที่เกิดการณ์ทุกสิ่งที่นี่ สติปัญญาของลูกควรจะอยู่ในโยคะกับพ่อและมรดกนั้น อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นผู้มีชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาป ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้นด้วยพลังของโยคะ และในขณะที่สังเกตการณ์ทุกสิ่งที่นี่ สติปัญญาของลูกควรอยู่ในโยคะกับพ่อและมรดก

2. เพื่อที่จะได้รับสิทธิ์อย่างเต็มที่ในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องกลายเป็นลูกที่แท้จริง ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียวเท่านั้น เข้าใจในสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจน แล้วอธิบายสิ่งนั้นให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นกลายเป็นแสงส่องทางที่ขจัดมานของความไม่รู้ออกไปด้วยแสงของความสมบูรณ์พร้อม เวลาสำหรับการเปิดเผยใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่สำรวจตรวจสอบตนเองและเติมเต็มตัวลูกเองด้วยเพชรพลอยแห่งประสบการณ์ที่ล้ำค่า กลายเป็นเหมือนแสงส่องทางเช่นนั้นที่มานแห่งความไม่รู้จะถูกขจัดออกไปด้วยแสงของความสมบูรณ์พร้อมของลูก ลูกเป็นดวงดาวของโลกที่จะช่วยโลกให้พ้นจากความปั่นป่วนและทำให้โลกมีความสุขและเป็นเช่นทอง ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงที่สุดที่เป็นเครื่องมือในการให้ลมหายใจแห่งความสุขและความสงบให้กับโลกนี้

คติพจน์: อยู่ให้ห่างไกลจากแรงดึงดูดของมายาและวัตถุธาตุ และลูกจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศาสนาดั้งเดิมของลูกดวงวิญญาณคือความสงบ ดินแดนของดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความสงบ ลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ดังนั้นลูกไม่สามารถร้องขอสำหรับความสงบ
- คำถาม:** พลังโยคะของลูกแสดงความมหัศจรรย์อะไร?
- คำตอบ:** ด้วยพลังของโยคะ ลูกชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ มีลูกน้อยมากที่มีพลังโยคะที่จะจัดภูเขทั้งหมดนี้และสร้างภูเขาทอง แม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็จะกลับมาสะโตประธานและให้ผลที่ดีมาก เมื่อวัตถุธาตุนั้นสะโตประธานร่างกายของลูกก็จะสะโตประธานด้วยเช่นกัน จะมีผลไม่ขนาดใหญ่และอร่อยมาก

โอมซานติ เมื่อลูกพูด “โอมซานติ” ลูกควรมีความสุขอย่างมาก ในความเป็นจริง ลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของลูกดวงวิญญาณคือความสงบ ชันยาซีพูดถึงสิ่งนี้ว่าความสงบคือพวงมาลัยรอบคอของลูก เหตุใดลูกจึงแสวงหาความสงบภายนอก? ดวงวิญญาณเองนั้นเป็นตัวของความสงบ พวกเขาต้องเข้ามาในร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของเขา หากดวงวิญญาณคงอยู่ในความเงียบเสมอ พวกเขาจะแสดงการกระทำได้อย่างไร? ต้องมีการแสดงการกระทำ ใช้ดินแดนแห่งความเงียบสงบ ดวงวิญญาณอยู่อย่างเงียบสงบ ไม่ได้มีร่างกายที่นั่น ไม่มีชันยาซี ฯลฯ ที่จะเข้าใจว่าพวกเขาแต่ละคนคือดวงวิญญาณ พวกเขาคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความเงียบสงบ ลูกๆ เคยได้รับการบอกว่าดินแดนแห่งความเงียบสงบคือบ้านของลูก และแล้วลูกก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเพื่อเล่นบทบาทของลูก และจากนั้นก็เป็นการจักรวาลวนในดินแดนของความทุกข์ นี่คือการเรื่องราวของ 84 ชาตเกิด พระเจ้าพูดกับอรุณ: ลูกไม่รู้จักชาติเกิดของตนเอง เหตุใดท่านจึงพูดกับผู้อื่นเช่นนั้น? เพราะมีการรับประกันสำหรับผู้อื่น มีการรับประกันสำหรับราตรีและฤดูและดังนั้นท่านจึงพูดกับพวกเขา พ่อรู้และลูกๆ ก็รู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ลูกๆ ทั้งหมดจะใช้ 84 ชาตเกิด บางคนจะมาในช่วงกลาง บางคนจะมาในตอนท้าย แต่สำหรับผู้อื่นแน่นอน บาบาสพูดกับผู้อื่น: โอ ลูก! ดังนั้นผู้อื่นคืออรุณ ท่านั่งในพาหนะนี้ ลูกๆ สามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกจะเกิดมาได้อย่างไร หากลูกไม่ทำงานรับใช้ใดๆ ลูกจะสามารถเข้าไปสู่โลกใหม่ยุคทองในตอนเริ่มต้นได้อย่างไร? นั่นก็จะไม่อยู่ในโชคของลูก ผู้ที่ใช้ชาติเกิดในเวลาสุดท้ายก็จะไปที่นั่นเมื่อบ้านได้กลับมาเก่า พ่อกำลังพูดถึงผู้อื่นสำหรับผู้ที่แน่นอนสำหรับเขา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่ามาและบาบาใช้ 84 ชาตเกิด มีกุมารค่าและ जानากด้วยเช่นกัน มหารตีเหล่านั้นใช้ 84 ชาตเกิด ผู้ที่ไม่ได้ทำงานรับใช้จะมากเกิดใน ไม่กี่ชาติเกิดอย่างแน่นอนในภายหลัง พวกเขาสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าพวกเขาจะสอบตกและจะมาภายหลัง ในโรงเรียนพวกเขาแข่งขันกันเพื่อที่จะมาถึงเส้นและกลับไปไม่ใช่ทุกคนที่สามารถเหมือนกันได้ ในการแข่งหากมีความแตกต่างของแม้แต่นึงส่วนสี่นี้ผู้อื่นก็ประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆ นี่คือการแข่งม้าด้วยเช่นกัน นี่คือการแข่งอัสวะ “อัสวะ” หมายถึงม้า พาหนะนี้ก็เรียกว่าม้าด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งเหล่านี้ที่พูดเกี่ยวกับ ดักซ์ประชาปิตา ที่ได้สร้างไฟบุษายัญและสังเวย์มาในไฟบุษายัญได้เกิดขึ้น ไม่ได้มีทั้ง ดักซ์ประชาปิตา และก็ไม่มีไฟบุษายัญใดๆ ที่สร้างขึ้นโดยเขา มีการเขียนหนังสือที่เป็นเท็จมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งเหล่านั้นเพียงแค่เรียกว่าเรื่องเล่า พวกเขาฟังเรื่องเล่ามากมายในขณะที่ลูกศึกษาเล่าเรียน การศึกษานั้นจะไม่ถูกเรียกว่าเรื่องเล่า ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ลูกศึกษาที่โรงเรียน ลูกหางานผ่านการศึกษานั้น; ลูกได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ด้วยการจดจำพ่อท่านที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องจดจำท่านเป็นพิเศษ ลูกไม่ควรจะคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกของชีพบบา ดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรที่จะจดจำท่านเล่า; ไม่เลย ลูกต้องจดจำท่านในขณะที่พิจารณาว่าตนเป็นนักเรียนของท่านด้วยเช่นกัน ชีพบบากำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ ลูกลิ้มสิ่งนี้เช่นกัน ชีพบบาคือครูผู้เดียวเท่านั้นที่สอนความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำสิ่งนี้ ลูกๆ แต่ละคนสามารถถามหัวใจของตนเองว่าลูกได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน ลูกใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับสิ่งภายนอก การจดจำระลึกถึงนี่คือสิ่งหลัก มีค่ายกย่องโยคะของบาร์ตันอย่างมาก แต่ใครจะสามารถสอนโยคะของบาร์ตันแก่ลูก? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ ไม่มีแม้แต่บาปเดียวที่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยการจดจำกฤษณะเพราะเขาคือผู้ที่มีการร่างกายที่สร้างขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า การจดจำเขาหมายถึงการจดจำดินเหนียว หมายความว่าลูกจดจำวัตถุธาตุทั้งห้า ชีพบบานั้นปราศจากร่าง และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า: จงกลับมาปราศจากร่าง! จดจำฉันพ่อของลูก ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ดังนั้นท่านคือผู้เดียวเท่านั้น ถามพวกเขาอย่างชาญฉลาดว่าพระเจ้าของกิตะคือใคร? มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นผู้ที่เป็นผู้สร้าง แม้ว่าผู้คนจะเรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาก็ไม่เคยพูดว่าทุกคนเป็นลูกของพวกเขา พวกเขาอาจพูดด้วยเช่นกันว่า: “นั่นเป็นพระเจ้า

และคุณก็เป็นเช่นเดียวกัน” หรือพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง พวกเขาพูดว่า: “นั่นคือพระเจ้าและคุณคือพระเจ้า และที่ใดก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่ท่านเท่านั้น ท่านแม้กระทั่งอยู่ในก้อนหิน” พวกเขาเพียงแค่พูดเช่นนี้ พวกเขาจะไม่พูดว่าลูกเป็นลูกของพวกเขา มีเพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: โอ ลูกทางจิตผู้เป็นที่รักของพ่อ ไม่มีใครอื่นพูดเช่นนี้ หากลูกพูดว่า: “โอ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของฉัน” กับชาวมุสลิม เขาก็จะตบตีลูก เพียงพ่อเหนือโลกผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครสามารถให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อที่ไม่มีตัวตนสามารถอธิบายความลับที่แสดงไว้ในภาพของบันไดของ 84 ซาติเกิด แม้ว่าท่านจะได้ลูกให้ชื่อมากมาย ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา มีหลายภาษาและดังนั้นพวกเขาจึงให้ชื่อของท่านในภาษาของตนเอง เช่นที่ในบอมเบย์พวกเขาเรียกท่านว่าบาบูลนาถ(พระเจ้าแห่งหนาม) อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ในบาร์ตชีพบาบาอาจจะถูกให้ชื่อนับพันชื่อ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของชื่อเหล่านั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ท่านนั้นและในสิ่งนี้บาบาก็ให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า นับตั้งแต่พ่อกับแม่มีความเคารพนับถือต่อสตรีมากขึ้น พ่อได้เพิ่มคำยกย่องของผู้เป็นแม่ ลูกคือกองทัพพิชิตดี เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักชีพบาบา มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าสัจจะ ได้มีการจดจำว่าแม้ว่าเรือของสัจจะอาจจะโคลง แต่มันจะไม่มีวันจม ดังนั้นลูกคือคนที่แท้จริง ผู้ที่กำลังก่อตั้งโลกใหม่ ทุกสิ่งที่ไม่จริงทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกจะไม่ปกครองที่นี่ ในชาติเกิดครั้งต่อไปของลูก ลูกจะมาและปกครองที่นี่ เรื่องเหล่านี้แฝงตัวมากและมีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจ เวลานั้นลูกรู้ว่าหากลูกไม่ได้พบกับบาบาลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว ผู้นี้คือยิทธิสุระผู้ที่ทำให้ลูกๆ ตื่นตัวในสนามรบ นี่คือการรบราที่ไม่ใช้ความรุนแรง ผู้คนก็คิดว่ามีเพียงการต่อสู้กับกันและกันเท่านั้นที่เป็นความรุนแรง พ่อพูดว่า: ความรุนแรงอันดับแรกและหลักคือการใช้ดาบของตัณหาราคะ เหตุนี้เองตัณหาราคะจึงกล่าวได้ว่าเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกต้องเอาชนะสิ่งนี้ สิ่งหลักที่ลูกต้องชนะคือกิเลสของตัณหาราคะ การมีความไม่บริสุทธิ์หมายถึงการมีกิเลส ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็กล่าวได้ว่ามีกิเลส พวกเขาคือผู้ที่ช่องแวงในกิเลส ลูกจะไม่เรียกผู้ที่มีความโกรธว่ามีกิเลส คนที่มีความโกรธก็คือคนที่โกรธ และคนที่มีความละโมภก็คือคนละโมภ มีการกล่าวถึงเหล่าเทพว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เป็นอิสระจากความละโมภ เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น และเป็นอิสระจากกิเลส; พวกเขาไม่เคยช่องแวงในกิเลส เมื่อผู้คนถามลูกว่าเด็กจะสามารถสร้างขึ้นมาจากไม่มีกิเลสได้อย่างไร บอกพวกเขา: ลูกพิจารณาว่าเหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสและนั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ยุคทองแดงและยุคเหล็กคือโลกที่มีกิเลส ลูกนั้นเรียกตนเองว่ามีกิเลสและเรียกเหล่าเทพว่าปราศจากกิเลส ลูกรู้ว่าลูกนั้นเคยมีกิเลส และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสเช่นเดียวกับพวกเขา ลักษณะและนารายณ์นั้นประกาศสิทธิในสถานะภาพของเขาด้วยพลังโยคะ และกำลังประกาศสิทธินั้นอีกครั้งหนึ่งด้วยเช่นกัน พวกเราเคยเป็นเทพ พวกเราประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราเมื่อวงจรที่แล้วและแล้วเราก็สูญเสียสิ่งนั้นไปและกำลังประกาศสิทธิในสิ่งนั้นกลับคืนมาอีกครั้ง แม้ว่าสติปัญญาของลูกจะไตร่ตรองสิ่งนี้ ลูกก็จะมีสุขมากมาย อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกลืมที่จะรักษาสำนักนี้ บาบาว่าลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกๆ อยู่อย่างไม่สั่นคลอนและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้อย่างรวดเร็ว และลูกดวงวิญญาณจะสามารถกลับบ้านได้ แต่ไม่เลย! ผู้นี้คือผู้ที่ต้องไปก่อน จะมีชบวนแต่งงานของชีพบาบา ผู้เป็นแม่ถือตะเกียงดินเผาไปในการแต่งงาน ตะเกียงนี้เป็นสัญลักษณ์ของชีพบาบาผู้เป็นเจ้าบ่าว ผู้ที่เป็นแสงที่จุดประกายอย่างสม่ำเสมอ เวลานั้นท่านได้จุดแสงของพวกเรา พวกเขาก็นำสิ่งของเวลาปัจจุบันไปใช้กับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจุดเปลวไฟของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะและลูกได้รับความมั่งคั่งด้วยความรู้ การศึกษานี้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ด้วยพลังของโยคะลูกก็ชำระล้างบาร์ตให้บริสุทธิ์เป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไปก็umarีสามารถกลายเป็นผู้ช่วยที่ดีมากในสิ่งนี้ ลูกประกาศสิทธิในสถานะภาพที่ดีมากจากการทำงานรับใช้นี้ ลูกต้องทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรไม่มีสิ่งใดน้อยไปกว่านั้น ได้มีการกล่าวว่า: ทำตามแม่และพ่อ คุณแม่พ่อและพี่น้องหญิงชายพิเศษ ลูกๆ สามารถอธิบายได้ในนิทรรศการว่าลูกมีสองพ่อ: พ่อทางโลกของลูกและพ่อเหนือโลก ใครยิ่งใหญ่กว่ากัน? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดยิ่งใหญ่กว่าอย่างแน่นอน ท่านคือผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน เวลานั้นท่านกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกในเวลานี้ และแล้วในชาติเกิดหน้าของลูก ลูกก็กลายเป็นนายของโลก พ่อเข้ามาในบาร์ตทุกวงจรและทำให้บาร์ตนั้นมั่งคั่งมาก ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษานี้ ลูกได้รับอะไรจากการศึกษาอื่น? ที่นี่ลูกกลายเป็นเช่นเพชรถึง 21 ซาติเกิด มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการศึกษาและการศึกษาอื่น ที่นี่พ่อ ครูและกुरुคือหนึ่งเดียว ดังนั้นลูกจึงได้รับมรดกจากพ่อ มรดกจากครู และมรดกจากกुरु พ่อพูดว่า: เวลานั้นลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง เมื่อลูกตายทั้งโลกก็ตายไปจากลูก ลูกได้กลายเป็นบุตรบุญธรรมของบาบา แล้วลูกจะจดจำใครหรือ? แม้แต่ในขณะที่เห็นผู้อื่น ก็ควรจะเป็นราวกับว่าลูกไม่ได้เห็นพวกเขา ลูกมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก แต่สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน แล้วก็ลงมาอีกครั้งเพื่อเล่นบทบาทของลูก หากลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขมากมาย ลูกๆ ต้องปล่อยวางจากสำนักที่เป็นร่าง

พวกเราต้องทิ้งสิ่งเก่าๆ เหล่านี้ที่นี้ เพราะเวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน เวลานี้การเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง โลกเก่าจะถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ ทั้งคนตาบอดและลูกของคนตาบอดกำลังนอนหลับใหลในการนอนหลับของความไม่รู้ นี่ไม่ใช่การนอนหลับปกติของผู้คน แต่เป็นเรื่องของการนอนหลับใหลของความไม่รู้ ลูกต้องปลุกพวกเขาจากสิ่งนี้ ความรู้คือกลางวันยุคทอง; ความไม่รู้คือกลางคืนยุคเหล็ก สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เมื่อเด็กสาวแต่งงานเธอก็จดจำพ่อแม่ของเธอและฝ่ายสามีของเธอ ฯลฯ เวลานี้ต้องลืมนึกพวกเขา บางคู่ก็เป็นเช่นนั้นที่พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขานั้นสามารถละเว้นจากตัณหาได้อย่างไร แม้ว่าพวกเขาจะเป็นคู่ พวกเขาก็ทำให้ดาบแห่งความรู้อยู่ตรงกลางระหว่างเขา คำสั่งของพ่อคือ: จงอยู่อย่างบริสุทธิ์! เพียงแค่ดูที่ราเมซและอูซ่า พวกเขาไม่เคยมีความไม่บริสุทธิ์ระหว่างพวกเขา เพราะความกลัวที่จะสูญเสียอาณาจักรของ 21 ชาติเกิดของพวกเขา ที่พวกเขานั้นจะล้มละลาย มีบางคนที่ไม่เลวในสิ่งนี้ นอกจากนี้ยังมีการแต่งงานในนามเท่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากโดยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดเดียนเท่านั้น เมื่อลูกได้รับพลังโยคะ ลูกสามารถควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก ลูกชำระล้างทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ มีลูกจำนวนน้อยมากที่มีพลังโยคะที่จะขจัดภูเขทั้งหมดและก่อตั้งภูเขแห่งทอง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดนี้ พวกเขาเพียงแค่วางไปรอบๆ เขาโกเวอร์แดน มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ทั้งโลกเป็นยุคทอง ไม่ใช่ว่าหิมาล้วนจะกลายเป็นทอง ที่นั่นเหมือนทองคำยังคงเต็มเปี่ยม วัตถุธาตุทั้งห้าสะโตประธาน สิ่งเหล่านั้นให้ผลที่ดีมาก เพราะว่าวัตถุธาตุสะโตประธาน ร่างกายของลูกก็สะโตประธานด้วยเช่นกัน ผลไม้ที่นั่นใหญ่มากและอร่อย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเป็นอิสระจากกิเลส เมื่อลูกได้กลับมาจะมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็จะมีความต้องการต่อต้านการกระทำ โยคีไม่เคยต้องแหวะในกิเลส แม้ว่าลูกอาจจะมีความรู้บางอย่าง แต่ถ้าลูกไม่ใช่โยคีลูกก็สับสนตก เมื่อลูกถามว่าความพยายามหรือรางวัลยิ่งใหญ่กว่ากัน ลูกก็พูดว่าความเพียรพยายามนั้นยิ่งใหญ่กว่า ในทำนองเดียวกัน ลูกจะพูดว่า ในสิ่งนี้โยคะนั้นยิ่งใหญ่กว่า เป็นเพียงด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกจะพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับอะไรจากการศึกษากับมนุษย์? เงินเดือนของลูกเป็นเท่าไร? เพชรพลอยแต่ละเม็ดที่ลูกสร้างสมที่มีค่าหลายแสนรูปี ที่นั่นไม่เคยมีการนับเงิน มีความมั่งคั่งมากมายนับไม่ถ้วน ทุกคนมีฟาร์มของตนเอง ฯลฯ พ่อบอกว่า: เป็นเวลานี้ที่พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกต้องกลับมาสูงส่งด้วยการทำความเพียรพยายาม อาณาจักรของลูกกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิในรางวัลของพวกเขาอย่างไร? เมื่อลูกเข้าใจในรางวัลของพวกเขาแล้ว ลูกต้องการอะไรอีก? เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าพ่อมาทุกๆ วงจร ทุกๆ 5000 ปี และทำให้ผู้คนของบาร์ตกลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความกระตือรือร้นเช่นนั้นในการทำงานรับใช้ที่ลูกจะไม่กินอาหารจนกว่าลูกจะได้ชี้หนทางให้แก่ใครบางคน เมื่อลูกมีความจริงใจและกระตือรือร้นเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรสำหรับ 21 ชาติเกิด ด้วยการทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ และพี่น้องหญิงชายพิเศษเท่านั้น
2. เพื่อที่จะสร้างสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก จงลืมนึกคนรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ลูกต้องทำให้การจดจำระลึกถึงของลูกไม่สั่นคลอนและสม่ำเสมอ ลูกต้องเป็นอิสระจากความโลภและความผูกพันยึดมั่น และปราศจากกิเลสเหมือนเหล่าเทพ

พร: ขอให้ลูกมีอิทธิพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคุณสมบัติพิเศษโดยเฉพาะเช่นเดียวกับการเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด

หม่อมมีความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปทั้งหมด แต่พร้อมกันนั้นบางคนก็เป็นที่รู้จักกันดีด้วยการมีความรู้พิเศษในสาขาเฉพาะ ในทำนองเดียวกันลูก ๆ แนนอนจะต้องเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม แต่เวลานี้ลูกควรก้าวต่อไปข้างหน้าโดยการมีประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษเฉพาะด้านและใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้ เช่นที่สรัสวดีที่ได้รับการกราบไหว้บูชาในฐานะเทพเจ้าแห่งความรู้ ลักษณะได้รับการกราบไหว้บูชาในฐานะเทพเจ้าแห่งความมั่งคั่ง ในทำนองเดียวกันในขณะที่มีคุณธรรมและพลังทั้งหมดในตัวลูกเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำวิจัย

คติพจน์: ในคุณสมบัติพิเศษโดยเฉพาะและทำให้ตนเองมีอิทธิพลในเรื่องนั้น
ทำให้ทุ่งแห่งกิเลสเป็นเตียงของโยคะที่ง่ายดาย และลูกจะอยู่อย่างไรก็งวลอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เทน้ำมันแห่งความรู้และโยคะลงไปในตะเกียงของดวงวิญญาณเพื่อที่แสงจะยังคงจุดประกาย เข้าใจความแตกต่างระหว่างความรู้และโยคะอย่างชัดเจนมาก
- คำถาม:** พ่อไม่สามารถทำงานของท่านด้วยการให้แรงบันดาลใจ ท่านต้องมาที่นี่เป็นการส่วนตัว เพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เพราะสติปัญญาของมนุษย์ตาโมประธานโดยสิ้นเชิง สติปัญญาที่ตาโมประธานไม่สามารถรับแรงบันดาลใจเป็นเพราะพ่อมาที่พวกเขาร้องเพลงว่า: “ละบลลังก์ของท่านในห้องฟ้า!”
- เพลง:** ละบลลังก์ของท่านในห้องฟ้า!

โอมซานติ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้แต่งเพลงนี้ อย่างไรก็ตามห้องฟ้าอยู่ที่ไหนสถานที่ที่อยู่อาศัยนี้ ไม่มีใครมาจากห้องฟ้า พวกเขาพูดถึงบลลังก์ในห้องฟ้า เวลานั้นลูกอาศัยอยู่ภายใต้วัตถุของห้องฟ้าในขณะที่พ่ออาศัยอยู่ในธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนั้นเรียกว่าธาตุบราห์มาและเป็นธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ดังนั้นนั่นคือที่ที่พ่อจากมาอย่างแน่นอน ใครบางคนต้องมา พวกเขาร้องเพลง: โปรตมาและจุดแสงของเรา มีการจดจำกันขึ้นมาเช่นกันว่ามีเด็กตาบอดที่เป็นลูกของคนตาบอดและเด็กที่รู้แจ้งซึ่งเป็นลูกของผู้ที่รู้แจ้ง ชื่อ ‘ดริตธีตรา’ และ ‘ยุธิชวีระ’ นั่นคือสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น มีลูกๆ ของราวัน ราวันคือมายา ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจในขณะที่ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า เวลานั้นพ่อเปิดลิ้นชักของสติปัญญาของลูกในขณะที่ราวันปิดลิ้นชัก เมื่อใครบางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเขาก็กล่าวได้ว่ามีสติปัญญาเป็นเช่นหิน พ่อต้องมาที่นี่เพื่อจุดตะเกียงของลูก ท่านไม่ได้ทำงานด้วยแรงบันดาลใจ พลกะลั้งของดวงวิญญาณที่สะอาดประธานได้ลดลงไปอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้ พวกเขากลับมาตาโมประธาน พวกเขาได้กลับมามืดมัวสั่วลง เมื่อใครบางคนตาย พวกเขาก็จะจุดตะเกียง ทำไมพวกเขาถึงจุดตะเกียง? พวกเขาคิดว่าพวกเขาเชื่อว่ามีแสงสว่างที่นั่นสว่างขึ้นมา ดวงวิญญาณก็จะไม่อยู่ในความมืด จะมีแสงสว่างที่นั่นได้อย่างไรหากพวกเขาจุดตะเกียงที่นี่? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เข้าใจ พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาด พ่อเทน้ำมันแห่งความรู้ลงไปในลูก ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าความรู้และโยคะคือสองสิ่งที่แยกจากกัน โยคะไม่สามารถเรียกว่าความรู้ บางคนคิดว่าพระเจ้ามาและให้ความรู้แก่พวกเขาโดยพูดว่า: จดจำพ่อ! อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถเรียกว่าความรู้ ที่นี้มีพ่อและลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าท่านคือบิดาของลูก ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนั้น ความรู้คือรายละเอียดในขณะที่นั้นเป็นเพียงการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, เท่านั้นเอง! นี่เป็นเรื่องที่ธรรมดา; ไม่ควรเรียกว่าความรู้ หลังจากเด็กเกิดมาเขาจะจดจำพ่อของเขาได้อย่างแน่นอน ความรู้คือรายละเอียด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, แต่นั่นไม่ใช่ความรู้ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด, พระเจ้า สิ่งนี้จะเรียกว่าความรู้หรือไม่? พวกเขาร้องเรียกหาพ่อ ความรู้หมายถึงความรู้ เช่นเดียวกับที่ยกตัวอย่าง ใครบางคนที่กำลังศึกษาปริญาโทหรือปริญาตรี ก็มีหนังสือหลายเล่มที่มีความรู้ที่จะศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกของพ่อ และพ่อคือพ่อของลูก จงมีโยคะกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! การจดจำระลึกถึงนี้ไม่ได้เรียกว่าความรู้ ถึงอย่างไรลูกดวงวิญญาณก็เป็นลูกของพ่ออยู่แล้ว ลูกดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย เมื่อใครบางคนตายและพวกเขาก็ปลุกเรียกดวงวิญญาณนั้น, ร่างกายของเขาจะต้องถูกทำลาย ดวงวิญญาณจะกินอาหารที่ได้มีการให้แก่เขาได้อย่างไร? เป็นนักบวชพราหมณ์ที่กินอาหารนั้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือขนบธรรมเนียมของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้เป็นเพียงแค่การพูดของเราที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะมาถึงที่สุดลง สิ่งนั้นยังคงเกิดขึ้นต่อไป ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ความแตกต่างระหว่างความรู้และโยคะจะต้องชัดเจนในสติปัญญาของลูกๆ เมื่อพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, นั่นไม่ใช่ความรู้, นั่นเป็นทิศทางของพ่อ นั่นเรียกว่าโยคะ ความรู้หมายถึงการรู้ว่าจะจรโลกหมุนไปอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะต้องจดจำระลึกถึงพ่อ เหล่านั้นคือพ่อทางร่างกายในขณะที่ผู้รู้คือพ่อเหนือโลก พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ ดังนั้นความรู้จึงแตกต่างจากการจดจำระลึกถึง เด็กๆ ต้องได้รับการบอกให้จดจำพ่อของพวกเขาหรือไม่? ทันทีที่เด็กเกิดมาเขาก็จดจำพ่อทางร่างของเขา ที่นี้ลูกจะต้องได้รับการเตือนให้จดจำพ่อ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ใช้ความเพียรพยายาม พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ งานนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองบิดาจึงพูดว่า: ลูกไม่สามารถอยู่ในโยคะได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ เขียนถึงบิดาและพูดว่าพวกเขาลืมจดจำบิดา พวกเขาไม่เคยพูดว่าพวกเขาลืมความรู้ ความรู้มันง่ายมาก การจดจำระลึกถึงไม่สามารถเป็นความรู้ เป็นในการจดจำระลึกถึงนี้ที่พายุมากมายของมายาจะมา แม้ว่าบางคนอาจจะฉลาดมากในความรู้และให้ความรู้แก่ผู้อื่นอย่างดีมาก บิดาก็ขอให้ลูก

ทั้งหมดเขียนสารทของการจดจำระลึกถึงของลูก ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? เขียนสารทของการจดจำระลึกถึงบาปอย่างถูกต้องแม่นยำที่ลูกมีและแสดงให้เห็น การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่ร้องเรียกหา: โปรตมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค

พระเจ้าชีวาพูด: ทุกคนอ่อนแอมากในการจดจำระลึกถึง ลูกๆที่ดีมากที่สามารถพูดความรู้ได้ดีมากจะอ่อนแอมากในการจดจำระลึกถึงของพวกเขา ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะกลับมาเยือกเย็นและสงบโดยสิ้นเชิง และจะไม่มีการจดจำระลึกถึงใครนอกจากบาปผู้เดียว จะไม่มีการจดจำระลึกถึงร่างกายของใคร ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าทั้งโลกนี้จะถูกทำลาย เวลานี้พวกเรากำลังจะกลับบ้านแล้วเราจะลงไปที่นี่ในอาณาจักรของเรา ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกดวงวิญญาณต้องเก็บความรู้ที่ลูกได้รับไว้ภายในตัวลูก พ่อคือเจ้าแห่งโยคะ (โยเกศวาร์) ท่านคือผู้เดียวที่สอนการจดจำระลึกถึง อันที่จริงแล้วพระเจ้าไม่สามารถเป็นโยเกศวาร์ (เจ้าแห่งโยคะ) อย่างที่พวกเขาพูด เป็นลูกผู้ที่เป็นโยเกศวาร์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่สอนการจดจำระลึกถึงแก่ลูก พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดผ่านร่างนี้และลูกๆรับฟังท่านด้วยร่างกายของลูก ลูกบางคนอ่อนแอมากในโยคะ ลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน! ดังนั้นจะมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับบาปทั้งหมดที่ได้เคยทำมาหลายต่อหลายชาติเกิด ผู้ที่มาที่นี่และทำบาปก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษถึง 100 เท่า แม้ว่าพวกเขาจะพูดความรู้อย่างมากมาย พวกเขาก็ไม่มีโยคะอย่างแท้จริงและเหตุนี้เองบาปของพวกเขาจึงไม่ถูกเผาและพวกเขายังคงอ่อนแอ เหตุนี้เองลูกประกาศที่แท้จริงจึงได้มีการสร้างขึ้นจาก 8 เท่านั้น เพชรพลอยทั้งเก้าได้รับการจดจำ ลูกเคยได้ยินเพชรพลอย 108 ไหม? ไม่มีใครทำเครื่องประดับของเพชรพลอย 108 มีลูกมากมายที่ไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ การจดจำระลึกถึงไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความรู้ เป็นวงจรโลกที่เรียกว่าเป็นความรู้ ไม่มีความรู้ในคัมภีร์ คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดเองว่า: ลูกไม่ได้บรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งเหล่านั้น พ่อมาเพื่อที่จะยกระดับผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเหล่านั้น ฯลฯ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มาและพวกเขาก็ให้ตัวอย่างของพ่อที่หลอมรวมเข้ากับน้ำ ลูกดวงวิญญาณไม่ได้พูดเช่นนี้อีกแล้ว ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกคือลูกของพ่อ พวกเขาก็ใช้คำพูด “จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น” ด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่านั่นหมายถึงอะไร พวกเขาบอกว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่มีความรู้แน่นอนว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้นี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่านั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ทั้งหมดคงอยู่ที่นั่น แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทของเขาเอง ไม่มีใครรู้ว่าใครที่ให้ความสุขและใครที่ให้ความทุกข์ ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน ลูกล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเป็นเวลา 63 ชาติเกิด แล้วพ่อก็มาและให้ความรู้แก่ลูก แต่สิ่งนั้นใช้เวลานานแค่ไหน? ใช้เพียงหนึ่งวินาที “การหลุดพ้นในชีวิตได้มาในหนึ่งวินาที” ได้รับการจดจำมา นั่นคือพ่อของลูกและท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่านลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มีวงจรของยุคทองยุคเงินยุคทองแดงและยุคเหล็ก แม้แต่พวกเขาก็รู้ชื่อเหล่านี้ แต่พวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหินที่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขารู้ถึงช่วงระยะเวลา พวกเขาแม้กระทั่งเข้าใจว่าในเวลาอันคือความมืดมิดที่สุดของยุคเหล็ก อย่างไรก็ตามหากยุคเหล็กจะคงอยู่เป็นเวลานานเท่าที่พวกเขาพูดก็จะยังมีความมืดมากขึ้น เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำว่าทุกคนกำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับไหลของกุมภกรณเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น แม้ว่าถ้าหากพวกเขาจะได้ยินความรู้เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลักษมีและนารายณ์และปวงประชา! มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สอน แต่ละคนก็มีโชคของเขาเอง บางคนก็ได้รับทุนการศึกษา บางคนก็สอบตกล้มเหลว เหตุใดรามถึงถูกวาดภาพที่มีสัญลักษณ์ของคันธนูและลูกศร? เพราะเขาสอบตก นี่คือสถานที่ศึกษากีตะ บางคนก็ไม่มีค่าควรแก่การได้รับคะแนนใดๆเลย นั่นคือดวงวิญญาณนี้ นั่นเป็นจุด พ่อเป็นจุด ด้วยเช่นกัน นี่คือวิธีที่ลูกควรจะจดจำท่าน ผู้ที่ไม่เข้าใจประเด็นนี้จะได้รับสถานภาพใด? เมื่อลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงก็มีการสูญเสียอย่างมาก พลังของการจดจำระลึกถึงแสดงความสามารถ การจดจำระลึกถึงทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบอย่างแท้จริง อวัยวะเหล่านั้นไม่กลับมาสงบด้วยพลังของความรู้ มันกลับมาสงบด้วยพลังของโยคะ ผู้คนของบาร์ตร้องเรียกหา: “ได้โปรตมาและให้ความรู้ของกีตะและแก่พวกเรา” แต่ใครจะมา? ดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ที่นั่น ไม่มีใครนั่งอยู่ที่นั่นบนบัลลังก์ที่ลูกจะต้องร้องเรียกหาเขา บางคนพูดว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณของพระคริสต์ แต่ดวงวิญญาณนั้นอยู่ที่นั่น พวกเขาไม่รู้ว่าคุณดวงวิญญาณของพระคริสต์อยู่ที่นั่นและยังไม่สามารถกลับไปได้ ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์เป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาเป็นผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขายังไม่สามารถกลับไปได้และคนอื่นจะสามารถกลับไปได้อย่างไร? ทั้งหมดนี้สามารถคำนวณได้ ไม่ว่ามนุษย์จะพูดอะไรก็เป็นสิ่งผิดทั้งหมด สำหรับครั้งแรกของวงจรมีดินแดนแห่งสัจจะ และอีกครั้งหนึ่งมีดินแดนแห่งความหลงกลวง เวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่า: ทุกคนเป็นชาวนรกและชาวบาร์ตจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครึ่งหนึ่ง พวกเขาศึกษาคัมภีร์, พระเวทย์, อุปนิษต ฯลฯ มากมาย พวกเขาสามารถได้รับการหลุดพ้นด้วยการทำเช่นนั้นหรือ? พวกเขาต้องลงมาเรื่อยๆ แน่แน่นอนว่าทุกสิ่งต้องผ่านสภาสะโต

เราใจและตาโม ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่เรียกว่าโลกใหม่ ฟ่อน่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและอธิบายว่าเมื่อใดและใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ ผู้คนของบาร์ตไม่รู้อะไรเลย ฟ่ออธิบายแก่ลูกๆว่าไม่ว่าลูกจะมีความรู้ดีแค่ไหน บางคนก็สอบตกในโยคะ หากลูกไม่มีโยคะ บาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มีความซบเซาซึ่งในโยคะคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อวัยวะประสาทสัมผัสของพวกเขาถูกกลับมาเยือกเย็นอย่างสิ้นเชิง พวกเขาถือทุกสิ่งรวมทั้งจิตสำนึกทั้งหมดของร่างกายของพวกเขาเอง ฉันทปราศจากร่างและเวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน ในขณะที่ลูกนั่งในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวจะมีสำนึกว่าเวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูก เราได้เล่นบทบาทของเราแล้วเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกได้รับความรู้ที่ฟ่อมี ท่านไม่ต้องจดจำใคร เป็นลูกๆที่ต้องจดจำท่าน ฟ่อเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้เรียกว่ามหาสมุทรแห่งโยคะ ท่านแนะนำตนเองและให้ความรู้ของวงจรรแก่ลูก การจดจำระลึกถึงไม่ได้เรียกว่าความรู้ ลูกๆจดจำพ่อของพวกเขาโดยอัตโนมัติ ลูกๆ ต้องมีการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้อย่างไร? ในเมื่อท่านคือพ่อของลูก แน่่อนว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน ฟ่ออธิบายความรู้ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และลูกได้เปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธานและสะโตประธานเป็นตาโมประธานอย่างไร เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกๆทางจิตมาที่นี้มาหาพ่อทางจิต ฟ่อต้องการการดำรงของร่างกาย ฟ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่เก่าแก่ของผู้ที่เมื่อเขาอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณ พ่อมาในเวลานี้เมื่อมีคุณประโยชน์สำหรับทั้งโลก ผู้นี้คือ “พาหนะที่โชคดี” งานรับใช้มากมายเกิดขึ้นผ่านเขา เพื่อที่จะทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายของลูก ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนี้ ลูกต้องสอนการจดจำระลึกถึงให้มากกว่านี้ ความรู้เป็นเรื่องที่ง่ายตาย แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถทำได้ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ต้องใช้ความพยายาม ให้มีการจดจำระลึกถึงผู้เดียว สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การจดจำร่างกายของใครบางคนนั้นเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน โดยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกจะลืมทุกคนและกลับปราศจากร่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ฟ่อ บัพดาตา ฟ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ในการที่จะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์จงจดจำฟ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและกลับมาบริสุทธิ์

2. ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกนั่งและในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวที่เวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน เช่นที่ฟ่อมีความรู้ทั้งหมด ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นเจ้าแห่งปารานาต (เทพเจ้าแห่งความสูงส่ง) ซึ่งทำให้ดวงวิญญาณที่เหมือนเหล็กกลายเป็นผู้ที่ มีชีวิตที่สูงส่ง

ลูกทุกคนเป็นผู้เป็นเจ้าแห่งปารานาต ลูกของพ่อแห่งปารานาต ดังนั้นไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นเหล็กมากแค่ไหน ด้วยความเป็นมิตรของลูกแม้แต่เหล็กก็กลับมาสูงส่ง อย่างคิดว่: ผู้นี้เป็นเหมือนเหล็ก คุณสมบัติพิเศษของศิลานักปราชญ์คือเปลี่ยนเหล็กให้เป็นทองคำ รักษาเป้าหมายและคุณสมบัตินี้ไว้ในสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ลูกสร้างทุกความคิดและทำการกระทำ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้สัมผัสกับลำแสงที่เปล่งรัศมีออกมาจากตัวลูกดวงวิญญาณ ให้พลังทั้งหมดแก่ดวงวิญญาณเพื่อกลายเป็นทองคำ

คติพจน์: ทำทุกงานด้วยความกล้าหาญและลูกจะได้รับความเคารพของทุกคน

*** โอม ชานติ ***

สิ่งปงชี้ของเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีศรัทธาในสติปัญญา

วันนี้บัฟฟาตากำลังมองดูลูกประจำของเพชรพลอยแห่งชัยชนะของท่าน ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา ลูกแต่ละคนเชื่อว่าเขาหรือเธอมีศรัทธาที่มั่นคง มีลูกน้อยคนที่ไม่เชื่อในสิ่งนี้ ถ้าลูกถามใครว่าเขาหรือเธอมีศรัทธาในสติปัญญาหรือไม่ คำตอบของพวกเขาก็คงจะเป็นเช่นนั้น, “ฉันจะเป็นบราห์มา กุมารและกุมารีได้อย่างไรถ้าฉันไม่มีศรัทธา?” ในการตอบคำถามเกี่ยวกับศรัทธา ทุกคนจะพูดว่า, “ใช่ ฉันมีศรัทธา” พวกเราสามารถพูดได้ว่าทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้มีศรัทธาในสติปัญญาใช่ไหม? หรือผู้ที่รู้สึกว่าเขาจำเป็นต้องพัฒนาศรัทธา ยกมือขึ้น! ลูกทั้งหมดนี้มีศรัทธาในสติปัญญา โอเค, ถ้าลูกทั้งหมดมีศรัทธาที่มั่นคงแล้วทำไมจึงมีลำดับในลูกประจำแห่งชัยชนะ? ในแง่ของศรัทธา,ทุกคนมีคำตอบเดียวกัน ถ้าเช่นนั้นแล้วทำไมจึงมีลำดับ? มีความแตกต่างของการเป็น 1 ใน 8 , 1 ใน 100 , และ 1 ใน 16,000 อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้? มีความแตกต่างมากมายในคำสรรเสริญและการกราบไหว้บูชาเทพพิเศษทั้ง 8 และลูกประจำ 16,000 ลูกมีศรัทธาว่าพ่อคือผู้เดียว ที่ลูกทั้งหมดเป็นของพ่อผู้เดียว แล้วทำไมจึงมีความแตกต่างนี้? จะสามารถมีเปอร์เซ็นต์ของการมีศรัทธาในสติปัญญาหรือไม่? หากมีเปอร์เซ็นต์ในศรัทธาของลูก แล้วนั้นจะเรียกว่าศรัทธาหรือไม่? ลูกอาจจะพูดว่าสติปัญญาของเพชรพลอยทั้ง 8 นั้นมีศรัทธา และสติปัญญาของ 16,000 ก็มีศรัทธาด้วยใช่ไหม?

สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีศรัทธาในสติปัญญาคือชัยชนะ ด้วยเหตุนี้จึงมีคำสรรเสริญ:ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญามีชัยชนะ ดังนั้นการมีศรัทธาหมายความว่าลูกมีชัยชนะ เป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะได้รับชัยชนะในบางครั้งและไม่ได้รับในบางครั้ง หมายความว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร ลูกที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์นั้นเสมอบนพื้นฐานของพลังตามสภาพของพวกเขา ผู้ที่กลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ นั่นคือผู้ที่กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะและพวกมาลัยรอบคอไม่สามารถพ่ายแพ้ต่อมายาได้ แม้ว่าผู้คนในโลกหรือผู้ที่เข้ามามีการติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับครอบครัวบราห์มินจะมีความเชื่อหรือพูดถึงใครบางคนว่าพ่ายแพ้ ความพ่ายแพ้นั้นไม่ใช่ความพ่ายแพ้ สิ่งนี้เป็นเพราะบางครั้งผู้ที่กำลังเฝ้าดูหรือกำลังทำบางสิ่งมีความเข้าใจผิด ดวงวิญญาณที่มีความถ่อมตน ที่มีความสร้างสรรค์ และที่พูด“ฮาจี”เสมอ บางครั้งอันมาเนื่องจากความเข้าใจผิด จึงอาจดูเหมือนจะพ่ายแพ้และคนอื่นเห็นว่าเป็นความพ่ายแพ้ ขณะที่ในความเป็นจริงแล้วเป็นชัยชนะของพวกเขา อย่างไรก็ตามในเวลานั้นเนื่องจากความคิดเห็นของผู้อื่นหรือเพราะบรรยากาศ ตัวลูกเองต้องไม่เปลี่ยนแปลงจากการมีศรัทธาในสติปัญญาและเริ่มมีความสงสัย“ฉันไม่รู้ว่านี้คือชัยชนะหรือพ่ายแพ้” อย่าได้มีความสงสัยเหล่านี้ แต่ให้มีความมั่นคงในศรัทธา แล้วอะไรก็ตามที่ผู้อื่นเรียกว่าเป็นความพ่ายแพ้ในวันนี้ ในวันพรุ่งนี้พวกเขาจะมอบดอกไม้ของ “ว้า! ว้า!” ให้กับลูก

ดวงวิญญาณที่มีชัยชนะจะไม่เคยมีความสับสนใดๆในจิตใจเกี่ยวกับการกระทำของพวกเขาเอง ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเหล่านั้นจะถูกหรือผิด ความคิดเห็นของคนอื่นก็เป็นอย่างอื่น บางคนอาจจะพูดว่าลูกถูก และคนอื่นอาจจะพูดว่าลูกผิด แต่ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงในจิตใจของลูกว่าลูกเป็นผู้มีชัยชนะ พร้อมกับการมีศรัทธาในพ่อแล้ว ลูกต้องมีศรัทธาในตัวเองด้วย สิ่งนี้เป็นเพราะจิตใจ นั่นคือพลังของความคิดของดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญา นั่นคือผู้ที่ได้รับชัยชนะนั้นจะเสมอ การตัดสินใจว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” สำหรับบางสิ่ง สำหรับตัวเองหรือผู้อื่นจะกระทำได้อย่างง่ายดายมาก มันจะเป็นจริงและชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีความสับสนว่า “ฉันไม่รู้. . .” สิ่งซึ่งบอกของเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีศรัทธาในสติปัญญานั้นก็คือ เนื่องจากการตัดสินใจตามความจริง พวกเขาจึงไม่มีความสับสนแม้แต่น้อยในจิตใจของพวกเขา พวกเขาจะมีความสุขเสมอ จะมีกลิ่นของความสุข แม้ว่าสถานการณ์จะเป็นเหมือนกับไฟ สำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้นแล้วข้อสอบของไฟจะให้ความสุขแห่งชัยชนะกับดวงวิญญาณนั้น เพราะเขาจะได้รับชัยชนะในการสอบ แม้กระทั่งตอนนั้นเมื่อใครบางคนมีชัยชนะเกี่ยวกับบางสิ่งในทางโลก พวกเขาเฉลิมฉลองสิ่งนั้นด้วยความสุข พวกเขาหัวเราะ ร่ายรำ และปรบมือ นั่นคือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสุข คนที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะไม่เคยรู้สึกว่ตนเองอยู่คนเดียวตามลำพังในงานใดๆ แม้ว่าทุกคนจะอยู่อีกด้านหนึ่งและเขาคนเดียวอยู่อีกด้านหนึ่ง – แม้ว่าคนส่วนใหญ่จะอยู่อีกด้านหนึ่งและเพชรพลอยแห่งชัยชนะจะอยู่คนเดียวตามลำพัง - เขาก็ไม่คิดว่าตนเองอยู่ตามลำพัง แต่คิดว่าพ่ออยู่กับเขา และด้วยเหตุนี้กองทัพที่ไม่มีขีดจำกัดจึงไม่มีอะไรเบื้องหน้าพ่อ ที่ใดที่พ่ออยู่ ทั้งโลกก็อยู่ในพ่อ เมล็ดมีต้นไม้มั่งหมดอยู่ข้างใน ดวงวิญญาณแห่งชัยชนะที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะพิจารณาว่าตนเองได้รับการคำนับบางอย่าง เขาจะมีประสบการณ์โดยธรรมชาติว่าผู้

ประธานที่ให้การคำจูนนั้นอยู่กับเขา ไม่ใช่ว่าเขาจะไปอยู่เบื้องหน้าพ่อเมื่อปัญหาเกิดขึ้นและพูดว่า, “บาบาท่านอยู่กับฉันใช่ไหม? ท่านเป็นผู้ช่วยของฉันใช่ไหม? ตอนนี้ฉันมีท่านผู้เดียวเท่านั้น” เขาจะไม่รับการคำจูนที่เห็นแก่ตัว “ท่านอยู่กับฉันใช่ไหม? ท่านเป็นเช่นนี้ใช่ไหม?” ทั้งหมดนั้นหมายความว่าอย่างไร? นี่เป็นศรัทธาหรือไม่? แล้วลูกก็เตือนพ่อว่าท่านเป็นผู้คำจูนของลูก ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาไม่เคยมีความคิดเช่นนั้น เขาไม่เคยมีประสบการณ์ของความคิดเช่นนั้นเลยแม้แต่น้อยที่ไม่ได้รับการคำจูนหรืออยู่คนเดียวโดยลำพัง เนื่องจากการได้รับชัยชนะเพราะมีศรัทธาในสติปัญญาของเขา เขาจะร่ายรำอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ เขาจะไม่วันดีคืนดีอยู่ในคลื่นแห่งความขุ่นมัวไม่พอใจหรือความโศกเศร้าเสียใจหรือการวางแผนที่มีขีดจำกัดเพียงชั่วคราว บางครั้งเมื่อมีการรู้ใจอย่างแรงของมายาก็จะมีการวางแผนที่มีขีดจำกัดเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงการวางแผนชั่วคราวที่มีขีดจำกัด ไม่ใช่การวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดตลอดเวลา นั่นเป็นทัศนคติของการวางแผนที่เกิดขึ้นจากการถูกบีบบังคับ นี่คือเหตุผลที่ลูกพูดในเวลานั้นว่า, “มันดีกว่าที่ฉันจะจากไป ฉันไม่สนใจในสิ่งนั้น ให้ฉันไปจากงานรับใช้ ขอให้ฉันไปจากสิ่งนี้” มีการวางแผนแต่ไม่ใช่การวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด เพชรพลอยแห่งชัยชนะจะสัมผัสกับชัยชนะในความพ่ายแพ้และชัยชนะในชัยชนะเสมอ การมีการวางแผนที่มีขีดจำกัดหมายถึงการหลบหลีก พวกเขาใช้คำว่า “วางแผนไม่สนใจ” แต่อันที่จริงแล้วนั้นเป็นเพียงการหลบหลีก ดวงวิญญาณที่มีชัยชนะจะไม่เคยก้าวออกไปจากงานใด ปัญหาใด หรือบุคคลใด แต่ในขณะที่ทำทุกการกระทำ ในขณะที่เผชิญกับทุกสิ่งและให้ความร่วมมือเขาจะมีทัศนคติของการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดตลอดเวลา เพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะไม่เคยพูดถึงชัยชนะของเขา เขาจะไม่เคยพรีอานกับผู้อื่น “เธอเห็นไหม? ฉันถูกใช้ไหม?” การพรีอานในลักษณะนี้หรือการพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความว่างเปล่า บางสิ่งที่ว่างเปล่านั้นเมื่อเขาจะทำให้เกิดเสียงดังมาก บางสิ่งที่เต็มเปี่ยมมากแค่ไหน เสียงก็จะดังน้อยมากแค่นั้น เพชรพลอยแห่งชัยชนะจะเพิ่มความกล้าหาญให้กับผู้อื่น เขาจะไม่พยายามทำให้ใครรู้สึกแย่ลง เพราะเพชรพลอยแห่งชัยชนะเป็นผู้ให้การคำจูนเช่นเดียวกับพ่อ เขาเป็นผู้ที่ยกผู้ที่ล้มลงให้ขึ้นมา ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะอยู่ห่างไกลจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์ การก้าวออกไปจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์หมายถึงการได้รับชัยชนะ เป็นเพราะสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่บางครั้งมีชัยชนะและบางครั้งก็พ่ายแพ้ ถ้าสิ่งที่ไร้ประโยชน์จบสิ้นลงแล้วความพ่ายแพ้ก็จะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน การจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดคือสิ่งที่บอกของการเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ดังนั้นเวลานี้ให้ตรวจสอบดูว่า: ฉันมีประสบการณ์กับสิ่งที่บอกของการเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีศรัทธาในสติปัญญาหรือไม่? ลูกทุกคนพูดว่าลูกมีศรัทธาในสติปัญญา ลูกพูดความจริง อย่างไรก็ตามการมีศรัทธาในสติปัญญาก็เป็นเรื่องหนึ่งมากเท่าที่รู้และยอมรับ และการอยู่ด้วยศรัทธานั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ลูกทั้งหมดเชื่อว่าลูกได้พบพระเจ้า และเวลานี้ลูกเป็นของพระเจ้า การรู้และการยอมรับเป็นสิ่งเดียวกัน อย่างไรก็ตามลูกตามลำดับกันไปในการอยู่ด้วยศรัทธานั้น ดังนั้นลูกทั้งหมดนั้นดีเมื่อพูดถึงเรื่องของการรู้และการยอมรับ แต่แล้วสภาพที่สามคือการรู้ การยอมรับและการมีชีวิตอยู่ด้วยศรัทธานั้น ให้สิ่งที่บอกในทางปฏิบัติของการมีศรัทธาและชัยชนะปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำ มีความแตกต่างในสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงตามลำดับกันไป ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าทำไมลำดับจึงถูกสร้างขึ้นมา?

สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น คำจำกัดความของการเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นนั้นลึกซึ้งมาก บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้นในเวลาอื่น สำหรับการมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกก็เป็นบันไดขั้นหนึ่งในการเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อังชะ วันนี้นักกลุ่มที่สองมาแล้ว ลูกๆ ในบ้านคือผู้เป็นนายและดังนั้นนายของบ้านได้มาบ้านแล้ว นี่คือการที่ลูกจะพูดใช่ไหม? ลูกได้กลับมาที่บ้านของลูกแล้วใช่ไหม? หรือลูกนั้นมาจากบ้านของลูก? ถ้าลูกพิจารณาว่านั่นเป็นบ้านของลูกก็จะมีคามผูกพันยึดมั่น อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงสถานที่ทำงานรับใช้ชั่วคราว บ้านของทุกคนคือมรณบทันในแง่ของการเป็นดวงวิญญาณบ้านก็คืออาณาเขตสูงสุด และในแง่ของการเป็นบราห์มิน บ้านของลูกคือมรณบทัน ในเมื่อลูกพูดว่าสำนักงานใหญ่ของลูกอยู่ที่ภูเขาอาบู แล้วสถานที่ที่ลูกอยู่คืออะไร? เป็นสำนักงานใช่ไหม? เหตุนี้เองลูกจึงเรียกสิ่งนี้ว่าสำนักงานใหญ่ ดังนั้นลูกไม่ได้มาจากบ้าน แต่ลูกได้มาถึงบ้านแล้ว ใครก็ตามสามารถเปลี่ยนที่ทำงานได้ แต่ไม่มีใครสามารถถูกโยนออกไปจากบ้านของเขาได้ สถานที่ทำงานสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากลูกคิดว่าที่นี้เป็นบ้านของลูก ลูกก็จะมีความรู้สึกว่าเป็นของลูก เมื่อลูกทำให้ศูนย์เป็นบ้านของลูก ลูกก็จะมีความรู้สึกว่าศูนย์เป็นสมบัติของลูก หากลูกคิดว่ามันเป็นศูนย์ ลูกก็จะมีความรู้สึกว่าศูนย์เป็นสมบัติของลูก เมื่อมันกลายเป็นบ้านของลูก เป็นสถานที่พักผ่อนของลูก ก็จะมีคามรู้สึกว่าเป็นของลูก ดังนั้นลูกมาจากบ้าน มีคำกล่าวว่า: บ้านของลูกเป็นประตูไปสู่ผู้ประทาน มีคำกล่าวนี้สำหรับที่ใด? ประตูไปสู่ผู้ประทานที่แท้จริงของลูกคือบ้านของลูกที่มรณบทันใช่ไหม? ลูกมาที่บ้าน นั่นคือบ้านของผู้ประทาน จะเรียกว่าประตูหรือบ้านก็เป็นสิ่งเดียวกัน ด้วยการมาที่บ้านลูกจะได้รับการพักผ่อนและความสะดวกสบาย พักผ่อนจิตใจ พักผ่อนร่างกาย พักผ่อนในแง่ของความมั่งคั่ง ลูกไม่ต้องไปที่ไหนเพื่อหาเงิน ลูกสามารถพักผ่อนได้แม้กระทั่งจากการเตรียม

อาหาร มิฉะนั้นลูกจะต้องเตรียมอาหารด้วยตัวเองแล้วลูกจึงสามารถรับประทานได้ ลูกได้รับอาหารที่ทำสำเร็จแล้วบนจานของลูก ลูกกลายเป็นเจ้านายที่นี่ พวกเขาสิ้นกระดิ่งในบ้านของทากูร(รูปปั้นเทพหรือผู้เป็นเจ้า) เพื่อที่จะปลุกผู้เป็นเจ้านายหรือจะทำให้พวกเขาหลับ พวกเขาจะสิ้นกระดิ่ง เมื่อพวกเขาถวายอาหาร พวกเขาจะสิ้นกระดิ่งหรือตีระฆังในวัด กระดิ่งของลูกดังขึ้นเช่นกันใช่ไหม? ทุกวันนี้มันเป็นแฟชั่น ดังนั้นลูกจึงใช้เครื่องบันทึกเทปเสียงแทน ลูกไปนอนด้วยเครื่องบันทึกเทปและลูกก็ตื่นด้วยเครื่องบันทึกเทปเสียง ดังนั้นลูกเป็นเจ้านายใช่ไหม? ทุกสิ่งที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกลอกเลียนแบบมาจากที่นี่ ที่นี้เช่นกันจะมีการออฟเฟอร์ไบ๊กสามถึงสี่ครั้งต่อวัน พวกเขาเริ่มออฟเฟอร์ไบ๊กให้กับทากูรที่มีชีวิตตั้งแต่ตี 4 ในตอนเช้า ไบ๊กจะเริ่มตั้งแต่ตอนดึกเวลา ในเวลานั้นพระเจ้ารับใช้ลูกๆในรูปที่มีชีวิต ทุกคนทำงานรับใช้ของพระเจ้า แต่ที่นี่พระเจ้าเองรับใช้ลูก ท่านรับใช้ใคร? ทากูรที่มีชีวิต ศรัทธาทำให้ลูกกว้างไกลในความสุขเสมอ ลูกเข้าใจไหม? ผู้ที่มาจากทุกโซนเป็นที่รักเป็นพิเศษ เมื่อใดก็ตามที่โซนไหนมา พวกเขาก็จะเป็นที่รักเป็นพิเศษ ในเวลานั้น ลูกเป็นที่รักแต่ขณะนี้ลูกต้องเป็นผู้ที่เป็นที่รักพิเศษของพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้เป็นผู้ที่เป็นที่รักพิเศษของมายา ลูกเป็นผู้ที่เป็นที่รักพิเศษของมายาและภายหลังลูกก็เล่นเกมมากมาย ลูกทั้งหมดที่มา ลูกคือผู้มีโชค (ภคยวัน) ที่มาหาพระเจ้า (ภควัน) อังชะ

ถึงผู้ที่เป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะเนื่องมาจากการมีศรัทธาในสติปัญญาเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของสำนักครูของพระเจ้าและโชคของพวกเขา ถึงผู้ที่ประสบชัยชนะอย่างสม่ำเสมอทั้งในชัยชนะและความพ่ายแพ้ ถึงดวงวิญญาณผู้ที่เป็นนายของผู้ประทานและให้การคำจุน นั่นคือให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีประสบการณ์ว่าตนเองอยู่กับพ่อเสมอ บัพดาตารัก ระลึกถึง และนมัสเต

พบกลุ่มต่างๆ:

1) ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่หลุดหายไปในการรักของผู้เดียวอยู่เสมอหรือไม่? ลูกไม่ธรรมดาใช่ไหม? ไม่ว่าการกระทำอะไรก็ตามที่ดวงวิญญาณที่สูงส่งทำจะสูงส่งเสมอ เนื่องจากชาติเกิดของลูกสูงส่ง การกระทำของลูกจะธรรมดาได้อย่างไร? เมื่อชาติเกิดของลูกเปลี่ยน การกระทำของลูกก็เปลี่ยน รูป นาม แผ่นดิน และการกระทำของลูกเปลี่ยนทั้งหมด ดังนั้นลูกจะมีการเกิดใหม่เสมอ ลูกอยู่ในความจริงจังและความกระตือรือร้นของความใหม่ในชาติเกิดใหม่ ผู้ที่มีสิ่งนี้เพียงบางครั้งก็จะได้รับอาณาจักรเพียงบางครั้งเท่านั้น

ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นเครื่องมือจะได้รับผลของการเป็นเครื่องมือ และดวงวิญญาณที่รับประทานผลนั้นจะเข้มแข็ง นี่คือผลในทันที ผลของยุคที่สูงส่ง ผู้ที่รับประทานผลของยุคนี้จะมีพลังเสมอ ดวงวิญญาณที่มีพลังเช่นนั้นจะได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายอย่างง่ายดาย สถานการณ์นั้นจะอยู่ด้านล่างและพวกเขาจะอยู่ด้านบน พวกเขาแสดงให้เห็นถึงศรัทธาในฐานะเป็นผู้ที่เอาชนะใหญ่ เขาวางเท้าของเขามั่นและร้ายรำ นั่นเป็นอนุสรณ์ของลูก ไม่ว่าลูกจะมีพิษแค่ไหน ลูกก็จะได้รับชัยชนะเหนือมันและร้ายรำบนมัน สำนักครูอันทรงพลังที่สูงส่งนี้จะทำให้ทุกคนมีพลัง ที่ใดมีพลังสิ่งใดไร้ประโยชน์ทั้งหมดจะจบสิ้นลง ลูกอยู่กับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ จงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยพรของสำนักครูนี้อย่างสม่ำเสมอ

2) ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่เป็นอมตะของพ่อที่เป็นอมตะใช่ไหม? ลูกกลายเป็นอมตะใช่ไหม? แม้ว่าลูกจะจากร่างของลูกไป ลูกก็ยังเป็นอมตะ เพราะเหตุใด? เพราะลูกไปจากที่นี่หลังจากที่ได้สร้างโชคของลูกแล้ว ลูกไม่ได้ไปมือเปล่า ด้วยเหตุนี้มันจึงไม่ใช่การตาย นั่นเป็นการจากไปอย่างเต็มเปี่ยม การตายหมายถึงการจากไปอย่างมือเปล่า แต่การจากไปอย่างเต็มเปี่ยมหมายถึงการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูก ดังนั้นลูกได้กลายเป็นอมตะใช่ไหม? ลูกได้รับพรของการเป็นอมตะ ลูกไม่ได้รับอิทธิพลจากความตายในสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกจะต้องไป แล้วกลับมา ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงเป็นอมตะ โดยการรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ ลูกจึงกลายเป็นอมตะ ลูกรับฟังเรื่องราวทุกวันด้วยความรักอย่างมากใช่ไหม? พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะและให้พรของการเป็นอมตะแก่ลูก ด้วยการรักษาความสุขนี้ไว้เสมอที่ลูกจะกลายเป็นอมตะ ลูกก็จะเจริญรุ่งเรือง ลูกว่างเปล่าและกลับมาเต็มเปี่ยม ลูกกลับมาเต็มเปี่ยมมากถึงขนาดที่ลูกไม่กลับมาว่างเปล่าเป็นเวลาหลายชาติเกิด

3) ลูกทุกคนกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงใช่ไหม? การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้จะให้ประสบการณ์ของความสุขแก่ลูกอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการจาริกแสวงบุญนี้ การจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมดจะจบสิ้น

ตลอดกาล หากลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต แล้วลูกไปในการจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมดและก็จะไม่จำเป็นต้องไปสู่การจาริกแสวงบุญอื่นอีก เพราะนี่เป็นการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ การจาริกแสวงบุญอื่นทั้งหมดรวมอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่นี้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยเร่ร่อนไปทั่วกับการจาริกแสวงบุญ แต่ด้วยการจาริกแสวงบุญทางจิตวิญญาณนี้ เวลาที่ลูกได้พบจุดหมายปลายทางของลูกแล้ว เวลาที่จิตใจของลูกได้พบจุดหมายปลายทางแล้ว และดังนั้นร่างกายของลูกก็ได้พบจุดหมายปลายทางเช่นกัน ด้วยการจาริกแสวงบุญเดียว การเร่ร่อนทุกรูปแบบทั้งหมดจึงจบสิ้นลง ดังนั้นจงรักษาสำนึกนี้ไว้อยู่เสมอว่าลูกเป็นผู้จาริกแสวงบุญทางจิตวิญญาณ ด้วยการทำสิ่งนี้ ลูกจะอยู่เหนือ ละวาง และเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นเสมอ จะไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆกับใครเลย ผู้ที่จาริกแสวงบุญไม่เคยมีความผูกพันยึดมั่นกับใคร ขอให้สภาพของลูกเป็นเช่นนี้ตลอดไป

ในเวลาของการรำลึก:

บรรพดาพอลิที่ได้เห็นลูกทั้งหมดในแผ่นดินนี้และต่างแดน เพราะลูกทุกคนเป็นลูกที่ให้ความร่วมมือ บรรพดาจดจำลูกที่ให้ความร่วมมือเสมออย่างเป็นผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ลูกทั้งหมดผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเป็นที่รักของพ่อ เพราะลูกทุกคนกลายเป็นมาลัยรอบคอของท่าน อัจชะ ลูกทั้งหมดกำลังทำให้งานรับใช้เติบโตได้เป็นอย่างดี อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคแห่งความสุขและเคลื่อนไปตามคลื่นแห่งมหาสมุทรที่ไม่มีวันสูญสลาย และความสุขทางจิตจากการทำงานรับใช้ที่แท้จริงของลูก
ลูกๆ ที่ได้รับพรสำหรับการทำงานรับใช้ของพวกเขาจากบรรพดาและจากเครื่องมืออาวุธของพวกเขาจะได้รับประสบการณ์ของความสุขทางจิตและจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและความสุขภายใน ในขณะที่สัมผัสกับความสุขภายใน, ความสุขทางจิต และการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดจากงานรับใช้ของพวกเขา พวกเขาก็ยังคงเดินหน้าต่อไปในคลื่นแห่งมหาสมุทรแห่งความสุข งานรับใช้ที่แท้จริงทำให้ลูกได้สัมผัสกับโชคที่สูงส่งของการเป็นผู้ที่มีโชคผ่านความรักของทุกคน, ความเคารพที่ไม่สูญสลายของทุกคน และพรแห่งความสุข ผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาจะมีโชคแห่งความสุข

คติพจน์: เพื่อที่จะมีความสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด จงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ:

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 เป็นวันสำหรับโยคะสากล พี่น้องชายหญิงทุกคนควรมีโยคะร่วมกันตั้งแต่เวลา 6.30 น. - 19.30 น. และมีความคิดที่บริสุทธิ์ นั่นคือ ลำแสงแห่งความบริสุทธิ์เกิดขึ้นจากตัวฉันเองที่เป็นดวงวิญญาณ และทำให้โลกทั้งโลกบริสุทธิ์ ฉันผู้เป็นนาย ดวงวิญญาณที่ชำระล้างให้บริสุทธิ์

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกและแล้วลูกเฝ้าแต่ให้ท่านแก่ผู้อื่น ด้วยการให้ท่านเพชรพลอยเหล่านั้นที่ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์
- คำถาม:** หนทางใหม่ใดที่ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่รู้?
- คำตอบ:** เวลาเมื่อได้ชี้หนทางที่จะกลับบ้านและไปสู่สวรรค์แก่ลูกแล้ว ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก ดวงวิญญาณ สวรรค์นั้นแยกจากดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้หนทางใหม่นี้ ลูกพูดว่า: เวลาเมื่อทั้งการนอนหลับของกุ่มกักันท์ เปิดตาของลูกและกลับมาบริสุทธิ์ เพียงเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้ว เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้
- เพลง:** ตื่นเถิด โอ้ เจ้าสาวตื่นเถิด!...

โอมซานติ พระเจ้าพูด พ่อได้อธิบายแล้วว่าไม่ใช่ทั้งมนุษย์หรือเทพที่ควรจะเรียกว่าพระเจ้าเพราะพวกเขามีรูปที่มีตัวตน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้มีทั้งรูปที่ละเอียดอ่อนและรูปที่มีตัวตน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวหาว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถมีความรู้นี้ ความรู้อะไร? ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่มีใครมีความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นพ่อมาและปลุกลูกให้ตื่น: โอ้ เจ้าสาว, โอ้ ผู้เลื่อมใสศรัทธา,ตื่นเถิด! ชายและหญิงทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำพระเจ้า เจ้าสาวทั้งหมดจดจำเจ้าสาวเดียว ดวงวิญญาณทั้งหมดซึ่งเป็นคู่รักจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รัก ทั้งหมดคือสิดาและพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดี่ยวนั้นคือราม เหตุใดจึงมีการใช้คำว่า “ราม”? เวลาเมื่ออาณาจักรของราวัน เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งนี้ ก็กล่าวว่าอีกหนึ่งนั้นคืออาณาจักรของราม รามคือพ่อผู้ที่ถูกเรียกว่าอัสว (พระเจ้า) และภควัน (พระเจ้า) ด้วยเช่นกัน ชื่อดั้งเดิมของท่านคือชื่อว่า เวลาเมื่อพ่อพูดว่า: ตื่นเถิด! ยุคใหม่กำลังจะมาถึง ยุคก่อนนั้นกำลังจะจบสิ้นลง หลังจากสงครามมหาภารตะนี้ ยุคทองก็จะถูกก่อตั้งขึ้นและอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จะมีการก่อตั้งขึ้น ยุคเหล็กที่เก่ากำลังจะจบสิ้นลง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกๆจงละทิ้งการหลับใหลของกุ่มกักันท์! เวลาเมื่อเปิดตาของลูก! โลกใหม่กำลังจะมา โลกใหม่นั้นเรียกว่าสวรรค์,ยุคทอง หนทางนี้ใหม่ ไม่มีใครรู้ถึงหนทางที่จะกลับบ้านหรือไปสู่สวรรค์ สวรรค์นั้นแยกจากดินแดนแห่งความสงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ เวลาเมื่อพ่อพูดว่า: จงตื่นขึ้น! ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน เวลาเมื่อไม่มีแม่แต่ดวงวิญญาณเดียวที่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ แม้ว่าผู้คนจะให้ท่านและทำบุญก็ไม่มีแม่แต่ดวงวิญญาณเดียวที่จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ที่นี้ในยุคเหล็กมีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองมีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: โอ ชีพบาบา ได้โปรดมาและทำให้พวกเรากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ นี่คือการประเดิมของความบริสุทธิ์ เวลาเมื่อพ่อมาแล้วเพื่อที่จะให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ท่านพูดว่า: จงเฝ้าแต่ให้ท่านเพชรพลอยเหล่านั้นแก่ผู้อื่นและกลางร้ายของกิเลสทั้งห้าจะถูกขจัดออกไป ให้ท่านกิเลสทั้งห้าและกลางร้ายของความทุกข์จะถูกขจัดออกไป และแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ตัณหาราคะเป็นอันดับแรกของกิเลสทั้งห้า ละทิ้งสิ่งนั้นและกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนเองก็พูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ การละเล่นของความทุกข์และความทุกข์นี้ใช้กับบาร์ตเท่านั้น พ่อมาในบาร์ตและเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดาแล้วก็บอกพวกเราถึงชีวประวัติของผู้นี้ ลูกทั้งหมดคือบราห์มิน, ลูกๆของประชาธิปไตยบราห์มา ท่านได้แสดงวิธีการทั้งหมดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ให้แก่ลูกๆ แล้ว ลูกๆ บราห์มา กุมารและกุมารีไม่สามารถซ่องแหวะในกิเลส ลูกมีชาติเกิดเดี่ยวนั้นเท่านั้นที่เป็นบราห์มิน ลูกใช้ 21 ชาติเกิดในสกุลเทพ และ 63 ชาติเกิดในสกุลพ่อค้าและสุทร ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ในสกุลบราห์มินซึ่งอยู่ในระหว่างที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และเผาบาปของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อและด้วยพลังโยคะ กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี่ยวนั้น ไม่มีใครในยุคทองที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ลูกก็จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหาเพราะลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ ใครที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? คำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถปลดปล่อยลูกๆจากความทุกข์และอาณาจักรของราวัน ทุกคนนั้นถูกเผาด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อต้องมาเพื่อทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้ พ่อต้องเทน้ำของความรู้ ลูกทั้งหมดต้องได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีคือผู้ที่จะมีประสบการณ์ของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้นั้นทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความ

สงบ มีเพียงเหล่าเทพเท่านั้นในยุคทอง พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้อื่นทั้งหมดได้รับการหลุดพ้นซึ่งเรียกว่ามุกติ ห้าพันปีที่แล้วมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำฉันผู้เป็นพ่อ! คำว่า “มานมานะบาฟ” นั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก พระเจ้าพูด: ไม่ควรจะมีผู้ที่มีร่างกายใดเรียกว่าเป็นพระเจ้า ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง บางครั้งมีร่างกายเป็นหญิงและบางครั้งก็มีร่างกายเป็นชาย พระเจ้าไม่ได้เข้าไปในการละเล่นของการเกิดและการตาย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตามละคร ชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับชาติเกิดถัดไปได้ ชาติเกิดนี้ของลูกจะซ้ำรอยอีกครั้ง แต่ละครกระทำและรูปลักษณะของลูกจะเหมือนเดิมอีกครั้ง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไปเป็นนิรันดร์ ละครนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ศรีภษณะจะได้รับร่างกายที่เหมือนเดิมทุกประการกับร่างกายที่เขาเคยได้รับมาก่อนในยุคทอง เวลานี้ดวงวิญญาณนั้นอยู่ที่นี้ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง รูปลักษณะของลักษมีและนารายณ์ที่ได้มีการแสดงไว้ในภาพนั้นไม่ถูกต้อง แต่พวกเขาก็จะสร้างภาพเช่นนั้นอีกครั้ง คนใหม่จะไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ เมื่อลูกอธิบายแก่ทุกคนอย่างชัดเจนมากเท่าที่พวกเขาจะเข้าใจความจริงของ 84 ชาติเกิด และเข้าใจด้วยเช่นกันว่าในทุกๆ ชาติเกิด นาม รูปลักษณะ ฯลฯ จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน รูปลักษณะเหล่านี้เป็นของชาติเกิดสุดท้ายที่ 84 ของฉัน เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงนารายณ์ด้วยรูปลักษณะเดียวกัน ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนก็จะไม่สามารถเข้าใจได้ ลูกๆ เข้าใจว่ามามาและบาบาคือผู้ที่กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ วัตถุประสงค์ทั้งห้าที่นี้ไม่บริสุทธิ์ ร่างกายเหล่านี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ร่างกายในยุคทองนั้นบริสุทธิ์ ภษณะเป็นที่รู้จักกันว่าสวยงามที่สุด เขามีความงามตามธรรมชาติ ผู้คนในต่างประเทศอาจจะมีผิวขาวแต่เขาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ เพราะไม่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายอย่างชัดเจนมาก ลูกหารายได้ที่สูงส่งอย่างมากด้วยการศึกษาการศึกษาที่สูงส่งที่สุดนี้ มีเพชรพลอยและทรัพย์สินมบัติจำนวนนับไม่ถ้วนที่นั่น ปราสาทราชวังที่นั่นประดับประดาด้วยเพชรพลอย ทั้งหมดนั้นได้หายไปแล้ว ลูกกลับมาบังคับอย่างมาก ลูกกำลังหารายได้ที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด แต่สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก จงกลับมาใส่ใจเป็นดวงวิญญาณ ฉันคือดวงวิญญาณ เวลานี้ฉันต้องละร่างเก่านี้และกลับบ้าน เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกไปกับท่าน ฉัน, ดวงวิญญาณนี้ได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้วในเวลานี้ และฉันต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษเพราะเวลานี้เป็นเวลาของการชำระสะสางก่อนที่ลูกจะกลับบ้าน ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของตน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็สังเวทตนเองที่ค่าจี้ แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่ได้รับการหลุดพ้นจากการทำสิ่งนั้น นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่นี่คือหนทางของความรู้ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการฆ่าตัวตาย นั่นคือการฆ่าตัวตาย อย่างไรก็ตามเนื่องจากความปรารถนาที่ลึกซึ้งต่อการหลุดพ้นของพวกเขา บัญชีบาปของพวกเขาจึงได้รับการสะสาง จากนั้นพวกเขาก็เริ่มต้นอีกครั้ง เวลานี้ผู้คนไม่มีความกล้าหาญที่จะสังเวทตนเองที่ค่าจี้ก็ต่อไปแล้ว อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการทำเช่นนั้นได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ดวงวิญญาณยังคงลงมาเรื่อยๆ ดังนั้นดวงวิญญาณจะสามารถกลับบ้านได้อย่างไร? พ่อคือผู้เดียวที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนและพาพวกเขากลับบ้าน มีมนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทอง ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ร่างกายที่สูญสลาย ผู้คนในยุคทองมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว ไม่มีเรื่องของความทุกข์ ดวงวิญญาณละร่างกายของตนและรับร่างถัดไป มีตัวอย่างของงู การละร่างนั้นไม่เรียกว่าเป็นการตาย ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในนั้น พวกเขาเข้าใจว่าถึงเวลาแล้วสำหรับพวกเขาที่จะละร่างนั้นและรับร่างถัดไปของเขา ลูกๆ ได้ปลุกฝังนิสัยของการอยู่อย่างละวางจากร่างกายนี้ที่นี้ ฉันคือดวงวิญญาณ เวลานี้ฉันต้องกลับบ้านและแล้วฉันก็จะไปสู่โลกใหม่ ฉันจะได้รับหนังสือใหม่ ผีผืนสิ่งนี้! ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกใช้ 84 ร่างกาย อย่างไรก็ตามผู้คนพูดถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ สำหรับพ่อพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินและในสิ่งต่างๆ ที่นับไม่ถ้วน สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นการประณามศาสนา สติปัญญาของมนุษย์ได้เปลี่ยนจากสะอาดเป็นตกร่ำ เวลานี้พ่อกำลังทำให้สติปัญญาของลูกสะอาด สติปัญญาสะอาดด้วยการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: เวลานี้ยุคใหม่กำลังจะมาถึง สิ่งขึ้นอกของสิ่งนั้นก็คือสงครามมหากาฬครั้งนี้ สงครามนี้คือสงครามเดียวกันที่เคยเกิดขึ้นด้วยชีพनावุทที่จะทำให้ศาสนามากมายทั้งหมดนั้นถูกทำลายและมีการก่อตั้งศาสนาเดียว ดังนั้นพระเจ้าต้องอยู่ที่นั่นด้วยอย่างแน่นอน ภษณะจะสามารถมาที่นี้ได้อย่างไร? ภษณะนั้นเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้หรือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนี้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้? ภษณะนั้นจะไม่มีแม้กระทั่งความรู้นี้ ความรู้นี้หายไป สัญลักษณ์ของลูกได้มีการสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา องค์ของลูกนั้นลดลงและช่วงชีวิตของลูกก็ลดลงด้วยเช่นกัน เพราะลูกนั้นได้กลายเป็นโศก(ผู้ที่ช็อกและในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) ที่นั่นพวกเขาทั้งหมดคือโยคี สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพวกเขามีโยคะในการจดจำระลึกถึงใครบางคน ถึงอย่างไรพวกเขาก็บริสุทธิ์ อยู่แล้วที่นั่น ภษณะเรียกว่าเป็นโยเกศวาร์(เจ้าแห่งโยคะ)ด้วยเช่นกัน เวลานี้ดวงวิญญาณของภษณะมีโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณของภษณะคือโยเกศวาร์ในเวลานี้ เขาจะไม่ถูกเรียกว่าโยเกศวาร์ในยุคทอง ที่นั่นเขาถูกเรียกว่าเป็นเจ้าชาย ในเวลาสุดท้าย

สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีการจดจำระลึกถึงผู้ที่มีร่างกายใดๆ ความผูกพันทั้งหมดของลูกต่อร่างกายและโลกเก่าควรจะถูกปล่อยลง ชานยาสน์นั้นอยู่ในโลกเก่าแต่พวกเขาก็จับความผูกพันยึดมั่นของเขาต่อครอบครัวของเขา พวกเขาเชื่อว่าธาตุบราห์มคือพระเจ้าและพวกเขามีโยคะกับสิ่งนั้น พวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นบราห์มญานีและหัตวาญานี(ความรู้ของบราห์มและธาตุแห่งแสง) พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ผิด พ่อคือผู้เดียวที่ลูกต้อง พ่อคือผู้เดียวที่เรียกว่าสัจจะ พ่อพูดว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูกต้องมั่นคงอย่างมาก ความรู้เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แต่ใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำร่างกายของใคร การจดจำระลึกถึงนั้นเป็นของวิญญาณปีศาจร้าย เป็นการกราบไหว้บูชาวิญญาณปีศาจร้าย พ่อเน้นปราศจากร่าง ลูกต้องจดจำพ่อ แม้กระทั่งในขณะที่มองเห็นด้วยดวงตาของลูก จงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อต่อไปด้วยสติปัญญาของลูก ทำตามคำแนะนำและทิศทางของพ่อและได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษของดรามราช หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ การลงโทษก็จะจบสิ้นลง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะสร้างปวงประชา อย่างไรก็ตามภายในสิ่งนั้นเช่นกันก็ได้อธิบายให้กับลูกว่าใครจะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งและใครจะกลายเป็นปวงประชาที่ยากจน ในเวลาสุดท้ายโยคะของสติปัญญาของลูกควรจะถูกอยู่กับพ่อและบ้านเท่านั้น เมื่อนักแสดงจบสิ้นบทบาทการแสดงของเขาในละคร สติปัญญาของเขาก็ตรงไปที่บ้านของเขา นี่คือการประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นพวกเขาหารายได้ที่มีขีดจำกัด ที่นี้รายได้ของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด นักแสดงที่ดีก็หารายได้ที่ดีมาก ดังนั้นพ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านและทำธุรกิจของลูก ให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับเบื้องบนนั้น มนุษย์คือคู่รักของกันและกัน ที่นี้ลูกทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ทุกคนจดจำท่าน ท่านคือนักเดินทางที่มหัศจรรย์ท่านมาในเวลานี้เพื่อปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขา ท่านเรียกว่าเป็นผู้เป็นที่รักอย่างแท้จริง ผู้คนตกหลุมรักกับร่างกายของกันและกัน มันไม่ใช่เรื่องของกิเลสแต่ก็เรียกว่าโยคะของสำนึกที่เป็นร่าง เป็นการจดจำวัตถุธาตุ การจดจำมนุษย์หมายถึงการจดจำวัตถุธาตุทั้งห้า พ่อพูดว่า: ลืมวัตถุธาตุทั้งห้าและจดจำพ่อ! สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน การแก้แค้นใครบางคนเป็นลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจด้วย ในยุคทองมีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการแก้แค้นผู้ใด นั่นคือศาสนาเทพที่ไม่มี การแบ่งแยก ไม่มีใครนอกจากพ่อซึ่งสามารถก่อตั้งศาสนานั้น เหล่าเทพผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็เรียกว่าเป็นเทวดานางฟ้า เวลาที่ลูกคือบราห์มินและต่อมาลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกจะกลับบ้านแล้วก็ลงมาสู่โลกใหม่และกลายเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งซึ่งหมายความว่าลูกจะกลายเป็นเทพ เวลาที่ลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน หากลูกไม่ได้กลายเป็นลูกๆของพระราชาแล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้อย่างไร? มาม่าและพระราชาบิดาบราห์มานี้ภายหลังได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ชาวเจนก็บอกลูกว่าศาสนาเจนของพวกเขาคือศาสนาที่เก่าแก่ที่สุด แต่แท้จริงแล้วเป็นอดีตเทพบราห์มาผู้ซึ่งเรียกว่าเป็นมหาวิระ บราห์มาคือมหาวิระแต่พระเจนก็ได้ให้ชื่อมหาวิระแก่ผู้ก่อตั้งของพวกเขา ในเวลานี้ลูกทั้งหมดคือมหาวิระ(นักรบที่ยิ่งใหญ่) ลูกกำลังเอาชนะมาया ลูกทั้งหมดจะกลับมากล้าหาญ ลูกคือมหาวิระที่แท้จริง ลูกเรียกได้ว่าเป็นชีพชัคตีด้วยเช่นกัน ลูกซึ่งสิงโต มหาเรตธีซึ่ง แม้กระนั้นพ่อก็พูดว่า: จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเพื่อที่บาปของลูกจะถูกได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นใด ลูกปกครองโลกด้วยพลังโยคะ ดวงวิญญาณนี้พูดว่า: เวลานี้พ่อต้องกลับบ้านแล้ว โลกนี้เก่า การสละละทิ้งนี้ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดำเนินธุรกิจของลูก จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ และแล้วด้วยการเข้าใจจริง ลูกก็จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการถูกลงโทษจากดรามราช อย่าได้จดจำร่างกายของใคร ในขณะที่มองเห็นทุกสิ่งด้วยดวงตาทางร่างของลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง จงกลับมาบริสุทธิ์
2. ชี้นทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน เวลานี้การละเล่นจบลงแล้วลูกต้องกลับบ้าน ด้วยการมีสำนึกรู้ที่ลูกจะสามารถบรรยายได้ที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกมีความศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเพียรพยายามอย่างเต็มที่ในขณะที่รักษาเป้า

หมายและจุดหมายปลายทางของลูกไว้ในสำนึกของคุณ

เป้าหมายของชีวิตบราห์มินคือการมีความสุขภายในอย่างสม่ำเสมอโดยปราศจากการคำนึงที่มีขีดจำกัด เมื่อเป้าหมายนี้เปลี่ยนและลูกก็กลับมาติดอยู่ในตรอกแคบๆของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด จุดหมายปลายทางนั้นก็จะอยู่ห่างไกลมาก ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ว่าลูกจะต้องสละละทิ้งการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดก็จงทำ แต่อย่าปล่อยความสุขที่ไม่มีวันสูญสลายของคุณไป รักษาพรของการเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขในสำนึกของคุณและได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดโดยการทำความพยายามอย่างเต็มที่

คติพจน์:

กลายเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรมและให้ทานคุณธรรมต่อไป นี่คืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มาก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ผู้ซึ่งเป็นคนสวนที่ฉลาดมึนงานของการเปลี่ยนหนามของโลกเก่าให้กลายเป็นดอกไม้ของโลกใหม่
- คำถาม:** ลูกๆ ได้สร้างโชคที่สูงส่งที่สุดอะไรเพื่อตนเองในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม นี่คือโชคที่สูงส่งที่สุด หากลูกมีกิเลสแม้แต่หนึ่งตัว ลูกก็ยังคงเป็นหนาม ต่อเมื่อลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ เวลานั้นลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโชคของสุริยะวงศ์ของลูกสำหรับ 21 ชั่วโมง
- เพลง:** ฉันได้มาพร้อมกับโชคที่ลูกปลูกขึ้นมาของฉัน

โอมซานติ ลูกๆ ลูกได้ยินเพลงแล้ว นี่คือเพลงธรรมดา ลูกคือคนสวนและพ่อคือนายของสวนดอกไม้ เวลานั้นลูกๆ คนสวนต้องเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ คำพูดเหล่านี้ชัดเจนมาก ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มาหาพระเจ้า ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกมาหาพ่อเพื่อศึกษาความรู้นี้ ด้วยการศึกษาราชายะคะนี่เท่านั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นนายของโลกใหม่ ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: ฉันมาด้วยการปลูกโชคของฉัน ฉันได้มาทำให้โลกใหม่ในหัวใจของฉัน บาบอบอกลูกๆ ทุกวันให้จดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก เป็นลูกดวงวิญญาณที่ต้องจดจำสิ่งนี้ ในทุกศูนย์ลูกทั้งหมดกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ดอกไม้ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มีการถวายเป็นดอกไม้แก่ชีวา บางคนก็ถวายเป็นดอกไม้ประเภทหนึ่งแก่ชีวาและบางคนก็ประเภทอื่น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างดอกอีกและดอกกุหลาบ นี่ก็เป็นสวนดอกไม้เช่นกัน บ้างก็เป็นดอกมะลิ บ้างเป็นจำปา (ดอกไม้สีขาวที่มีกลิ่นหอม) บ้างก็เป็นระตังใจดี (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมากด้วยเช่นกัน) บ้างก็แก่กระทั่งเป็นดอกอีก ลูกๆ รู้ว่าในปัจจุบันทั้งหมดคือหนาม โลกนี้คือป่าของหนาม และลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ในสวนของโลกใหม่ มีแต่หนามเท่านั้นในโลกเก่านี้ และดังนั้นลูกจึงร้องเพลงว่า ลูกได้มาหาพ่อเพื่อเปลี่ยนจากหนามของโลกเก่าให้กลายเป็นดอกไม้ของโลกใหม่ ลูกได้มาหาพ่อเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ลูกต้องเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ซึ่งหมายถึงกลายเป็นเทพ ความหมายของเพลงนี้ง่ายดายนะ พวกเราได้มาด้วยการปลูกโชคของเราเพื่อโลกใหม่ โลกใหม่คือยุคทอง โชคของบางคนนั้นก็สะอาดประจักษ์ ในขณะที่มันราโชสำหรับผู้อื่นและตาโม่สำหรับคนอื่น ๆ บางคนกลายเป็นราชาของสุริยะวงศ์ ในขณะที่คนอื่นกลายเป็นปวงประชาของพวกเขา บางคนแม้กระทั่งกลายเป็นสาวใช้ของปวงประชา อาณาจักรของโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ลูกไปโรงเรียนเพื่อที่จะปลูกโชคของลูก ที่นี่เป็นเรื่องของโลกใหม่ ลูกได้สร้างโชคอะไรที่นี้ในโลกเก่านี้? ลูกกำลังสร้างโชคของการกลายเป็นเทพในโลกใหม่ของลูก ทุกคนก้มลงให้แก่รูปปั้นบูชาของเทพเหล่านั้น ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกกำลังได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของลูก ผู้คนก็พูดถึง 21 ชั่วโมง 21 ชั่วโมงหมายถึงชีวิตที่คงอยู่จนกระทั่งหลังจากวัยเกษียณ พ่อได้ให้มรดกของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชั่วโมง เพราะลูกไม่เคยมีประสบการณ์ของความตายก่อนเวลาอันควรในวัยรุ่น วัยเด็ก หรือในวัยกลางคนของลูก โลกนี้จึงเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ โลกนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความตายอาณาจักรของราวัน ที่นี้กิเลสคงอยู่ในทุกคน ใครก็ตามที่มีกิเลสแม้เพียงกิเลสเดียวก็เป็นหนาม และแล้วพ่อก็จะเข้าใจว่าคนสวนนั้นไม่รู้วิธีการที่จะสร้างดอกไม้ที่สูงศักดิ์และมีกลิ่นหอม หากคนสวนนั้นดีเขาก็จะเตรียมดอกไม้ที่ดีมาก ลูกต้องการดอกไม้ที่มีค่าควรแก่การถูกร้อยเข้าไปในลูก ประคำแห่งชัยชนะ ผู้คนเก็บดอกไม้ที่ดีมากเพื่อที่จะถวายแก่รูปปั้นบูชาของเหล่าเทพ สมมุติว่าหากวันอลิชาเบธมาที่นี่ ลูกก็ต้องเตรียมพวงมาลัยจากดอกไม้ชิ้นหนึ่งมอบให้เธอ มนุษย์ที่ตาโม่ประจักษ์ ผู้คนไปยังวัดของชีวาด้วยการเชื่อว่าท่านเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกบราห์มา วิษณุ และชังการว่าเป็นเทพ พวกเขาเรียกชีวาว่าพระเจ้า พวกเขาพูดว่าท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาพูดว่าชีวากินดอกไม้รสชมและดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้มันเมา พวกเขาได้ประณามท่านอย่างมาก พวกเขาถวายดอกไม้แก่ท่าน; ดุสิ่งที่พวกเขาถวายให้แก่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด! พวกเขาถวายดอกไม้ชิ้นหนึ่งแก่หนามที่ตาโม่ประจักษ์ และดุสิ่งที่พวกเขานำไปที่วัดชีวา ดูชีวาพวกเขาได้ถวายนมประเภทใดแก่ท่าน! เป็นนม 5% และน้ำ 95%! ลูกควรจะถวายนมประเภทใดแก่พระเจ้า? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานั้นลูกเข้าใจทั้งหมดนี้อย่างดีมาก ในบรรดาลูกด้วยเช่นกันก็มีบางคนที่ไม่เข้าใจดีมาก และดังนั้นจึงมีการทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าศูนย์ แม้ว่าจะเป็นการศึกษาเดียวกัน ก็ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะเป็นเหมือนกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ อย่างไรก็ตามลูกๆ ผู้เป็นครูนั้นตามลำดับกันไป พื้นฐานหลักของการเข้าไปสู่ลูกประคำแห่งชัยชนะคือการศึกษาลำเรียนนี้ เป็นการ

ศึกษาเดียวกันสำหรับทุกคนแต่ลูกนั้นสอบผ่านตามลำดับกันไป ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นศึกษามากแค่ไหน บางคนเข้าไปสู่ลูกประจำของ 8 บางคนเข้าไปสู่ลูกประจำ 108 และบางคนก็เข้าไปสู่ลูกประจำ 16108 ผู้คนทำต้นไม้เผ่าพันธุ์ของตนเป็นเหมือนกับกิ่งก้านสาขาที่แตกต่างไปของต้นไม้ ตอนแรกก็มีหนึ่งใบ จากนั้นก็มีสองใบและแล้วต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ นี่ก็เป็นต้นไม้เช่นกัน มีพันธุ์ต้นไม้ เช่น ต้นไม้พันธุ์เคอร์ปาลานี ฯลฯ ต้นไม้พันธุ์เหล่านี้ทั้งหมดมีขีดจำกัด ต้นไม้เผ่าพันธุ์นี้ไม่มีขีดจำกัด ใครคือคนแรกในสิ่งนี้? ประชาบิดาบรรพบุรุษ ท่านนั้นเรียกได้ว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ แต่ไม่มีใครรู้อะไรเรื่องนี้ มนุษย์ไม่รู้ว่าใครเป็นผู้สร้างโลก พวกเขาทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างแท้จริง เมื่อพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นที่พ่อมา ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเช่นอหิลญา (ผู้หญิงที่ถูกสาปให้กลายเป็นหิน), ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นเพชร ดังนั้นลูกต้องดูดซับความรู้นี้ หลังจากที่ได้ตระหนักรู้จักพ่อ ลูกควรจะได้ใส่ใจกับการศึกษาของลูก ยกตัวอย่างเช่น หากลูกมาวันนั้นและออกจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้ใดๆ ลูกจะไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดเลย และดังนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ในแต่ละวันเวลานั้นก็สั้นลงสำหรับผู้ที่ออกจากร่างของเขาในตอนนั้น หากลูกใช้ชาติเกิดใหม่เวลานี้ ลูกจะสามารถทำอะไรได้? ใช่ หากลูกคนใดออกจากร่างของลูก ลูกก็จะถือกำเนิดในบ้านที่ดี ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะนำขึ้นสการไปกับลูก และดังนั้นลูกก็จะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาและเริ่มจดจำชีพบาบาได้อย่างง่ายดาย หากลูกไม่ได้ซึมซับชั้นสการเหล่านี้ ลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ ไม่มีสิ่งใดจะเกิดขึ้น ความรู้ที่มีความลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆ คนส่วนเกินดอกไม้ที่เต็มไปด้วยมาและดังนั้นจึงมีร้องเพลงยกย่องสรรเสริญลูก เป็นงานของลูกๆ คนส่วนเกินที่จะสร้างดอกไม้ มีลูกมากมายที่ไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะจดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโชคของลูก หากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกๆ ที่มีโชคจะตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ และจดจำท่านได้ดีมาก พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อลูกก็จะจดจำโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกร้องเพลงในเพลงที่ว่าลูกได้มาเพื่อสร้างโชคใหม่สำหรับโลกใหม่ ลูกต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ โดยการอยู่ในความซาบซึ้งนี้ โดยการรักษาความสุขนี้ ลูกก็จะสามารถเข้าใจความหมายของเพลงเหล่านี้ได้ด้วยสัญญาแทนนั้น ในโรงเรียนด้วยหากไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็สอบตก การสอบนี้เป็นการสอบที่ยิ่งใหญ่มากพระเจ้าเองนั่งที่นี้และสอนลูก ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก ลูกรู้ว่าไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเป็นพระเจ้าได้ ไม่ใช่แม้แต่ บรรพบุรุษ วิษณุ หรือซังการที่จะสามารถเป็นพระเจ้าได้ พวกเขาถือเทพที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่นี้ ไม่มีเหล่าเทพอยู่ที่นี้ นี่คือโลกมนุษย์ ลักษณะและนารายณ์คือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง และศาสนาของพวกเขาเรียกว่าเป็นเทพนิม ในยุคทองมีเหล่าเทพและในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมี บรรพบุรุษ วิษณุ และซังการ ผู้คนร้องเพลง: ขอคารวะต่อเทพวิษณุ ขอคารวะต่อเทพบรรพบุรุษ และแล้วพวกเขาก็พูดว่า:ขอคารวะต่อชีวาดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่เรียกชีวว่าเป็นเทพมนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ มีสามชั้นและเราอยู่ชั้นที่สาม มนุษย์เหล่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่งในยุคทองต่อมากลายเป็นผู้ที่มิมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เนื่องจากพวกเขาถูกบดบังโดยเงามืดของมายา พวกเขาจึงกลับมาน่าเกลียดเหมือนดวงจันทร์ที่ถูกเงามืดบดบัง ประเด็นนั้นมีขีดจำกัดในขณะที่ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด นี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงกลางวันของบรรพบุรุษและกลางคืนของบรรพบุรุษ เวลานี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลิมคนอื่น ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่ด้วยการศึกษาที่พ่อ นี่คือการทะพาชาลาที่แท้จริง ลูกไม่ได้อยู่ในพาชาลาตลอดกาล ผู้คนเชื่อว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางไปสู่พระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ายิ่งพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธามากเท่าไร พระเจ้าก็จะยิ่งมีความพอใจกับพวกเขามากเท่านั้น และที่ท่านจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาให้แก่พวกเขา เวลานี้มีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและในเวลานี้ท่านกำลังให้ผลแก่ลูก ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแห่งสุริยวงศาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด พวกเขาจะมาที่นี้ลูกคือคนแรกที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนให้แก่ชีพบาบา ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาแรก หลังจากนั้นในขณะที่ลงมาลูกก็กลับมาตาโมประธาน ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาค้างครั้งจริง และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับความรู้ที่ก่อน อย่างไรก็ตามลูกก็ทำตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ในการศึกษาที่ลูกไม่สามารถมีข้ออ้างของการอยู่ไกลและไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ทุกวัน ลูกบางคนพูดว่าลูกอยู่ห่างออกไป 10 ไมล์แต่ถึงแม้ว่าลูกจะเดินในการจดจำระลึกถึงบาบา 10 ไมล์มาที่ศูนย์ของลูก ลูกก็จะไม่รู้สึเหนื่อยเหนื่อย ลูกไปที่ศูนย์เพื่อที่จะรับสมบัติที่มีค่ามหาศาล ผู้คนเดินทางด้วยเท้าในการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะได้รับนิมิต พวกเขาสะสมดลล์อย่างมากมาย นี่เป็นเรื่องของเมืองเดียว พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี้จากที่ไกลแสนไกล และลูกพูดว่าบ้านของลูกนั้นอยู่ห่างออกไป 5 ไมล์! เยี่ยม! ลูกควรจะได้มาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในสมบัติที่มีค่าของลูก ผู้คนไปไกลมากถึงอาณาเขตเพียงแค่ว่าจะได้นิมิต ในขณะที่อาณาเขตบาบา,พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะได้มาที่นี้เพื่อสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ท่านมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกล และลูกก็ยังจะมีข้ออ้างต่อไป! ใครๆก็สามารถมาในเวลาอมฤตได้ ในเวลานั้นไม่มีความกลัวใดๆ ไม่มีใครจะมาปล้นลูก หากลูกสวมใส่เครื่องประดับและ

อื่นๆ พวกเขาจะคว่ำสิ่งนั้นไปจากลูก ขโมยต้องการเพียงแค่สมบัติทางวัตถุเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็จะมีข้ออ้างมากมาย หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะสูญเสียสถานภาพของลูกเอง พ่อเข้ามาในบาร์ตเพื่อทำให้บาร์ต กลายเป็นสวรรค์ ท่านชี้หนทางที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก แต่ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายาม บางอย่าง! หากลูกจะไม่ก้าวแม้กระทั่งหนึ่งก้าว ลูกจะสามารถไปถึงที่นั่นได้อย่างไร? ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือการพบปะของดวง วิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ที่นั่นที่การก่อตั้งเสร็จสิ้น การทำลายล้างก็จะเริ่มต้น นี่คือการรวมมหาภารตะเดียวกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกควรวิ่งมาที่นี่เพื่อที่รับสมบัติที่มีค่าของความรู้ที่พ่อให้กับลูก อย่าได้มีข้ออ้างใดๆในสิ่งนี้ หากลูกเดินแม้กระทั่งสิบ ไมล์ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะไม่เหน็ดเหนื่อย

2. พื้นฐานของการเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะคือการศึกษา ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา ทำงานรับใช้ของ การเปลี่ยนนามให้กลายเป็นดอกไม้ จดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก

พร: พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาตลอดเวลาและอยู่อย่างไร้กังวล โดยการรักษาเท้าของความศรัทธา ของลูกไม่ให้สั่นคลอน โรคภัยที่ใหญ่ที่สุดคือความวิตกกังวลและหมกมุ่นไม่มียาใด ๆสำหรับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามยิ่งผู้ที่ไล่ล่าการได้มา ซึ่งการบรรลุผลด้วยความกังวลมากเท่าไร การบรรลุผลก็ยิ่งวิ่งหนีไปไกลมากเท่านั้น ดังนั้นจงรักษาเท้า ของความศรัทธาของลูกไม่ให้สั่นคลอนอยู่เสมอ เมื่อเท้าของพละกำลังเดียวและการค้าจุนเดียวของลูกไม่ สั่นคลอน ชัยชนะมีการรับประกันไว้แล้ว ชัยชนะที่รับประกันไว้แล้วอย่างสม่ำเสมอทำให้ลูกไร้กังวล มายา มาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเขย่าศรัทธาของลูก อย่างไรก็ตามลูกสามารถปล่อยให้มายาเขย่าไป แต่อย่าปล่อย ให้เท้าของศรัทธาของลูกสั่นคลอน และแล้วลูกก็จะได้รับพรของการอยู่อย่างไร้กังวล

คติพจน์: เฝ้าแต่มองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผึกฝนอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ความรู้และโยคะนี้คือสองวิชาหลัก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** คำพูดใดที่ลูกที่ฉลาดจะไม่พูด?
- คำตอบ:** ลูกที่ฉลาดจะไม่เคยพูดว่า "สอนโยคะแก่เรา!" เราต้องเรียนรู้วิธีการจดจำพ่อของตนเองหรือไม่? นี่คือนิยามที่ลูกศึกษาเล่าเรียนแล้วสอนผู้อื่น ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งลงโดยเฉพาะเพื่อมีการจดจำระลึกถึง ในขณะที่ทำสิ่งต่างๆ ลูกควรฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกทางจิต ลูกรู้ว่าพ่อทางจิตกำลังพูดกับลูกผ่านพาหนะนี้ เวลานี้เมื่อลูกคือลูกของท่าน เป็นสิ่งผิดที่จะขอให้พ่อหรือพี่น้องหญิงชายคนใดสอนลูกเกี่ยวกับวิธีที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆอีกต่อไปแล้ว ลูกรู้ว่าจิตวิญญาณคือสิ่งหลัก จิตวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย จิตวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่กว่า ในหนทางของความไม่รู้ ไม่มีใครมีความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายของเขา พวกเขาเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างแล้วพูดว่า "ฉันกำลังทำสิ่งนี้" ในเวลานี้ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: ฉันพูดและทำการกระทำผ่านร่างกายนี้ ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย พ่อพูดว่า ท่านได้ยินคำพูดเหล่านี้หลายครั้งว่า "สอนวิธีนั่งโยคะแก่เรา!" พวกเขาฝึกพูดเช่นนั้นบ่อยๆ เมื่อลูกนั่งและมีบางคนนั่งอยู่ข้างหน้าลูก ลูกและบุคคลนั้นมีเป้าหมายของการนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา พาพาลานี้ไม่ได้เป็นเพียงเพื่อจุดมุ่งหมายนั้น พาพาลานี้เป็นไปเพื่อการศึกษาลำเรียน ไม่ใช่ว่าลูกจะมาที่นี่เพียงแค่นั่งในการจดจำระลึกถึง พ่อได้อธิบายว่าในขณะที่ลูกนั่ง เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกควรจดจำพ่อ ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับลูกที่จะนั่งเป็นพิเศษเพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึงนี้ บางคนบอกว่ให้สวดภาวนาชื่อของราม เป็นไปไม่ได้หรือที่จะจดจำท่านโดยไม่พูดชื่อราม? ลูกสามารถจดจำท่านแม้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่ทำการกระทำ คู่รักไม่ได้นั่งลงเป็นพิเศษเพื่อจดจำซึ่งกันและกัน ลูกต้องทำทุกสิ่งและดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ พวกเขาจดจำผู้เป็นที่รักของพวกเขาในขณะที่ทำทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนสักแห่งและนั่งลงโดยเฉพาะเพื่อจดจำระลึกถึงกันและกัน เมื่อลูกร้องเพลงและท่องบทกวี ฯลฯ บาบาวพูดว่า นั่นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ประทานความสงบ! ดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาต้องจดจำดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้กฤษณะ ตามละครดวงวิญญาณได้กลับมาไม่สงบ และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อ เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ, ความสุขและความรู้ สองสิ่งหลักคือความรู้และโยคะ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง หรือโยคะของพวกเขา นั้นจะแยกจากของลูกที่เรียกว่าเป็นราชาโยคะอย่างสิ้นเชิง ลูกเพียงแค่นี้ต้องจดจำพ่อ ด้วยการมาเพื่อรู้จักพ่อจากพ่อ ลูกก็จะรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกมีคือพระเจ้ากำลังสอนลูก ก่อนอื่นใดลูกควรมีคำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำของพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่าเช่นที่ดวงวิญญาณ คือดวงดาว ดังนั้นนั้นพระเจ้าคือดวงดาวเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านไม่เคยเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ไม่เลย ท่านอยู่เหนือการเกิดและการกลับชาติมาเกิด ท่านมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร มีคำสรรเสริญของตรีมูรติในบารัตเช่นกัน พวกเขาแสดงภาพของตรีมูรติ: บราห์มา วิษณุ และชางก้า ด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา แต่พวกเขาได้ลืมพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่เก็บภาพลักษณ์ของตรีมูรติเอาไว้ อย่างไรก็ตามชีวาควรอยู่เหนือบราห์มา, วิษณุ และชางก้าอย่างแน่นอนเพื่อที่จะสามารถเข้าใจได้ว่าชีวาคือผู้สร้างของพวกเขา เราไม่เคยได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าลูกไม่ได้รับมรดกใดจากบราห์มา มีการแสดงวิษณุพร้อมกับมงกุฎเพชรพลอย ชีพบาบาได้ทำให้ลูกมีค่าเต็มบาทจากเศษสตางค์ เนื่องจากที่ไม่มีภาพลักษณ์ของชีวา ทุกสิ่งจึงกลับกลายเป็นสิ่งที่ไม่จริง ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และนี่คือสิ่งสร้างของท่าน เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิดจากพ่อ เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อทางร่างของลูก แต่ลูกจะไม่รู้ว่าผลรางวัลนั้นได้มาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ที่ลูกได้รู้สิ่งนี้แล้ว รายได้ของลูกในเวลานี้จะคงอยู่กับลูกถึง 21 ชาติเกิด ลูกไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกไม่ได้ตระหนักถึงความรู้ที่นั่น ทั้งเหล่าเทพและศุทราไม่มีความรู้นี้ เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นความรู้ทางจิต ไม่มีใครรู้ความหมายของ "จิตวิญญาณ" พวกเขาพูดถึงหมอทางด้านปรัชญา(a doctor of philosophy – คำใช้เรียกผู้ได้รับปริญญาเอก) เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นหมอของความ

รู้ทางจิตวิญญาณ (Doctor of Spiritual Knowledge) พอเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ศัลยแพทย์ด้วยเช่นกัน ผู้รู้และชั้นยาสีที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์ ผู้ที่ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ไม่ได้เรียกว่าหมอ แม้ว่าพวกเขาจะได้รับสมญาเหล่านั้น แต่ในความเป็นจริงเพียงพอทางจิตผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นศัลยแพทย์ทางจิตที่ให้การผ่าตัดจิตวิญญาณ นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นลูกควรบอกพวกเขาว่าหมอของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถให้ความรู้ของคัมภีร์เท่านั้นและไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ลูกยังคงลงมาเรื่อยๆ และดังนั้นพวกเขาจะเรียกว่าหมอได้อย่างไร? หมอควรให้ประโยชน์แก่ลูก พ่อนี่คือศัลยแพทย์ของความรู้ที่คงอยู่ตลอดไป ลูกกลับมาจะมีพลาสมาดีเสมอด้วยพลังโยคะ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้อื่นนั้นจะรู้อะไร? ท่านเรียกว่าศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงพ่อเท่านั้นที่มีพลังที่จะขจัดอัลลอยของกิเลสทั้งหมดจากดวงวิญญาณ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์และให้การหลุดพ้นจากบาปแก่พวกเขา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์ใดจะเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นพลังที่พ่อแสดงให้เห็นคืออะไร? ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยพลังของท่านเอง ท่านเรียกว่าหมอแห่งความรู้ทางจิตวิญญาณ มีมนุษย์มากมายที่เรียกว่าหมอแห่งปรัชญา แต่มีหมอทางจิตวิญญาณมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อให้โลกบริสุทธิ์ ดังนั้นทำไมลูกถึงไม่บริสุทธิ์? จงกลับมาบริสุทธิ์! อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์! ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับการชี้นำของพ่อ: ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้จงจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาทิ้งไป ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่น สติปัญญาของลูกต้องจดจำอย่างแน่นอนว่า บาบากำลังสอนเรา นักเรียนจะเคยพูดหรือไม่ว่า: สอนวิธีที่จะจดจำครูของฉันแก่นั้น? จำเป็นอะไรที่จะต้องสอนการจดจำระลึกถึง? ไม่เป็นไรหากไม่มีใครหนึ่งที่นี่(บนกัณฑ์) ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อของลูก ลูกอยู่อย่างซื่อแหวะในธุรกิจของลูกตลอดทั้งวันและดังนั้นลูกจึงลืมน เหตุนี้เองจึงให้ลูกหนึ่งที่นี่ อย่างน้อยพวกเขาก็มีการจดจำเป็นเวลา 10 ถึง 15 นาที ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำพ่อแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่ง ลูกพบปะผู้เป็นที่รักของลูกหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ท่านพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อเพื่อที่ว่าอัลลอยจะถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณและลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นทำไมลูกถึงไม่จดจำท่าน? เมื่อมีการผูกโบระหว่างเจ้าบ่าวและเจ้าสาวในงานแต่งงานของพวกเขา เธอก็ได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือครูของเธอ, พระเจ้าของเธอ, ทุกสิ่งของเธอ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น เธอก็ยังคงจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของเธอและครูของเธอ ฯลฯ นั่นคือการจดจำผู้ที่มีร่างกาย ผู้นี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ลูกต้องจดจำท่าน บางคนพูดว่า "สอนวิธีที่จะนั่งในสันโดษในโยคะให้กับพวกเรา" แต่จะเกิดอะไรขึ้นจากสิ่งนั้น? แม้ว่าลูกอาจจะนั่งที่นั่นเป็นเวลา 10 นาที อย่าคิดว่าลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อกราบไหว้บูชาใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปอย่างมากมาย ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังนั้นใส่ใจเกี่ยวกับการได้รับนิมิตเท่านั้น พวกเขามีความปรารถนาอย่างยิ่งเช่นนั้นสำหรับนิมิตที่พวกเขายังคงนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาหลุดหายไปในการคิดของความปรารถนาที่น้อยอย่างสมบูรณ์และด้วยเหตุนี้จึงได้รับนิมิต นั่นเรียกว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาก็เปรียบเสมือนความเลื่อมใสศรัทธาระหว่างคู่รักและผู้เป็นที่รัก ผู้ที่ในขณะที่รับประทานอาหารและดื่ม ก็มีกันและกันไว้ในสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่มีเรื่องของกิเลสใดในสิ่งนั้น เป็นเพียงความรักต่อร่างกายของกันและกัน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มองกันและกัน เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำท่าน ด้วยการจดจำผู้เป็นเมล็ด ลูกสามารถจดจำทั้งต้นไม้และลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร นี่คือการต้นไม้แห่งความหลากหลายของศาสนา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่บาร์ตเคยอยู่ในยุคทองและเวลานี้อยู่ในยุคเหล็ก คำภาษาอังกฤษเหล่านี้ดีมาก ความหมายของคำเหล่านี้ก็ดีมาก ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นทองและในภายหลังอัลลอยเข้าไปในพวกเขา เวลานี้ดวงวิญญาณกลับมาไม่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเรียกว่ายุคเหล็ก เครื่องประดับของดวงวิญญาณยุคเหล็กก็กลายเป็นเช่นเดียวกัน พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้สวดภาวนาถึงพ่อว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อมาทุกวงจรเพื่อสอนวิธีการแก่ลูก: มานะบาฟและมาเดยจิบาฟ นั่นคือกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกบางคนพูดว่าลูกมีความสุขมากในโยคะ แต่ไม่ได้มีความสุขมากนักในความรู้ พวกเขาเพียงแค่มีโยคะและจากไป พวกเขาชอบโยคะเท่านั้น พวกเขาพูดว่าฉันต้องการความสงบเท่านั้น อ้อชะ ลูกสามารถจดจำพ่อในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ใดก็ได้ ด้วยการจดจำบาปลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของการสอนโยคะสำหรับสิ่งนั้น ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ มีผู้คนมากมายที่ไปที่ศูนย์ของพวกเขาและนั่งในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: ขอให้ฉันนั่งในโยคะสักครู่ หรือพวกเขาพูดว่า: บาบได้ให้โปรแกรมแก่เราที่จะนั่งในโยคะ ที่นั่นบาปพูดว่า: ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว อยู่ในการจดจำระลึกถึง ยังคงเป็นสิ่งที่ดีที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึงมากกว่าที่จะไม่มีการจดจำระลึกถึงใดๆเลย บาบไม่ห้ามลูกทำสิ่งนี้ ลูกอาจจะนั่ง

ตลอดทั้งคืนหากลูกต้องการ แต่ลูกต้องไม่ปลุกฝั่งนี้เสียของการจดจำบาบาในเวลากลางคืนเท่านั้น ลูกต้องปลุกฝั่งนี้เสียของการจดจำบาบาแม้กระทั่งในขณะที่คุณกำลังทำทุกสิ่ง ในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก สถิติปัญญาวิ่งไปในทิศทางอื่นช้าแล้วช้าแล้ว ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน สถิติปัญญาของพวกเขาที่เร่ร่อนไปทั่ว และดังนั้นพวกเขาจึงหยิกตนเอง ท่าน(บาบา)กำลังพูดถึงผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง ดังนั้นที่นั่นเช่นกันลูกควรพูดคุยกับตนเองด้วยวิธีนี้ว่า: ทำไมฉันถึงไม่จดจำบาบา? หากฉันไม่จดจำท่าน ฉันจะกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? คู่รักและผู้เป็นที่รักเหล่านั้นติดกับอยู่ในรูปและนามของกันและกันในขณะที่ที่นี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นั่นดวงวิญญาณนี้แยกจากร่างกายนี้ เมื่อลูกเข้ามาในร่างกาย ลูกจะต้องทำการกระทำ มีลูกมากมายที่พูดว่าลูกต้องการมีนิมิต ลูกจะมีนิมิตของอะไร? นั่นเป็นเพียงแค่จุด อ้าวะ บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการได้นิมิตของกฤษณะ มีภาพลักษณ์ของกฤษณะ ลูกจะมองเห็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตในรูปที่มีชีวิต มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น? ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการได้นิมิต เมื่อลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อ ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้กลายเป็นเช่นนารายณ์ด้วยการได้นิมิตของนารายณ์ ลูกรู้ว่าเป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นพวกเขาได้โดยไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกกลับมาฉลาดด้วยการศึกษาเล่าเรียน ประการแรกจงสร้างปวงประชาของลูกแล้วลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเพื่อที่จะไม่มีการลงโทษใดๆจากดามราช ลูกที่พิเศษนี้(บราห์มา)ก็อยู่กับลูกด้วยเช่นกัน เขาพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกสามารถไปล้าหน้าพ่ออย่างรวดเร็วมาก บาบามีภาระเช่นนั้น เขาต้องคิดถึงสิ่งต่างๆมากมายตลอดวัน พ่อไม่สามารถจดจำบาบาได้มากเท่ากับที่ลูกสามารถทำได้ ในเวลาอาหาร พ่อเริ่มจดจำบาบาเล็กน้อยแล้วพ่อก็ลืม บางครั้งพ่อคิดว่าบาบาและพ่อจะไปเดินเล่น แล้วขณะที่เดินเล่น พ่อก็ลืมบาบา การจดจำระลึกถึงนี่คือสิ่งที่ล้นไหลอย่างมาก การจดจำระลึกถึงล้นไหลไปครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกสอนผู้คนมากมาย ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่เข้าใจความรู้นี้ได้ดีสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี ปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้นที่นิตยการ ลูกแต่ละคนสามารถรับใช้ผู้คนนับแสนที่นิตยการ และดังนั้นสภาพของลูกควรเป็นไปตามนั้น เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ร่างกายของลูกจะไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกจะเข้าใจว่าสงครามจะเพิ่มขึ้นแล้วผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่มาหาลูกอย่างต่อเนื่อง คำสรรเสริญของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในเวลาสุดท้ายแม้กระทั่งชานยาสีก็จะมา พวกเขาจะเริ่มจดจำพ่อ พวกเขาจะเล่นบทบาทของพวกเขาในการไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น พวกเขาจะไม่รับความรู้นี้ อย่างไรก็ตามศาสนของลูกต้องไปถึงดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้คนมากมายจะเรียนรู้สิ่งนี้ผ่านหนังสือพิมพ์ มีหมู่บ้านมากมาย ลูกต้องให้ศาสนแก่ทุกคนที่นั่นด้วย ลูกคือผู้ก่อตั้งศาสนาและผู้นำศาสน ไม่มีใครนอกจากพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าผู้ก่อตั้งศาสนาจะชำระใครให้บริสุทธิ์ ศาสนาของพวกเขาต้องขยายตัว ดังนั้นพวกเขาจะแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ใครได้อย่างไร? ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน มีลูกมากมายที่ไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้กระทั่งลูกที่ดีก็ถูกดึงลงมาด้วยสิ่งนี้ สายตาที่เลวร้ายคือร่องรอยของตัณหาราคะเช่นกัน ตัณหาราคะคือปีศาจที่ใหญ่มาก พ่อพูดว่า: จงได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนี้แล้วลูกจะมีชัยชนะเหนือโลก อ้าวะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปลุกฝั่งนี้เสียของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่มีการกระทำ เพื่อที่จะกลับบ้านกับพ่อและจากนั้นกลายเป็นนายของโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องรับใช้ผู้คนมากมาย ลูกต้องสอนผู้คนมากมาย จงกลายเป็นผู้นำศาสนและให้ศาสนนี้แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกสละทิ้งแม้กระทั่งจิตสำนึกของ “ของฉัน” รูปที่ละเอียดอ่อนและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกลัวและไร้ความกังวลตลอดเวลา
ในโลกปัจจุบันมีความมั่งคั่งและหวาดกลัว ยิ่งพวกเขามีความมั่งคั่งมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งกินและนอนด้วยความกลัวมากเท่านั้น ที่ใดมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ก็มีความกลัวอย่างแน่นอน แม้ว่ากวา

ทองจะเป็นของฉันก็ยังมีความกลัว อย่างไรก็ตามถ้าลูกพูดว่า:ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น แล้วลูกก็จะไม่กลัว ดังนั้นจงตรวจสอบ "ของฉัน ของฉัน" นี้ในรูปที่ละเอียดอ่อนและสละละทิ้งมันและลูกจะได้รับพรของการเป็นผู้ที่ปราศจากความกลัวและเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล

คติพจน์: ให้ความเคารพนับถือต่อความคิดเห็นของผู้อื่นและลูกจะได้รับความเคารพโดยอัตโนมัติ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้ช่วยของพระเจ้า กองทัพผู้ให้การหลุดพ้นหรือหน่วยกู้ภัยอย่างแท้จริง ลูกต้องให้การหลุดพ้นแห่งความสงบให้กับทุกคน
- คำถาม:** ลูกควรบอกอะไรกับผู้ร้องขอการหลุดพ้นแห่งความสงบ ?
- คำตอบ:** บอกพวกเขาว่า: พ่อถามว่า: คุณต้องการความสงบที่นี้ในเวลานี้หรือไม่? ที่นี้ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบเพียงในดินแดนแห่งความสงบที่เรียกว่าบ้านดั้งเดิมเท่านั้นที่จะมีความสงบที่แท้จริงได้ เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกายก็มีความสงบ ในยุคทองมีความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบ มีทุกสิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกนี้ เพียงแค่จดจำพ่อ

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิต มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่ามิดวงวิญญาณอยู่ภายในพวกเขา พวกเขาพูดว่า“มนุษย์ที่มีชีวิต”ใช่ไหม? ดั้งเดิมแล้วเราคือดวงวิญญาณ และแล้วเราก็ได้รับร่างกาย ไม่มีใครเห็นดวงวิญญาณของเขาหรือเธอ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณเท่านั้น เช่นที่พวกเขาู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณแต่ก็ไม่เคยเห็นอะไรเลย ในทำนองเดียวกันพวกเขายังพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกันว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” หมายถึงสูงสุดในเหล่าดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามก็ไม่มีใครเคยเห็นท่าน พวกเขาไม่เคยเห็นทั้งตัวเองและพ่อ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง แต่พวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งนี้อย่างถูกต้อง พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านเหล่าพันธุ์ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงแล้ว มี 84 ชาติเกิด แต่พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าดวงวิญญาณไหนใช้กี่ชาติเกิด ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อแต่พวกเขาไม่เคยมองเห็นท่านหรือรู้จักท่านอย่างถูกต้องแน่นอน ก่อนอื่นถ้าพวกเขารู้ว่าถูกต้องแน่นอนว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาจะต้องรู้จักพ่อด้วย หากพวกเขาไม่รู้จักตนเอง แล้วใครจะอธิบาย? สิ่งนี้เรียกว่าการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะนำมาซึ่งสิ่งนี้ ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณเป็นอย่างไร ดวงวิญญาณมาจากไหน ใช้ชาติเกิดอย่างไรหรือบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกลงในดวงวิญญาณที่เล็กเช่นนั้นได้อย่างไร หากพวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งตนเองแล้วพวกเขาจะรู้จักพ่อได้อย่างไร? ลักษมีและนารายณ์มีสภาพเป็นมนุษย์เช่นกัน พวกเขาได้รับสภาพนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เป็นมนุษย์แน่นอนที่ควรรู้สิ่งนี้ มีการกล่าวว่าพวกเขาเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่พวกเขาบรรลุถึงสภาพของการเป็นนายได้อย่างไรและพวกเขาไปที่ไหน? ผู้คนไม่รู้อะไรเลย เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่ง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้อะไรเลย ตัวอย่างเช่น เด็กจะรู้ไหมว่าทนายความคืออะไร? เมื่อเขาศึกษาต่อไปเขาก็กลายเป็นทนายความ ในทำนองเดียวกันลักษมีและนารายณ์ก็กลายเป็นสิ่งนั้นโดยการศึกษาด้วยเช่นกัน มีหนังสือด้านกฎหมายและการแพทย์ ฯลฯ ใช่ไหม? หนังสือของพวกเขาคือกิตะ ใครพูดสิ่งนั้น? ใครสอนราชาโยคะ? ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อในกิตะนั้น พวกเขาเฉลิมฉลอง ชีพเจนนดีด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ที่มาทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนกฤษณะ กฤษณะเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งสวรรค์ ไม่เช่นนั้นแล้วทำไมพวกเขาถึงพูดว่ากฤษณะพูดกิตะในยุคทองแดง? พวกเขาใส่ชื่อกฤษณะไว้ในยุคทองแดง ลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง และรามในยุคเงิน กัยพิบัติและความปั่นป่วนไม่ปรากฏในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ คานส์ซึ่งเป็นปีศาจได้ถูกแสดงไว้ในอาณาจักรของกฤษณะ ในขณะที่ราวัน ฯลฯ ได้ถูกแสดงไว้ในอาณาจักรของราม ไม่มีใครรู้ว่าราเตและกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สิ่งนี้เป็นความมิดมิดของความไม่รู้อย่างแท้จริง ความไม่รู้ถูกกล่าวไว้ว่าเป็นความมิด มีการกล่าวว่าความรู้คือแสงสว่าง เวลานั้นใครเป็นผู้ทำให้เกิดแสงสว่าง? นั่นคือพ่อ มีการกล่าวว่าความรู้คือกลางวันและการกราบไหว้บูชาเป็นกลางคืน เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าหนทางของการกราบไหว้บูชาคงอยู่มาชาติแล้วชาติเล่า ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ องค์ของลูกลดลงอย่างต่อเนื่อง หลังจากบ้านใหม่ได้สร้างขึ้น อายุของมันก็ลดลงในแต่ละวัน เมื่อมันมีอายุสามในสี่ ก็ถูกเรียกว่าเก่าอย่างแน่นอน ประการแรก ลูกๆต้องมีศรัทธาว่าพ่อคือพ่อของทุกคน ผู้ที่ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคนและยังให้การศึกษาแก่ลูกทุกคนอีกด้วย ท่านพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกจะศึกษาการศึกษานี้และไปและนั่งบนบัลลังก์ของลูก ส่วนพวกที่เหลือจะถูกพาไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น เมื่อลูกอธิบายภาพวงจร ลูกชี้ให้เห็นว่าไม่มีศาสนาต่างๆเหล่านั้นในยุคทอง ในเวลานี้ดวงวิญญาณเหล่านั้นอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าท้องฟ้าที่ว่างเปล่า อากาศเรียกว่าอากาศ ท้องฟ้าก็เรียกว่าท้องฟ้า ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์เชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในอากาศเช่นเดียวกับที่พระเจ้าอยู่ในท้องฟ้าเช่นกัน เวลานั้นพ่อมานั่งที่นี้ในตอนนี้และอธิบายทุกสิ่ง ลูกได้รับชาติเกิดนี้จากพ่อ แล้วใครสอนลูก? พ่อแน่นอนที่เป็นครูทางจิตและสอนลูก อังชะ; ถ้าลูกศึกษาอย่างดีและจบการศึกษา พ่อจะพาลูกกลับไปกับท่านและลูกจะกลับไปเล่น

บทบาทของลูก ลูกจะลงมาในยุคทองก่อนอย่างแน่นอน ตอนนี้ลูกได้มาถึงจุดสิ้นสุดของชาติเกิดทั้งหมดของลูกอีกครั้งหนึ่ง แล้วลูกก็จะลงมาก่อน เวลานี้พ่อพูดว่า: แข่งขันกัน! จดจำพ่อเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วย มิฉะนั้นใครจะสอนผู้คนมากมาย? ลูกจะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อแน่นอนใช่ไหม? มีชื่อว่า“ผู้ช่วยของพระเจ้า” ในภาษาอังกฤษเรียกว่า“กองทัพลูก” ให้การหลุดพ้นหรือหน่วยกู้ภัย” พวกเขาต้องการการหลุดพ้นอะไร? ทุกคนพูดว่า: เราต้องการการหลุดพ้นแห่งความสงบ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่พวกเขาให้การหลุดพ้นแห่งความสงบ จงบอกผู้ที่ร้องขอการหลุดพ้นของความสงบว่าพ่อถามว่า: ลูกต้องการความสงบที่เท่านี้ใช่ไหม? อย่างไรก็ตามไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบ เพียงในดินแดนแห่งความสงบซึ่งเรียกว่าบ้านดั้งเดิมเท่านั้นที่จะมีความสงบได้ เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกายเขาก็จะอยู่ในความสงบ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกนี้ ในบรรดาลูกเช่นกัน ลูกบางคนต้องอธิบายด้วยไหวพริบดี ถ้าบาบาขายยืนอยู่กลางงานนิทรรศการและรับฟังทุกคน ข้อผิดพลาดมากมายก็จะถูกชื้อออกมาเพราะผู้ที่อธิบายนั้นตามลำดับกันไป ถ้าทุกคนเท่ากัน แล้วทำไมครูถึงจะต้องเขียนเชิญผู้หนึ่งผู้นี้ให้มาและให้คำบรรยาย? อ๊ะ! แต่ลูกก็เป็นบรรพบุรุษด้วยเช่นกัน “บาบาผู้หนึ่งผู้หนึ่งฉลาดกว่านั้น” เป็นเพราะความฉลาดที่มนุษย์ได้รับสถานภาพ พวกเขาจึงตามลำดับกันไป เมื่อผลของการสอบออกมาลูกจะได้รับนิมิตโดยอัตโนมัติ และลูกก็จะตระหนักได้ว่าลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: อย่าได้มีการกระทำใดๆที่เป็นบาป อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับชีวิตที่มีร่างกาย ร่างกายนี้ทำด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าลูกต้องบูชาวัตถุธาตุทั้งห้าหรือจดจำสิ่งเหล่านั้น ลูกอาจมองเห็นผ่านดวงตาเหล่านั้นแต่ลูกต้องจดจำพ่อ เวลานี้ดวงวิญญาณได้รับความรู้ที่เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้านแล้วเราจะไปสวรรค์ ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจแต่ไม่สามารถมองเห็นได้ ใช่ ด้วยนิมิตที่สูงส่งของลูกลูกสามารถเห็นบ้านของลูกและสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ “มานมานะบาฟ” และ “มาดิยาจิบาฟ” หมายถึงจดจำพ่อและดินแดนแห่งวิเศษ นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังจะไปสวรรค์ คนอื่นจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่ใช่ทุกคนสามารถไปยังยุคทองได้ ศาสนาของลูกคือศาสนาเทพ แล้วก็ศาสนาของมนุษย์ ไม่มีมนุษย์ในโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือโลกของมนุษย์ มันเป็นมนุษย์ผู้ที่กลายเป็นตาโมประธานและแล้วก็จะสโตประธาน ก่อนหน้านี้ลูกเป็นของวรรณะศูทร และเวลานี้ลูกอยู่ในสกุลบราห์มิน ระบบวรรณะนี้เป็นของผู้คนของบาร์ตเท่านั้น วงศ์สกุลบราห์มินและสุริยะวงศ์จะไม่ถูกกล่าวถึงสำหรับศาสนาอื่นใด ในเวลานี้ทุกคนเป็นของวรรณะศูทร พวกเขามาถึงสภาพของความเสื่อมสลายอย่างแท้จริง เมื่อลูกแก่ขึ้น ต้นไม้ทั้งหมดก็เสื่อมโทรมและตาโมประธาน แล้วต้นไม้ทั้งหมดจะกลับมาสโตประธานได้อย่างไร? ในต้นไม้ใหม่และสโตประธานมีเพียงผู้ที่อยู่ในศาสนาเทพเท่านั้น และแล้วจากการเป็นสุริยะวงศ์ ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทราราศี ลูกเกิดใหม่ จากนั้นลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลพ่อค้า และจากนั้นก็อยู่ในสกุลของศูทร นี่เป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด ผู้เดียวที่สอนเราคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคน พ่อพูดว่า: ฉะนั้นให้ความรู้ลูก ลูกกลายเป็นเทพ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่อีกต่อไป ความรู้ให้กับผู้ที่ไม่รู้ มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในความมืดของความไม่รู้ ลูกอยู่ในแสงสว่าง ลูกรู้เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของผู้นี้ ลูกมีความรู้ มนุษย์ถามว่า: ทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้? เราไม่สามารถได้รับการหลุดพ้น(โมกษ)ตลอดไปได้หรือไม่? อ๊ะ, แต่นี่เป็นละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ละครที่คงอยู่ตลอดไป เป็นนิรันดร์ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง จำเป็นต้องมีความกังวลอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้? ดวงวิญญาณนั้นจากไปเพื่อเล่นบทบาทต่อไปของเขา การร้องไห้จะมีประโยชน์ถ้าทำให้เขากลับมา แต่เขาก็ไม่กลับมา แล้วจะมีประโยชน์อะไรที่จะร้องไห้? เวลานี้ลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น ทำไมเราถึงติดยึดอยู่กับสุสานหรือป่าช้า? มีความทุกข์ และไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ในสิ่งนั้น วันนี้เขาเป็นเด็ก พรุ่งนี้เด็กก็จะกลายเป็นเช่นนั้นที่เขาจะไม่ใช้เวลาเลยในการเคาะหมวกพ่อของเขาออก(ดูหมิ่นเขา) พวกเขาต่อสู้แม้กระทั่งกับพ่อของเขา สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโลกของเด็กกำพร้า พวกเขาไม่มีทั้งเจ้าหรือนายที่จะให้การศึกษาแก่เขา เมื่อพ่อเห็นว่าพวกเขาในสภาพเช่นนั้น พ่อจึงมาและทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เป็นของเจ้าและนาย มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ทุกคนเป็นของเจ้าและนาย ผู้ปกครองมาและทำให้การต่อสู้ทั้งหมดจบลง ในยุคทองไม่มีการต่อสู้กัน ท่านทำให้การต่อสู้กันในทั้งโลกจบลงและแล้วก็มีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ที่ส่วนใหญ่เป็นแม่ ผู้คนคิดว่าพวกเขาเป็นผู้รับใช้ด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาผูกมัดด้วยการแต่งงานที่ข้อมือของเธอ พวกเขาก็บอกเธอว่า: สามิของเธอก็คือพระเจ้า กูรู และทุกสิ่งทุกอย่าง นายมาก่อนแล้วจึงเป็นนาง เวลานี้พ่อมาและทำให้ผู้ที่เป็นแม่ทั้งหลายอยู่ข้างหน้า ไม่มีใครสามารถมีชัยชนะเหนือลูกได้ พ่อกำลังสอนลูกเกี่ยวกับกฎหมายทั้งหมด มีเรื่องราวของราชาโมห์จิท(ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น) เรื่องราวเหล่านั้นล้วนลูกแต่งขึ้นมา ในยุคทองไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร; ลูกจากร่างของลูกในเวลาที่เหมาะสมและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกมีนิมิต: ตอนนี้ร่างกายนี้แก่แล้วและจะต้องมีการใช้ร่างใหม่ ฉะนั้นต้องไปและกลายเป็นทารกน้อย พวกเขาจากร่างด้วยความสุข อย่างไรก็ตามที่นี้ไม่ว่าพวกเขาจะอายุเท่าไร พวกเขาจะเจ็บป่วยเพียงใด แม้ว่าเขาจะเข้าใจว่าเขาจะเป็นการดีถ้าร่างกายจะถูกทิ้งไป ทั้งที่เป็นเช่นนั้น แม้ในช่วงเวลาแห่งการตาย เขาก็ร้องไห้อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกจะไปยังสถานที่ที่ไม่มีแม่แต่ร่องรอยของการร้องไห้ ไม่มีอะไรนอกจากความสุขที่นั่น ลูกควรมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น อ๊ะ เรากำลังกลายเป็นนายของโลก บาร์ตเคยเป็น

นายของทั้งโลก ตอนนั้นมันเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา; และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พระเจ้าเองไม่ได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ถ้าท่านกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาแล้วใครจะเป็นผู้ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเล่า? บทบาทของพ่อในละครนั้นแยกออกมาโดยสิ้นเชิง มีเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น มีเพียงการสรรเสริญแก่ผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่คงอยู่ มีมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่เมื่อใดที่ท่านมาและให้ความรู้เพื่อที่จะมีการหลุดพ้น? ท่านจะต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน ก่อนอื่นจงปลุกฝังสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกว่าใครคือผู้ที่สอนเรา! ตรัสรู้, วงจรของโลกละดับนี้คือภาพหลัก เมื่อเห็นต้นไม้ พวกเขาคจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาเป็นของศาสนาใดและไม่สามารถเข้ามาในยุคทองได้ วงจรนี้มีขนาดใหญ่มาก การเขียนก็ควรจะเสร็จสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ชีพบาบา กำลังก่อตั้งศาสนาเทพซึ่งเป็นโลกใหม่โดยผ่านบราห์มา โลกเก่าถูกทำลายโดยผ่านสังการ์ แล้วท่านหล่อเลี้ยงโลกใหม่โดยผ่านวิษณุ ให้สิ่งนี้ได้รับการพิสูจน์ บราห์มากลายเป็นวิษณุ; วิษณุกลายเป็นบราห์มา มีการเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองบุคคลนี้ บราห์มาและสรีสวตีก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สภาพที่ขึ้นไปเกิดขึ้นในชาติเกิดเดิวนั้น และสภาพที่ลงมาใช้เวลา 84 ชาติเกิด เวลานี้พ่อพูดว่า: คัมภีร์ต่างๆและอื่นๆนั้นลูกต้องหรือพ่อลูกต้อง? พ่อเป็นผู้เดียวที่บอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริง ตอนนี้ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาโดยพ่อที่แท้จริง ประการแรกมีหนึ่งประเด็นหลักซึ่งมนุษย์จะไม่ถูกเรียกว่า พ่อ, ครูและกูรู ลูกเคยเรียกพ่อทางร่างของลูกว่าเป็นครูหรือกูรูหรือไม่? ที่นี้ลูกเกิดกับชีพบาบา แล้วชีพบาบาก็สอนลูกและจากนั้นท่านก็พาลูกกลับไปกับท่าน ไม่มีมนุษย์คนไหนที่เป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถเรียกว่าพ่อครูและกูรูได้ ผู้เดียวนั้นคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด พ่อทางร่างไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ท้ายที่สุดแล้วท่านคือผู้ที่ทุกคนจดจำ ท่านเป็นพ่ออย่างแน่นอน ทุกคนจดจำท่านในความทุกข์ ไม่มีใครจดจำท่านในความสุข ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่มองเห็นร่างกายที่ทำจากวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้ จงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่ออย่างต่อเนื่อง อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับผู้ที่มิร่างกายใดๆ อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ

2. ในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เหตุนี้เองลูกจึงไม่ควรวิตกกังวลเกี่ยวกับการออกจากร่างของลูก ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงโดยปราศจากความฉลาดจากภายนอกและเป็นที่ชื่นชอบของพ่อ บัพดาดาไม่ชอบความฉลาดภายนอกในทางโลก ได้มีการกล่าวว่าพระเจ้าเป็นของผู้ที่ไร้เดียงสา พระเจ้าแห่งความฉลาดรู้แจ้ง (Chatur Sujan) รักลูกที่ไร้เดียงสาเท่านั้น ในพจนานุกรมของพระเจ้าคือลูกที่ไร้เดียงสาที่เป็นวีไอพีที่พิเศษ ผู้ที่สายตาของเขาไม่มองโลกนี้คือผู้ที่ต่อรองกับพ่อและกลายเป็นดวงดาวแห่งดวงตาของพระเจ้า เป็นลูกที่ไร้เดียงสาที่พูดจากหัวใจของพวกเขาว่า "บาบาของฉัน!" ด้วยคำพูดเดิวนั้นในหนึ่งวินาทีลูกจะกลายเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงที่ต่อรองกับสมบัติที่มีค่ามากมายนับไม่ถ้วน

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับความรักของทุกคน จงพูดด้วยความอ่อนหวานเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานทำตามหนทางที่ไม่มีการแบ่งแยกที่ลูกกำลังได้รับมาจากพ่อและทำงานที่สูงส่งของการเปลี่ยนแปลงมนุษย์ยุคเหล็กเป็นเทพยุคทอง
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุหลักที่ทำให้มนุษย์ไม่มีความสุข?
- คำตอบ:** ราวันได้สาปแช่งทุกคน เหตุนี้เองทุกคนจึงกลับมาไม่มีความสุข พ่อได้ให้มรดกของลูกแก่ลูก ราวันสาปแช่งลูก โลกไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนี้ เป็นเพราะพ่อได้ให้มรดกของพวกเขาแก่ชาวบาร์ตที่พวกเขากลายเป็นนายของสวรรค์ที่มีความสุขมาก พวกเขากลับมาไม่มีความสุขแล้วเพราะการกราบไหว้บูชา ด้วยการลูกสาปพวกเขาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา

โอมซานติ ลูกๆ มาที่นี่ที่มฐุบันมาหาปัปดาด เมื่อลูกเข้ามาในฮอลล์(ห้องโถง)ลูกจะเห็นเพียงแต่พี่น้องหญิงชายกำลังนั่งอยู่ และเมื่อลูกเห็นปัปดาดมาถึงลูกก็จดจำพ่อ ลูกคือลูกๆของประชาบิดาบรรพมา ลูกคือบราห์มิน, บราห์มา, กุมารและกุมารี นักบวชพราหมณ์เหล่านั้นไม่ได้รู้จักพ่อบรรพมาเลย ลูกๆรู้ว่าเมื่อพ่อมา บรรพมา วิษณุ และชังการ์นั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน มีคำกล่าวไว้ว่า: ตรีมูรติพระเจ้าชิวาพูด เวลานั้นท่านจะไม่พูดผ่านทั้งสามใช้ไหม? ทำให้สติปัญญาของลูกซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดี ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ดังนั้นผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการอะไรจากพระเจ้า? การหลุดพ้นในชีวิต เวลานั้นพวกเขาอยู่ในชีวิตที่มีบ่วงพันธะ ทุกคนจดจำพ่อ: ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากบ่วงพันธะนี้ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาแล้ว พ่อมาจริงแล้วจริงแล้ว พวกเขาเรียกหาด้วยเช่นกันว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” แต่ไม่มีใครรู้แม้กระทั่งความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเข้าใจว่าสิ่งนั้นใช้กับพ่อที่ไม่มีตัวตน พวกเขาร้องเพลงแต่พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลย ลูกๆ ได้รับมรดกของลูกจากท่านในเวลานี้และลูกจะได้รับมรดกนั้นอีกครั้งหนึ่งหลังจากหนึ่งวงจร ลูกๆรู้ว่าบาบาและให้มรดกของลูกแก่ลูกซึ่งคงอยู่เป็นระยะเวลาครั้งวงจรและแล้วราวันก็สาปแช่งลูก โลกนั้นไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเราทั้งหมดนั้นลูกสาป เขาถูกสาปโดยราวัน เหตุนี้เองทุกคนจึงไม่มีความสุข ผู้คนของบาร์ตเคยมีความสุข เมื่อวานนี้มันเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต ผู้คนก็มีความสุขของตน เบื้องหน้ารูปบูชาของเทพและกราบไหว้บูชาพวกเขา แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาว่ายุคทองคงอยู่เมื่อไร เวลานั้นดูซิว่าหากยุคทองมีหลายแสนปีแล้วยุคเงินและยุคทองแดงและยุคเหล็กก็จะมิชั่วงระยะเวลาเดียวกัน และแล้วตามการคำนวณนั้นก็จะมียุคมากมาย! จะมีมนุษย์มากมายแค่ไหนเพียงแค่นี้ยุคทอง! สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ใด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: ดูซิว่าแม้กระทั่งได้มีการจดจำว่ามีเหล่าเทพ 330 ล้านคน จะไม่ได้มีมากมายเท่าที่นั้นในหลายแสนปี ดังนั้นสิ่งนี้ก็ต้องมีการอธิบายแก่มนุษย์ด้วย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาบา กำลังทำให้สติปัญญาของเรานั้นสะอาด ราวันทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำ นี่คือการปัจจัยหลัก ในยุคทองลูกนั้นบริสุทธิ์ ที่นี้ลูกไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ว่าตั้งแต่เมื่อใดจนถึงเมื่อไหร่ที่เคยเป็นอาณาจักรของราม หรือระยะเวลาของอาณาจักรของราวันนั้นเป็นเช่นไร? พวกเขาคิดว่าทั้งอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันคงอยู่ที่นี้ มีความคิดเห็นต่างกันไป มีความคิดเห็นมากมายเท่ากับมีมนุษย์ ที่นี้เวลานี้ลูกๆได้รับคำแนะนำและหนทางที่ไม่แบ่งแยกที่เป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งพ่อเท่านั้นที่ให้ เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพด้วยบรรพมา ได้มีการร้องเพลงยกย่องเหล่าเทพไว้ว่า: ท่านนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม, 16 องค์เต็ม พวกเขาที่เป็นมนุษย์เช่นกัน แล้วเหตุใดถึงไม่มีการร้องเพลงสรรเสริญมนุษย์? จะมีความแตกต่างใช้ไหม? เวลานั้นลูกๆผู้ที่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกกำลังเรียนรู้งานของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกเปลี่ยนมนุษย์ยุคเหล็กให้กลายเป็นเทพยุคทอง นั่นคือลูกทำให้พวกเขากลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบ แห่งบราห์มันด์ และโลก นี้ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องทำการที่น้อยอย่างแน่นอน นั่นคือบ้านที่เงียบสงบที่แสนหวาน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพวกเราดวงวิญญาณเป็นนายของบ้านที่แสนหวาน, บราห์มันด์ ลูกอาศัยอยู่ที่นั่นเหนือความทุกข์และความสุข จากนั้นในยุคทองลูกจะกลายเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกๆ กำลังกลับมาไม่คำ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ลูกต้องแม่นยำก็อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกๆคือผู้มีพลังโยคะ พวกเขาเป็นผู้มีพลังทางวัตถุ ลูกอยู่ในสนามรบด้วยเช่นกันแต่ลูกไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง พวกเขาไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง ดาบของตณหาราคะเรียกว่าความก้าวร้าวรุนแรง ชันยาสซิกี้เข้าใจเช่นกันว่ามีความก้าวร้าวรุนแรง เหตุนี้เองพวกเขาก็กลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากลูกที่มีความรักต่อพ่อ มีความรักระหว่างคู่รักและผู้เป็นที่รัก คู่รักและผู้เป็นที่รักนั้นก็เป็นรักกันในความรักของพวกเขาในชาติเกิดเดียว ลูกทั้งหมดคือคู่รักของพ่อผู้เป็นที่รัก ลูกนั้นก็เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เป็นที่รักเดียวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นพ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจดจำพ่อ

อย่างถูกต้องแม่นยำแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นอย่างสมบูรณ์จากการจดจำพอ ในยุคทองไม่มีความจำเป็นที่จะมีการจดจำระลึกถึงอะไรเลย ทุกคนจดจำพอเมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ นี่คือนรก จะไม่เรียกว่าสวรรค์ บุคคลสำคัญผู้ที่ยังคงนั้นก็คิดว่าเป็นสวรรค์สำหรับพวกเขาที่นี่ พวกเขามีเครื่องบิน ฯลฯ และสิ่งอำนวยความสะดวกสบายทางวัตถุทั้งหมด พวกเขามีชีวิตอยู่ด้วยศรัทธาที่มั่งคั่งมาก ผู้คนนั้นก็ร้องเพลงด้วยกันกันว่า: “ท่านคือแม่และพ่อ” แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอะไรหรือไม่? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ เป็นดวงวิญญาณที่พูด ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าพวกเราได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ชื่อนั้นคือสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข ทุกคนพบว่าสวรรค์นั้นมีความหวานชื่นมาก เวลานี้ลูกรู้ว่าในสวรรค์มีปราสาทราชวังที่มีเพชรพลอยมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีทรัพย์สมบัติมากมายนับไม่ถ้วนที่พวกเขาได้สร้างวัดโสมนัสขึ้น ทุกภาพมีค่านับแสน ทั้งหมดนั้นหายไปไหน? ลูกหลุดปล้นและนำไปมากมาย มีความมั่งคั่งมากมาย เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้งด้วยพอ ปราสาทราชวังของเราจะเป็นทองคำ แม้แต่ประตูก็จะประดับประดาด้วยหินที่มีค่าหรือเพชรพลอย วัดของชาวเจนนั่นลูกสร้างขึ้นในลักษณะเช่นนั้นด้วย ไม่มีเพชรและอื่นๆที่เคยมีมาก่อนหน้านี้อีกต่อไป เวลานี้ลูกรู้ว่าพวกเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ ชีพบาบาในบาร์ตเท่านั้น เพียงบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพระเจ้าชีวา ชาวคริสเตียนก็พูดด้วยกันกันว่าสามพันปีก่อนคริสตবারตคือสวรรค์ ใครปกครองอาณาจักร? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ แต่พวกเขาเข้าใจว่าบาร์ตนั้นเก่าแก่โบราณมาก ดังนั้นบาร์ตคือสวรรค์ พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ นั่นคือพ่อผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ แนนอน พ่อจะต้องมาและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ทุกๆ 5000 ปี ต่อมาหลังจากครั้งวงจรอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้น แสดงให้เห็นสิ่งนั้นอย่างชัดเจนในรูปภาพเพื่อที่ว่าสิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับหลายแสนปีจะออกไปจากสติปัญญาของพวกเรา ลักษณะและนารายณ์ไม่ได้อยู่ตามลำพัง พวกเขามีราชวงศ์ ลูกๆ ของพวกเขาจะกลายเป็นราชา มีผู้คนมากมายที่กลายเป็นราชา ลูกประจำทั้งหมดถูกสร้างขึ้น เป็นลูกประจำที่ได้รับการจดจำ เพียงลูกประจำของผู้ที่เป็นผู้ช่วยของพ่อและทำงานรับใช้ของพ่อเท่านั้นที่จะถูกสร้างขึ้นมา นี่คืออนุสรณ์ของผู้ที่มาตลอดทั้งวงจร ผู้ที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกก็นั่งลงและสักการะบูชาลูกประจำของตัวเอง ก่อนอื่นพวกเขาก็ถือลูกประจำในมือของเขาแล้วก็ก้มศีรษะของเขาลงให้กับลูกประจำนั้น จากนั้นเขาก็เริ่มหมุนลูกประจำ ลูกเดินทางไปรอบวงจรแล้วก็ได้มรดกของลูกจากชีพบาบา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงนัยสำคัญนี้ มนุษย์หมุนลูกประจำในนามของใครคนหนึ่ง พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดของลูกประจำ ไม่มีใครอื่นมีความรู้เช่นนี้ ชาวคริสเตียนสามารถเข้าใจอย่างแท้จริงหรือไม่ว่าได้หมุนลูกประจำของใคร? ลูกประจำนี้เป็นของผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและทำงานรับใช้ ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่เคยบริสุทธิ์ก็กลับมากลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่อพวกเขาลงมา เวลานี้พวกเขาทั้งหมดจะกลับไปตามลำดับกันไป พวกเขามาตามลำดับกันไป และพวกเขาก็กลับไปตามลำดับกันไป มีสิ่งต่างๆมากมายที่จะต้องเข้าใจ นี่คือต้นไม้ มีกิ่งก้านมากมายและลัทธิมากมาย เวลานี้ต้นไม้ทั้งหมดนี้จะถูกทำลายแล้วจากนั้นจะวางรากฐานของลูก ลูกเป็นรากฐานของต้นไม้ทั้งสุริยะวงศ์และจันทร์ดาววงศ์อยู่ในนี้ ศาสนาของผู้ที่ปกครองในยุคทองและยุคเงินไม่มีอยู่อีกต่อไป มีเพียงสัญลักษณ์หรือภาพลักษณ์เท่านั้น ลูกควรรู้ชีวิตประวัติของผู้ที่ลูกมีสัญลักษณ์ของพวกเรา พวกเขาเพียงแค่พูดว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้มีอายุหลายแสนปี แต่ในความเป็นจริงสิ่งที่เก่าแก่ที่สุดคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีสิ่งใดเก่าไปกว่านั้น มิฉะนั้นทุกสิ่งสามารถมีอายุเพียงแค่ 2500 ปีเท่านั้น พวกเขาขุดลงไปข้างล่างและขุดค้นหาวัตถุโบราณนั้นออกมา สัญลักษณ์เก่าที่ได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาถูกนำออกไปจากวัดซึ่งพังทลายในระหว่างแผ่นดินไหวและถูกสร้างขึ้นใหม่ เวลานี้เหมือนเพชรและทองคำ ฯลฯ ที่หมดสิ้นไปแล้วนั้นจะกลับมาเต็มเปี่ยมที่นั่น ทุกสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ พ่อได้อธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแล้วว่ามนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทอง แล้วจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างไร ดวงวิญญาณทั้งหมดยังคงลงมาอย่างต่อเนื่องจากอาณาเขตสูงสุด เมื่อพวกเขาลงมาเรื่อยๆต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นเมื่อต้นไม้ได้มาถึงสภาพที่เสื่อมโทรมโดยสิ้นเชิง ก็จะมีคำกล่าวว่า “รามได้จากไปและราวันซึ่งมีครอบครัวที่ใหญ่มากก็จากไป” มีศาสนามากมาย ครอบครัวของเรานั้นเล็กมาก นี่เป็นเพียงครอบครัวของบราห์มินเท่านั้น มีศาสนามากมาย พวกเขานั้นได้ตีพิมพ์สามโนประชากร ทั้งหมดนั้นคือชุมนุมของราวัน พวกเขาทั้งหมดก็จะไป มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ชุมชนของราวันจะไม่เข้าไปในสวรรค์ พวกเขาทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามลูกผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนจะลงมาตามลำดับสู่สวรรค์ เวลานี้ลูกๆเข้าใจแล้วว่านั่นคือต้นไม้ที่ไม่มีตัวตนอย่างไร และนี่คือต้นไม้โลกมนุษย์อย่างไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก หากลูกไม่ให้ความใส่ใจต่อการศึกษเล่าเรียนลูกก็จะสอบตกในการสอบของลูก หากลูกเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนและสอน ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุข หากลูกตกลงไปในกิเลสทั้งหมดนี้จะถูกลืม เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณเป็นทองคำที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พวกเขาสามารถซึมซับได้เป็นอย่างดี ภาชนะทองคำมีความบริสุทธิ์และเป็นทอง หากใครบางคนไม่บริสุทธิ์เขาก็ไม่สามารถให้ความรู้ได้ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้า (ของ

بابا) ลูกรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ที่بابากำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณกำลังรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านี้ ผู้เดียวที่กำลังสอนคือพ่อ ที่อื่นใดในทั้งโลกที่จะมีโรงเรียนเช่นนั้นหรือไม่? ท่านคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อครูและสัจธรรม พ่อจะพาทุกคนกลับไป ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ มีความแตกต่างเช่นนั้นเมื่อลูกฟังมุรลีโดยตรง เครื่องเล่นเทปนี้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาและวันหนึ่งทุกคนจะมีคนละหนึ่งเครื่อง พ่อมีสิ่งต่างๆเช่นนั้นที่ลูกทำขึ้นมาเพื่อความสุขของลูกๆ นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้นี้เป็นจักรพรรดิ ในตอนแรกเขาเป็นผู้ที่สวยงาม เวลานี้เขากลับมาน่าเกลียด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า “ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม!” ลูกรู้ว่าเราเคยสวยงามและเวลานี้เรากลับมาน่าเกลียดแล้วเราจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง เหตุใดจึงมีเพียงผู้เดียวที่กลายเป็นเช่นนั้น? จะเกิดเพียงคนเดียวเท่านั้นหรือ? อย่างไรก็ตามมายาก็เรียกว่างู ด้วยการช้อนแหวะในกิเลสทุกคนจึงกลับมาน่าเกลียด สิ่งเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ในชาติเกิดสุดท้ายนี้จงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อเห็นแก่พ่อ بابาก็ขอสิ่งนี้จากลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัวและจดจำพ่อ และแม้กระทั่งในชาติเกิดนี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปของลูกในชาติเกิดในอดีตที่ผ่านมาจะได้รับการปลดปล่อยด้วยเช่นกัน นี่คือไฟของโยคะที่จะทำให้บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดถูกเผาไหม้ เมื่อลูกลงมาจากสภาพสโตะประธาน ผ่านสภาพสโตะราโจและตาโม องค์จะลดลงเรื่อยๆเนื่องจากอัลลอยด์ยังคงปะปนเข้าไปอยู่เรื่อยๆ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่ว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำ น้ำก็เป็นวัตถุธาตุเช่นกัน มีการกล่าวว่าเป็นวัตถุธาตุทั้งห้า แม่น้ำเหล่านั้นจะเป็นผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? แม่น้ำออกมาจากมหาสมุทร ดังนั้นก่อนอื่นใดมหาสมุทรนั้นจะต้องเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ใช่ไหม?

अञ्जः

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเข้าไปสู่ลูกประคำของชัชชนะ จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและทำงานรับใช้ มีความรักที่แท้จริงต่อผู้เป็นที่รักเดียว จดจำผู้เดียวเท่านั้น

2. เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องแม่นยำของลูกไว้เบื้องหน้าลูกและทำความเพียรพยายาม กลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทางและเฝ้าแต่ทำกรรมที่สูงส่งของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพต่อไป

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นผู้สละละทิ้งที่สูงส่งเช่นพ่อบราห์มาและจบสิ้นจิตสำนึกใดๆ ของ“ฉัน” การสละละทิ้งความสัมพันธ์และการสละละทิ้งความสวดสบายทางวัตถุไม่ใช่เรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตามการมีความรู้สึกในการทำให้ผู้อื่นอยู่ข้างหน้าของลูกในทุกงานและในทุกความคิดของลูกนั้นก็คือการจบสิ้นจิตสำนึกของ“ฉัน” การพูดว่า “ท่านก่อน” คือการสละละทิ้งที่สูงส่ง สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่าการจบสิ้นจิตสำนึกของตนเอง พ่อบราห์มาทำให้ลูกอยู่เบื้องหน้าท่านเสมอ ท่านมักจะสละละทิ้งที่ว่า “ฉันควรอยู่ข้างหน้า”เสมอ เนื่องจากการสละละทิ้งนี้ท่านจึงได้รับผลของการเป็นผู้นำนั่นคือกลายเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นทำตามพ่อ

คติพจน์: การค้นหาความผิดพลาดกับใครบางคนในทันทีก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เขาหรือเธอเสียใจด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกมีเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกต้องทำธุรกิจด้วยเพชรพลอยเหล่านี้ ลูกศึกษาความรู้ ไม่ใช่ความเลื่อมใสศรัทธาที่นี่
- คำถาม:** ประเด็นที่มหัศจรรย์ใดที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครที่มนุษย์เชื่อว่าเป็นการกระทำที่สูงส่งของพระเจ้าและสรรเสริญท่านสำหรับสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** เมื่อพวกเรามีนิมิตของผู้ที่เขาศรัทธา พวกเขารู้ว่าพระเจ้าได้ให้นิมิตนั้นแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร ในด้านหนึ่งพวกเขาสรรเสริญพระเจ้า และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง และนั่นจึงเป็นการประณามท่าน

โอมชานติ พระเจ้าพูด สิ่งนี้ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ทั้งมนุษย์และเทพไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ พวกเขาสวดภาวนา: ขอคารวะต่อเทพบราห์มา, ขอคารวะต่อเทพวิษณุ, และขอคารวะต่อเทพชังการ์ แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้ว่าชีวาไม่มีร่างกายของท่านเอง ชีวาบาบาและชาลิแกรมอยู่ในโลกไม่มีตัวตน ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อกำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงไม่มีหุมนุ่มอื่นใดที่มีความเป็นมิตร (ซัง) แห่งสัจจะ (สัด) พ่อพูดว่า: พวกเขาคือความเป็นเพื่อนของมายา ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเรา แม้ว่าพวกเขาจะฟังก็เถอะ พวกเขาก็คิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด ในแต่ละวันการศึกษาที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะพวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งศาสนาของตนเอง ทุกคนรักกฤษณะ; เป็นกฤษณะที่พวกเขาแวงไกวโนเบล เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นลูกแวงไกวโนเบล ทารกสามารถถูกแวงไกวได้ แต่ไม่สามารถถูกแวงไกวพ่อได้ ลูกจะแวงไกวชีวาบาบาหรือ? ท่านไม่ได้เป็นเด็ก ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านคือจุด เหตุใดลูกจึงจะแวงไกวท่าน?! ผู้คนมากมายได้นิมิตของกฤษณะ ทั้งโลกปรากฏอยู่ในปากของกฤษณะ เพราะเขากลายเป็นนายของโลก เนยคือสัญลักษณ์ของโลก ผู้ที่ต่อสู้กันเองก็ต่อสู้กันเพื่อเนยในรูปของโลกดด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ ก่อนเนยปรากฏให้เห็นในปากของกฤษณะ พวกเขามีนิมิตที่หลากหลาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของนิมิตเหล่านั้น ที่นี้ความหมายของนิมิตได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว มนุษย์คิดว่าพระเจ้าให้นิมิตแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ไม่ว่าพวกเขาจะจดจำใคร ตัวอย่างเช่น หากพวกเขากราบไหว้บูชากฤษณะอย่างแรงกล้า - และแล้วความปรารถนาของพวกเขาก็ได้รับการตอบสนองเพียงชั่วคราว สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ไม่อาจกล่าวได้ว่าพระเจ้าให้นิมิต ไม่ว่าใครจะกราบไหว้บูชาผู้ใดด้วยศรัทธาอันแรงกล้าก็ตาม เขาก็จะได้นิมิตของสิ่งนั้น ที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร การสรรเสริญของพระเจ้าคือท่านให้นิมิต ในด้านหนึ่งมีการสรรเสริญเป็นอย่างดีและอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยศรัทธาที่มลายเช่นนั้น! พวกเขาคิดว่า: เท่านั้นเอง! ฉันมีนิมิตของกฤษณะ; ฉันจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามดินแดนของกฤษณะมาจากไหน? เวลานั้นพ่ออธิบายความลับเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูกๆ เวลานั้นดินแดนของกฤษณะกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา นี่คือนิมิตของคัมภีร์ (ปีศาจ-ลุงของกฤษณะ) คัมภีร์, อคาสุรย์, บาคาสุรย์, กุมภกรรณและราวันทั้งหมดนั้นคือชื่อของปีศาจ พวกเราได้เขียนสิ่งต่างๆ เช่นนั้นในคัมภีร์! สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีกูรูสองประเภท กูรูประเภทหนึ่งเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเขาสอนเพียงความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น อย่างไรก็ตามพ่อนี้คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเรียกว่าสัจกูรู ท่านไม่เคยสอนความเลื่อมใสศรัทธา ท่านสอนความรู้เท่านั้น มนุษย์มีความสุขอย่างมากในการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเล่นแถมบูรีน ลูกสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาสร้างวัดมากมายให้แก่เทพในเบนาเรสอย่างไร พวกเขาทั้งหมดคือแผงชายสินค้า สิ่งนี้เป็นธุรกิจของความเลื่อมใสศรัทธา ธุรกิจของลูกๆ คือเพชรพลอยแห่งความรู้ นี่เรียกว่าธุรกิจด้วยเช่นกัน พ่อเป็นพ่อค้าเพชรด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเพชรพลอยเหล่านี้คืออะไร เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลาอื่น ผู้อื่นจะไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย บุคคลสำคัญทั้งหมดจะมาและเข้าใจในเวลาสุดท้าย พวกเขาเองก็กลับใจใหม่เช่นกัน ผู้คนถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชาจนาค จานาคก็กลายเป็นอนุจนาค (เขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที) หากชื่อของใครบางคนคือกฤษณะ ลูกจะพูดว่า: ท่านจะกลายเป็นอนุ(คนแรก), กฤษณะที่สูงส่ง ดูซิว่ากฤษณะที่สมบูรณ์พร้อม, เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมนั้นอยู่ที่ใด แล้วดูซิว่าผู้นี้ (บราห์มา) อยู่ที่ใด! ใครบางคนที่มีชื่อลักษณะเธอไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นบูชาของลักษมีและนารายณ์และร้องสรรเสริญพวกเขา แต่เธอไม่เข้าใจว่าทำไมถึงมีความแตกต่างระหว่างเธอกับพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน วงจรโลกนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่องนับครั้งไม่ถ้วน มันไม่มีวันหยุด ลูกคือนักแสดงในละครนี้

มนุษย์เข้าใจได้อย่างแน่นอนว่าพวกเขาได้มาเพื่อเล่นบทบาทในละครนี้ แต่พวกเขาไม่รู้ตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกๆรู้ว่าสถานที่อยู่อาศัยของพวกเขาตรงวิญญูณนั้นอยู่ไกลแสนไกลเหนือทุกสิ่ง ที่นั่นแสงสว่างของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่มีอยู่ ลูกๆที่เข้าใจทั้งหมดนี้มักเป็นคนที่ธรรมดาและยากจน นี่เป็นเพราะบาร์ตเคยเป็นดินแดนที่มั่งคั่งที่สุดและเป็นบาร์ตที่กลายเป็นผู้ที่ยากจนที่สุด การละเล่นทั้งหมดเกี่ยวกับบาร์ต ไม่มีดินแดนอื่นใดที่บริสุทธิ์เท่ากับบาร์ต ในโลกที่บริสุทธิ์มีเพียงดินแดนที่บริสุทธิ์ ไม่มีดินแดนอื่นคงอยู่ที่นั่น บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าทั้งโลกนี้เป็นเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ลังกาถือเกาะ พวกเขาพูดว่าราวันอยู่ในลังกา(ศรีลังกา) เวลานั้นลูกๆเข้าใจในสิ่งนั้น ในความเป็นจริงอาณาจักรของราวันอยู่เหนือทั้งเกาะที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทั้งโลกนี้อยู่บนมหาสมุทร มันเป็นเกาะ ราวันปกครองเหนือเกาะนั้น สืบมาเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน พวกเขาสร้างเรื่องราวที่มีขีดจำกัด ทุกประเด็นเหล่านี้คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในละครนี้พวกเขานั่งและสร้างละครเล็กๆ ภาพยนตร์เหล่านั้นได้มีการสร้างขึ้นในเวลานี้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับพ่อที่จะอธิบาย ละครที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ โลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆรู้ว่าพวกเขาตรงวิญญูณคือผู้ที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน เหล่าเทพคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเรียกว่าเป็นเทวดานางฟ้าด้วยเช่นกัน ที่นั่นกรงขัง(ร่างกาย)ของเนื้อและกระดูกไม่ได้คงอยู่ บทบาทของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เวลานั้นลูกๆยังคงไปและกลับมาอยู่เรื่อยๆ (จากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) จากนั้นลูกๆก็จะไม่มีวันไปที่นั่นอีก เมื่อลูกตรงวิญญูณลงมาจากบ้านดั้งเดิม ลูกจะไม่ได้ลงมาผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกมาโดยตรง เวลานั้นลูกกลับไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีบทบาทในเวลานี้ ความลับทั้งหมดเหล่านี้ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อรู้ว่าท่านกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญูณ ไม่มีผู้รู้หรือชั้นยาสซี ฯลฯ ที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่สามารถพูดถึงสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดกับลูกๆ หากไม่มีอวัยวะท่านจะไม่สามารถพูดได้ ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างนี้และสอนลูกๆ สายตาของลูกตรงวิญญูณก็หันไปหาพ่อด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นใหม่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีพบาบา ถึงอย่างไรชื่อของลูกตรงวิญญูณก็คือดวงวิญญูณอยู่แล้ว ชื่อของร่างกายของลูกเปลี่ยนไป มนุษย์พูดว่า: ดวงวิญญูณสูงสุดอยู่เหนือรูปและนาม แต่พวกเขายังคงพูดว่าชื่อของท่านคือชีวาใช่ไหม? พวกเขากราบไหว้บูชาท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาเข้าใจสิ่งหนึ่งแต่ทำอีกสิ่งหนึ่ง เวลานั้นลูกเข้าใจ ชื่อ, รูป, ประเทศและเวลาของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกๆว่าไม่มีสิ่งใดสามารถคงอยู่ได้โดยที่ไม่มีรูปและนาม นี่เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนมากที่จะต้องเข้าใจเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: “การหลุดพ้นในชีวิตภายในหนึ่งวินาที”เป็นที่จดจำกันมา นั่นหมายความว่ามนุษย์ธรรมดาสามารถกลายเป็นนารายณ์ได้ แม้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นลูกของพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ แต่พวกเขาก็ยังคงถือว่าเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆ คือการกลายเป็นเหมือนนารายณ์จากมนุษย์ นี่คือการชโยคะ ลูกๆมากมายก็ได้รับนิมิตของภาพลักษณ์ที่มีแขน(ของวิษณุ) สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพวกเขาจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ลูกๆว่าในสวรรค์เช่นกัน เบื้องหลังบัลลังก์ของลักษมีและนารายณ์พวกเขาเห็นสัญลักษณ์ของวิษณุ นั่นหมายความว่าบัลลังก์ของเขายืนอยู่ในดินแดนของวิษณุ ลักษมีและนารายณ์เป็นนายของดินแดนของวิษณุ นั่นคือดินแดนของกฤษณะ นี่คือนิรันดร์ของคณัส ชื่อเหล่านี้ได้มีการให้ไว้ด้วยเช่นกันตามละคร พ่ออธิบายว่า: รูปของพ่อละเอียดอ่อนมาก ไม่มีใครสามารถรู้ได้ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญูณคือดวงดาว แต่พวกเขาก็สร้างลังกัม มิฉะนั้นพวกเขาจะทำการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? เมื่อพวกเขาได้สร้างไฟบูชาโยธูของรูตรา พวกเขาทำพิธีกรรมที่มีรูปเหมือนนิ้วหัวแม่มือ (สัญลักษณ์ของดวงวิญญูณ) ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่ามันเป็นดวงดาวที่มหัศจรรย์ พวกเขาพยายามทุกวิถีทางที่จะได้เห็นดวงวิญญูณ แต่ไม่มีใครสามารถมองเห็นได้ พวกเขาพูดถึงรามากฤษณะและวิเวกอนันดาด้วยเช่นกัน ผู้ที่กล่าวว่า “ฉันเห็นดวงวิญญูณปรากฏออกมาจากเขา (รามากฤษณะ) และหลอมรวมเข้าไปในตัวฉันเอง” เวลานั้นวิเวกอนันดาได้นิมิตของใคร? รูปของดวงวิญญูณและดวงวิญญูณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวและเป็นสิ่งเดียวกัน จุด(แห่งแสง)ที่มองเห็น พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่มีใครต้องการที่จะมีนิมิตของดวงวิญญูณ พวกเขาต้องการที่จะมีนิมิตของพระเจ้า วิเวกอนันดานั่งด้วยความปรารถนาที่จะมีนิมิตของพระเจ้าผ่านกูรูเขาเพียงแต่พูดว่า: นั่นคือแสง แสงนั้นหลอมรวมเข้าไปในตัวฉัน เขามีความสุขกับแค่สิ่งนั้น เขาคิดว่านั่นเป็นรูปของดวงวิญญูณสูงสุด ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อกูรูจะถูกเก็บไว้เพื่อที่จะได้รับนิมิตของพระเจ้า พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย แต่ใครที่จะอธิบายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้? เวลานั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบาย: ไม่ว่าจะเป็นรูปที่หลายหลายใดก็ตาม ไม่ว่าลูกจะรักษาความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อผู้ใดนั้นมากแค่ไหน ไม่ว่าลูกจะมองเห็นภาพลักษณ์ใด นั่นคือนิมิตที่ลูกได้รับ ยกตัวอย่างเช่น หากใครบางคนกราบไหว้บูชาคณศอย่างมาก เขาก็จะเห็นนิมิตของคณศในรูปที่มีชีวิต มิฉะนั้นศรัทธาของเขาจะได้รับการยืนยันได้อย่างไร? เมื่อพวกเขาเห็นรูปของแสงที่สว่างไสว พวกเขาจะคิดว่าพวกเขากำลังได้รับนิมิตของพระเจ้า เขามีความสุขกับสิ่งนั้น ทั้งหมดนี้คือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, เป็นสภาพของการตกลงมา ชาติเกิดแรกนั้นดีและจากนั้นก็ตกลงมาเรื่อยๆจนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ความรู้นี้เวลานี้กำลังอธิบายให้กับ

คนที่มีความรู้คนเดียวกันกับที่ได้อธิบายให้พวกเขาเมื่อวงจรที่แล้ว เพียงผู้คนของวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมา ศาสนาที่ เหลื่อนั้นแยกไปอย่างสมบูรณ์ พ่ออธิบาย: จงเขียนว่า “พระเจ้าพูด” ในแต่ละภาพและทุกภาพ ลูกจำเป็นที่จะต้องอธิบาย ด้วยปัญญาอย่างยิ่ง พระเจ้าพูด: ยาดาวาส, พันดาวาส และพรดาวาสกำลังทำอะไรอยู่? นี่คือภาพของพวกเขา พูดกับพวกเขา ว่า: บอกเราซิว่าท่านรู้จักพ่อหรือไม่? หากท่านไม่รู้จัก นั่นหมายความว่าท่านไม่ได้มีความรักต่อพ่อ สิ่งนี้หมายความว่า ท่านคือผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรัก หากพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะถูกทำลาย สติปัญญาที่มีความรักนั้นมี ชัยชนะ สิ่งจะนั้นมีชัยชนะ ความหมายนั้นถูกต้องแม่นยำ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไม่สามารถได้รับชัยชนะ เวลา นี้จึงบอกเขาและพิสูจน์ว่ากิตะนั้นพูดโดยพระเจ้าว่า มีเพียงท่านเท่านั้นที่สอนราชาโยคะผ่านบราห์มา ที่นี้(ในอินเดีย) พวกเขาคิดว่าเป็นกิตะของพระเจ้ากฤษณะและถือสัจยปัญญาณกับกิตะนั้น ถามพวกเขาว่า: ท่านควรพิจารณาว่ากฤษณะ หรือพระเจ้าที่มาอยู่ที่นี้? พวกเขาพูดว่า (พยานที่กำลังถือสัจยปัญญาณ): ฉันคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งและฉันจะพูด ความจริง มีความสับสนใช้ไหม? คำสัจยปัญญาณก็กลายเป็นเท็จ ลูกๆที่ทำงานรับใช้ควรจะมี ความซาบซึ้งที่แผ่ทั่ว เมื่อลูก อธิบายด้วยความซาบซึ้งก็จะประสบความสำเร็จ การศึกษาของลูกนั้นแผ่ทั่ว ผู้ที่สอนก็แผ่ทั่วด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าพวกเขา จะไปสู่โลกใหม่และกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นหลังจากสงครามมหาการณะ เวลาที่ลูกได้รับความรู้ แล้ว เป็นการซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป ลูกมีโยคะตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกควรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันอยู่ ในการจดจำระลึกถึงมากแค่ไหน? พ่อพูดว่า: ผลลัพธ์ของความเพียรพยายามเหล่านี้ที่ลูกทำในเวลานี้จะคงอยู่ตลอดไป เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด หากลูกสอบตกในเวลานี้ ลูกก็จะสอบตกเรื่อยๆจนแล้ววงจรแล้ว ลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่ง สถานภาพที่สูง ลูกควรเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง บางคนก็ไปที่ศูนย์และยังข้องแวะในกิเลสอยู่ เรื่อยๆด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนั้นยังคงไปที่ศูนย์อย่างต่อเนื่อง พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้ามองเห็นทุกสิ่งและถึงอย่างไร ท่านก็รู้อยู่ดี เวลาที่เหตุใดพ่อจึงต้องมานั่งและดูสิ่งนั้น? หากลูกพูดโกหกและทำกรรมที่มีกิเลสหรือทำสิ่งที่ชั่วร้าย ลูกก็นำ มาซึ่งความสูญเสียให้กับตนเอง ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าหากลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ ในสถานภาพที่สูงได้ ไม่ว่าพ่อจะรู้หรือไม่ก็ตามนั้นก็สิ่งเดียวกัน ทำไมท่านจะต้องใส่ใจ? สำนักของลูกจะกีดกันลูก: ด้วยการทำความกรรมเช่นนั้น ฉันจะไปถึงความตกต่ำ ทำไมบาบาถึงบอกลูก? ใช่ถ้ามันอยู่ในละคร ท่านก็จะบอกลูกด้วยเช่นกัน การซ่อนเร้นจากบาบาหมายถึงการทำลายสัจจะในตนเอง เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำบาบา เพียงแค่ใส่ใจเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง อย่าได้ใส่ใจว่าใครบางคนจะมีชีวิตอยู่หรือตาย เพียงแค่ใส่ใจว่าจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อได้อย่างไร ดังนั้นลูกจะต้องอธิบายให้แก่ใครก็ตามอย่างสั้นๆ อัจชะ!

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในความซาบซึ้งที่แผ่ทั่วและทำงานรับใช้ อย่าได้ทำกรรมใดๆที่จะทำให้จิตสำนึกของลูกกีดกัน ตรวจสอบ ตนเองว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน?
2. มีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง อย่าทำให้ตนเองสูญเสีย ด้วยการพูดไม่จริงหรือแสดงการทำความกรรมที่มีกิเลสใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ยิ่งใหญ่ด้วยการให้ท่านคุณสมบัติพิเศษ ลูกทุกคนให้ท่านความรู้ แต่ลูกดวงวิญญาณพิเศษต้องให้ท่านคุณสมบัติพิเศษของลูก ให้ใครก็ตามที่เข้ามา อยู่เบื้องหน้าลูกได้สัมผัสกับความรักของพ่อในตัวลูก จากใบหน้าของลูกให้พวกเขาเห็นใบหน้าของพ่อ และจากกิจกรรมของลูกปล่อยให้พวกเขาเห็นบุคลิกลักษณะของพ่อ เมื่อพวกเขาเห็นคุณสมบัติพิเศษของ ลูก ให้พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษ จงกลายเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่เช่น นั้นที่ลูกจะอยู่อย่างยิ่งใหญ่ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ นั่นคือจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจนถึง การเป็นผู้กราบไหว้บูชา

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่เสมอคือผู้ที่มีความรอบรู้เป็นอย่างมาก

วิธีที่จะลืมโลกเก่าและชันสการเก่า

บาบากำลังมองดูศรัทธาในรูปของชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูกๆที่มีศรัทธาในสติปัญญา ลูกทุกคนได้ยินเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของลูกๆที่มีศรัทธาในสติปัญญา เพชรพลอยที่มีชัยชนะเช่นนั้น ผู้ที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษและมีศรัทธาในสติปัญญาจะเป็นตัวอย่างของศรัทธาในชีวิตบราห์มินนี้อยู่เสมอและในชีวิตของยุคบรรจบพบกันที่เต็มไปด้วยสิริมงคลที่สุด พวกเขาจะมีความซาบซึ้งนี้ ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณคือกระจกแห่งศรัทธา ศรัทธาในรูปของการตระหนักรู้ไม่ใช่เพียงแค่ในสติปัญญา แต่จะเป็นประสบการณ์ในทุกการกระทำในรูปของความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ลูกจะได้สัมผัสกับสิ่งนั้นในทางปฏิบัติและคนอื่นก็จะสัมผัสกับสิ่งนั้นเพราะนี่คือชีวิตของญาณและโยคี ไม่ใช่เพียงการรับฟังและการพูด แต่สำหรับการสร้างชีวิตของลูก การตระหนักรู้ ความคิด คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในชีวิต สำหรับการมีศรัทธาในสติปัญญาหมายถึงการมีชีวิตที่มีความซาบซึ้ง ทุกความคิดของดวงวิญญาณที่มีความซาบซึ้งทางจิตเช่นนั้นจะเต็มไปด้วยความซาบซึ้ง ความซาบซึ้งของศรัทธาจะได้รับประสบการณ์ในสามสิ่งนี้: ความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ความซาบซึ้งของลูกเป็นเช่นไร ปรกาศแห่งความสุขก็จะถูกเปิดเผยบนใบหน้าและในพฤติกรรมของลูก ข้อพิสูจน์ของศรัทธาคือความซาบซึ้ง และข้อพิสูจน์ของความซาบซึ้งคือความสุข มีความซาบซึ้งหลากหลายประเภทมากมาย อย่างไรก็ตามในสาระสำคัญความซาบซึ้งประเภทแรกคือความซาบซึ้งในรูปของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ลูกรู้รายละเอียดของสิ่งนี้หรือไม่? ทุกคนเป็นดวงวิญญาณ แต่การจะมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งทางจิตนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกตระหนักรู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณประเภทไหน เข้าไปสู่รายละเอียดของสิ่งนี้ในหมู่พวกลูกเองหรือไตร่ตรองสิ่งนี้ด้วยตัวลูกเอง

รูปที่ 2 ของความซาบซึ้งคือชีวิตทางจิตในยุคนบรรจบพบกัน ในชีวิตนี้เช่นกันให้คิดเกี่ยวกับรายละเอียดว่าลูกมีชีวิตประเภทใด ดังนั้นประการแรกคือความซาบซึ้งในรูปของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ประการที่สองคือความซาบซึ้งในชีวิตทางจิตของลูก ประการที่สามคือความซาบซึ้งในสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก นอกจากนี้ให้เข้าไปสู่รายละเอียดว่าลูกจะเรียกใครว่าเป็นเทวดานางฟ้า ประการที่สี่คือความซาบซึ้งของอนาคต จากความซาบซึ้งทางจิตทั้งสี่ประการนี้ แม้ว่าลูกจะมีความซาบซึ้งแม้เพียงประเภทเดียวในชีวิตของลูก ลูกจะเฝ้าแต่ร่ายรำในความสุขโดยอัตโนมัติ หากลูกมีศรัทธาแต่ไม่มีความสุข อะไรคือเหตุของสิ่งนั้น? เป็นเพราะลูกไม่มีความซาบซึ้งนั้น ความซาบซึ้งจะทำให้ลูกลืมโลกเก่าและชันสการเก่าได้อย่างง่ายดาย ในชีวิตที่ต้องใช้ความเพียรพยายามนี้มีสองสิ่งที่กลายเป็นอุปสรรคโดยเฉพาะ ไม่โลกเก่าก็ชันสการเก่า ทั้งความสัมพันธ์ทางร่างกาย ทรัพย์สินสมบัติของร่างกายถูกรวมอยู่ในโลก พร้อมกันนั้นยิ่งกว่าโลกก็คือชันสการเก่าที่จะกลายเป็นปัญหามากขึ้น โลกสามารถถูกลืมได้ แต่ชันสการไม่สามารถถูกลืมได้ ดังนั้นวิธีที่ลูกต้องใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงชันสการคือการมีหนึ่งในสี่ประเภทของความซาบซึ้งในทางปฏิบัติไม่ใช่เพียงแค่ในรูปของความคิด โดยการมีความซาบซึ้งนี้ในทางปฏิบัติ ชันสการเหล่านั้นจะไม่กลายเป็นอุปสรรค นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมชันสการของลูกยังไม่เปลี่ยนแปลง เพราะลูกได้ซึมซับความซาบซึ้งนี้ในรูปของความคิด นั่นคือในสติปัญญาของลูกในรูปของความรู้ และเมื่อชันสการเก่าใดปรากฏออกมา ลูกก็ใช้ภาษา: “ฉันเข้าใจทุกอย่างเมื่อชันสการเก่าปรากฏขึ้นมา” ลูกเข้าใจว่าลูกต้องเปลี่ยน แต่มันไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับระดับความเข้าใจ มันจะต้องอยู่ในการกระทำ นั่นคือจะต้องอยู่ในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก การเปลี่ยนแปลงจะต้องมีประสบการณ์ในชีวิต สิ่งนี้เรียกว่าการทำให้เป็นจริงในทางปฏิบัติ ในปัจจุบันเป็นเพียงแค่ในสติปัญญาในรูปของประเด็นต่างๆ เพียงแค่ในแง่ของการคิดและพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อการเปลี่ยนแปลงสามารถมองเห็นได้ในทุกการกระทำและในความสัมพันธ์ของลูก สิ่งนั้นก็จะถูกเรียกว่ามีความซาบซึ้งทางจิตในทางปฏิบัติ เวลานี้ให้นึกถึงความซาบซึ้งทุกประเภทเข้ามาในชีวิตของลูก ให้ใครก็ตามที่มองหน้าผากของลูกได้สัมผัสกับทัศนคติของความซาบซึ้งทางจิตจากหน้าผากของลูก ไม่ว่าใครก็ตามจะพูดหรือไม่ก็เป็นทัศนคติที่จะกระจายออกไปในบรรยากาศและในกระแสของความ คิด ให้ทัศนคติของลูกทำให้ผู้อื่นรู้สึกถึงกระแสของความ สุขในบรรยากาศของความ สุข สิ่งนี้เรียกว่าการมีความมั่นคงในความซาบซึ้ง ในทำนองเดียวกันให้มีประสบการณ์ของความซาบซึ้งทางจิตในรูปที่มีตัวตนผ่านดริชตี ผ่านรอยยิ้มบนริมฝีปาก และผ่านคำพูดของลูก แล้วเมื่อนั้นลูกถึงจะถูกเรียกว่าเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีศรัทธาในสติปัญญาและผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้ง ลูกจะต้องไม่อยู่อย่างแฝงตัวในสิ่งนี้ บางคนมีความฉลาดในสิ่งนี้และบอกว่าพวกเขานั้นอยู่อย่างแฝงตัว มีคำกล่าวว่า ไม่มีใครสามารถซ่อนดวงอาทิตย์ได้ ไม่ว่าเมฆนั้นจะหนาแค่ไหน ดวงอาทิตย์ก็ยังคงให้แสงสว่างอยู่ ดวงอาทิตย์

เคลื่อนที่หรือเมฆที่เคลื่อนที่? เมฆมาแล้วก็ไป แต่ดวงอาทิตย์ยังคงมันคงอยู่รูปแห่งแสง ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีความซาบซึ้งทางจิตนี้ไม่สามารถซ่อนประกายทางจิตของพวกเขาได้ ประกายของความซาบซึ้งทางจิตของพวกเขาจะสัมผัสได้ในรูปที่มองเห็นได้อย่างแน่นอน กระแสของพวกเขาจะดึงดูดผู้อื่นโดยอัตโนมัติ กระแสของผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งทางจิตจะทำงานเหมือนกับเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองสำหรับพวกเขาเองและผู้อื่น ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำอะไร? นำสิ่งนี้ไปปฏิบัติ ในแง่ของความรู้ ลูกได้กลับมาเติมไปด้วยความรู้ อย่างไรก็ตามด้วยการนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตจริงของลูก ลูกจะสัมผัสว่าตัวลูกเองนั้นประสบความสำเร็จ มีความปิติสุข เช่นเดียวกับเติมไปด้วยความรู้ บาบาสจะบอกลูกในเวลาอื่นว่ารูปของผู้ที่ประสบความสำเร็จและมีความปิติสุขนั้นเป็นเช่นไร

วันนี้ บาบาสกำลังบอกลูกเกี่ยวกับความซาบซึ้งทางจิต ให้ทุกคนได้สัมผัสประสบการณ์ของความซาบซึ้งนี้ ลูกสามารถใช้ความซาบซึ้งหนึ่งในสี่ประเภทเหล่านี้ในวิธีที่แตกต่างกัน ยิ่งลูกใช้ความซาบซึ้งนี้ในชีวิตจริงของลูกมากแค่ไหน ลูกก็จะยิ่งอยู่อย่างเป็นอิสระจากความวิตกกังวลและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลมากเท่านั้น ทุกคนจะเห็นลูกในรูปของจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล ดังนั้นเวลานี้จงเข้าไปสู่รายละเอียดของสิ่งนี้และนำไปปฏิบัติ ที่ใดมีความสุข มายาก็ไม่สามารถมาเล่นกลอุบายของเธอได้ มายาไม่สามารถเข้ามาในอาณาจักรของผู้ที่เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลได้ เธอมาแล้วลูกก็ไล่เธอไป แล้วเธอก็มาอีกแล้วลูกก็ไล่เธอไปอีกครั้ง บางครั้งมายามาในรูปของร่างกาย บางครั้งในรูปของความสัมพันธ์ทางร่างกาย สิ่งนี้เรียกว่า มายาบางครั้งก็มาเป็นช้าง บางครั้งก็เป็นแมว และบางครั้งเป็นหนู บางครั้งลูกไล่หนูออกไป และบางครั้งลูกก็ไล่แมวออกไป เวลาของลูกก็ถูกใช้ไปกับการขับไล่เธอออกไป ดังนั้นจงอยู่ในความซาบซึ้งทางจิตนี้เสมอ ก่อนอื่นจงเปิดเผยตนเองและจากนั้นลูกจะเปิดเผยพอ เพราะพ่อนั้นจะถูกเปิดเผยผ่านลูก อัจชะ

ถึงผู้ที่เปิดเผยผู้ทรงพลังอำนาจผ่านพวกเขาเอง ถึงผู้ที่เปิดเผยคุณสมบัติพิเศษของความซาบซึ้งทางจิตในกระจกของชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ถึงผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอยู่เสมอและอำลามายา ถึงผู้ที่นำความรู้มาใช้ในทางปฏิบัติเสมอ ถึงลูกเช่นนั้นที่มีศรัทธาในสติปัญญาและรักษาความซาบซึ้งของพวกเขา ถึงผู้ที่เฝ้าแต่กว้างไกลอยู่ในเชิงช้าแห่งความสุข ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งและดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสต จากบัพดาตา

บัพดาตาพบครูที่ทำงานรับใช้:

ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่ทำให้ผู้อื่นมีพลังด้วยพลังของพวกเขาเอง นี่ก็คือคุณสมบัติพิเศษที่แท้จริงของผู้รับใช้ การเป็นเครื่องมือที่เติมพลังให้กับผู้ที่ไม่มีพลังเป็นงานรับใช้ที่แท้จริง การเล่นเกมบทบาทในการทำงานรับใช้เช่นนั้นคือการเล่นเกมบทบาทของฮีโร่-ผู้แสดงเอก ดังนั้นผู้แสดงเอก, ลูกมีความซาบซึ้งมากแค่ไหน? ลูกสามารถนำลำดับของลูกไปอยู่ข้างหน้าได้มากเท่าที่ลูกต้องการโดยการเล่นบทบาทของงานรับใช้ เพราะการทำงานรับใช้เป็นวิธีที่จะก้าวไปข้างหน้า ด้วยการไม่วางเว้นอยู่กับงานรับใช้ ลูกก็จะก้าวออกมาจากสิ่งอื่นทั้งหมดโดยอัตโนมัติ ศูนย์ของงานรับใช้แต่ละแห่งเป็นเวทีที่แต่ละดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขา มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย แต่ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมีพลังนั้นเสมอ หากลูกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่มีพลัง ลูกจะไม่ได้รับผลในงานรับใช้ที่ลูกต้องการ นักรบในสมัยก่อนเคยออฟเฟอร์อาวุธของพวกเขาแก่เทพเพื่อที่จะทำให้อาวุธเหล่านั้นเต็มไปด้วยพลังแล้วจึงใช้อาวุธเหล่านั้น ดังนั้นเมื่อลูกทุกคนจะใช้สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับงานใดก็ตาม ก่อนที่จะใช้จงถามตัวเองว่า: ลูกนำสิ่งนั้นไปใช้อย่างถูกต้องตามวิธีที่ถูกต้องหรือไม่? ผู้คนจะถูกดึงดูดในเวลาสั้น ๆ จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกใช้ในเวลา นี้พวกเขาจะไม่ประทับใจกับสิ่งเหล่านั้นตลอดเวลา เพราะดวงวิญญาณที่มีพลังที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงผ่านพลังต่างๆก็ล้วนแต่ตามลำดับกันไป ลูกทั้งหมดทำงานรับใช้ ลูกทั้งหมดถูกเรียกว่าครู ไม่ว่าลูกจะเป็นผู้รับใช้หรือครู ความแตกต่างในงานรับใช้คืออะไร? ลูกทำโปรแกรมเดียวกัน ลูกทำแผนคล้ายกัน ประเพณีและระบบของลูกก็คล้ายกันด้วย แล้วทำไมความสำเร็จของลูกถึงแตกต่างกัน? เพราะขาดพลัง ดังนั้นเติมสิ่งอำนวยความสะดวกด้วยพลัง ตัวอย่างเช่น ถ้าดาบไม่มีพลังของความคม ดาบนั่นก็จะไม่ทำงานของดาบ มันเป็นดาบแต่ไม่มีพลังของความคม ยิ่งลูกทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยพลังมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประสบความสำเร็จในงานรับใช้อยู่เรื่อยๆมากเท่านั้น ดังนั้นจงกลายเป็นผู้รับใช้ที่มีพลัง และบรรลุความสำเร็จด้วยการใช้วิธีที่ถูกต้องเสมอ นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตามลูกต้องใส่ใจเป็นพิเศษกับสิ่งนี้เพื่อให้ดวงวิญญาณที่มีพลังจะได้เติบโตขึ้นเป็นจำนวนมาก ให้มีคุณภาพ จะยังคงมีคนจำนวนมากมายที่มากอีก จงใส่ใจกับคุณภาพ ลูกจะได้รับอันดับที่ขึ้นอยู่กับคุณภาพไม่ใช่ปริมาณ หนึ่งดวงวิญญาณที่มีคุณภาพเทียบเท่ากับคนจำนวน 100 คน

พูดกับพวกกุมาร:

กุมารจะสร้างความมหัศจรรย์อะไร? ลูกไม่ใช่ผู้ที่ก่อให้เกิดความปั่นป่วนใช่ไหม? เพื่อที่จะทำสิ่งที่มหัศจรรย์ จงกลับมามีพลังและทำให้ผู้อื่นมีพลัง เพื่อที่จะกลับมามีพลัง ให้เก็บสมญาของการเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจไว้ในสำนึกของคุณเสมอที่ได้มีพลัง ลูกจะได้เป็นอิสระจากมายา ตามความใส่ใจที่ลูกมีให้กับตัวเอง ลูกสามารถให้ความใส่ใจต่องานรับใช้ได้มากขนาดนั้น หากไม่มีความใส่ใจกับตัวเอง ก็จะไม่มีความใส่ใจในงานรับใช้ ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ตนเองเป็นตัวแห่งความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ จงสร้างวิธีสำหรับการฝึกฝนที่มีพลัง จงทำโปรแกรมพิเศษบางอย่างซึ่งความก้าวหน้าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เมื่อมีโปรแกรมแรกสำหรับความก้าวหน้าของตัวเอง และแล้วงานรับใช้ก็จะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย ชีวิตกุมารเป็นชีวิตที่มีโชค เพราะลูกปลอดภัยจากบ่วงพันธะมากมาย มิฉะนั้นในชีวิตที่ครองเรือนจะมีบ่วงพันธะมากมาย ดังนั้นลูกดวงวิญญาณที่มีโชค บางครั้งลูกไม่ได้ลิ้มโชคของตัวเองใช่ไหม? จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งเสมอ; ลูกคือผู้ที่วาดเส้นโชคสำหรับผู้อื่น ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะจะยังคงเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องด้วยสภาพที่โอบรับโดยอัตโนมัติ ด้วยเหตุนี้บรรดาเจ้าจักรชีวิตกุมารและกุมารเสมอ ชีวิตของการครองเรือนเป็นชีวิตที่มีบ่วงพันธะ ในขณะที่ชีวิตกุมารเป็นชีวิตที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ดังนั้นจงกลายเป็นดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากบ่วงพันธะด้วยเช่นกัน กุมารหมายถึงผู้ที่รักษาสมดุลระหว่างการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ หากลูกมีสมดุลนี้ ลูกจะอยู่ในสภาพที่โอบรับอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่รู้วิธีการรักษาสมดุลจะไม่ขึ้นลงในสถานการณ์ใดๆ

พูดกับพวกกึ่งกุมาร:

1) ลูกทุกคนคือผู้ที่ทำงานรับใช้โดยผ่านตัวอย่างในทางปฏิบัติของชีวิตลูกใช่ไหม? ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูกทุกคน ผู้คนได้เห็นหลายคนที่พูดและฟัง เวลานี้พวกเขาทั้งหมดต้องการเห็น พวกเขาไม่ต้องการได้ยิน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกจะทำการกระทำใดๆ จงมีเป้าหมายว่า การกระทำอะไรก็ตามที่ลูกทำการเปลี่ยนแปลงคนอื่นๆ ที่เมื่อพวกเขาเห็นการกระทำของลูก พวกเขา ก็จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ตัวลูกเองก็จะอยู่อย่างพอใจและมีความสุข และลูกจะให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นด้วย ดังนั้นจงทำทุกการกระทำเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ หากลูกตระหนักว่าทุกการกระทำของลูกเป็นไปเพื่องานรับใช้ ลูกก็จะมีการกระทำที่สูงส่งโดยอัตโนมัติ โปรดจำไว้ว่า: การเปลี่ยนแปลงผู้อื่นจะเกิดขึ้นผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเอง งานรับใช้นี้เป็นสิ่งที่ง่ายดายและสูงส่งเช่นกัน การให้คำบรรยายด้วยคำพูดและด้วยชีวิตของลูกเรียกว่าเป็นการเป็นผู้รับใช้ ลูกเป็นผู้รับใช้ ผู้ที่เปลี่ยนชีวิตของผู้อื่นด้วยการให้ดริชตีแก่พวกเขา ยิ่งดริชตีของลูกมีพลังมากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถเปลี่ยนแปลงผู้อื่นได้มากเท่านั้น จงเป็นเครื่องมือที่รับใช้ผู้อื่นด้วยดริชตีและการกระทำที่สูงส่งของลูก

2) ลูกมีในสำนึกของคุณอยู่เสมอหรือไม่ว่าลูกเคยเป็นอะไรและลูกจะกลายเป็นอะไร? ด้วยการมีสำนึกนี้ ชั้นสสารเก่าของลูกจะไม่ปรากฏออกมา พร้อมกันนี้จงจำไว้เช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นอะไรในอนาคต และเนื่องจากทั้งปัจจุบันและอนาคตของลูกนั้นสูงส่ง ลูกจะมีความสุข และโดยการอยู่อย่างมีความสุขลูกจะก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอ โลกในปัจจุบันและอนาคตนั้นสูงส่ง ดังนั้นเบื้องหน้าโลกที่สูงส่งลูกจะไม่จดจำโลกที่ทำให้เกิดความทุกข์ เมื่อมองเห็นกรอบกว้างที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกนี้ ลูกจะมีความสุขอยู่เรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่เคยมีความคิดแม้กระทั่งในความฝันของลูกว่าลูกจะมีกรอบกว้างที่มีโชคเช่นนั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกกำลังเห็นและประสบกับสิ่งนี้ในรูปแบบปฏิบัติ นี่เป็นกรอบกว้างที่เป็นหนึ่งเดียวกันในทิศทางเดียวกัน และเป็นกรอบกว้างที่ใหญ่เช่นกัน เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นของทั้งวงจรที่ลูกจะได้รับกรอบกว้างเช่นนั้น แม้กระทั่งในยุคทองจะเป็นกรอบกว้างเล็กๆ ดังนั้นลูกมีความสุขเมื่อได้เห็นบรรดาและกรอบกว้างใช่ไหม? ลูกรักกรอบกว้างนี้ไหม? เพราะที่นี้ไม่มีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว ผู้ที่เป็นของกรอบกว้างเช่นนั้นจะอยู่ใกล้ชิดกันและกัน แม้กระทั่งในอนาคต จงเดินหน้าต่อไปเรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอในขณะที่เห็นคุณสมบัติพิเศษของกรอบกว้างของพระเจ้านี้

พวกกุมาร:

ลูกกุมารทั้งหมดกำลังก้าวไปข้างหน้าในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกหรือไม่? สำนึกนี้จะทำให้ลูกมีพลังเสมอ

- * ชีวิตกุมารีเป็นชีวิตที่มีพลัง
- * กุมารี คือผู้ที่มีพลังและทำให้ผู้อื่นมีพลัง
- * ลูกผู้ที่กล่าวคำอามลาความกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ตลอดไป
- * จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในขณะที่รักษาโชคของชีวิตกุมารีไว้ในสำนักของคุณ
- * เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นกันที่คุณได้เป็นกุมารีในยุคบรรจบพบกัน
- * กุมารี คือผู้ที่สร้างชีวิตของผู้อื่นผ่านชีวิตของเธอเอง
- * กุมารี คือผู้ที่อยู่กับพ่อ
- * กุมารี คือผู้ที่สัมผัสว่าตนเองมีพลังและทำให้ผู้อื่นมีพลังด้วยเช่นกัน
- * กุมารี คือผู้ที่ เป็นของพ่อที่สูงส่งผู้เดียวอยู่เสมอและไม่มีใครอื่น
- * กุมารี คือผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าในทุกย่างก้าวด้วยความซาบซึ้งเช่นนั้น ดังนั้นลูกเป็นกุมารีเช่นนั้นใช่ไหม? อ้อชะ

คำถาม: ด้วยคุณสมบัติพิเศษใดและคุณธรรมใดที่ลูกสามารถเป็นที่รักของทุกคน?

คำตอบ: คุณธรรมของการละวางและมีความรัก และคุณสมบัติพิเศษของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิด ทำให้ลูกเป็นที่รักของทุกคน ด้วยการมีความรักลูกจะได้รับความรักของทุกคนจากหัวใจของพวกเขาโดยอัตโนมัติ ลูกสามารถประสบความสำเร็จด้วยคุณสมบัติพิเศษนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาและเฉลิมฉลองพิริอามลาภัยกับปัญหาทั้งหมด
 ลูกประจำของดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการแก้ปัญหาก็พร้อมเมื่อลูกมีความมั่นคงในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูก ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูกลูกจะมีประสบการณ์กับปัญหาทั้งหมดราวกับว่ามันเป็นเกมเด็กๆ นั่นคือสิ่งเหล่านั้นได้จบสิ้นลงแล้ว ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกคนหนึ่งเดินเข้ามาอยู่เบื้องหน้าพ่อบราห์มาด้วยปัญหา เขาจะไม่มี ความกล้าที่จะพูดถึงปัญหา เขาจะลืมนั่น ในทำนองเดียวกันลูกๆ ก็ต้องกลายเป็นตัวของการแก้ปัญห และแล้วลูกก็จะเฉลิมฉลองพิริอามลาภัยปัญหาทั้งหมดเป็นเวลาครึ่งวงจร วิธีแก้ปัญหาลงโลกคือการเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: ผู้ที่ไตร่ตรองความรู้อย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างปลอดภัยจากการดึงดูดของมายา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือพ่อค้าเพชรพลอยที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องทำให้ทุกคนมั่งคั่งโดยการให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่พวกเขา
- คำถาม:** ลูกควรระมัดระวังประเด็นหลักในเรื่องใดเพื่อที่จะทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร?
- คำตอบ:** มิตรที่ลูกคบหา ลูกควรจะคบมิตรกับผู้ที่ประพรหมน้ำฝนแห่งความรู้เป็นอย่างดี จะมีประโยชน์อะไรในการเป็นมิตรกับผู้ที่ไม่ได้โปรยปรายน้ำฝนเลย? มิตรที่ลูกคบหาจะมีอิทธิพลกับลูกอย่างมาก บางคนกลายเป็นเช่นเพชรจากการเป็นมิตรกับใครบางคน คนอื่นก็กลายเป็นเช่นก้อนกรวดด้วยการเป็นมิตรกับคนอื่น ๆ ผู้ที่รอบรู้จะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเองอย่างแน่นอน พวกเขาจะดูแลตนเองด้วยความระมัดระวังกับมิตรที่เขาคบหา

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกจดจำทั้งโลกและทั้งละครอย่างดีมาก ความแตกต่างก็อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ทั้งหมดนี้ควรจะมีในสติปัญญาของลูก ทุกคนในยุคทองนั้นสูงส่ง ปราศจากกิเลส บริสุทธิ์และมีมั่งคั่ง เวลานั้นโลกล่มตกลำ มีกิเลส ไม่บริสุทธิ์และลุ่มจม เวลานั้นลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังจะข้ามฟากไปอีกด้านหนึ่ง ที่ซึ่งแม่น้ำได้บรรจบกับมหาสมุทรที่เรียกว่าบรรจบกัน ด้านหนึ่งเป็นน้ำหวานและอีกด้านหนึ่งเป็นน้ำเค็ม ดังนั้นนี่คือการบรรจบกันด้วย ลูกรู้ว่าเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทองอย่างแน่นอน วงจรหมุนไปด้วยวิธีนี้ เวลานั้นเป็นการบรรจบกัน ในตอนปลายของยุคเหล็กทุกคนไม่มีความสุข สิ่งนี้เรียกว่าปา ยุคทองเรียกว่าสวณ เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้จากหนาม ลูกๆ ควรจะมีสำนึกนี้: เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้จำเป็นต้องเก็บไว้ในสติปัญญาของลูก เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดขึ้นธรรมดาตามาก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ 84 ชาติเกิดได้จบลงไปแล้ว สติปัญญาของลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความจริงที่ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่สวณยุคทอง การเกิดของเราจะไม่เกิดขึ้นในดินแดนแห่งความตายนี้ การเกิดของเราจะอยู่ในดินแดนอมตะ ชีพบาบาถูกเรียกว่าเจ้าแห่งความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน ท่านกำลังบอกเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะให้กับเรา ที่นั่นในขณะที่อยู่ในร่างกายพวกเราก็จะยังคงอยู่อย่างเป็นอมตะ เราจะออกจากร่างของเราอย่างมีความสุขในเวลาของเราเอง แผ่นดินนั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความตาย เมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พวกเขาจะคิดว่าลูกมีความรู้ที่สมบูรณ์ โลกนี้มีตอนเริ่มต้นและตอนจบใช่ไหม? เด็กกลายเป็นวัยรุ่นแล้วเขาก็แก่ลง เมื่อมาถึงจุดจบแล้วเขาก็กลายเป็นเด็กอีกครั้ง โลกก็กลับมาใหม่เช่นกัน และจากนั้นก็เก่าลงไปหนึ่งส่วนสี่, แล้วก็เก่าลงไปครึ่งหนึ่ง และจากนั้นก็เก่าอย่างสมบูรณ์ และแล้วโลกนั้นก็กลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นสามารถพูดถึงสิ่งเหล่านี้กับกันและกัน ไม่มีใครอื่นสามารถสนทนากันเช่นนั้น ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินสามารถได้รับความรู้ทางจิตนี้ เมื่อพวกเขาเข้ามาในสกุลบราห์มิน พวกเขาสามารถได้ยินสิ่งนี้ มีเพียงบราห์มินเท่านั้นที่จะรู้สิ่งเหล่านี้ แม้แต่ในบรรดาบราห์มินลูกก็ตามลำดับกันไป ลูกบางคนสามารถอธิบายได้อย่างถูกต้อง คนอื่นไม่สามารถอธิบายได้ แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้รับอะไรเลย ในบรรดาพ่อค้าเพชรพลอยลูกก็สามารถเห็นว่าบางคนมีสต็อกที่มีค่านับล้าน ในขณะที่คนอื่นไม่มีแม้กระทั่งสต็อกที่มีค่าหนึ่งหมื่น ในบรรดาลูกด้วย ก็เป็นเช่นเดียวกัน ยกตัวอย่าง ดูที่จานาก เธอเป็นพ่อค้าเพชรพลอยที่ดี เธอมีเครื่องประดับที่มีค่า เธอสามารถให้ทานสิ่งนั้นและทำให้ใครบางคนมั่งคั่งมาก บางคนก็เป็นพ่อค้าเพชรเล็กๆ และก็ไม่สามารถให้ทานได้มากนัก และดังนั้นสถานภาพของพวกเขาก็น้อยลงด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือพ่อค้าเพชรพลอย นี่คือการเพชรพลอยของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้ที่มีเพชรพลอยที่ดีจะกลับมามั่งคั่งและจะทำให้ผู้อื่นมั่งคั่งด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นพ่อค้าเพชรพลอยที่ดี พ่อค้าเพชรที่มีประสบการณ์จะถูกส่งไปยังศูนย์ใหญ่ บุคคลสำคัญจะได้รับเครื่องประดับที่ดี ผู้เชี่ยวชาญทำงานในร้านค้าที่ใหญ่โต บาบาก็เรียกว่าเป็นนักธุรกิจและพ่อค้าเพชรด้วยเช่นกัน ท่านทำธุรกิจของเพชรพลอย ท่านเป็นนักมายากลด้วย เพราะเพียงท่านเท่านั้นที่มีกุญแจสู่มิติที่สูงส่ง ใครบางคนที่ได้ทำการกราบไหว้บูชาอย่างแรงกล้าก็ได้เงินมิติ ที่นี้จะไม่มั่งคั่งเช่นนั้น ที่นี้แม้แต่ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน หลายคนก็ได้เงินมิติในทันที แต่แล้ววันการได้รับเงินมิติก็จะง่ายยิ่งขึ้น หลายคนได้เงินมิติของบราห์มาและของกฤษณะด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รับการบอกให้ไปหาบราห์มา ไปและศึกษาเล่าเรียนการเป็นเจ้าชาย เจ้าชายและเจ้าหญิงที่บริสุทธิ์เหล่านั้นยังคงอยู่ที่นั่นต่อไป เจ้าชายก็เรียกว่าบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน การเกิดนั้นเกิดขึ้นด้วยความบริสุทธิ์ใช่ไหม? ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกเรียกว่าผู้ที่ตกต่ำ เราต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ใครบางคนด้วยเช่นกัน แล้วผู้คนจะคิดว่า: พวกเขามีความรู้ดีมาก บอกพวกเขาว่า: พวกเรานั้นไม่ได้มีความรู้ในเรื่องของคัมภีร์

ฯลฯ นี่คือการรู้ทางจิตซึ่งพอทางจิตได้อธิบาย นี่คือการตรึง: บราห์มา, วิษณุ และชังการ์ นี่ก็คือสิ่งสร้างเช่นกัน ผู้สร้างคือพ่อผู้เดียว เหล่านี้เป็นผู้สร้างในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อหนึ่งท่านและสอน ลูกต้องเพียรพยายาม พ่อทำให้ลูกเป็นดอกไม้ ลูกเป็นของสกุลของพระเจ้า พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นหากลูกไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่ประณามวงศ์สกุล พ่อรู้ใช่ไหม? และแล้วการลงโทษนั้นก็จะกระทำโดยผ่านดารามราช ดารามราชอยู่กับบาบาด้วยเช่นกัน หน้าที่ของดารามราชกำลังจะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน หน้าที่นี้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง มันจะเริ่มขึ้นอีกครั้งในยุคทองแดง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป พวกเขาพูดว่า: ผู้ที่ต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้า และสิ่งนี้จึงเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมนั้น ในยุคทองพวกเขาจะไม่พูดเช่นนั้น ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ทรมานของกรรมที่ไม่ดีที่นั่น ที่นั่นมีทั้งการกระทำที่ดีและไม่ดี ทั้งความสุขและความทุกข์ก็อยู่ที่นั่น แต่มีความสุขน้อยมาก และแล้วที่นั่นก็ไม่มีชื่อสำหรับความทุกข์ ความทุกข์จะมาจากไหนในยุคทอง? ลูกได้รับมรดกของโลกใหม่จากพ่อ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกรู้ว่าเมื่อความทุกข์เริ่มขึ้น มันเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าระยะเวลาของวงจรนั้นยาวนานมาก เวลาที่ลูกรู้ว่าความทุกข์ของเราสิ้นสุดออกไปครั้งวงจรและพวกเราได้มาซึ่งความสุข เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากของลูก เมื่อมีการกล่าวถึงหลายแสนปี สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดก็ออกไปจากสติปัญญา เวลาที่ลูกรู้แล้วว่าวงจรนี้คือ 5000 ปี นี่เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ราศี มีคำกล่าวไว้ว่า: กลางวันของบราห์มิน กลางวันของชีพบาบาไม่ได้กล่าวไว้ เป็นกลางวันของบราห์มินแล้วก็กลางวันของบราห์มิน และแล้วบราห์มินเองก็ไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน เวลาที่คือการบรรจบกัน ไม่ได้เป็นทั้งกลางวันหรือกลางคืน ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน แล้วก็กลายเป็นเทพและเป็นนักรบในยุคเงิน เก็บสิ่งนี้ไว้อย่างมั่นคงในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่า: มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงระยะเวลานั้นยาวนานมาก ลูกได้รับการคำนวณนี้มาจากไหน? ละครัน์ถูกกำหนดไว้แล้วไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่ายุคทองและยุคเงินคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร แล้วความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้นในตอนกลาง นั่นกลายเป็นการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง คัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ค่อยๆ สร้างขึ้นมาทีละน้อยในยุคทองแดง มีเครื่องประกอบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ต้นไม้ที่นั้นก็สูงและกว้างมาก เมล็ดของต้นไม้คือบาบา นี่คือน้ำมันกลับหัว สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งเหล่านี้ที่พ่อบอกลูกจะใหม่อย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครรู้จักผู้ก่อตั้งศาสนาเทพนี้ กฤษณะเป็นเด็ก ผู้เดียวที่ให้ความรู้คือพ่อ พวกเขาได้ลบชื่อพ่อออกไปและแทนที่ด้วยชื่อของบุตรชาย พวกเขาได้แสดงกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะเท่านั้น พ่อพูดว่า: กิจกรรมที่สูงส่งนั้นไม่ใช่ของกฤษณะ พวกเขาร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: โอ้ พระเจ้า เกมที่มหัศจรรย์ของท่านนั้นพิเศษสุดและไม่มีขีดจำกัด กิจกรรมที่สูงส่งนั้นเป็นกิจกรรมที่สูงส่งของผู้เดียวเท่านั้น ค่ายกย่องชีพบาบานั้นพิเศษสุด ท่านคือผู้เดียวที่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์อยู่เสมอ ทั้งที่เป็นเช่นนั้นท่านก็ไม่สามารถเข้ามาสู่ร่างกายที่บริสุทธิ์ได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็เรียกท่านให้มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและเข้ามาในร่างกายของผู้ที่ในตอนท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อพูดว่า: ประเด็นหลักคือ: จดจำอัลฟา! ส่วนที่เหลือทั้งหมดเป็นรายละเอียด ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถซึมซับสิ่งนี้ได้ พ่ออธิบายให้กับผู้ที่สามารถซึมซับสิ่งนี้ได้เท่านั้น ส่วนที่เหลือพ่อพูดว่า มานมานะบา! สติปัญญาของทุกคนตามลำดับกันไปใช่ไหม? เมฆบางส่วนประพรมสายฝนเป็นอย่างมาก และเมฆบางส่วนก็ประพรมน้ำฝนเล็กน้อยและก็จากไป ลูกเป็นเมฆเช่นกันใช่ไหม? บางคนก็ไม่ได้ประพรมน้ำฝนเลย พวกเขาไม่ได้มีพลังกำลังที่จะดึงความรู้ มามาและบาบาเป็นเมฆที่ดีใช่ไหม? ลูกๆ ลูกควรจะเป็นมิตรกับผู้ประพรมน้ำฝนแห่งความรู้ได้ดี จะเกิดอะไรขึ้นโดยทำให้เป็นมิตรกับผู้ที่ไม่โปรยน้ำฝนเลย? มิตรมีอิทธิพลต่อลูกอย่างมาก บางคนกลายเป็นเพชรในการเป็นมิตรกับใครบางคน ในขณะที่คนอื่นก็กลายเป็นเหมือนก้อนกรวดในการเป็นมิตรกับคนอื่น ๆ ลูกควรที่จะยึดมั่นกับคนที่ดี คนที่มีความรู้ก็จะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเหมือนดอกไม้ที่ทัดเทียมกับตัวเอง จงมีความเป็นมิตรกับผู้ที่ถูกทำให้รอบรู้และเป็นโยคีโดยพ่อที่แท้จริง อย่าคิดว่าลูกนั้นจะจับทางของใครบางคนและข้ามฟากไป หลายคนพูดเช่นนั้น ประเด็นนั้นจะไม่ใช้ที่นี่ นักเรียนจะสอบผ่านด้วยการถือทางของใครบางคนหรือไม่? เขาจะต้องศึกษาเล่าเรียนใช่ไหม? พ่อมาและให้ความรู้เช่นกัน ท่านรู้ว่า: ในเวลานี้พ่อต้องให้ความรู้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของท่านว่าท่านต้องไปและให้ความรู้ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร บาบาไม่ได้ทำสิ่งใด หากบทบาทของใครบางคนกำลังมีนิตที่ส่งส่งในละครแล้วคนนั้นก็จะได้รับนิต พ่อพูดว่า: ไม่ใช่พ่อจะนั่งลงและให้นิต สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร หากใครบางคนต้องการที่จะมีนิตของเทพเจ้า เทพเจ้านั้นก็จะไม่ให้สิ่งนั้นใช่ไหม? พวกเขาพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ได้โปรดให้ฉันนิตแก่ฉัน พ่อพูดว่า: หากสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละครมันก็จะเกิดขึ้น พ่อถูกผูกมัดโดยละครด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในโลกนี้ พ่อกำลังพูดผ่านปากของผู้ที่ พ่อเห็นลูกผ่านดวงตาของผู้ที่ หากร่างนี้ไม่อยู่ที่นี้ พ่อจะสามารถเห็นลูกได้อย่างไร? แน่หนอพ่อต้องเข้ามาใน

โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้รับเชิญให้ไปสวรรค์ พ่อได้รับการเชิญให้มาในการบรรจบพบกันเท่านั้น เมื่อเป็นการบรรจบกันพ่อก็มาและรับร่างกายมาใช้ และแล้วเมื่อนั้นพ่อก็ได้เห็นลูก ในขณะที่อยู่ในรูปที่ไม่มีตัวตน พ่อก็ไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดเลย ดวงวิญญาณไม่สามารถทำอะไรได้โดยที่ไม่มีอวัยวะ บาบารู้ว่า: พ่อจะสามารถมองเห็นได้อย่างไร? พ่อจะสามารถเคลื่อนไหวหรือพูดโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? มันเป็นศรัทธาที่มั่งคั่งเมื่อพวกเขาพูดว่า “พระเจ้าเห็นทุกสิ่ง ท่านทำทุกสิ่ง” ท่านจะเห็นได้อย่างไร? เมื่อท่านได้รับอวัยวะ, ท่านจึงสามารถมองเห็นได้ พ่อพูดว่า: ทุกคนทำงานที่ดีและไม่ดีตามละคร สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อไม่ได้นั่งและเก็บบัญชีของดวงวิญญาณหลายๆล้านไว้ เมื่อพ่อมีร่างกายพ่อก็ทำทุกสิ่ง แล้วพวกเขาก็เรียกพ่อว่าคารันการารันฮาร์ด้วยเช่นกัน มันจะนั่นพวกเขาจะไม่สามารถเรียกพ่อเช่นนั้นได้ เมื่อพ่อเข้ามาในผู้นี้พ่อก็สามารถชำระล้างให้บริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณจะสามารถทำอะไรได้จากเบื้องบน? เขาสามารถเล่นบทบาทผ่านร่างกายเท่านั้น พ่อก็มาและเล่นบทบาทที่นี้ พ่อไม่ได้มีบทบาทในยุคทอง โดยไม่มีบทบาทไม่มีใครสามารถทำอะไรได้เลย ดวงวิญญาณไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณถูกปลุกเรียก เขาสามารถพูดได้เมื่อเขาเข้ามาในร่างกายเท่านั้น ไม่มีใครสามารถทำอะไรได้โดยที่ไม่มีอวัยวะ นี่คือการอธิบายในรายละเอียด ถึงกระนั้นประเด็นหลักที่บอกลูกคือ: จดจำพ่อและมรดก! พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นยิ่งใหญ่มาก ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากท่านในบางประเด็น ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาเรียกหา: ได้โปรดมาและจัดความทุกข์ของเราและประทานความสุข แต่เมื่อไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกกำลังฟังสิ่งใหม่ๆ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นอมตะ ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความอมตะ ลูกเคยไปดินแดนแห่งความอมตะมากี่ครั้ง? นับครั้งไม่ถ้วน ไม่เคยจบสิ้นในสิ่งนี้ หลายคนถามว่า: เราไม่สามารถบรรลุการหลุดพ้นอย่างสมบูรณ์หรือ? บอกพวกเขาว่า: ไม่ นี่เป็นละครดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ไม่สามารถถูกทำลายได้ วงจรที่คงอยู่ตลอดไปนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆอย่างแน่นอน ในเวลานี้ที่ลูกๆรู้จักพระเจ้าเป็นเจ้าที่แท้จริง ลูกเป็นชั้นยาสะซี ไม่ใช่ฟาเกีย(ขอทานทางศาสนาเหล่านั้น) ชั้นยาสะซีสามารถเรียกว่าฟาเกียด้วยเช่นกัน ลูกคือราซริซี(ฤๅษี) ริชีนั้นเรียกว่าชั้นยาสะซี เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาบังคับอีกครั้ง บารัตเคยบังคับมากเวลานี้กลายเป็นขอทานเช่นนั้น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาและให้มรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัด ยังมีเพลงด้วยเช่นกันว่า: “บาบาไม่มีใครสามารถให้สิ่งที่ท่านให้กับเราได้” ท่านทำให้เราเป็นนายของโลก ไม่มีใครสามารถปล้นสิ่งนี้ไปจากเรา ผู้ที่แต่งเพลงเช่นนั้นก็ไม่ได้คิดถึงความหมายของเพลงเหล่านั้นเลย ลูกรู้ว่าจะไม่มีการแบ่งแยกใดๆที่นั่น ที่นั่นมีการแบ่งแยกมากมาย! ที่นั่นท้องฟ้า ผืนดิน ทุกสิ่งยังคงเป็นของลูก ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมีความสุขเป็นอย่างมาก เข้าใจอยู่เสมอว่าคือชีพบาบาที่พูดเพราะท่านไม่เคยหยุด; ท่านไม่เคยป่วย การจดจำระลึกถึงของลูกควรจะมีต่อชีพบาบาเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าไม่มีความหลงทะนงตน “ฉันทำสิ่งนี้ ฉันทำสิ่งนั้น” ลูกไม่ควรจะมี ความหลงทะนงตนเช่นนั้น การทำงานรับใช้เป็นที่หน้าของลูก ไม่จำเป็นต้องมีความหลงทะนงตนในสิ่งนี้ เมื่อความหลงทะนงตนเกิดขึ้นลูกก็ตกลงมา จงทำงานรับใช้ต่อไป นี่คือการรับใช้ทางจิต ส่วนที่เหลือทั้งหมดเป็นไปทางกายภาพ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แสดงการตอบแทนของสิ่งที่พ่อกำลังสอนลูกโดยการกลายเป็นดอกไม้ จงทำความเพียรพยายาม! อย่าได้ประณามชื่อเสียงของสกุลของพระเจ้า รักษาความเป็นมิตรกับผู้รอบรู้และผู้ที่เป็นโยคีท่านั้น
2. ละทิ้งจิตสำนึกของ “ฉัน” กลับมาปราศจากความหลงทะนงและทำงานรับใช้ทางจิต พิจารณางานรับใช้เป็นที่หน้าของลูก อย่าได้มีความหยิ่งโส

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดวิญญาณด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก และให้สิทธิ์ในมรดกทั้งหมดแก่พวกเขา

สวมใส่ชุดที่เปล่งประกายในรูปของเทวดานางฟ้าที่ลูกสามารถดึงดูดวิญญาณให้เข้ามาลูกจากที่ห่างไกล แล้วปลดปล่อยพวกเขาทั้งหมดจากการเป็นขอทานและให้พวกเขามีสิทธิ์ในมรดก สำหรับสิ่งนี้ให้กลายเป็นตัวของการความรู้ เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง และเป็นตัวของคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด และเพิ่มการฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่โอบอ้อมของลูก สภาพที่โอบอ้อมของลูกจะทำให้ทุกคนเห็นภาพของการเดินและการเคลื่อนไหวในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกซึ่งกำลังจะกลายเป็นรูปที่เป็นเทพ นี่คือการเป็น

ผู้ประทานและเป็นผู้ประทานพร
คติพจน์: เพื่อที่จะรู้ความตั้งใจในจิตใจของผู้อื่น จงอยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในสภาพของมานมบาฟ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำเช่นที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็น และการจดจำท่านคือสิ่งหลัก อธิบายประเด็นนี้แก่นุชย์ด้วยหัวใจหรือปรัชญาที่ดียิ่ง
- คำถาม:** ลูกศึกษาเล่าเรียนอะไรที่นี้ซึ่งเป็นไปเพื่อทั้งจักรวาล?
- คำตอบ:** การศึกษาสำหรับทั้งจักรวาลคือ: ลูกคือดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้ว ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้เดียวที่เป็นพ่อของทั้งจักรวาลมาในยุคเดียนี่เท่านั้นเพื่อชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์เพียงท่านเท่านั้นที่ให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ดังนั้นในความเป็นจริงแล้วนี่คือมหาวิทยาลัยเดียวเท่านั้น ลูกๆ ต้องอธิบายประเด็นนี้อย่างชัดเจนมาก

โอมซานติ พระเจ้าพูด ลูกๆ ทางจิตเข้าใจว่าใครคือพระเจ้าอย่างแน่นอน ไม่มีใครในบาร์ตรูสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ท่านพูดด้วยเช่นกันว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำเช่นที่พ่อเป็นและในสิ่งที่พ่อเป็น ในบรรดาลูกด้วยเป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ลูกรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แม้ว่าลูกจะอยู่ที่นี้ ลูกก็ไม่ได้รู้จักอย่างถูกต้องแม่นยำ การรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและการจดจำท่านเป็นสิ่งที่ยากมาก ลูกบางคนอาจจะพูดว่าเป็นสิ่งที่ง่าย แต่ลูกต้องรู้จักพ่ออย่างที่ท่านเป็นและจดจำฉันผู้เป็นพ่ออย่างสม่ำเสมอ สิ่งทีลลาดที่ควรเก็บไว้ในสติปัญญาคือ ฉันคือดวงวิญญาณที่เล็กมาก บาบาสของฉันผู้เป็นจุดก็เล็กด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ไม่มีใครแม้กระทั่งพูดถึงชื่อของพระเจ้า ผู้คนจดจำท่านในความทุกข์เท่านั้น: โอ้ พระเจ้า! ไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจว่าพระเจ้าเป็นใคร เวลาที่ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะอธิบายแก่นุชย์ มีการเขียนชื่อ “ประชาบิดา บราห์มาภุมารี มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก” ทั้งที่เป็นเช่นนี้พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่านี่คือมหาวิทยาลัยทางจิตของโลกของพ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด จะให้ชื่ออะไรเพื่อให้นักุชย์สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว? จะมีการอธิบายแก่ผู้คนได้อย่างไรว่านี่มหาวิทยาลัย? คำว่า “มหาวิทยาลัย (university)” ได้เกิดขึ้นจากคำว่า “จักรวาล (universe)” จักรวาลหมายถึงทั้งโลก สิ่งนี้เรียกว่ามหาวิทยาลัย ซึ่งมนุษย์ทั้งหมดสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ เป็นมหาวิทยาลัยสำหรับผู้คนของจักรวาลที่จะศึกษาเล่าเรียน อันที่จริงมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เข้ามาในจักรวาล ท่านมีมหาวิทยาลัยเดียนี่เท่านั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์คือเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและชำระล้างทั้งจักรวาลให้บริสุทธิ์ ท่านสอนโยคะ สิ่งนี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา ท่านพูดว่า: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ท่านคือพ่อของทั้งจักรวาล, พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนผู้เป็นพ่อ ดังนั้นทำไมไม่เรียกสถานที่แห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยทางจิตของพระเจ้าผู้เป็นพ่อทางจิตที่ไม่มีตัวตน? ลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ผู้คนในโลกเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่รู้จักพ่อ หากพวกเขารู้จักผู้สร้าง พวกเขาจะรู้จักสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน จากผู้สร้างเท่านั้นที่สิ่งสร้างสามารถเป็นที่รู้จัก พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ไม่มีใครอื่นรู้ ฤๅษีและมุนีก็พูดเช่นกันว่า “พวกเราไม่รู้” ดังนั้นพ่อพูดว่า: ก่อนหน้านี้ลูกไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง เวลาที่ผู้สร้างได้อธิบายแล้ว พ่อพูดว่า: ทุกคนร้องเรียกหาพ่อด้วยเช่นกัน: ได้โปรดมาและให้ความสงบและความสุขแก่พวกเรา เพราะเวลานี้มีความทุกข์และความไม่สงบ ชื่อที่แท้จริงของท่านคือผู้สร้างความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านคือใคร? พระเจ้า ท่านขจัดความทุกข์และให้ความสุขอย่างไร? ไม่มีใครรู้ ดังนั้นจงเขียนลงไปอย่างชัดเจนมากเพื่อให้ผู้คนสามารถเข้าใจได้ว่ามีเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ลูกควรจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ พ่ออธิบาย: มนุษย์ทั้งหมดมีสติปัญญาเป็นหิน เวลาที่ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ในความเป็นจริงผู้ที่ได้คะแนนอย่างน้อย 50% หรือมากกว่าก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ผู้ที่สอบตกไม่ใช่ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง รามได้คะแนนน้อยกว่าเช่นกัน เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นนักรบ ไม่มีใครเข้าใจว่าทำไมถึงแสดงให้เห็นรามพร้อมกับคันธนูและลูกศร ได้มีการแสดงให้เห็นว่าศรียุทธศาสตร์สังหารทุกคนด้วยสวาดาร์ชันจักรระ ในขณะที่รามนั้นได้มีการแสดงด้วยคันธนูและลูกศร มินิตยสารที่ได้มีการตีพิมพ์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าฤๅษีได้ฆ่าอาคาสูรย์, บัคคาสูรย์ ฯลฯ ด้วยสวาดาร์ชันจักรระอย่างไร ทั้งสองถูกทำออกมาให้มีความรุนแรงและจากนั้นก็ทำให้มีความรุนแรงเป็นสองเท่า พวกเขาพูดว่า: พวกเขาทั้งคู่เหมือนกันใช่ไหม? อ้อ, แต่เทพเหล่านั้นเป็นเทพที่ปราศจากกิเลส อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ในเวลานี้เรียกว่าขุมหมุขของราวัน เวลาที่ลูกอธิบายว่าพวกเราประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกด้วยพลังโยคะ? แล้วจะเป็นไปไม่ได้หรือที่จะมีลูกด้วยพลังโยคะ? นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส เวลาที่ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร อธิบายอย่างชัดเจนด้วยวิธีนี้เพื่อให้นักุชย์เข้าใจว่าลูกคือผู้ที่มีความรู้ยิ่งเต็มที่ แม้ว่าใครบางคนจะเข้าใจประเด็นนี้เล็กน้อย ลูกก็จะเข้าใจว่าผู้นั้นเป็นของสกุลบรา

หมิ่น สำหรับบางคนลูกจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลบราห์มิน มีผู้คนหลายประเภทมาใช้ไหม? ดังนั้นจงเขียนว่า: “มหาวิทยาลัยทางจิตของพระเจ้าผู้เป็นพ่อทางจิตที่ไม่มีตัวตน” และดูว่าอะไรเกิดขึ้น? ลูกต้องไตร่ตรอง มหาสมุทรแห่งความรู้และหาคำพูดที่เหมาะสม สำหรับสิ่งนี้ลูกจำเป็นต้องมีไหวพริบที่ค่อนข้างมากที่จะเขียนบางสิ่งเพื่อที่ผู้คนสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังอธิบายความรู้ที่แท้ และท่านสอนราชาโยคะ วลีเหล่านี้ “การหลุดพ้นในชีวิต” และ “อำนาจในการปกครองเทพในหนึ่งวินาที” เป็นเรื่องธรรมดาเช่นกัน ควรจะมีวลีเช่นนั้นที่หนึ่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คน ดินแดนของวิชฌน์มีการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา ความหมายของคำว่า “มานมานะบาฟ” คือ: จดจำพ่อและมรดก ลูกคือทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มา เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน และเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาได้แสดงให้เห็นวิชฌน์พร้อมกับสวาคาร์ชันจักระ พวกเขาก็แสดงให้เห็นกฤษณะมีสี่แขนด้วยเช่นกัน เขาจะมีสี่แขนได้อย่างไร? พ่ออธิบายเป็นอย่างดี ลูกๆต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและมีสติปัญญาที่สูงส่ง กล่าวได้ว่า ในยุคทองราชาและราชินีมีสติปัญญาที่สูงส่งเช่นไร ปวงประชาที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเช่นนั้น นั่นคือโลกที่สูงส่ง นี่คือนิรันดร์ของหิน ลูกได้รับความรู้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา บาบาก็แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลายเป็นราชาและจักรพรรดิ สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความรู้เพื่ออธิบายให้ผู้อื่น เป็นสิ่งที่ง่ายตายยากเช่นกันที่จะอธิบายวงจร: ดูซิว่าประชากรมีจำนวนมากขึ้นเพียงไรในเวลานี้ ในยุคทองมีน้อยนิดมาก เป็นการบรรจบกันใช่ไหม? ดังนั้นก็จะมีบราห์มินจำนวนน้อยนิดใช่ไหม? ยุคของบราห์มินนั้นเล็ก หลังจากบราห์มินก็จะมาถึงยุคของเทพ แล้วการขยายตัวก็ดำเนินต่อไป เป็นการดีลังกาใช่ไหม? ดังนั้นหากลูกมีรูปภาพของภาพลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบพร้อมกับภาพของบันไดก็จะทำให้การอธิบายชัดเจน ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างจะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เป็นของสกุลของลูกได้อย่างง่ายดาย ลูกสามารถบอกได้จากใบหน้าของพวกเขาว่าพวกเขาเป็นของสกุลของลูกหรือไม่ หากพวกเขาไม่ใช่ พวกเขาก็จะฟังความรู้เหมือนกับกระต่ายร้อน (ความรู้นี้จะเสียงดังจ๋าและระเหยไปเหมือนกับน้ำที่อยู่ในกระต่ายร้อน) ผู้ที่รู้จักจะรับฟังด้วยความใส่ใจ เมื่อลูกธนูนั้นยิงตรงเป้าพวกเขาก็จะมาอย่างต่อเนื่อง บางคนเพียงแค่ถามคำถาม ในขณะที่คนอื่นที่เป็นดอกไม้ที่ดั้นจะมาด้วยตนเองทุกวัน พวกเขาจะเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วกลับไป ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้จากภาพที่พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพอย่างแน่นอน บางคนจะเข้าใจได้แม้กระทั่งโดยไม่ต้องถามคำถาม บางคนก็จะถามคำถามมากมายอยู่เรื่อยๆ แต่ก็ยังไม่เข้าใจสิ่งใดเลย และแล้วลูกก็ต้องอธิบาย ไม่จำเป็นต้องสร้างความปั่นป่วนใดๆ มิฉะนั้นพวกเขาก็จะพูดว่า: พระเจ้าไม่แม้กระทั่งจะปกป้องลูก เวลานั้นลูกรู้เช่นกันว่าท่านได้ให้การปกป้องคุ้มครองอะไร แต่ละคนต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของตนเอง มีหลายคนที่ไม่ดีสุขภาพทางร่างกายของเขาไม่ดี พวกเขาก็พูดว่า: ได้โปรดปกป้องพวกเรา! พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกควรจะศึกษาศรัทธาด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกมีชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้า และแล้วพวกเขาก็ต่อต้านลูกด้วยความแค้นมากยิ่งขึ้น พายุของกิเลสนั้นจู่โจมด้วยกำลังแรงอย่างมาก พ่อพูดว่า: เมื่อเป็นของพ่อโรคภัยไข้เจ็บเหล่านี้ทั้งหมดจะออกมา พายุจะมาด้วยกำลังแรงอย่างสมบูรณ์ เป็นการชกมวยที่แท้จริง พวกเขาเอาชนะแม้กระทั่งนักมวยปล้ำที่เก่งและแข็งแกร่งได้ พวกเขาพูดว่า: แม้ว่าเราไม่ต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้น แต่สายตาของเราก็กลับมาคดโกง ทะเบียนประวัติก็เสีย ลูกไม่ควรจะพูดกับผู้ที่ไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ บาบากำลังอธิบายกับลูกๆในทุกศุนย์ว่ามีหลายคนที่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ หากบาบาจะพูดถึงชื่อของพวกเขา พวกเขาจะกลายเป็นคนทรยศมากขึ้น ผู้ที่ทำลายล้างจะของตนเองก็จะมุ่งมั่นอยู่กับการกระทำสิ่งที่ผิด กิเลสของตัณหาจะคิดว่าจุมูกพวกเขาไว้มายาไม่ยอมปล่อย การกระทำที่ไม่บริสุทธิ์, สายตาที่ไม่บริสุทธิ์, คำพูดที่ไม่บริสุทธิ์ปรากฏออกมาและกิจกรรมก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก เมื่อลูกจัดนิทรรศการ ฯลฯ จงสร้างวิธีการเช่นนั้นที่ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย พ่อเองกำลังสอนความรู้ของกิตะ นี้ไม่ใช่เรื่องของคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ นี่คือการศึกษาเล่าเรียน หนังสือกิตะไม่ได้ใช้ที่นี่ พ่อสอนที่นี่ ไม่ใช่ว่าท่านจะหยิบหนังสือใดๆไว้ในมือของท่าน ชื่อกิตะมาจากไหน? คัมภีร์ทางศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดถูกสร้างขึ้นภายหลัง มินิกายและลัทธิมากมาย ต่างก็มีคัมภีร์ของตนเองโดยเฉพาะไม่ว่าจะเป็นกิงก้านสาขา ลัทธิและนิกายเล็กๆอะไรก็ตามที่คงอยู่ พวกเขานั้นล้วนมีคัมภีร์ของตนเอง ฯลฯ ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจึงเป็นลูก การหลุดพ้นไม่สามารถได้มาจากสิ่งเหล่านั้น กิตะได้รับการจดจำว่าเป็นเพชรพลอยที่สูงส่งที่สุดของคัมภีร์ทั้งหมด จะมีผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ของกิตะด้วยเช่นกันใช่ไหม? อย่างไรก็ตามเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้ ไม่ใช่ว่าท่านจะถือคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ ในมือของท่าน พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ และไม่ได้สอนคัมภีร์เหล่านั้นให้แก่ลูกเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นแล้วสอนผู้อื่น ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของคัมภีร์ พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้อย่างแน่นอน พ่อแสดงสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก คัมภีร์หลักคือคัมภีร์ศาสนาทั้งสี่ของศาสนา มีคัมภีร์ของศาสนาบราห์มินหรือไม่? มีสิ่งต่างๆมากมายที่ต้องเข้าใจ พ่อในที่นี้และอธิบายทั้งหมดนี้ในรายละเอียด มนุษย์มีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นและเหตุนี้เองพวกเขาจึงกลับมายากจนขึ้นแค้น เหล่าเทพอยู่ในยุคทอง ประสาทราชวังสร้างขึ้นมาจากทองคำและมีเหมืองทองคำ เวลานี้ไม่มีทองคำแท้ใดๆเลย เรื่องราวทั้งหมดขึ้นอยู่กับบาร์ต ลูกผู้เป็นเทพมีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกปกครอง

ทั้งโลก เวลานี้ลูกจดจำได้ว่า: เราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้เรากลายเป็นนายของนรก จากนั้นพวกเราก็จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ความรู้นั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ แล้วลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ตามละครบทบาทของลูกนั้นดำเนินต่อไป ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าไร ลูกจะยังคงได้รับแรงบันดาลใจให้เพียรพยายามอย่างถูกต้องแม่นยำ ใบหน้าของลูกๆที่มีความซาบซึ้งที่พระเจ้าเองกำลังลงใจให้พวกเราทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะทำให้พวกเรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้นยังคงมีใบหน้าที่หนึ่งและสองประกายแห่งความสุข พ่อมาเพื่อปลอบใจลูกๆให้ทำความเพียรพยายามเพื่อผลรางวัลของลูกด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ไม่มีใครอื่นในโลกที่รู้ พระเจ้าดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรมีความสุข ใบหน้าของลูกควรจะขึ้นหนึ่งอย่างแท้จริงที่เปล่งประกายแห่งความสุข ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการลิ้มรสชาติที่ลูกจะเหี่ยวเฉา ด้วยการจดจำพ่อและมารดาก็จะกลายเป็นผู้ที่เปล่งประกายแห่งความสุข ลูกสามารถเข้าใจแต่ละคนจากงานรับใช้ที่เขาหรือเธอทำ พ่อได้รับกลิ่นหอมของลูกๆใช่ไหม? มีกลิ่นหอมจากลูกๆที่มีค่า และกลิ่นเหม็นจากลูกๆที่ไม่มีค่า ในสวนลูกต้องการที่จะเก็บดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเท่านั้น ใครจะเก็บดอกอีก? โดยการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้พ่ายแพ้ในการชกมวยกับมายา จงมีความใส่ใจเพื่อที่จะไม่ให้คำพูดที่ไม่บริสุทธิ์ออกมาจากปากของลูก อย่าได้มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์หรือมีการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์หรือมีพฤติกรรมที่ไม่บริสุทธิ์
2. กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมขึ้นหนึ่ง มีความซาบซึ้งที่พระเจ้าเองกำลังสอนลูก อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส อย่าได้เหี่ยวเฉา

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ โดยการรู้ถึงบัญญัติของความพยายามและได้รับรางวัลจากความพยายามนั้นและก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็ว
นี่เป็นเวลาสำหรับการสร้างรางวัลเป็นระยะเวลานานด้วยการเพียรพยายาม ดังนั้นจงเต็มไปด้วยความรู้และก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็ว อย่าคิดว่าถ้าไม่ใช่วันนี้ พรุ่งนี้ลูกก็จะเปลี่ยน นั่นเรียกว่าความประมาทไม่ระมัดระวัง จนถึงเวลานี้บัปติดาเป็นมหาสมุทรแห่งความรักด้วยความรักในทุกความสัมพันธ์ ในขณะที่เห็นและได้ยินเกี่ยวกับความไม่ระมัดระวังของลูกและความพยายามที่ธรรมดา ท่านจึงให้ความช่วยเหลือพิเศษและคำแนะนำพิเศษและทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า ดังนั้นจงกลับมาเต็มไปด้วยความรู้และคุณประโยชน์ของพรพิเศษ โดยรักษาความกล้าหาญและจึงได้รับความช่วยเหลือ

คติพจน์: ผู้ที่กลายเป็นผู้รับใช้ของวัตถุธาตุจะไม่มีความสุข และดังนั้นจงกลายเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับศรัทธา (คำแนะนำสั่งสอนที่สูงส่ง) เพื่อที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพอ ไม่ว่าจะทำลายได้สถานการณ์ใดลูกไม่ควรโต้เถียงกับใคร
- คำถาม:** วิธีใดที่ลูกสร้างขึ้นเพื่อให้สติปัญญาของลูกสะอาดและสามารถเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อได้?
- คำตอบ:** บัตติเจ็ดวัน เมื่อคนใหม่มาให้พวกเขาั่งอยู่ในบัตติเป็นเวลาเจ็ดวัน ชยะจะถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของพวกเขา และพวกเขาสามารถตระหนักรู้จักพ่อที่แผ่ดวง, การศึกษาที่แผ่ดวงและมรดกที่แผ่ดวง หากพวกเขาเพียงแค่นั่งลงทันทีที่มาพวกเขาจะสับสนและไม่เข้าใจสิ่งใดเลย
- เพลง:** ดินเกิด โอ เจ้าสาว ดินเกิด! รุ่งอรุณของวันใหม่กำลังจะเริ่มขึ้น

โอมซานติ เพื่อที่จะทำให้ลูกๆ มีความรอบรู้ ต้องเปิดเพลงเช่นนั้นให้ฟังและอธิบายความหมายของเพลงนั้น และแล้วลูกจะสามารถพูดต่อหน้าผู้อื่นได้ ลูกจะค้นพบว่ามีความรู้ของตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลกนี้อยู่ในสติปัญญามากแค่ไหน รวากับความลับของทุกสิ่งจากเบื้องบนจากโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนที่ละเอียดอ่อน และตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลกที่มีตัวตนกำลังส่องประกายอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ พ่อมีความรู้ที่ท่านบอกลูก นี่คือนิยามใหม่อย่างสมบูรณ์ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงชื่อเหล่านั้นในคัมภีร์ราชา พวกเขาจะติดอยู่กับการกล่าวถึงชื่อเหล่านั้นของลูกและเริ่มโต้เถียงเกี่ยวกับชื่อเหล่านั้น ที่นี้พ่ออธิบายด้วยวิธีที่ง่ายมาก : พระเจ้าพูด : จดจำฉัน เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กฤษณะ บราห์มา วิษณุ ซึ่งการราชา จะไม่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกไม่ได้เรียกผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนที่ละเอียดอ่อนว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์ในโลกวัตถุเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ความรู้นี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน ไม่เป็นการดีที่จะโต้เถียงมากเกินไปเกี่ยวกับคัมภีร์ การอภิปรายโต้แย้งที่มากเกินไปเกิดขึ้น พวกเขาถึงกับเริ่มตีกันและกันด้วยไม้! ลูกได้รับการอธิบายอย่างง่ายดายมาก ลูกไม่ต้องเข้าไปสู่สิ่งต่างๆ ในคัมภีร์มากเกินไป ประเด็นหลักคือการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ ศรัทธาเป็นสิ่งที่หลักที่เหลือเป็นรายละเอียด เมล็ดนั้นเล็กมาก ที่เหลือเป็นการขยายตัวของต้นไม้ เช่นที่ความรู้ทั้งหมดของต้นไม้รวมอยู่ในเมล็ดของต้นไม้ในนั้น ในทำนองเดียวกันความรู้ทั้งหมดนี้ก็หลอมรวมอยู่ในเมล็ดนี้ เมล็ดและต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ในแบบที่ลูกเข้าใจ พวกเขาได้บันทึกช่วงอายุขัยของต้นไม้ไว้ยาวนาน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายนัยสำคัญของเมล็ดและต้นไม้และวงจรละคร ลูกเป็นผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง หากมีคนใหม่มาและบapak ก็ร้องเพลงสรรเสริญลูกๆ ว่าเป็นผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งพิจารณาว่าตัวเองเป็นลูกๆ พ่อผู้นี้แผ่ดวง ความรู้แผ่ดวง และมรดกก็แผ่ดวงด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้จะสับสน เหตุนี้เองต้องที่ต้องให้พวกเขาั่งบัตติเป็นเวลาเจ็ดวัน การสวดภควัต รามายณะ ฯลฯ ที่พวกเขาจัดเตรียมเป็นเวลาเจ็ดวันในความเป็นจริงแล้วเป็นอนุสรณ์ของเวลานี้เมื่อพวกเขาเก็บตัวในบัตติเป็นเวลาเจ็ดวันเพื่อที่ชยะในสติปัญญาของพวกเขาจะถูกขจัดออกไป และเพื่อให้โยคะของสติปัญญาเชื่อมโยงกับพ่อ ที่นี้ทุกคนเป็นคนไข้ โรคเหล่านี้ไม่มีอยู่ในยุคทอง นี่คือนิยามของครึ่งวงจร โรคของกิเลสทั้งห้าใหญ่โตมาก ลูกคงอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั่น ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจากร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกมีนิมิตล่วงหน้า ความตายก่อนวัยอันควรจะไม่เกิดขึ้นที่นั่น ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย พวกเขาพูดว่า: ความตาย ความตาย และความตายที่ยิ่งใหญ่ มีวัดมหากาลด้วยเช่นกัน ชาวซิกข์มีบัลลังก์อมตะ ในความเป็นจริงบัลลังก์อมตะอยู่ตรงกลางหน้าผากที่แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ทุกดวงวิญญาณนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ พ่อไม่มีบัลลังก์ของพ่อเอง พ่อมาและใช้บัลลังก์ของผู้อื่น พ่อหนึ่งอยู่บนบัลลังก์นี้และทำให้ลูกๆ มีค่าที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์กันยกย่อง ลูกรู้ว่าบัลลังก์กันยกย่องลักษณะและนารายณ์จะนั่งนั้นเป็นเช่นไร ได้มีการจดจำบัลลังก์กันยกย่องอยู่ใช่ไหม? ลูกควรไตร่ตรองสิ่งนี้ : เหตุใดพระเจ้าถึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา? เมื่อพูดว่า “พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา” สติปัญญาขึ้นไปสู่เบื้องบน ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ก็ขึ้นไปถึงในลักษณะนี้ (ขึ้นสู่เบื้องบน) เพื่อให้ลูกจดจำท่าน อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถรู้สิ่งใดอย่างถูกต้องแน่นอน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้มาอยู่เบื้องหน้าลูก เป็นการส่วนตัวและพูดว่า : จดจำฉันและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือการค้าประกัน สิ่งนี้เขียนไว้ในกิตะ แต่ถ้าลูกดึงตัวอย่างหนึ่งออกมาจากกิตะ พวกเขาจะดึงออกมาสับสน เหตุนี้เองจึงไม่จำเป็น ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ราชา คิดว่าพวกเขาสามารถทำหายผู้อื่นได้ ลูกๆ ผู้ที่ไม่รู้คัมภีร์เหล่านั้นเลย ฯลฯ ไม่ควรแม้แต่จะกล่าวชื่อของสิ่งนั้น เพียงแค่พูดว่า “พระเจ้าพูด : จดจำฉันพ่อของลูก” เพียงท่านเท่านั้นที่ได้ชื่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลงด้วยเช่นกัน “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์,

รามของลิดา"... ชานยาซซีกียังคงสวดมนต์ต่อไปที่นั่นและที่นั่นเช่นกัน มีความคิดเห็นมากมายเช่นนี้ใช่ไหม? เพลงนี้ไพเราะมากเช่นกัน ตามแผนของละครมีการแต่งเพลงเช่นนั้นทุกวงจร ราวกับว่าพวกเขาแต่งเพลงขึ้นมาสำหรับลูกๆ เท่านั้น มีเพลงที่ดีมาก ตัวอย่างเช่น “ ชีหนทางให้แก่คนตาบอดเกิดพระพุ (ผู้เดียวที่อาศัยอยู่เหนือโลกนี้)! ไม่ใช่กฤษณะที่จะเรียกว่าพระพุ(Prabhu) เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่จะถูกเรียกว่าพระพุหรืออิศวร (ผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาทั้งหมด) ที่นี้ลูกพูดว่าบาบาเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันใช่ไหม? พวกเขาเข้าไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธามากเกินไป ที่นี้สิ่งต่างๆ เรียบง่ายอย่างสมบูรณ์-อัลฟาและเบต้า อัลฟาคืออัลล่าห์ และเบต้าคืออำนาจในการปกครอง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดาย จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลักษมีและนารายณ์เป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน ทั้งสองปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นโดยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นลักษมีและนารายณ์อย่างแน่นอน มากเท่าที่ลูกมีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ลูกได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น สิ่งนี้เป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน นักเรียนในโรงเรียนไม่ได้ตระหนักหรือเมื่อพวกเขาศึกษาเล่าเรียนน้อยมาก? ผู้ที่ไม่ใส่ใจอย่างเต็มที่ที่จะนั่งอยู่ข้างหลัง ดังนั้นพวกเขาจะสอบตกอย่างแน่นอน เพื่อที่จะทำให้ตนเองสดชื่นอีกครั้ง ลูกควรฟังเพลงที่ดีของความรู้ที่ได้มีการแต่งขึ้นมา เก็บเพลงเช่นนั้นไว้ในบ้านของลูก ลูกแม้กระทั่งสามารถอธิบายเพลงเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่นได้ ดูซิว่าเงาของมายาทอดลงมาอีกครั้งได้อย่างไร ไม่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงเวลาของวงจรเป็น 5,000 ปี กลางวันแห่งบราห์มาและกลางคืนแห่งบราห์มานั้นครั้งต่อครั้ง มีใครบางคนแต่งเพลงเหล่านี้ขึ้นมา พ่อคือผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาดและรอบรู้และดังนั้นมันจึงเข้าไปในสติปัญญาของผู้ที่นั่งและแต่งเพลงเหล่านั้น มีหลายคนที่มาหาลูกก็เข้ามาเมื่อได้ยินเพลงเหล่านี้ละ วันนั้นจะมาถึงเมื่อผู้ที่ร้องเพลงของความรู้นี้จะมาหาลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาจะร้องเพลงนี้เพื่อสรรเสริญพ่อที่ลูกจะรู้สึกประทับใจอย่างลึกซึ้ง นักร้องประเภทนั้นจะมา นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับท่านเองด้วยเช่นกัน ศิลปะของการร้องเพลงมีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน ในขณะนี้ไม่มีใครเป็นเช่นนั้น มีเพลงเดียวที่ได้แต่งขึ้น: พระเจ้าชีวา,ผู้ที่ไร้เดียงสาที่อ่อนหวานและน่ารักอย่างมากเหลือเกิน พ่ออ่อนหวานมากและน่ารักมากอย่างแน่นอน เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน ไม่ใช่ว่าเหล่าเทพจดจำท่าน ในรูปภาพพวกเขาได้แสดงภาพชีวาเบื้องหน้าราม รามกำลังกราบไหว้บูชา! นั่นเป็นสิ่งที่ผิดเช่นกัน ไม่ใช่ว่าเหล่าเทพจะจดจำใคร เป็นมนุษย์ที่มีการจดจำระลึกถึง เวลาที่ลูกเป็นมนุษย์และต่อมากลูกจะกลายเป็นเทพ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างเทพกับมนุษย์ เทพเดียวกันนี้จะกลายเป็นมนุษย์ ไม่มีใครรู้เลยว่าวงจรยังคงหมุนไปอย่างไร เวลาที่ลูกได้ค้นพบแล้วว่าเรากลายเป็นเทพอย่างแท้จริง เวลาที่เราเป็นบราห์มิน ในโลกใหม่เราจะถูกเรียกว่าเทพ เวลาที่ลูกเต็มไปด้วยความประหลาดใจ บราห์มานี้ซึ่งก่อนหน้านี้เป็นผู้กราบไหว้บูชาในชาติเกิดนี้และร้องเพลงสรรเสริญศรีนารายณ์และมีความรักอย่างมากต่อนารายณ์ เวลาที่ดูเป็นความอัศจรรย์ที่ท่านจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ดังนั้นปรอทแห่งความสุขวขึ้นสูงอย่างมาก ลูกเป็นนักรบนิรนาม ลูกไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง แท้จริงแล้วลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ลูกไม่มีตาบของตัณหาหาคะและไม่ข้องแวะในการทำสงคราม ตัณหาหาคะแยกออกจากกัน ความโกรธแยกออกจากกัน ดังนั้นลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เป็นกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง เพราะคำว่า “กองทัพ” พวกเขาจึงได้จัดตั้งกองทัพในสงครามมหาภารตะ พวกเขาได้แสดงให้เห็นเพศชาย ไม่มีเพศหญิงเลย แท้จริงแล้วลูกคือชีพชัคติ เนื่องจากลูกเป็นส่วนใหญ่ ลูกจึงเรียกว่ากองทัพชัคติ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่นั่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ เวลาที่ลูกๆ จดจำยุคใหม่ ไม่มีใครในโลกที่จะรู้เกี่ยวกับยุคใหม่ พวกเขาคิดว่ายุคใหม่จะมาจาก 40,000 ปี เป็นที่ชัดเจนมากกว่ายุคทองเป็นยุคใหม่ ดังนั้นบาบาให้คำแนะนำว่า: ลูกจะกลับมาสดชื่นโดยการฟังเพลงที่ดี และลูกจะอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเหล่านี้เป็นวิธีการที่ฉลาดทั้งหมด มีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ มีหลายเพลงที่ดีมากที่ช่วยทำให้ลูกสดชื่นขึ้นอย่างมาก เพลงเหล่านี้ช่วยลูกได้มาก ถึงความหมายของเพลงออกมา เพื่อให้ปากของลูกเปิดขึ้นและมีความสุขด้วยเช่นกัน พ่อพูดกับผู้ที่ไม่สามารถซึมซับได้ดีว่า: จงเฝ้าแต่จดจำพ่อในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ในขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก เพียงจดจำมนตรานี้ :จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้นผู้ชายคนหนึ่งจะพูดกับภรรยาของเขาว่า: เธอสามารถจดจำพระเจ้าได้แม้กระทั่งอยู่ที่บ้าน ดังนั้นมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องตระเวนไปที่วัดต่างๆ ละ? ฉันจะให้ภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์แก่เธอที่บ้าน นั่งที่นี้และมีการจดจำระลึกถึง ทำไมเธอต้องล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว? ในลักษณะนี้ผู้ชายหลายคนจะไม่ปล่อยภรรยาของเขาไป การกราบไหว้บูชาก็เป็นสิ่งเดียวกันกับการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกเห็นภาพครั้งเดียวลูกก็สามารถจดจำสิ่งนั้นได้อยู่แล้ว ภาพของกฤษณะที่มีขนนกยูงและมงกุฎเป็นเรื่องธรรมดา ลูกๆ ได้รับนิมิตว่ากฤษณะเกิดอย่างไรที่นั่น แต่ลูกสามารถถ่ายภาพเหล่านั้นได้ไหม? ไม่มีใครสามารถทำเช่นนั้นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ สามารถมองเห็นได้ด้วยด้วยนิมิตที่สูงส่งเท่านั้น ไม่สามารถสร้างขึ้นได้ ใช่หลังจากที่เห็นแล้วลูกสามารถอธิบายได้ อย่างไรก็ตามจะไม่สามารถระบายสีได้ละฯ แม้ว่าจิตรกรจะฉลาดและมีนิมิตเขาก็ไม่สามารถวาดรูปลักษณะได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นบาบาได้อธิบายว่า: อย่าโต้เถียงกับใครมากเกินไป บอกพวกเขา: ความสนใจของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกร้องขอความสงบก็จงจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ที่นี้ พวกเขาจะกลับไป เพียงพ่อเท่านั้นที่มีพลังที่

จะทำให้ดวงวิญญาณทั้งหลายบริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ได้ ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นเวทีที่มีการแสดงบนเวทีนี้ ในเวลานี้ทั้งเวทีคืออาณาจักรของราวัน โลกกำลังนอนอยู่บนทั้งมหาสมุทร นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด เหล่านั้นมีขีดจำกัด นี่คือการประเด็น(เกาะ)ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งอาณาจักรที่สูงส่งคงอยู่เป็นเวลาค้างจวบ และอาณาจักรที่ชั่วร้าย เช่นปีศาจคงอยู่เป็นเวลาค้างจวบ ที่จริงแล้วทวีปแยกจากกันแต่เป็นเรื่องราวของความไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด ลูกๆ เราจะทำอย่างไรอยู่บนฝั่งแม่น้ำคงคาและยมนา จะไม่มีความจำเป็นต้องไปที่ทะเลสาบ เมื่อพวกเขาพูดถึงดาวกาณันมันไม่ได้อยู่กลางทะเล ดาวกาไม่ใช่อสถานที่ที่แยกจากกัน ลูกๆ ได้มีนิมิต ในตอนเริ่มต้นชานเดชและกุลสารเคยได้มีนิมิตมากมาย พวกเขาเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่เพราะพวกเขาต้องให้ความบันเทิงกับลูกๆ ในบัดดี ดังนั้นพวกเขาได้รับความสนุกสนานมากจากนิมิตนั้น พ่อพูดว่า: ในเวลาสุดท้าย พ่อจะทำให้ลูกมีความสุขสนุกสนานอย่างมาก บทบาทนั้น(ของละคร)เป็นอีกเรื่องหนึ่ง มีเพลงด้วยเช่นกัน: สิ่งใดที่เราเห็น ท่านไม่เห็น ลูกได้รับนิมิตภาพแล้วภาพเล่าอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่นเมื่อวันสอบใกล้เข้ามาลูกจะรู้ว่าลูกจะสอบผ่านด้วยคะแนนเท่าใด นี่คือการศึกษาลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในขณะที่มีความรู้อย่างเต็มเปี่ยม แต่ไม่ใช่ทุกคนที่เต็มเปี่ยม ในโรงเรียนทุกคนตามลำดับกันไปเสมอ นี่คือการรู้ด้วยเช่นกัน โลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนที่ละเอียดอ่อน – ลูกมีความรู้ของทั้งสามโลก ลูกรู้จักวงจรโลกนี้ มันยังคงหมุนไปเรื่อยๆ พ่อพูดว่า: ความรู้ที่ลูกได้รับไม่มีใครอื่นใดสามารถอธิบายได้ ลูกมีสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เหนือลูก บางคนมีลางตัวของดาวพลูทัส แต่ผู้อื่นมีลางของงาเมิดของราหู ดังนั้นพวกเขาจะไปและกลายเป็นสัปเหร่อ ฯลฯ เหล่านี้คือสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด เหล่านี้คือสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกและให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกๆ มีความสุขอย่างมาก ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจหลายครั้งและสูญเสียไป นี่เป็นความจริงอย่างสมบูรณ์ ไม่มีอะไรใหม่! และแล้ว ลูกจะสามารถคงอยู่อย่างมีความสุขตลอดไป มิฉะนั้นอาจจะทำให้ลูกสับสน ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ลูกทั้งหมดผู้เป็นที่รักจดจำเพียงผู้เป็นที่รักเดียวนั้น ท่านมาและให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกจดจำท่านมาเป็นเวลาค้างจวบ เวลานั้นลูกได้พบท่านแล้ว ลูกควรมีความสุขอย่างมาก อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงทำให้บทเรียนของ“ไม่มีอะไรใหม่”มั่นคง จงรักษาความสุขไว้ที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก

2. ฟังเพลงที่ดีแห่งความรู้และทำให้ตนเองสดชื่นขึ้นมาใหม่ เข้าใจความหมายของเพลงเหล่านั้นและอธิบายความหมายนั้นให้กับผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นผู้ของการจดจำระลึกถึงด้วยการเป็นอิสระจาก “ครอบครัว” หลายประเภท

ในการเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นต่อ"ครอบครัว"ของตัวเอง, "ครอบครัว"ของสกุลที่สูงส่ง, "ครอบครัว"ของงานรับใช้และ "ครอบครัว"ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดนั้นหมายความว่าเพื่อให้ลูกละวาง ลูกควรเก็บรูปแบบของความรักของบัพดาตาไว้เบื้องหน้าลูกและกลายเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึง โดยการเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึงลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นโดยอัตโนมัติ การเป็นอิสระจาก “ครอบครัว” ทุกประเภทหมายถึงการทำให้จิตสำนึกของ “ฉัน” จบสั้น และกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกๆ ที่กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นด้วยวิธีนี้จะประกาศสิทธิ์ในการได้รับรางวัลเป็นระยะเวลาที่ยาวนานโดยการทำความพยายามเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน

คติพจน์: อยู่อย่างละวางเหมือนดอกบัวและลูกจะได้รับความรักของพระเจ้าอยู่เรื่อยๆ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อสอนลูกเกี่ยวกับศาสนาเทพที่สูงส่ง (ธรรม) และการกระทำที่สูงส่ง (กรรม) ดังนั้นลูกไม่ควรมีการกระทำที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่สะอาดมาก
- คำถาม:** อะไรคือบาปแรกที่ลูกกระทำเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ?
- คำตอบ:** หากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างแล้ว แทนที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะจดจำระลึกถึงมนุษย์ที่มีร่างกาย จะยังคงมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ ความคิดที่เป็นลบจะเกิดขึ้น นี่เป็นบาปที่ใหญ่มาก ลูกควรเข้าใจว่ามายากำลังจู่โจมลูก และควรเตือนตัวเองในทันที

โอมซานติ พ่อทางจิตกำลังอธิบายให้ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตมาจากไหน? จากโลกแห่งดวงวิญญาณซึ่งเรียกว่าดินแดนนิพพานและดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน นี่เป็นประเด็นของกิตะ ลูกถามว่า: ความรู้นี้มาจากไหน? ลูกตอบว่า ความรู้นี้เป็นความรู้เดียวกันของกิตะอย่างแน่นอน บทบาทในกิตะได้เกิดขึ้นในขณะนี้และพ่อก็กำลังสอน เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้เดียวอย่างแน่นอน ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบที่เราอาศัยอยู่เช่นกัน พ่ออธิบายว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ โลกที่ตาโมประธานของดวงวิญญาณบาป ลูกก็รู้แน่ชัดว่าเราดวงวิญญาณนั้นตาโมประธานในเวลานี้ เราได้ผ่าน 84 ชาติเกิด และจากสโตประธานมาสู่ตาโมประธาน นี่เป็นโลกเก่าและยุคเหล็ก ชื่อเหล่านี้ทั้งหมดเป็นของเวลานี้ หลังจากโลกเก่าก็จะมีโลกใหม่ ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าสงครามมหาการตะเกิดขึ้นเมื่อโลกนี้มีการเปลี่ยนแปลง เวลานั้นเองที่พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะ ความผิดพลาดเดียวที่พวกเขาทำคืออะไร? สิ่งแรกพวกเขาเลิ้มวงจรรของละคร และพวกเขาก็ลืมพระเจ้าแห่งกิตะ กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า, เป็นพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นนั่นทำให้ท่านไม่มีตัวตน พ่อผู้ไม่มีตัวตนพูดกับดวงวิญญาณ: จดจำฉัน! ฉันเท่านั้นคือผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กฤษณะเป็นผู้ที่มีร่างกาย พ่อไม่มีร่างกาย พ่อไม่มีตัวตน พ่อไม่ใช่พ่อของมนุษย์ พ่อเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ควรทำให้สิ่งนี้มั่นคง เราดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า เวลานี้ 84 ชาติเกิดได้มาถึงจุดจบและพ่อมาแล้ว ลูกต้องพูดต่อไปว่า: บาบ่า บาบ่า จดจำ บาบ่าเป็นอย่างมาก ตลอดทั้งวงจรรูกจดจำพ่อทางร่างกาย เวลานี้พ่อมาแล้วและพ่อจะนำดวงวิญญาณทั้งหมดออกไปจากโลกของมนุษย์นี้ เพราะมนุษย์ตกต่ำในอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองลูกจึงจำเป็นต้องจดจำบาบ่าในตอนนี มนุษย์ไม่เข้าใจว่าในขณะนี้ เป็นอาณาจักรของราวัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “ราวัน” พวกเขามีเพียงแค่ประเพณีเดียวที่เฉลิมฉลองดาเซรา (เผ่าหุ่นจำลองของราวันที่มี 10 หัว) ไม่มีใครในลูกที่เข้าใจความหมายเช่นกัน เวลาลูกได้รับความเข้าใจเพื่อที่จะให้กับผู้อื่น หากลูกไม่สามารถอธิบายให้ผู้อื่นได้นั้นหมายความว่าลูกเองก็ไม่เข้าใจ พ่อมีความรู้ของวงจรรโลก เราเป็นลูกของท่าน ดังนั้นลูกๆ ควรมีความรู้ด้วยเช่นกัน นี่เป็นกิตะพาทชาลาของลูก เป้าหมายคืออะไร? ที่จะเป็นสิ่งนี้: ลักชมีและนารายณ์ นี่คือการราชาโยคะ ความรู้คือการกลายเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดาและลักชมีจากผู้หญิงธรรมดา ผู้คนเหล่านั้นนั่งและเล่าเรื่องราว ที่เราศึกษาเล่าเรียน พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ท่านมาสอนสิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกันของวงจรรเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อเปลี่ยนโลกเก่าเป็นโลกใหม่ เป็นอาณาจักรของพวกเขาในโลกใหม่ และไม่เป็นเช่นนั้นในโลกเก่า สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกเข้าใจวงจรรแล้ว มีศาสนาหลัก ไม่มีความเป็นเทพในเวลานี้ ศาสนาเทพและการกระทำที่สูงส่งกลับมามากขึ้น ตอนนีลูกได้รับการสอนเกี่ยวกับศาสนาเทพที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นลูกจะต้องใส่ใจกับตนเอง: ฉันจะไม่ทำการกระทำใดที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใช่ไหม? ไม่มีความคิดที่ไม่ดีเข้ามาในสติปัญญาของฉันเพราะมายาใช่ไหม? ฉันไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ใช่ไหม? หากลูกเห็นว่าบางคนมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์หรือความคิดที่เป็นลบ ลูกควรเตือนเขาทันที ลูกไม่ควรเข้าไปร่วมสนับสนุนกับเขา ลูกควรเตือนเขา ลูกมีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้เนื่องจากการแทรกแซงของมายา แทนที่จะนั่งในโยคะและจดจำระลึกถึงพ่อแต่ความคิดเหล่านั้นกลับไปหาร่างกายของใครบางคน ลูกควรเข้าใจว่านี่เป็นการจู่โจมของมายาและลูกกำลังทำบาป สำหรับสิ่งนี้จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่สะอาดมาก นอกจากนี้ยังมีความเสียหายอย่างมากจากการพูดล้อเล่นและหัวเราะ ดังนั้นคำพูดที่บริสุทธิ์เท่านั้นควรออกจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีคำพูดที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ควรมีแม้กระทั่งมีการการพูดเล่นตลกหรือการหัวเราะ ไม่ควรที่ลูกจะพูดว่า “ฉันแค่พูดล้อเล่นหรือพูดตลก” แม้กระทั่งการกระทำเช่นนั้นก็ทำให้เกิดความเสียหาย อย่าได้สร้างเรื่องตลกที่มีกลิ่นอายของกิเลส จงอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกรู้เกี่ยวกับนักบวชเปลือยกายที่ความคิดว่าจะไม่ไปสู่อกิเลส พวกเขามีชีวิตอยู่ที่แยกตัวออกไป แต่ความชุกชอนของอวัยวะประสาทสัมผัสไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้นอกจากด้วยโยคะเท่านั้น ตัณหาราคะ

เป็นศัตรูเช่นนั้น ถ้าสายตาของลูกมองไปที่ใครบางคน หากลูกไม่ได้อยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ก็就会有ความเสียหายอย่างแน่นอน เราต้องตรวจสอบตนเอง ลูกควรอยู่ในการจดจ่อกับผู้เดียว และแล้วจะไม่มีความเจ็บปวดในรูปแบบใดจะยังคงอยู่ สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นเมื่อลูกนั่งอยู่ในโยคะ ในยุคทองไม่มีหยาบคายใดเลย ที่นั่นไม่มีความชกชนของราวันที่จะทำให้เกิดการประทุพผิตใดๆ ที่นั่นลูกมีชีวิตโยคี ที่นั่นเช่นกันที่สภาพต้องเข้มแข็งมาก เมื่อลูกมีพลังโยคะ โรคภัยเหล่านี้ทั้งหมดจะจบสิ้น มีความเพียรพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ การประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก ต้องมีความเพียรพยายาม ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกคิดว่า: ฉันจะรับอะไรก็ได้ที่อยู่ในโชคของฉัน ก็แค่นั้นเอง! ถ้าลูกไม่ซึมซับสิ่งนี้ นั่นหมายความว่าลูกมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเศษสตางค์เท่านั้น มีหลายวิชา บางคนได้คะแนนดีในการวาดเขียน บางคนในเรื่องเกม นั่นเป็นเรื่องทั่วไป ในทำนองเดียวกันที่นั่นก็มีวิชาต่างๆเช่นกัน ลูกจะได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างไรก็ตามไม่สามารถได้รับอำนาจในการปกครองตนเอง เมื่อลูกทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองตนเอง สำหรับสิ่งนั้นลูกจะต้องเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้คนมากมาย ราวกับว่าอาหารนั้นไม่ย่อย ไม่มีความกล้าหาญที่จะได้รับสถานภาพที่สูง สิ่งนี้เรียกว่าการเจ็บป่วยด้วยเช่นกัน ลูกมองแต่อย่าได้เห็นเช่นกัน อยู่ในการจดจ่อกับผู้เดียวทางจิตและชี้หนทางให้ผู้อื่น ลูกต้องเป็นไม้เท้าให้คนตาบอด ลูกรู้จักหนทาง ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง, การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตยังคงหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกผู้เป็นมหาชาติ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในสภาพของลูกๆ ด้วยเช่นกัน บางคนกลายเป็นผู้มั่งคั่งอย่างมากและบางคนก็กลายเป็นผู้ยากจนอย่างแท้จริง มีสถานภาพของเชื้อพระวงศ์ในหลายระดับที่แตกต่างกัน มิฉะนั้น, ใช่เพราะราวันไม่ได้อยู่ที่นั่น ที่นั่นจึงไม่มีความทุกข์ แต่มีความแตกต่างในความมั่งคั่ง มีความสุขด้วยความมั่งคั่ง เท่าที่ลูกอยู่ในโยคะสุขภาพของลูกก็จะดีมากตามนั้น ลูกต้องเพียรพยายาม พฤติกรรมของคนมากมายยังคงเป็นเหมือนมนุษย์ที่ไม่รู้ พวกเขาไม่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ใคร เมื่อการสอบเกิดขึ้น ลูกจะรู้ว่าใครจะสอบผ่านและได้คะแนนเท่าไร และแล้วในเวลาเดียวกัน ลูกจะร้องไห้ด้วยความสิ้นหวัง ทั้งบัพและดาตยังคงอธิบายอย่างมากต่อไป พ่อมาเพื่อให้คุณประโยชน์เท่านั้น ลูกต้องให้ประโยชน์กับตัวเองและผู้อื่นด้วย พ่อถูกเรียกให้มา: โอ ได้โปรดมาและชี้หนทางให้กับพวกเราที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงให้ศรัทธา: พิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและจดจำนั้น นี่เป็นยาที่ง่ายดายนบอกพวกเขา: เราเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์กลับมามีบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงต้องมา ลูกจะไม่ได้รับอะไรเลยจากบราห์มา ท่านคือดาตา (พี่ชาย) ท่านไม่ใช่บาบา ลูกได้รับมรดกของลูกจากบาบา ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับมรดกจากบราห์มา พ่อผู้ไม่มีตัวตนรับพวกเราดวงวิญญาณมาเลี้ยงดูโดยผ่านผู้นี้และสอนเรา พ่อสอนผ่านผู้นี้เช่นกัน ลูกจะไม่ได้รับอะไรจากบราห์มา มรดกจะได้รับจากพ่อเท่านั้นโดยผ่านผู้นี้ ผู้ที่ให้คือผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น การสรรเสริญนั้นเป็นของพ่อผู้เดียว พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ให้การหลุดพ้นกับทุกคน ผู้นี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอีกครั้งจากที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคทอง และใช้ 84 ชาตเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์ ตอนนี้ท่านกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและบริสุทธิ์ เราฟังพ่อ; เราไม่ฟังมนุษย์คนใดเลย หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นของมนุษย์อย่างแน่นอน นี่คือนทางทางจิตวิญญาณของความรู้ มหาสมุทรของความรู้ผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ คัมภีร์เหล่านี้ลาล้านเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา การศึกษาคัมภีร์ลาลา ทั้งหมดเหล่านี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มหาสมุทรแห่งความรู้คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น เราผู้เป็นแม่น้ำแห่งความรู้ได้เกิดจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ในขณะที่แม่น้ำและมหาสมุทรเหล่านั้นเป็นน้ำ ลูกๆ จะต้องใส่ใจกับสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ จงอยู่อย่างสำรวจตนและให้สติปัญญาไตร่ตรองความรู้ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองภายใน หากลูกปล่อยให้มีคำพูดที่ไม่ได้ออกจากปากลูกหรือสายตาของลูกลูกไปถึงไปสู่ความไม่บริสุทธิ์ ลูกควรตอบตัวเอง: ทำไมคำพูดที่ไม่ได้ออกจากปากของฉัน? ทำไมสายตาถึงลูกไปถึงไปสู่ความไม่บริสุทธิ์? ลูกยังควรที่จะตอบตัวเอง ลูกจำเป็นต้องเตือนตัวเองครั้งแล้วครั้งเล่า และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงได้ อย่าให้ภาษาที่ไม่ได้ออกจากปากของลูก พ่อต้องให้การสอนในหลากหลายรูปแบบ การเรียกบางคนว่าบาก็เป็นภาษาที่ไม่ดีเช่นกัน มนุษย์พูดอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับคนที่เขาร้องเพลงสรรเสริญ การสรรเสริญควรจะร้องให้กับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครอีกแล้ว แม้กระทั่งบราห์มา วิชณะและชังการก็ไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้ชำระใครให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่ทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์กลับมามีบริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น โลกที่บริสุทธิ์คือโลกใหม่อย่างแน่นอน แต่สิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ ความบริสุทธิ์มีอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราวันแน่นอน ลูกๆ จะต้องเพียรพยายามอย่างมาก เพื่อที่จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีหินหรือคำพูดที่ไม่ได้ออกจากปากของลูก ปฏิบัติต่อตนเองด้วยความรักอย่างมาก สายตาที่ไม่บริสุทธิ์ก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างมาก จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมาก จิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคือการตระหนักถึงความไม่สูญสลาย ร่างกายสูญสลาย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ จะมีพ่อของดวงวิญญาณอย่าง

แน่นอน พวกเขาพูดเช่นกันว่า: ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ในกรณีนั้นดวงวิญญาณสูงสุดจะนั่งอยู่ในทุกคนได้อย่างไร? ทุกคนจะเป็นพ่อได้อย่างไร? พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งความรู้เช่นนี้! พ่อของทั้งหมดนั้นเป็นเพียงพ่อผู้เดียวนี้อย่างแน่นอน มรดกจะได้รับจากท่านผู้เดียวเท่านั้น ชื่อของท่านคือชีวา พวกเขาเฉลิมฉลองชีพแฉติ (ชีพราตริ) ด้วยเช่นกัน ไม่ได้กล่าวว่า “คำคืนของรูตรา” หรือ “คำคืนของกฤษณะ” มนุษย์ไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาพูดว่า: ทั้งหมดเหล่านี้เป็นรูปแบบของท่าน นี่เป็นเกมที่มีศรัทธาของท่าน ตอนนี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำฉัน! คนงานหรือกรรมกรควรได้รับการสอนเหล่านี้ด้วยเช่นกันเพื่อที่จะให้มีประโยชน์สำหรับพวกเขาด้วย อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเองไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ ลูกจะทำให้ผู้อื่นผู้อื่นมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? เราจะทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงและแล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า นี่เป็นความมหัศจรรย์! สิ่งเหล่านี้มิได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ลักษณะและนารายณ์กลับมาไม่บริสุทธิ์จากที่สูงส่งอย่างมากและเป็นเทพ เหตุนี้เอง“กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา”ได้รับการจดจำ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมายในวัดของชีวา พ่อพูดว่า: จดจำฉัน! เลิกเร่ร่อนไปทั่วจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง เพียงความรู้นี้เท่านั้นที่เป็นไปเพื่อความสงบ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาสะอาดประทาน แค่นั้น! ให้มนตรานี้ต่อไป ลูกไม่ควรรับเงินจากใครจนกว่าเขาจะกลับมาแข็งแกร่งในความรู้ บอกพวกเขาว่า: สัญญาว่าคุณจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แล้วเราจะสามารถกินสิ่งที่คุณเตรียมอาหารด้วยมือของคุณได้; เราสามารถรับอะไรก็ได้ มีวัดมากมายในบารัต ลูกสามารถให้ข้อความนี้กับชาวต่างชาติและคนอื่นๆที่มาว่า: จดจำพ่อ! อัมชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หัวเราะหรือพูดตลกเกี่ยวกับสิ่งที่มีกลิ่นอายของกิเลสในพวกเขา จงมีความระมัดระวังอย่างมาก ไม่ควรมีคำพูดที่ไม่ได้ออกจากปากลูก
2. เพื่อที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงฝึกฝนให้มาก ปฏิบัติตนเองด้วยความรักกับทุกคน อย่าได้มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ หากสายตาของลูกถูกดึงไปสู่สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ จงลงโทษตัวเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่เห็นแก่ผู้อื่นเสมอและแทนที่จะร้องขอความเคารพจงให้ความเคารพกับทุกคน ไม่ว่าใครจะให้ความเคารพลูกหรือยอมรับลูกหรือไม่ ลูกก็ควรพิจารณาว่าผู้นั้นเป็นน้องชายหรือน้องสาวที่แสนหวานของลูกจงรักษาความเคารพตนเองของลูกไว้ และด้วยดริชตีที่มีความรักและทัศนคติที่มีความรัก จงให้ความเคารพในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ การคิดว่า "ฉันจะให้ความเคารพเมื่อผู้นั้นให้ความเคารพ" เป็นรูปที่สูงส่งของขอทาน จงกลายเป็นโยคีที่เห็นแก่ผู้อื่นในเรื่องนี้ ด้วยการประพรมของความรักทางจิต จงเปลี่ยนศัตรูให้กลายเป็นเพื่อน แม้ว่าจะมีใครบางคนขวางกั้นหินใส่ลูก ลูกเพียงแค่นี้ให้เพชรพลอยกับผู้นั้นกลับไป เพราะลูกเป็นลูกของพ่อคำเพชรพลอย

คติพจน์: เพื่อที่จะนำมาซึ่งการเริ่มต้นของโลกใหม่ จงจดจำสองคำ: เครื่องมือและความถ่อมตน

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาอย่างเป็นแขกของลูก ดังนั้นลูกต้องเคารพท่าน ลูกได้เชื่อเชิญท่านให้มาที่นี้ด้วยความรัก ลูกต้องเคารพท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่แสดงความไม่เคารพ
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งใจอย่างสม่ำเสมอ? จะกล่าวอย่างไรหากความซาบซึ้งของลูกไม่เพิ่มขึ้น?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใดได้มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในฐานะที่เป็นแขก ให้ความซาบซึ้งนี้คงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งของลูกนั้นเพิ่มขึ้นตามลำดับกันไป แม้ว่าจะเป็นอย่างพ่อแล้วลูกบางคนก็ยังมิสติปัญญาที่สงสัยและปล่อยมือของท่าน และแล้วก็จะกล่าวได้ว่านั่นคือโชคของพวกเขา

โอมซานติ โอมซานติ จะต้องพูดอย่างนี้สองครั้ง ลูกรู้ว่าผู้หนึ่งคือบาบาและอีกหนึ่งคือดาด้า ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าสูงสุด แต่คำว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” นั้นเรียบง่ายมาก ลูกจะไม่เพียงแต่พูดว่า “พ่อ” ลูกพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” คำยกย่องของท่านก็สูงมากด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่าท่านได้รับการเชิญให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านเองมาและบอกลูก: พ่อได้รับการเชิญให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านเป็นผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์อย่างไรหรือท่านมาเมื่อไหร่ ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรเป็นของใครมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรในยุคทองและยุคเงินและมันถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่อมาอย่างแน่อน บางคนเรียกท่านว่าผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ บางคนเรียกท่านว่าผู้ปลดปล่อย พวกเขาเรียกหา: พาพวกเราไปสู่สวรรค์ ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกเชื่อเชิญท่านให้มายังโลกที่ไม่บริสุทธิ์: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราเป็นผู้อาศัยของบาร์ดที่สูงส่ง ตำแหน่งของท่านนั้นสูงมาก ท่านเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุด ลูกเรียกหาท่านเพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะสามารถปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันนี้? ความซาบซึ้งของลูกๆ ควรจะคงอยู่ในระดับสูงเมื่อรับฟังสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งนั้นก็ไม่ได้สูงมากเช่นนั้น คนอื่นมีนมมาโดยการดื่มแอลกอฮอล์แต่ลูกนั้นไม่ได้มีนมมาด้วยการรับสิ่งนี้ ที่นี้เป็นเรื่องของการสร้างสมความรู้และคุณธรรม เป็นเรื่องของโชคด้วยเช่นกัน พ่อเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่มาก แม้แต่ในบรรดาลูกก็มีบางคนที่ไม่มีความศรัทธาอย่างแท้จริง หากลูกทั้งหมดมีศรัทธาแล้วทำไมลูกบางคนจึงวิ่งหนีไปเมื่อพวกเขามีความสงสัย? พวกเขาหนีพ่อ เมื่อลูกเป็นของพ่อสติปัญญาของลูกก็ไม่ควรจะมี ความสงสัยใดๆเกี่ยวกับพ่อ พ่อโน้มศีรษะ มีคำกล่าวไว้ว่า: พวกเขาตระหนักจักบาบาและรู้สึกอัศจรรย์ใจ พวกเขาพูดว่า “บาบา” พวกเขาฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น จากนั้น โอ้ มายา! เธอเติมสติปัญญาของพวกเขาด้วยความสงสัย พ่ออธิบายว่าไม่มีสาระใดๆในคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่อ แม้แต่ในบรรดาลูกๆ ก็มีเพียงบางคนเท่านั้นที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง และนั่นก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก ลูกรู้สึกเช่นกันว่าการจดจำระลึกถึงของลูกไม่มั่นคง นั่นดวงวิญญาณคือจุด บาบาก็คือจุดเช่นกัน ท่านคือพ่อของเรา ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างนี้ ชื่อของพ่อคือชีวา ชื่อของพ่อ ชื่อของดวงวิญญาณนี้ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ชื่อของร่างกายของลูกนั้นเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เป็นร่างกายที่ได้รับชื่อ เมื่อการแต่งงานเกิดขึ้นชื่อของเจ้าสาวจะเปลี่ยนไปและแล้วชื่อนั้นก็ถูกกำหนดไว้ พ่อพูดว่า: เวลาจึงทำให้สิ่งนี้มั่นคง: “นั่นคือดวงวิญญาณ” เป็นพ่อที่ให้คำแนะนำนี้: เมื่อไหร่ก็ตามที่มีการเบี่ยงเบนไปจากศีลธรรมและมีการประณามเป็นเวลานั้นที่พ่อมา ลูกไม่จำเป็นต้องยึดมั่นกับคำพูดใดๆ พ่อเองพูดว่า: พวกเขานำพ่อไปใส่ในก้อนกรวดและก้อนหินและประณามพ่ออย่างมาก นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ วงจรแล้ววงจรเล่า หลังจากที่พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในลักษณะนี้และประณามพ่อเท่านั้นที่พ่อจึงมา นี่คือบทบาทของพ่อวงจรแล้ววงจรเล่า ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดในสิ่งนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนมากมายก็ถามลูกว่า: “หากท่านมาในบาร์ดเท่านั้น บาร์ดนั้นจะกลายเป็นสวรรค์จริงๆหรือ?” ใช่ นี่คือบทบาทดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พูดว่า: พวกเขาเรียกหาพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น พ่อบริสุทธิ์เสมอ พ่อควรได้รับการเชื่อเชิญให้เข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับพ่อในโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหาพ่อในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น: ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! พ่อช่างเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกยังคงจดจำพ่อเรื่อยมาเป็นเวลาครึ่งวงจรร ที่นี้หากลูกเชิญบุคคลสำคัญให้มา การเชิญนั้นก็จะคงอยู่มากที่สุดไม่เกินหนึ่งถึงสองปี หากไม่ใช่ปีนั้นผู้หนึ่งผู้นั้นก็มาในปีหน้า ลูกจดจำผู้เดียวนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจรร การมาของผู้เดียวนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน ท่านคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ในด้านหนึ่งมนุษย์ก็เชิญพ่อด้วยความรักและอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็ทำให้

คำสรรเสริญของท่านเสื่อมเสีย ในความเป็นจริงผู้เดียวนั้นคือแขกผู้มีเกียรติสูงสุด แต่พวกเขาได้ทำให้เกียรติของท่านเสื่อมเสีย พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินอยู่ในทุกสิ่ง ท่านคือผู้ที่ทรงอำนาจสูงสุด พวกเขาเชื่อเชิญพ้อให้มาด้วยความรักอย่างมากด้วยเช่นกันแต่พวกเขาที่ไม่รู้จักคืออย่างสมบูรณ์ พ้อมาและให้คำแนะนำของพ้อเองแก่ลูก และบอกลูกว่าฉันคือพ้อของลูก พ้อถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ้อ เมื่อทุกคนถูกชังโดยราวันเท่านั้นที่พ้อต้องมา เพราะผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือเจ้าสาวซึ่งเป็นสิดาของท่าน พ้อคือเจ้าบ่าวซึ่งเป็นราม ไม่ใช่เรื่องของสิดาคนเดียว ท่านปลดปล่อยสิดาทั้งหมดจากกรงขังของราวัน นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่โลกจะกลับมาเก่าแล้วใหม่ บางคนก็เติบโตและแก่ขึ้นอย่างรวดเร็ว คนอื่นคงอยู่เป็นเวลานานกว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างถูกต้องในละคร พ้อต้องมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เมื่อพ้อมาเท่านั้นที่พ้อจะสามารถให้คำแนะนำของพ้อแก่ลูกและอธิบายความลับของวงจร ไม่มีใครตระหนักจักพ้อและพวกเขาที่ไม่รู้จักบราห์มา วิษณุ และชังการ์ ลักษมีและนารายณ์ หรือราม และสิดา เหล่านี้เป็นนักแสดงที่สำคัญที่สุดในละคร สิ่งนี้ใช้กับมนุษย์ ไม่ได้มีมนุษย์ที่มีแปดหรือสิบแขน เหตุใดจึงมีการแสดงให้เห็นว่าวิษณุมีสี่แขน? สิบหัวของราวันคืออะไร? ไม่มีใครรู้อะไร! เพียงพ้อเท่านั้นที่มาและพูดความรู้ของตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของโลก ท่านพูดว่า: พ้อคือแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแต่พ้อนั้นก็แฝงตัวด้วยเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไร! อย่างไรก็ตามแม้ว่าลูกจะรู้ ลูกก็ลืม ลูกควรจะมีควมนับถืออย่างมากต่อท่าน ลูกควรจดจำท่าน ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนดวง วิญญาณสูงสุดก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการมีภาพถ่ายสำหรับสิ่งเหล่านี้ ลูกเพียงแค่ต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณจดจำพ้อและปล่อยวางจากจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก เห็นแต่สิ่งที่ไม่สูญสลายเท่านั้น ทำไมลูกถึงมองร่างกายที่สูญสลายเล่า? กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมมากตามนั้นและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง พ้อสอนโยคะ, การจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายมาก มีโยคะหลากหลายประเภท คำว่า “การจดจำระลึกถึง” นั้นถูกต้องแม่นยำ ต้องใช้ความเพียรพยายามในการจดจำดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ้อ มีไม่กี่คนที่พูดสัจจะ เมื่อพวกเขาพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่านี้ เมื่อพวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงเลย พวกเขาจะละอายที่จะพูดเช่นนั้น พวกเขาเขียนว่า: ตลอดทั้งวันฉันได้ใช้ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง ดังนั้นพวกเขาควรจะละอายใจ พ้อเช่นนั้นควรได้รับการจดจำทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ลูกก็จดจำท่านเป็นเวลาเพียงแค่หนึ่งชั่วโมงเท่านั้น! ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แฝงตัวอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกเชิญพ้อให้มาดังนั้นผู้เดียวที่มาจากที่ไกลมากก็จะเป็นแขก พ้อพูดว่า: พ้อไม่ได้เป็นแขกในโลกใหม่พ้อมาในโลกเก่าเท่านั้น พ้อมาและก่อตั้งโลกใหม่ โลกนี้เก่า ไม่มีใครรู้อะไรอย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งช่วงอายุของโลกใหม่ พ้อพูดว่า: มีเพียงพ้อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก และแล้วตามละครความรู้นี้ก็หายไปและหลังจากหนึ่งวงจรบทบาทนี้ก็ซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาเรียกหาพ้อ ปีแล้วปีเล่าพวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา วันครบรอบของผู้ที่มาและจากไปก็ได้มีการเฉลิมฉลองกันทุกปี วันเกิดของชีพบบาก็ได้มีการเฉลิมฉลองทุกๆ 12 เดือนเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาเริ่มที่จะเฉลิมฉลอง พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: เป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาเขียนว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นหลายแสนปี พ้อพูดว่า: วงจรนี้เป็นเรื่องของ 5000 ปี แนนอนว่าอาณาจักรของเทพเหล่านี้คงอยู่ในบาร์ต ดังนั้นพ้อพูดว่า: พ้อเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ต ลูกยังคงให้การเชิญพ้อต่อไปอีกเป็นเวลาค้างวงจร เมื่อลูกไม่มีความสุขเป็นอย่างมาก ลูกก็พูดว่า “โอ ผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา!” พ้อต้องมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ้อก็ต้องการพาหนะเช่นกัน ดวงวิญญาณนี้เป็นสัญลักษณ์อมตะ นี่คือนัลลึงก์ พ้อเองคือสัญลักษณ์อมตะด้วย ท่านมาที่นี้และนั่งบนบัลลังก์นี้ สิ่งเหล่านี้น่าสนใจมาก! หากมีคนอื่นได้ยินเขาก็จะประหลาดใจ พ้อพูดว่า: ลูกๆ เวลาที่ท่านทำตามคำแนะนำและทิศทางของพ้อ! ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบบาที่กำลังให้คำแนะนำและทิศทางเหล่านี้ เป็นชีพบบาที่กำลังพูดมูรลี ผู้นี้พูดว่า: ฉันก็เล่นมูรลีของท่าน(ชีพบบา) เช่นกันและก็รับฟังสิ่งนั้น คือผู้เดียวนั้นที่พูด ผู้ที่มีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง เวลานั้นท่านคือผู้ความเพียรพยายาม ลูกๆ ควรพิจารณาตนเองอยู่เสมอว่ากำลังได้รับศรัทธาของชีพบบา แม้ว่าจะมีบางสิ่งผิดไปท่านก็ทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง เมื่อมีศรัทธาที่ไม่ขาดตอนนี้ชีพบบาจะรับผิดชอบ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ถึงอย่างไรอุปสรรคก็จะมา อุปสรรคที่รุนแรงมากจะมา ลูกๆ ของลูกเองก็จะสร้างอุปสรรคแก่ลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเข้าใจเสมอว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังอธิบายและแล้วลูกก็จะมีภาระจดจำระลึกถึงท่าน ลูกๆ มากมายก็คิดว่าบราห์มาบานั้นกำลังให้คำแนะนำเหล่านี้ ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงชีพบบาเท่านั้นที่รับผิดชอบ เมื่อพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างชั่วแล้วชั่วเล่าพวกเขาก็เฝ้าแต่มองดูผู้นี้ ชีพบบาเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ทั้งที่เป็นเช่นนั้นคนงานรถไฟฯฯ ก็ไม่ได้ตระหนักจักท่าน พวกเขาจะตระหนักจักหรือเข้าใจผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถล้มป่วยได้ ดังนั้นไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรสำหรับการล้มป่วยฯฯ มันจะเป็นไปกับผู้นี้ พวกเขาจะสามารถรู้อะไรเกี่ยวกับผู้เดียวที่อยู่ในผู้นี้? ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกัน ผู้เดียวนั้นคือพ้อของทุกดวงวิญญาณและผู้นี้คือพ้อของมวลมนุษย์ ดังนั้นทั้งสองนี้จึงกลายเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น พ้อพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ้อก็ถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่นกัน

เพราะสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อไม่สามารถทำอะไรได้เลยกับสิ่งนั้น มายามีพลังมากเช่นกัน ทั้งรามและราวันก็มีบทบาท หากราวันจะต้องเป็นใครบางคนที่มีชีวิตอยู่ในละครเขาก็จะพูดเช่นกันว่า: ฉันก็มาตามละครเช่นกัน นี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ ความสุขนั้นอยู่ในโลกใหม่ความทุกข์อยู่ในโลกเก่า ในโลกใหม่ก็มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในขณะที่ในโลกเก่ามีมนุษย์มากมาย พวกเขาเพียงแคร์องเรียกหาพ่อผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นให้มาและชำระโลกให้บริสุทธิ์ เป็นเพราะเคยมีความสุขอย่างมากมายในโลกที่บริสุทธิ์ที่พวกเขาเรียกหาท่านจริงแล้วจริงแล้ว พ่อให้ความสุขแก่ทุกคน แล้วก็จากไป บทบาทนี้ชำระอีกครั้งในเวลานี้ โลกจะไม่มีวันมาถึงจุดจบ มันเป็นไปได้ที่โลกนั้นจะจบสิ้นลง มหาสมุทรก็ยังคงอยู่ในโลกด้วยเช่นกัน นี่คือชั้นสาม พวกเขาบอกว่า: มันกลายเป็นน้ำท่วม ที่มีน้ำและมีแต่หน้าเท่านั้นใน ทกหนแห่ง อย่างไรก็ตามโลกก็คือพื้น มีน้ำด้วยเช่นกัน พื้นโลกหรือชั้นโลกไม่สามารถถูกทำลายได้ น้ำก็อยู่บนพื้นนี้หรือ ชั้นนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตามในชั้นสองและชั้นหนึ่งซึ่งเป็นอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่มีน้ำ โลกที่ ไม่มีขีดจำกัดนี้มีสามชั้น ไม่มีใครนอกจากลูกๆรู้สิ่งนี้ บอกทุกคนถึงประเด็นของความสุขนี้ด้วยความสุขมาก อนุสรณ์ของ ความสุขเหนือประสาทสัมผัสนี้เป็นที่จดจำของผู้ที่ได้สอบผ่านอย่างสมบูรณ์เท่านั้น ผู้ที่ข้องแวะในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน และไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจากงานรับใช้อย่างต่อเนื่องก็มีประสบการณ์ของความสุขมาก มีบางวันเมื่อมนุษย์ตื่นตัวในเวลา กลางคืน อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณเหนือยล้าเราก็ต้องไปนอน เมื่อดวงวิญญาณนอนหลังร่างกายก็จะนอนหลับด้วย เช่นกัน หากดวงวิญญาณไม่ได้นอนหลับ ร่างนั้นก็ไม่ได้นอนหลับด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่เหนื่อยล้า ใครที่พูดว่า“ วันนี้ฉันเหนื่อยจริงๆ”? ดวงวิญญาณ ลูกนั้นต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้องทำความ เพียรพยายาม หากลูกไม่จดจำพ่อและไม่อยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกก็เริ่มที่จะมีการจดจำความสัมพันธ์ทางร่างกาย ใดๆของลูก พ่อพูดว่า: ลูกมาอย่างเปลือยเปล่าและลูกต้องกลับไปเปลือยเปล่า ลืมความสัมพันธ์เหล่านี้ของร่างกายใดๆ จดจำพ่อในขณะที่อยู่ในร่างนั้นแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ไม่มีใครนอกจาก ลูกๆที่รู้จักท่าน พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องธรรมดา พ่อผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว หาก พวกเขารู้สิ่งนี้ ใครจะรู้ว่ามันจะมีฝูงชนมากแค่ไหน? เมื่อบุคคลสำคัญมาที่นี่ก็มีฝูงชนเช่นนั้น ดังนั้นตามละครบทบาทของ ผู้เดียวนั้นคือการอยู่อย่างแผ่วเบา เมื่อลูกก้าวหน้าไปเรื่อยๆ อิทธิพลของลูกก็จะค่อยๆเพิ่มขึ้นทีละน้อยๆ และการทำลายล้าง ก็จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เป็นราวกับว่าทุกคนจะสามารถพบกับบาบา พวกเขาจดจำพ่อดังนั้นพวกเขาจะได้รับคำแนะนำของท่าน ที่ เหลือจะไม่สามารถมาที่นี่ได้ ยกตัวอย่างเช่นลูกสาวที่อยู่ในบ่วงพันธะก็ไม่สามารถพบกับบาบาได้ พวกเขาอดทนต่อการถูก ทำร้ายอย่างมาก ผู้คนไม่สามารถละเลิกกิเลสได้ ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรโดยที่ไม่มีสิ่งนั้น อ๊ะ,แต่เป็นภาระของโลกนั้นอยู่กับพ่อหรืออยู่กับลูก? หากพวกเขารู้จักพ่อพวกเขาก็จะไม่ถามคำถามเช่นนั้น บอกพวกเขา ว่า: อย่างน้อยก่อนอื่นใดจงตระหนักว่ารู้จักพ่อแล้วคุณจะได้รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกต้องมีวิธีที่ฉลาดในการอธิบาย อ๊ะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้มองดูร่างกายที่สูญสลายของใครแต่ง เพียรพยายามที่จะกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เก็บรักษาจารึกของการจดจำระลึกถึงที่ซื่อสัตย์ของคุณ
2. จงอยู่อย่างซื่อสัตย์ในงานรับใช้ทั้งวันและคืนและเหตุอันเองจึงมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อธิบายด้วย ความสุขถึงความลับของสามโลกแก่ทุกคน มีศรัทธาที่ไม่ขาดตอนในศรัทธาที่ชีพบาบาให้และก้าวไปข้างหน้า อย่าได้ขุ่นมัว ไม่พอใจเมื่ออุปสรรคมา ชีพบาบารับผิดชอบ ดังนั้นไม่ต้องมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานและประทานพร และอุทิศเวลาและความคิดของตนเองเพื่องานรับใช้ ตอนนี้แทนที่จะใช้เวลาของลูกไปกับเรื่องเล็กน้อยสำหรับตัวลูกเอง สำหรับร่างกายของลูก สำหรับจิตใจ ของลูก สำหรับความพยายามทางจิตวิญญาณของลูกหรือสำหรับการเติมเต็มความรับผิดชอบในความ สัมพันธ์ จงอุทิศสิ่งนั้นเพื่องานรับใช้นี้ เวลานี้จงเฉลิมฉลองการอุทิศตนนี้ ให้มีความรักในการ ทำงานรับใช้ทุกลมหายใจและอยู่อย่างซึมซับอยู่ในการทำงานรับใช้และลูกจะได้รับของขวัญโดยอัตโนมัติ เพื่อความก้าวหน้าของตนเอง การให้ประโยชน์กับตนเองนั้นหลอมรวมเข้ากับการให้คุณประโยชน์ต่อโลก ดังนั้นจงเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ นายผู้ประทาน และผู้ประทานพร

คติพจน์: ลดความต้องการของลูกค้าและปัญหาของลูกค้าจะลดลง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มายาซึ่งเป็นศัตรูอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นจงดูแลตนเองให้ดี ถ้าในขณะที่กำลังเคลื่อนไป ลูกติดกับโดยมายา ลูกจะขีดฆ่าเส้นของโชคของลูก
- คำถาม:** อะไรคืองานหลักของลูกๆผู้เป็นราชาโยคี?
- คำตอบ:** การศึกษาและสอนผู้อื่นคืองานหลักของลูก ลูกอยู่ภายใต้คำแนะนำและทิศทางการของพระเจ้า ลูกไม่จำเป็นต้องเข้าไปในป่า ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวจะนั่งในความเงียบสงบและจดจ่อกับการฝึกฝน การศึกษาทั้งหมดของลูกอยู่ในสองคำ: อัลฟาและเบต้า

โอมซานติ พ่อพูดผ่านบราห์มาด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆผู้มอร์นิ่ง อย่างไรก็ตามลูกๆต้องพูดตอบด้วยเช่นกัน ที่นี้มีการเชื่อมโยงเพียงพ่อและลูกๆ จนกว่าผู้ที่เป็นคนใหม่จะกลับมาเข้มแข็ง ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะเฝ้าแต่ตามสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่เรื่อยๆ นี่คือการศึกษาล้ำเรียน คำว่า “พระเจ้าพูด” ได้มีการเขียนไว้ พระเจ้าไม่มีตัวตน บาบานี้ทำให้สิ่งนี้มั่นคงมากเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ เพราะมีความแรงของมายาจากภายนอก ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อเข้าใจว่าผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาเมื่อวงจรที่แล้วก็จะมาโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ว่าลูกคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไม่ควรจะจากไปหรือลูกควรที่จะคว่ำผู้นี้ไว้ หากเขาจะไป เขาก็ไป! ที่นี้เป็นเรื่องของการตายในขณะที่มีชีวิต พ่อนำลูกมาเลี้ยงดู การนำมาเลี้ยงดูเกิดขึ้นอย่างแนนอนเพื่อที่จะให้มรดก ลูกของผู้ที่มั่งคั่งจะถูกนำไปเลี้ยงดูโดยใครบางคนที่ยากจนหรือ? เขาจะละทิ้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมด ฯลฯ ไปได้อย่างไร? เป็นผู้ที่มั่งคั่งที่นำใครบางคนมาเลี้ยงดู ในเวลานี้ลูกรู้ว่าบาบาได้ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเรา เหตุใดเราไม่เป็นของท่าน? มีสิ่งล่อใจในทุกสิ่ง ยิ่งบางคนศึกษาล้ำเรียนมากแค่ไหน ก็จะมีสิ่งล่อใจมากเท่านั้น ลูกรู้ว่าพ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูเพื่อที่จะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อนำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดูอีกครั้งหนึ่งเช่นที่พ่อเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน 5000 ปีที่แล้วฉันได้กลายเป็นของท่านเช่นกัน มีลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีในทางปฏิบัติอยู่มากมาย ประชาบิดาก็มีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน หากลูกไม่กลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปในสติปัญญาของลูก พวกเราเคยเป็นศูทร เวลานี้พวกเราได้กลายเป็นบราห์มินและเราจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เราจะปกครองในยุคทอง ดังนั้นโลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแนนอน หากพวกเขาไม่มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์พวกเขาก็จะจากไป มีลูกๆมากมายที่สับสน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน มายาซึ่งเป็นศัตรูกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เธอดึงลูกเข้าไปหาเธอ พ่อทำให้สิ่งนี้มั่นคงในลูก ช้าแล้วช้าเล่า: อย่าได้ติดกับในมายา ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องขีดคร่อมโชคของลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถถามลูกว่า: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? ไม่มีใครที่มีปัญญาที่จะถาม พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อจะพูดกับเธออีกครั้ง พ่อต้องมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวันเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้คืออาณาจักรของราวัน เป็นอาณาจักรที่ไม่มีบริสุทธิซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อครั้งวงจรที่แล้ว ราวันถูกแสดงให้เห็นว่ามีสิบหัวและวิษณุถูกแสดงให้เห็นว่ามีสี่แขน ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นเช่นนั้น สี่แขนนี้คือการแสดงวิถีทางของการครองเรือน นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์: การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ดินแดนแห่งวิษณุเรียกว่าดินแดนของกฤษณะด้วยเช่นกัน กฤษณะสามารถแสดงให้เห็นด้วยสองแขนเท่านั้น มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายทุกสิ่ง ทั้งหมดนี้อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกมีความรู้ที่นิยามและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา กิตะพาทาลานี้เป็นไปสำหรับการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแนนอน บราห์มินเป็นที่ต้องการอย่างแนนอน นี่คือนิยามของความรู้ของรูตรา ชีวาก็เรียกว่าเป็นรูตราด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อถามว่า: ไพบูลย์ของความรู้เป็นของกฤษณะหรือเป็นของชีวา? ชีวาเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด; ชังการเรียกว่าเทพ พวกเขาได้รวมชีวากับชังการเข้าด้วยกัน เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ลูกๆพูดว่า: บัพดา พวกเขาพูดว่า: ชีพ-ชังการ มหาสมุทรแห่งความรู้คือหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกรู้ว่าบราห์มาได้กลายเป็นวิษณุผ่านความรู้ รูปภาพถูกขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน วิษณุออกมาจากสายสะดือของบราห์มา ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ บราห์มาได้ถูกแสดงว่ามีคัมภีร์อยู่ในมือของท่าน เวลานี้ใครที่นั่งและพูดสาระของคัมภีร์? คือพ่อหรือบราห์มา? ผู้นี้ก็กลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ภาพจำนวนนับไม่ถ้วนถูกสร้างขึ้นมา แต่ภาพเหล่านั้นไม่ถูกต้อง ภาพเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีมนุษย์ที่มีแปดหรือสิบแขน นั่นเป็นเพียงสัญลักษณ์ของหนทางของการครองเรือน ความหมายของราวันได้มีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวันซึ่งเป็นกลางคืน เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นของรามซึ่งเป็นกลางวัน พ่ออธิบายทุกสิ่ง ลูกทั้งหมดคือลูกๆของพ่อผู้เดียว พ่อก่อตั้งดินแดน

แห่งวิชฌผ่านบราห์มาและท่านก็สอนราชาโยคะแก่ลูก แนนอนว่าท่านจะสอนราชาโยคะในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น การพูดว่า กิตะได้มีการกล่าวไว้ในยุคทองแดงนั้นเป็นสิ่งผิด พ่อพูดสัจจะ ผู้คนมากมายได้นิมิตของบราห์มาและกฤษณะ พวกเขาเห็นบราห์มาในชุดสีขาว ชีพบาบาคือจุด หากพวกเขาเห็นนิมิตของจุด พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกพูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ใครที่เห็นดวงวิญญาณนั้น? ไม่มีใครเลย นั่นก็เป็นจุดเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจได้ใช่ไหม? ไม่ว่าใครบางคนจะกราบไหว้บูชาใครด้วยความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะได้นิมิตของผู้นั้นเท่านั้น หากพวกเขาได้เห็นรูปอื่นๆ พวกเขาจะสับสน หากใครบางคนกราบไหว้บูชาหนุมาน เขาก็จะเห็นแต่หนุมานเท่านั้น ผู้กราบไหว้บูชาคเณศก็จะเห็นแต่คเณศเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำให้ลูกมั่งคั่งมาก! เคยมีปราสาทราชวังของเพชรและอัญมณีที่มีค่า ลูกเคยมีความมั่งคั่งมากมายนับไม่ถ้วน ลูกสูญเสียทั้งหมดนั้นไปที่ไหน? เวลานี้ลูกได้กลับมามากค่า ลูกกำลังร้องขอทาน พ่อสามารถบอกลูกทั้งหมดนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้บาบาได้มาแล้ว, พวกเรากำลังจะกลายเป็นนายของโลกอีกครั้ง ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละคนกำลังเล่นบทบาทในละคร หากใครบางคนละร่างกายและรับอีกร่างหนึ่ง จะมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องร้องให้กับสิ่งนั้น? ลูกไม่เคยร้องไห้ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลัก্ষมีและนารายณ์ ฯลฯ คือผู้ที่มีอำนาจในการปกครอง ผู้ที่มีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น ความผูกพันยึดมั่นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อยังคงอธิบายประเด็นต่างๆต่อไป พ่อไม่มีตัวตน มนุษย์เพียงแค่พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนาม พวกเขาจึงเรียกหา “โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!”? ดังนั้นท่านมีนามและรูป สิ่งนั้นก็เรียกว่าชีวา, ดวงวิญญาณสูงสุดและชีพบาบาด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่ออย่างแนนนอนใช่ไหม? บาบาจะมีลูกอย่างแนนนอนด้วยเช่นกัน เพียงดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ไม่มีตัวตนว่า “บาบา” เมื่อพวกเขาไปยังวัดของท่าน พวกเขาถึงเรียกท่านว่า “ชีพบาบา” และจากนั้นเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาถึงเรียกพ่อของพวกเขาว่า “บาบา” ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงเรียกท่านว่าชีพบาบา พ่อสอนการศึกษาสูงสุดในสองคำ: อัลฟาและเบต้า ด้วยการจดจำอัลฟาและเบต้าอำนาจในการปกครองก็จะกลายเป็นของลูก นี่คือการสอบที่ยิ่งใหญ่ เมื่อมนุษย์สอบผ่านการสอบขั้นสูง พวกเขาจะไม่จดจำการสอบก่อนหน้านี้ พวกเขาจะยังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไปและสาระก็ยังคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาในเวลาสุดท้ายที่นี้ก็เป็นเช่นนั้น ลูกยังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไป และในที่สุด พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! และแล้วจิตสำนึกของร่างกายก็ขาดตอนไป หากลูกปลุกฝังนิสัยของ “มานมานะบาฟ” และแล้วในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำพ่อและมรดก นี่คือนิยามหลัก เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ทุกวันนี้แม้แต่ในการศึกษาอื่นๆ ใครจะรู้ว่าพวกเขาศึกษาสิ่งใด ราชาก็เป็นเช่นไร ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เขากำหนดก็จะเป็นไปตามนั้น ก่อนหน้านั้นระบบของการซึ่งดวงจะมีหน่วยเป็นต้นและปอนด์ อย่างไรก็ตามเวลานี้มีหน่วยเป็นกิโลกรัม ฯลฯ มีหลายรัฐที่แยกออกไปได้รับการจัดตั้งขึ้นมา บางสิ่งที่มีค่าหนึ่งรูปีในเดลีก็จะมีค่าสองรูปีในบอมเบย์ เพราะรัฐนั้นได้แยกออกไป ทุกคนเข้าใจว่าพวกเขาจะไม่ปล่อยให้รัฐของพวกเขาอดอยาก มีการต่อสู้รบราฆ่าฟันมากมาย! มีความสับสนอย่างมากมาย! บาร์ตันเคยมั่งคั่งมาก และแล้วในขณะที่วันไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด พวกเขาถึงกลายเป็นผู้ที่ล้มละลาย มีคำกล่าวไว้ว่า: การเกิดเหมือนเพชรที่มีค่าได้สูญหายไปกลับคืนมาด้วยหอยที่ไร้ค่า พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกถึงฆ่าตนเองเพื่อหอยเหล่านั้น? อย่างน้อยจงกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้และประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา พวกเขาจึงเรียกหาด้วยเช่นกัน: โอ ผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานี้เป็นยุคเหล็กอย่างแนนนอน พ่อพูดว่า: หากพ่อสร้างโลกที่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกทำลายอย่างแนนนอน เหตุนี้เองจึงมีสงครามมหาภารตะนี้ซึ่งจุดขึ้นมาจากไฟบุษยัญของความรู้ของรูดร้า การทำลายล้างนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน สิ่งแรกบาบาได้นิมิต เพราะท่านต้องได้รับอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ท่านจึงเริ่มมีความสุขมาก จากนั้นท่านก็ได้รับนิมิตของการทำลายล้างเช่นกัน มานมานะบาฟ, มาเดยจีบาฟ คำพูดเหล่านี้มาจากกิตะ คำพูดบางอย่างของกิตะก็เป็นคำพูดที่เหมาะสม พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อพูดความรู้ที่แก่ลูก และแล้วความรู้ก็หายไป ไม่มีใครแม้แต่จะรู้ว่าไม่มีศาสนาอื่นเลยเมื่อมีอาณาจักรของลัก্ষมีและนารายณ์ จำนวนประชากรในเวลานั้นจะน้อยมาก! เวลานี้มีจำนวนมาก! ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเกิดขึ้น การทำลายล้างก็เป็นที่น่าเป็นเช่นนั้น สงครามมหาภารตะเกิดขึ้น พระเจ้าจะอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา ชีพบาบาและทำอะไร? พวกเขาไม่รู้เช่นกัน เวลานี้พ่ออธิบาย: ด้วยกิตะดวงวิญญาณของกฤษณะจึงได้รับอาณาจักร กิตะคือแม่และพ่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงไว้ในโปสเตอร์ว่ากฤษณะไม่ได้ถ่ายทอดกิตะ กฤษณะศึกษาราชโยคะผ่านความรู้ของกิตะ และแล้วเขาก็กลายเป็นเช่นนั้น วันพรุ่งนี้เขาจะกลายเป็นกฤษณะอีกครั้ง พวกเขาใช้ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของบาบา ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ทำให้สิ่งนี้มั่นคงภายในตัวลูกเอง และแล้วจะไม่มีใครทำให้ลูกพลาดพลั้งด้วยการบอกลูกในสิ่งที่ผิด พวกเขาถามสิ่งต่างๆมากมายว่า: โลกจะดำเนินต่อไปอย่างไรโดยที่ไม่มีกิเลส? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร? อ๊ะ, แต่ลูกเองก็พูดว่า: นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกพูดว่า “ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง” ใช่ไหม? และแล้วจะมีโลกของกิเลสได้อย่างไร? เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อเช่นนั้น? นี่คือนิ

โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนหลายแสนคนไปที่กุ่มภะเมลา แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ที่นั่นมีแม่น้ำหนึ่งสายที่แผ่ตัว เวลานี้แม่น้ำจะแผ่ตัวได้อย่างไร? ที่นั่นเช่นกันพวกเขาได้ทำเกมูกซ์(ปากของวัว) พวกเขาพูดว่า: แม่น้ำคงคาไหลจากที่นี่ อย่างไรก็ตาม แม่น้ำคงคาจะไปในทางของมันสู่มหาสมุทรหรือจะมาหาลูกบนภูเขา? มีการล้มลุกคลุกคลานมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย หนึ่งคือการวางเฉยที่มีขีดจำกัด และอีกหนึ่งคือไม่มีขีดจำกัด ชันยาสี้ออกจากบ้านของเขาและก็ไปอยู่ในป่า นั่นไม่ใช่กรณีของที่นี่ ลูกจะละทิ้งทั้งโลกด้วยสติปัญญาของลูก งานหลักของลูกๆ ราชายโยคีคือการศึกษาศึกษาและสอน เวลานี้ไม่ใช่ว่าจะสามารถสอนราชายโยคะในป่าได้ นี่คือการเรียน กิ่งก้านสาขาได้กำเนิดขึ้นมาจากสิ่งนั้น ลูกๆ กำลังศึกษาราชายโยคะ บราห์มาภุมารและกุมารี ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนกับชีพบบาบาก็สอนทุกคน ชีพบบาบาก็เพียงผู้เดียวไม่สามารถนั่งและสอนทุกคนได้ ดังนั้นนี่คือรัฐบาลพันดาบ ลูกอยู่ภายใต้คำแนะนำและทิศทางของพระเจ้า ที่นั่นลูกกำลังนั่งอยู่ในความสงบเช่นนั้น ภายนอกมีความปั่นป่วนและความวุ่นวายมากมาย พ่อพูดว่า: จงให้ทานกิเลสทั้งห้าและล้างร้ายเหล่านั้นก็จะหายไป จงกลายเป็นของพ่อและพ่อจะเติมเต็มความปรารถนาของลูกทั้งหมด ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พวกเขากำลังจะไปยังดินแดนแห่งความสุข, ดินแดนแห่งความทุกข์กำลังจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ลูกๆ บางคนมีนิมิตของการทำลายล้างด้วยเช่นกัน ตอนนี้เหลือเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นหากลูกไม่วางเว้นกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อ จงตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ กลายเป็นบุตรบุญธรรม อย่าได้ยึดครองโชคที่สูงส่งของลูก

2. อย่าได้พัฒนาความสงสัยโดยการฟังสิ่งที่ผิดๆ อย่าปล่อยให้ศรัทธาของลูกสั่นคลอนแม้แต่น้อย ดินแดนแห่งความทุกข์นี้จะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ดังนั้นจงนำสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งนั้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่เปลี่ยนปัญหาเป็นวิธีแก้ปัญห
“นั่นเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก” ให้ชั้นสการ์ที่สูงส่งของความรู้สึกลึกและความปรารถนาที่สูงส่งนี้ปรากฏออกมา เบื้องหน้าของชั้นสการ์ที่สูงส่งนี้ ชั้นสการ์ที่มีขีดจำกัดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ ปัญหาจะถูกเปลี่ยนเป็นวิธีแก้ปัญห อย่าเสียเวลาของลูกในการรบรา แต่ให้ชั้นสการ์ของการเป็นผู้ชนะปรากฏออกมา ใช้ทุกสิ่งในเวลานี้เพื่องานรับใช้และลูกจะหลุดพ้นจากความลำบากตรากตรำ แทนที่จะเข้าไปสู่ปัญหา จงให้ทานให้พร และล้างร้ายของลูกจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: แทนที่จะพูดถึงความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของทุกคน จงกลายเป็นตัวของคุณธรรมและพูดเกี่ยวกับคุณธรรมเท่านั้น

*** โอม ชานติ ***